

Giới thiệu Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư

Có một chàng sinh viên đại học đô thị trong truyện Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư của tác giả Anh Lạc Công Tử tên là Diệp Nhan. Một ngày nọ bỗng nhận được một "kiện hàng chuyển phát nhanh" cực kỳ "đặc biệt", đó chính là... một mỹ nữ ngôn tình hiện đại! Thế nhưng kỳ lạ hơn là nàng muốn cùng hắn... sinh con!! Một bộ truyện mới của tác giả Anh Lạc Công Tử và hiện tại vẫn đang được mọi người rất đón nhận. Xin cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Ta Muốn Sinh Con Cho Ngươi?

Dịch giả: Simple

“A lô, a Nhan.....ta mới chuyển phát nhanh cho ngươi một mỹ nữ, ngươi đã nhận được chưa?”

Lúc Diệp Nhan nghe điện thoại thì đầu dây bên kia Diệp lão đầu vừa uống rượu, chơi mạt chược, ung dung nói chuyện.

Chuyển phát nhanh một mỹ nữ?

Nghe được câu này, Diệp Nhan rõ ràng sửng sốt, lão đầu sẽ không phải sợ chính mình ở trong đại học cô đơn, nên mới gửi cho mình một búp bê chứ?

“Nhận được liền dành thời gian ha, ngươi cũng trưởng thành rồi, nên suy nghĩ một chút cùng nàng sinh con. Nếu như có thể, sang năm trở về ta liền được ôm cháu.....”

Chuyện này.....

Trời ạ, Diệp Nhan không còn gì để nói, sang năm liền muốn ôm cháu, bây giờ đã là nửa tháng mười một rồi, xem như là duy trì đến khi có tin mừng có thai cũng không nhanh như vậy a!

“Được rồi được rồi, không nói nữa, ta đang bận, các ngươi dành thời gian ha!”

Tút tut tut.....

Đầu dây bên kia, Diệp lão đầu đã cúp điện thoại, đi tới nơi mấy bà góa chồng đang nói chuyện tiếp tục uống rượu chơi mạt chược, để lại Diệp Nhan đang rối bời trong đầu, lơ mơ không hiểu. Bởi vì hắn thực sự không hiểu, Diệp lão đầu rốt cuộc đang làm gì.....

Lão đầu này, sẽ không phải đang đùa giỡn chính mình chứ?

Nếu nói lão đầu này không có quỷ kế gì, đánh chết Diệp Nhan cũng không tin. Diệp Nhan là cô nhi được Diệp lão đầu nhận nuôi, mặc dù lão đầu đối xử với Diệp Nhan coi như không tệ. Nhưng từ nhỏ Diệp Nhan phát hiện, Diệp lão đầu hoàn toàn chính là một quái nhân.

Ví dụ như, y thuật của hắn vô cùng tốt, mọi người từ mọi nơi đều đến xem bệnh, nhưng cho tới bây giờ lại không thu lấy một phân tiền thuốc men; chẳng hạn như hắn không trồng trọt, cũng không đan giò, cũng không nuôi lợn, trong tay xưa nay không có tiền, cuộc sống gia đình có thể thoải mái sống qua ngày, không có chuyện gì làm thì lại đi tiếp tế người khác; lại chẳng hạn như, hắn thường thường làm ít gài bẫy, Diệp Nhan hỏi tương.

Lúc nhỏ, có một lần chủ nhiệm lớp vì đề trường học có vài thiết bị điện gia dụng nhỏ để sử dụng, các bạn học đều cầm đèn pin, bóng đèn điện, máy sấy tóc, chỉ có Diệp lão đầu lại mang tới cho Diệp Nhan một cái máy giặt. Lúc đó, Diệp Nhan mới có chín tuổi, toàn thể giáo viên và học sinh đều nhìn chăm chăm vào cái máy tràn đầy sự ngưỡng mộ, lặng lẽ một mình hoàn thành việc tháo rời và lắp đặt máy giặt loại lớn.

Còn có một lần, trường học có tổ chức du xuân, để các bạn học tự mang cơm trưa. Sau khi đến được địa phương, các bạn học mở ba lô ra, trong nhà đều chuẩn bị bọc, sửa bỏ, chân giò hun khói, mà Diệp Nhan sau đó mở cái ba lô leo núi loại lớn thì phát hiện Diệp lão đầu lại nhét trong cái ba lô này lại một nồi cái nồi áp suất lớn, trong nồi lại chẳng có cái gì hết!

Còn có một lần, trong trường có một giáo viên bị bệnh, các bạn học đều tới nhà thăm hỏi, có đem một chút hoa quả, mấy cân trứng gà, còn đem theo một lốc sữa. Đến phiên Diệp Nhan thì Diệp lão đầu trực tiếp đưa cho hắn một vòng hoa nhỏ, trên đó có hoa vàng hoa trắng đều có, rất là đẹp. Lập tức, Diệp Nhan bị người nhà giáo viên này rượt đuổi tám con phố!

Chính là bị Diệp lão đầu gài bẫy nhiều lần như vậy, cho nên Diệp Nhan đều đã quen, lời nói của lão đầu quái dị tuyệt đối không thể tin hoàn toàn, có trời mới biết hắn muốn làm gì với mình.

Diệp lão đầu cũng không hẳn gài bẫy hắn, lại trong thời gian mười mấy năm dạy hắn một thân bản lĩnh, tuổi còn trẻ liền thành một người lão luyện, đồng thời cũng không ảnh hưởng đến việc học đại học của hắn.

Hiện tại, Diệp Nhan là sinh viên năm nhất trường đại học Kinh Hoa, học chuyên ngành quản lý

Vừa nãy, lúc hắn nghe điện thoại, chính là giờ đang lên lớp. Bởi vì, Diệp lão đầu đã cho hắn kinh hãi, cho nên nói chuyện hơi lớn một chút.

Sau khi hắn cúp điện thoại, phát hiện trên bục giảng, nữ giáo viên đang nhìn chính mình, đang lườm hắn một cái. Nữ giáo viên cũng là mới vừa tốt nghiệp không lâu, bình thường yêu cầu tương đối nghiêm khắc, trong lớp nghiêm cấm có người nói chuyện.

Nhìn thấy nữ giáo viên này dùng ánh mắt như muốn ăn thịt người, Diệp Nhan nhún nhún vai, bình tĩnh mỉm cười ngồi vào bàn, sau đó bắt đầu tập trung đi tìm chỗ ngồi.

Hôm nay mặc dù là tiết học đầu tiên, nhưng từ cầu thang cho tới lớp học có thể dùng hai từ “chật ních” người để hình dung. Diệp Nhan mất nửa ngày mới tìm được một chỗ ngồi ngay góc cuối của phòng học mà ngồi xuống

Diệp Nhan cuối cùng cũng hiểu, sở dĩ tiết học này sôi nổi, hoàn toàn không phải bởi vì giáo viên giảng bài hay, mà là bởi vì trong phòng học này đang có một mỹ nữ hại nước hại dân - - Vân Mộng Tịch***.

****Theo tiêu chuẩn hiện tại của một mỹ nữ thì Vân Mộng Tịch tuyệt đối là một mỹ nhân nghiêng nước nghiêng thành được đúc ra, tướng mạo xinh đẹp, vóc người thon gầy, hơn nữa mọi người khó mà rời mắt khỏi nếu như đã nhìn lần đầu thì sẽ khó kiềm chế mà nhìn lần thứ hai. Lúc mới vào trường đại học, cái tên Vân Mộng Tịch được toàn thể sinh viên cho rằng là mỹ nữ số một số hai của trường.

Quan trọng hơn là, cô nương này còn tiết lộ thân phận mình là con nhà giàu, trong nhà phú khả địch quốc, tuyệt đối không phải là cô công chúa bình thường.

Cho nên nói, nếu tiết học nào đó có Vân Mộng Tịch, đều sẽ có rất nhiều nam sinh lợi dụng tiết học kéo đến, phần lớn là đều vì muốn ngắm dung nhan Vân Mộng Tịch. Làm bạn học cùng lớp với nàng, Diệp Nhan sớm đã quen.

Chỉ có điều, Diệp Nhan cùng Vân đại tiểu thư không có gì để mà gặp nhau, hai người hầu như chưa từng nói chuyện qua lại*****

*****Hiện tại trên internet, giải thích rằng, Diệp Nhan là cóc ghẻ, Vân Mộng Tịch lại là thiên nga, hai người hoàn toàn không phải người của một thế giới.

Sáng sớm, lúc Diệp Nhan đi vào phòng học, Vân Mộng Tịch ngồi ở chính giữa dãy bàn thứ ba, nàng theo thói quen quay đầu liếc nhìn, tiếp theo liền đi tới bảng đen. Đương nhiên, Diệp Nhan cũng không có để ý.

Một tiết học rất nhanh liền qua đi, trong lúc nghỉ giữa giờ, Diệp Nhan đang cúi đầu chơi Vương Gia Vinh Diệu, thì bỗng nhiên ở ngoài cửa xôn xao. Ngay sau đó, có người chạy tới nói với Diệp Nhan là bên ngoài có người tìm hắn.

Diệp Nhan cắt điện thoại vào, đi ra khỏi phòng học vừa nhìn, liền thấy ở hành lang phòng học có một cô gái đứng ở nơi đó vóc người thon gầy, đang bị nhiều người vây quanh, có vẻ là một đại mỹ nhân.

Bởi vì cô gái kia thực sự là quá đẹp, tướng mạo tuyệt mỹ, vóc người thon gầy, lồ lộ có, tuyệt đối là nữ thần làm cho trong lòng nam sinh sinh ra ý nghĩ đen tối, cho dù so sánh cùng Vân Mộng Tịch cũng không kém chút nào.

Ngay lúc nghỉ giữa giờ, một người con gái thần bí xuất hiện đã sớm dẫn tới các nam sinh xung quanh một trận rối loạn.

“Vóc người này, khuôn mặt này, mỹ nữ a, ta chỉ có thể cho 100 điểm”

“Thật là đẹp”

“Trong Đại Học Kinh Hoa, lúc nào lại xuất hiện một cực phẩm em gái nhỉ, trước đây hoàn toàn chưa nghe nói tới a”

Những nam sinh kia vây quanh xung quanh cô gái, nước bọt đều sắp chảy ra, không ngừng dùng di động chụp ảnh đại mỹ nữ thần bí này.

Mà cô gái kia một chút thẹn thùng cũng không có, không những không tránh né, mà còn cười “hì hì” liên tục thay đổi tư thế chụp ảnh. Loại điệu bộ kia thật giống với đại mỹ nhân.

“Người là ai” Nhìn thấy cô gái, trong nháy mắt Diệp Nhan cũng kinh ngạc, bởi vì hắn không hề quen biết cô gái này, “Là người tìm ta sao”.

“Ừm, ta tên Hạ Đất. Người chính là Diệp Nhan”.

Cô gái mặc áo khoác ngoài màu trắng, cũng chính là Hạ Đất, nhìn thấy Diệp Nhan, cũng sửng sốt hồi lâu, tiếp theo liền phản ứng lại, sau đó ở xung quanh ngay trước mặt mọi người, giống như hoa mặt, nói: “Oa, ta cuối cùng cũng tìm được người ! Rất đẹp trai a, so với trong tưởng tượng của ta còn anh tuấn hơn!”

“Người tìm ta làm gì?” Diệp Nhan hỏi một câu, đầu óc nhá đầu không phải bị bệnh chứ, sẽ không phải là xấu đi, chính mình căn bản không quen biết nàng.

“Là như thế này, ta tên Hạ Đất, là bị Diệp lão đầu nhà ngươi 'chuyển phát nhanh' lên đây, sinh con cho ngươi !” Hai đầu ngón tay Hạ Đất đâm vào nhau, giương mắt yếu ớt nói.

Nàng nói một câu này liền để tất cả nam sinh xung quanh trong nháy mắt nổi giận!

“Mịa nó, sinh con!!!!!!!!!! Trời ạ, củ cải trắng tốt như vậy, đáng tiếc a” !

“Loại cực phẩm em gái như vậy, vậy mà bị đưa tới lại là sinh con !”

“Cầm thú a, mỹ nữ xinh đẹp như vậy thậm chí không buông tha !”

Bạn học xung quanh bàn tán sôi nổi, mà giờ phút này sâu trong nội tâm, Diệp Nhan đã hoàn toàn khiếp sợ hoàn toàn không thua bất kì ai ở nơi đây.

“Cái gì? Mịa nó, lão già nhà ta mới vừa nói 'chuyển phát nhanh' một mỹ nữ, liền đến nhanh như vậy? Lão này lại chơi thật!!!!”

Đừng hoảng hốt, trước tiên phải bình tĩnh lại !

Vừa nãy lúc Diệp lão đầu gọi điện thoại, Diệp Nhan còn tưởng hắn đang nói đùa. Cũng không định chính lại, lão này ra bài không theo lẽ thường, dĩ nhiên lại 'chuyển phát nhanh' một mỹ nữ đến ngay cho mình, hơn nữa lại là mỹ nữ hàng thật giá thật, không phải năm nay lại sản xuất loại búp bê mới.

Ngay lúc này tiếng chuông vào học vang lên, các bạn học mang theo lòng hiếu kỳ, lục tục trở về lớp học. Diệp Nhan cũng tất cả mọi người cũng về lại chỗ ngồi, nhưng phía sau hắn, có một mỹ nữ ngậy thơ theo sau - - Hạ Đất.

“Này, ngươi nói rõ cho ta nghe, lão già nhà ta làm sao đem ngươi 'chuyển phát nhanh' lên đây, hẳn rốt cuộc để ngươi tới làm gì?”

Nhìn thấy Hạ Đất ở bên cạnh mình ngoan ngoãn ngồi xuống, Diệp Nhan cảm thấy choáng váng, muốn từ miệng của Hạ Đất hỏi ra chút manh mối, nhìn xem lão già nhà mình rốt cuộc là muốn làm gì.

“Chính là chuyển phát nhanh thông thường a, tốc độ siêu nhanh, ta ngồi trên máy bay của bọn họ.” Hạ Đất đem hai cánh tay đặt lên bàn, bề ngoài cực kỳ dịu dàng, đột nhiên nháy mắt một cái, “Diệp lão đầu nói, để ta ở với ngươi đến tết rồi về, sinh con cho ngươi.....”

Dựa vào hiện tại chỉ còn lại ba tháng, trừ khi ta có tin mừng làm cha !

"Hiện tại chuyển phát nhanh đều hiện đại như vậy sao, cũng thể chuyển phát nhanh con người?" Diệp Nhan không nói gì, vỗ vỗ trán, cười khổ hỏi, “Vậy ngươi nói ta nghe một chút, ngươi là người nơi nào? Gia đình ở đâu? Tại sao biết Diệp lão đầu?”

“Gia đình ta ở trong sơn thôn nhỏ, ta cái gì cũng đều chưa từng thấy qua, là Diệp lão đầu dùng năm cân trứng gà đổi lấy ta, nói phải sinh con cho ngươi.....” Hạ Đất cố ý dùng thờ ngữ trả lời một lần, nếu như không nhìn thấy mặt thì còn cho rằng đây là một người dân trong sơn thôn nọ.

"Người là người trong sơn thôn" Diệp Nhan hoàn toàn không tin Hạ Đất, nghi ngờ nhìn nàng bởi vì nha đầu này từ trên xuống dưới, đều là quần áo hàng hiệu, giá tiền không mười ngàn thì cũng tám ngàn, huống hồ mỹ nữ có loại khí chất này, vừa nhìn chính là kiểu mẫu cô gái thành thị, làm sao có khả năng là từ trong sơn thôn ra bên ngoài được.

“Ừm, người ta tuyệt đối từ trong sơn thôn đi ra, một bên là núi một bên là biển có một sơn thôn nhỏ.....” Hạ Đất chớp chớp đôi mắt to, lúc nói đôi mắt không đỏ, tim đập không nhanh.

“Mẹ kiếp, tin ngươi mới là lạ!” Diệp Nhan sắp bị nha đầu này làm đau đầu, nghi ngờ hỏi: “Ngươi nói ngươi cái gì đều chưa từng thấy, vậy ngươi thấy từ lạnh chưa?”

“Chưa !” Hạ Đất yếu ớt lắc lắc đầu

“Xem qua TV chưa?”

Hạ Đất ngây thơ lại lắc lắc đầu.

“Vậy ngươi biết Internet không? Nghe qua Mã Vân chưa?”

“Chưa từng nghe tới. . .” Hạ Đất tiếp tục đem đầu lắc lắc, một bộ dáng ngây thơ.

“Còn Vũ Đẳng Lan, Thương lão sư, Tiểu Trạch Mã Lợi Á thì sao?”

“A, cái này thì ta biết!” Nghe được tên mấy người này, bộ dáng ngây thơ của Hạ Đất nhất thời mắt sáng lên, “Ta còn biết Miêu Ái, Đồng Xuyên Tinh, Cao Thụ, Mã Lợi Á. . .” Hạ Đất nói một hơi mười mấy cái tên nữ chính.

Dựa vào, còn giả đồ à, ngươi tuyệt đối không phải người trong thôn, ngươi hoàn toàn chính là một người tài xế kỳ cựu a!

Diệp Nhan mặt đen lại, hầu như có chút dờ khóc dờ cười, bởi vì hắn đã nhìn ra rồi, đừng chỉ nhìn bề ngoài Hạ Đất có bộ dáng ngây thơ, hiền lành, nhưng bản lĩnh của nàng còn cao hơn cả Diệp lão đầu, nói dối cũng không cần đánh bản nháp.

Thật khó mà tưởng tượng, một cực phẩm mỹ nữ như thế này, dĩ nhiên lão già mình lại dùng năm cân trứng gà đổi lấy, để cho mình dùng sinh con.....

Diệp Nhan đột nhiên cảm thấy, vận mệnh chính mình, về sau có khả năng được viết lại hoàn toàn!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Phương Pháp Ta Có 8 Loại!

Dịch giả: Simple

“Hạ Đát, nếu không như vậy đi ta mua cho người về xe lửa, người về nhà đi. Còn năm cân trứng gà kia cũng không cần trả lại, thế nào?” Diệp Nhan dò xét hỏi.

“Không muốn.....”

Hạ Đát quệt miệng, lắc lắc đầu, kéo góc áo Diệp Nhan, làm bộ đáng đáng thương nhìn hắn, trong đôi mắt có vài giọt nước mắt đang không ngừng lấp đầy hốc mắt, dường như một giây nữa là rơi xuống.

Một cảnh hoa lệ đầm hạt mưa xuân, tiểu mỹ nhân lại đáng yêu như vậy.

“Được, được rồi, đừng khóc, không trở về thì thôi vậy” Diệp Nhan không chịu nổi cảnh con gái khóc, hướng hồ vẫn còn đang ở trong phòng học, nếu Như Hạ Đát cất tiếng “Oa” mà khóc lên, Diệp Nhan thật sự không biết phải làm như thế nào.

“Ừ, ta biết Diệp Nhan ca ca đối với ta là tốt nhất.....”

Nghe được Diệp Nhan cho mình ở lại, trong nháy mắt Hạ Đát thu hồi lại nước mắt sắp rơi xuống thay vào đó là một khuôn mặt tươi cười, bộ dáng vui vẻ, suýt chút nữa nhảy cẫng lên.

Diệp Nhan đột nhiên cảm giác như mình mới bị lừa.

Vì động tác Hạ Đát quá lớn, dẫn đến sự chú ý của nữ lão sư trên bục giảng. Nữ lão sư kia vốn đang say sưa giảng bài, chợt phát hiện bên dưới có người đang nói chuyện xì xào, nâng nâng đôi kính cận lên nhìn kỹ càng, phát hiện kẻ bên nơi Hạ Đát đang ngồi là cậu nam sinh lúc sáng đi học muộn -- Diệp Nhan.

Nữ lão sư rất tức giận, cực kỳ tức giận. Nam sinh này quá khó ưa, lúc này không chỉ nghe điện thoại lên lút, bây giờ lại còn công khai tình tứ ở trong phòng học, ảnh hưởng quy định lớp.

“Khụ khụ, cậu nam sinh mặc áo trắng đằng sau, đúng, chính là cậu đó” Nữ lão sư dùng bút laze rọi, tia sáng màu đỏ dừng lại trên người Diệp Nhan.

Nữ lão sư vừa dứt lời, trong lớp tất cả mọi người đều quay đầu lại nhìn, ánh mắt đồng loạt tập trung trên người Diệp Nhan cùng Hạ Đát.

“Mịa nó, tại sao lại tên tiểu tử này, vậy mà trong lớp công khai tình tứ, thực sự là quá khó ưa!”

“Lão sư nổi giận rồi, hy vọng không liên lụy đến mỹ nữ ngồi bên cạnh a.....”

“Ta cảm giác được, độc thân như chúng ta, điểm nào cũng đáng thương a.....”

Ngồi ở phía trên, Vân Mộng Tịch cũng quay đầu lại, hướng về phía sau nhìn, lúc này nhìn thấy Hạ Đát, làm nàng sửng sốt, mắt hơi kinh ngạc, nhan sắc Hạ Đát không hề thua kém chính mình. Chỉ có điều, Vân Mộng Tịch không thích tham gia vào, nhìn Diệp Nhan cùng Hạ Đát một chút rồi lập tức quay đầu lại nhìn về phía bục giảng.

Trong nháy mắt Hạ Đát trở thành tiêu điểm của mọi người, mà lại vẫn không quên vẫy tay chào hỏi mọi người.

“Lão sư, ngài gọi ta có chuyện gì không?”

Bị lão sư chỉ đích danh, Diệp Nhan đứng lên dưới con mắt mọi người, mặt bình tĩnh. Cùng Diệp lão đầu sinh sống nhiều năm như vậy, đã để cho Diệp Nhan luyện thành tâm tính trầm ổn, bình chân như vại.

Dù sao không phải tất cả mọi người ở đây đều đã từng trải qua đêm mây giạt lên trường, leo núi đem theo nỗi áp suất, lão sư bị bệnh lại đem vòng hoa tới.

“Hừ, có một chút, bạn học này hiện tại vừa mới là đại học năm thứ nhất, học tập lại không cố gắng, đi muộn về sớm, ngồi trong lớp còn xì xào bàn tán.....” Nữ lão sư nâng gọng kính đen lên, lại nói tiếp: “Các người nếu như cứ như vậy, tương lai sau này khi tốt nghiệp làm sao kiếm được một công việc tốt. Lão sư ta năm đó lúc đi học, đều rất nỗ lực, vì lẽ đó mà sau khi tốt nghiệp liền về trường này nhậm chức, mà những người bạn học kia không nỗ lực, hiện tại đang ngoài công trường chuyên gạch đá.....”

Nữ lão sư nhớ lại con đường phấn đấu của chính mình, đồng thời trừng mắt nhìn Diệp Nhan, thuận tiện xem thường một số học sinh không chú ý nghe giảng.

“Vị bạn học này, người lên đây giải cái phương trình vi phân cấp cao này thử xem.....”

Đối với Diệp Nhan vi phạm quy định của lớp, nữ lão sư quyết định giáo huấn hần một chút, loại giết gà dọa khỉ này, dụng nên cũng là tạo sự uy nghiêm trong học sinh. Bởi vì nữ lão sư cảm thấy, Diệp Nhan sẽ không thể nào giải được loại phương trình vi phân cấp cao lại rất phức tạp này.

Đừng nói là sinh viên đại học năm nhất, coi như là đã học xong hết toán cấp cao, cũng chưa chắc có thể giải được.

Nếu như Diệp Nhan làm không được, nữ lão sư là có thể ở trước mặt mọi người làm cho hần một phen mất mặt, chỉ ra hần không nên đi học trễ, không nên trong lớp ngang nhiên gây mất trật tự, đồng thời yêu cầu hần đem cái đề bài này giải cho đến một trăm lần. Sau đó nữ lão sư còn có thể lấy Diệp Nhan là một tấm gương xấu, mọi người không được học theo, sau này phải nỗ lực học tập, nghe giảng nghiêm túc.

Đương nhiên, toàn bộ những suy nghĩ này đều được nữ lão sư xác định cho rằng Diệp Nhan giải không nổi cái đề bài ở trên.

Nhưng mà, lần này là nàng thực sự sai rồi, hơn nữa lại sai hoàn toàn!

Sau khi nữ lão sư nói xong, dưới con mắt mọi người chỉ thấy Diệp Nhan đi lên bục giảng, cầm viên phấn lên, xoạt xoạt xoạt viết vài dạng thức, chưa tới một phút, đem cái đề toán học cấp cao cực kỳ phức tạp giải ra.

Bên dưới tất cả đều xôn xao!

Không ai nghĩ tới Diệp Nhan, vốn hần chỉ là người vụt đi, vậy mà lại dễ dàng giải được phương trình vi phân cấp cao.

“Lão sư, đối với cái đề này, ta còn tám cách giải khác nhau.....”

Diệp Nhan khẽ mỉm cười hướng về phía lão sư, tiếp tục nhìn xuống phía dưới. Hần ở trên bục giảng, ngay tại bảng đen lớn được chia làm bốn phần bằng nhau, múa bút thành văn, viết chữ như rồng bay phượng múa, viết chỉ chút, trong mười mấy phút đem cái đề toán học cấp cao đều giải một cách hoàn mỹ.

“Lão sư, nếu như không còn chuyện gì, ta đi xuống trước!”

Diệp Nhan sau khi viết xong, hướng về phía nữ lão sư gật gật đầu, chậm rãi đi xuống bục giảng trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, chỉ để lại nữ lão sư đang ngẩn ngơ trên bục giảng.

Nữ lão sư nhận thức nhiều năm như vậy, trong nháy mắt vỡ tan. Nàng thực sự không nghĩ tới, một sinh viên đại học năm nhất kém cỏi như vậy, vậy mà lại có thể sử dụng nhiều loại phương pháp để giải phương trình vi phân cấp cao, quan trọng hơn chính là, nàng đường đường là một tiến sĩ, phương pháp giải tuyệt đối cũng không quá năm cách! Trong nháy mắt, nữ lão sư cảm thấy tri thức nhiều năm như vậy của chính mình, đều đem vứt xuống sông, xuống biển.

Lúc Diệp Nhan từ trên bục giảng đi xuống, mọi người phía dưới như ong vỡ tổ “Oanh” một tiếng. Bởi vì không ai nghĩ tới, Diệp Nhan bình thường im lặng không lên tiếng, thế mà lại là một siêu cấp thiên tài, hơn nữa còn vượt qua lão sư đang dạy tiết học.

Lúc Diệp Nhan đi ngang qua Vân Mộ Dung, Vân đại tiểu thư thường ngày tự cao tự đại cũng bất giác ngẩng đầu lên nhìn hần một lúc, cũng không biết trong lòng đang suy nghĩ gì.

“Khụ, Khụ..... Vị bạn học Diệp Nhan kia, giải đề rất tốt, các người phải học tập giống như hần.....” Trải qua thời gian rất lâu, nữ lão sư mới phản ứng được, ôn hòa nói, đồng thời lúc nói trong lòng đang rí máu.

“Lão sư.....”

Đúng lúc này, có một giọng nữ trong lớp rất êm tai vang lên, mọi người quay lại nhìn, nhìn thấy lại Hạ Đát đang gờ tay, chủ động đứng lên.

“Vị bạn học này, người có chuyện gì? Người đối với dạng đề này còn có cách giải khác hay sao?” Nữ lão sư vịn vào bục giảng, cảm giác đứng không vững.

“Không phải, lão sư” Hạ Đát sau khi đứng dậy, mỉm cười, rất tự hào kiêu hãnh nói: “Ta cái gì cũng không biết, chẳng qua là ta cảm thấy, Diệp Nhan ca ca nhà ta thực sự quá lợi hại, rất là lợi hại nha.....”

Phốc.....

Nữ lão sư suất chút nữa không nhin nổi mà phun một ngụm máu, đối với lời nói của Hạ Đất giống như một nhát dao, một người độc thân như ngàn, trong nháy mắt liền cảm thấy mình là người đáng được thương hại!

Lúc này tiếng chuông tan học vang lên, nữ lão sư ôm sách giáo khoa nhanh chóng đi nhanh ra khỏi lớp.

Sâu trong nội tâm nàng, lập tức liền quyết định tìm ngay một người bạn trai, để chấm dứt kiếp độc thân của chính mình hơn ba mươi năm nay! Quá thảm, thực sự là quá thảm, cuộc sống độc thân không hề dễ sống a!

Sau khi tan học, các bạn học đều lục tục đi về. Diệp Nhan thu dọn sách giáo khoa, cũng đi ra khỏi phòng học.

Vốn là Diệp Nhan muốn về ký túc xá, nhưng lại không thể nào cắt được cái đuôi theo hần, Hạ Đất luôn theo sát hần, đòi về ký túc xá cùng hần sinh con.

Diệp Nhan tốn hết sức mới nhìn về phía Hạ Đất giải thích rằng, hiện tại chính mình còn là học sinh, ở trong ký túc xá chính là bốn người nam, trong phòng không có nhà vệ sinh độc lập, hơn nữa trong phòng còn có ba người nam khác là bạn học, Hạ Đất là nữ đi vào sẽ không tiện.

Quan trọng hơn chính là, ở bên ngoài công có bảo vệ cực kỳ nghiêm ngặt, đừng nói là con người, coi như là muỗi cũng khó mà bay vào được.

Thế nhưng, cho dù Diệp Nhan có giải thích như thế nào, Hạ Đất vẫn mặc kệ không quan tâm, điều bộ của nàng chính là muốn theo hần, điều này làm cho Diệp Nhan rất đau đầu, đồng thời ở trong lòng đem Diệp lão đầu kia nguyên rủa một trăm lẻ tám ngàn lần.

“Bằng không, ta đi thuê cho ngươi một cái phòng nha?”

Cuối cùng, Diệp Nhan lựa chọn thỏa hiệp. Hần sờ vào túi mình, bên trong chỉ còn một tờ một trăm đồng. Hần còn có một cái thẻ, tiền bên trong có hơn ba ngàn đồng, là tiền sinh hoạt học kỳ này của hần.

Nếu như muốn thuê phòng, bình thường trước tiên ít nhất phải đặt cọc trước ba tháng tiền nhà, hai bên trường đại học Kinh Hoa có rất nhiều nơi có phòng cho học sinh - sinh viên thuê, thông thường đều rất tiện nghi, tiền một tháng trung bình khoảng sáu, bảy trăm đồng. Lấy tình hình tài chính hiện tại của Diệp Nhan mà nói, nếu thực sự thuê phòng bên ngoài, ước chừng khoảng hai tháng liền nhin đói.

Chỉ có thể như vậy, dù sao cũng tốt hơn là để Hạ Đất theo mình về ký túc xá!

“Hay lắm, hay lắm, đi mở - phòng đi....”

Nghe nói muốn đi thuê phòng, Hạ Đất nhảy cẫng lên, đồng thời có ý đem thuê phòng nói thành mở - phòng. Điều này khiến những bạn học xung quanh đi ngang qua nghe thấy lại chỉ chỉ chỏ chỏ, hiện tại vật đổi sao dời hay sao, tại sao các cô gái đều không trong sáng a!

Điều này cũng làm cho Diệp Nhan không còn lời nào để nói, trong đầu suy nghĩ 'Diệp lão đầu, ngươi đây tại sao lại “Chuyển phát nhanh” cho ta lại là một đứa bé gái a ! Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Gặp Phải Lưu Manh!

Dịch giả: Simple

Thời tiết hiện tại đang là cuối mùa thu, không khí cuối thu, gió thổi rất dễ chịu.

Diệp Nhan dẫn Hạ Đất đi nửa ngày xung quanh trường đại học Kinh Hoa rồi vào nội thành tìm chỗ ở, nhưng những phòng ốc này hoặc là hoàn cảnh quá kém, hoặc là giá tiền quá cao, cao đến nỗi Diệp Nhan kham không nổi.

Ngược lại buổi chiều cũng không có tiết học, sau khi ăn cơm trưa xong, Diệp Nhan tiếp tục dẫn Hạ Đất ở trong nội thành đi dạo.

Trong lúc này, Diệp Nhan nhiều lần thăm dò, muốn từ miệng Hạ Đất lấy ra được một ít tin tức hữu dụng. Có thể nha đầu này ngốc thật hay giả ngốc, từ trong miệng nàng hoàn toàn không hề có một chút tin tức hữu dụng, ngoại trừ biết rất nhiều thứ liên quan đến trẻ nhỏ.

Điều này làm cho Diệp Nhan đau đầu không chịu được, bởi vì hần thực sự đoán không ra, lão già nhà mình lần này là làm cái gì đây.

Chỉ có điều, Hạ Đất tuy là xinh đẹp không thể tưởng tượng nổi, có nói đẹp đến nỗi nghiêng nước nghiêng thành thì cũng không quá đáng, Diệp Nhan

cũng không dám thật sự đối với nàng có hành động gì. Dù sao lão già mình, xưa nay đều không thể tin, vạn nhất Hạ Đất lại là em gái mình mất tích nhiều năm như vậy, vậy mình coi như khóc không thành tiếng.

Lúc này, đã là hơn một giờ chiều, phần lớn sinh viên đều nghỉ trưa, các quán cơm nhỏ trong nội thành cũng đều chuẩn bị đóng cửa nghỉ trưa, quầy hàng bánh trái giờ cũng không có phải đến buổi chiều mới bày bán. Cho nên nói, toàn bộ nội thành bây giờ có chút vắng vẻ, rất ít người đi lại.

Ngay lúc đi tới con hẻm nhỏ, Diệp Nhan bỗng nghe thấy tiếng huýt sao, quay đầu nhìn lại, thấy phía sau mình, có mấy người đàn ông mặc trang phục màu đen.

Những người này cùng bọn tiểu lưu manh bình thường không giống nhau cho lắm, bọn họ mặc quần áo, giống như là đồng phục của một tổ chức nào đó, hơn nữa tuy rằng những người này có dáng vẻ của một lưu manh, nhưng vừa nhìn chính là người luyện võ có thực lực không tầm thường, võ công từng người tất cả đều mạnh mẽ.

“Này, cô bé, cùng đại gia đi chơi một chút nào”

Dẫn đầu nhóm người mặc áo đen là một người gầy, nhỏ con nhưng nhanh nhẹn, đôi mắt sắc bén bắn ra bốn phía. Hắn ngồi ở trên tường mang theo khuôn mặt lưu manh, nhìn về Hạ Đất mà huýt sáo.

“A? Đi chơi sao?” Bỗng nhiên gặp phải một đám lưu manh, Hạ Đất không những không sợ, trái lại còn làm ra bộ dáng ngây thơ, có vẻ không hiểu mà hỏi lại.

“Ha ha, đương nhiên là đi chơi nhưng trẻ em lại không thích hợp rồi.....”

Nước miếng trên miệng của tên áo đen nhỏ con đều sắp chảy ra, vóc người Hạ Đất quá nóng bỏng, nơi cần lời thì lời lên, nơi cần nhô thì nhô lên, làn da trắng ngọc người đầy đặn, đối với loại tiểu lưu manh này là sự hấp dẫn chết người.

“Ồ ha, ta hiểu rồi.....” Hạ Đất chợt hiểu, mắt sáng lên, “Trẻ em đúng là không thích hợp, không nói sớm....”

Hạ Đất vừa nói, một bên gỡ hai nút áo, làm bộ dáng như muốn đem bộ ngực lộ ra (chỉ là giả đồ thôi chứ thực ra chả có đâu), “Người xem, có phải như vậy không?”

Hạ Đất lại duỗi ra đôi chân thon dài của mình, lại vuốt ve hai lần, làm ra động tác quyến rũ, “Hay là như thế này?”

Nhìn thấy Hạ Đất bày ra vẻ kêu gọi, nhóm người áo đen xung quanh đều sắp chảy máu mũi, bọn họ không nghĩ tới, chính mình tình cờ lại gặp được một cực phẩm, lại còn chủ động kêu gọi lưu manh.

“Ồi, cô bé này rất thức thời nha!” Tên áo đen nhỏ con từ trên tường nhảy xuống dưới đất, không e dè mà đi tới phía trước nơi Hạ Đất cùng Diệp Nhan đang đứng, mặt háo sắc cười nói, “Đi thôi, ca ca mang người đi tìm khách sạn, sẽ khiến người sung sướng như tiên!”

“Phi, phi, có quý mới đi theo người! Người cái tên lưu manh thối tha, đánh chết người, đánh chết người!”

Hạ Đất thấy tên áo đen nhỏ con đi lại phía mình, nhất thời sợ hết hồn, vội vã nấp vào phía sau Diệp Nhan, sau khi chửi vài câu xong liền đem đầu rụt lại không thấy, kiểu như vừa nãy ta đã trang bức xong, hiện tại đến phiên người thu dọn tàn cục.

Tình cảnh này khiến Diệp Nhan sững sờ, nhất thời dờ khóc dờ cười.

Bởi vì vừa nãy Hạ Đất chủ động trêu chọc lưu manh, làm Diệp Nhan nghĩ rằng nha đầu này phải có chút bản lĩnh, bằng không làm sao sẽ không e dè như thế. Nhưng bây giờ nhìn lại, nàng lại đem tất cả sự việc khi nãy đặt trên người mình à!

“Mấy người các người, mau rút, ta không có thời gian chơi với các người!”

Đối mặt với nhóm người áo đen đang tiến đến gần, không nhịn nữa nói ra. Mặc dù đang đối diện với năm, sáu người, Diệp Nhan cũng hoàn toàn không để ý.

Bởi vì trước kia ở trong sơn thôn, từ năm sáu tuổi, bắt đầu từ lúc sáng sớm chưa tới năm giờ, Diệp Nhan bị Diệp lão đầu gọi dậy đi luyện võ, đến nay đã là mười mấy năm. Ở mười mấy năm đó, Diệp Nhan chưa từng lười nhác mà ngủ một lần, mỗi ngày chạy ít nhất ba mươi cây số qua đường núi, trong ký ức sâu sắc nhất của hắn, trong thung lũng có những ngôi sao lấp lánh.

Cho nên nói, chính là loại khổ cực đều đã trải qua, để Diệp Nhan cùng người bình thường hoàn toàn không giống nhau. Đừng nói là mấy tên tiểu lưu manh, coi như nhiều hơn vài tên nữa, hắn cũng hoàn toàn không để ý.

“Tiểu tử, nếu người muốn chết, vậy đừng trách ta không nương tay!”

Tên áo đen nhỏ con cũng không tiếp tục nói chuyện, liền xuất ngay một quyền hồ trào đánh thẳng về phía Diệp Nhan. Cũng trong lúc này, mấy người còn lại, lại sớm như đã có sự chuẩn bị từ trước, đồng loạt hướng về Hạ Đất mà nhào tới!

Thấy cảnh này, Diệp Nhan trong nháy mắt liền hiểu, chuyện này căn bản không phải là tiểu lưu manh chọc ghẹo thiếu nữ nhà lành, mà là có tổ chức, có âm mưu bắt cóc từ trước!

Tình huống lúc đó vô cùng cấp bách, khi tên áo đen nhỏ con nhào tới, Diệp Nhan tung một cước, trực tiếp đá vào trên cổ tay tên đó. Cùng lúc đó, trên không trung hắn tung ra liên hoàn cước, trong nháy mắt đem tên áo đen nhỏ con đá bay xa tới mười mấy mét!

Lúc này, mấy người kia đã nhào tới, gần như sắp tóm được Hạ Đất, Diệp Nhan một bước tới nơi, ôm lấy Hạ Đất, lập tức tung ra mười mấy cái liên hoàn cước, đem mấy người áo đen đá bay ra ngoài.

“Tiểu tử, ngươi đây là muốn chết!”

Tên áo đen nhỏ con rống lên một tiếng, từ dưới đất bò dậy, sau đó lấy ra con dao bầu liền xông tới.

“Cút!”

Diệp Nhan giơ cao chân đá một cái, lần này trực tiếp đá ngay vào cằm, trong nháy mắt đá rơi hai cái răng cửa của hắn rơi xuống đất.

Tên nhỏ con lao đảo lui về sau vài bước, chưa đợi hắn phản ứng, Diệp Nhan nhan hơn một bước phóng tới, một quyền nện vào mặt hắn. Sức mạnh cú đấm này cực kỳ nặng, trực tiếp đem sống mũi tên nhỏ con đập gãy. Mà thân thể hắn, liền như điều đứt dây, trực tiếp bay ra ngoài đập vào bức tường.

Thuần sát!

Một màn này, làm cho đám người áo đen kia rung động cực lớn, bọn họ cũng không nghĩ được, ngày hôm nay đụng phải, lại là một cao thủ!

“Các người rốt cuộc là ai, rốt cuộc muốn làm gì?”

Diệp Nhan lạnh lùng hỏi, bởi vì hắn sớm đã nhìn ra, những người này tuyệt đối không phải là tiểu lưu manh bình thường, bọn họ là vừa nảy phương pháp bao vây mục tiêu tương đối thành thạo, nếu như không phải tốc độ Diệp Nhan quá nhanh, bọn họ cũng sớm đã tóm được Hạ Đất.

“Huynh.....Các huynh đệ lên, giết chết tên tiểu này!”

Mấy người áo đen còn lại hoảng sợ, nhưng bọn họ rõ ràng đã được huấn luyện, một giây sau đó liền phản ứng, ý lại ưu thế nhiều người, hướng về Diệp Nhan nhào tới.

“Ai, thiệt là điếc không sợ súng.....”

Diệp Nhan bắt đầu đi lác lác đầu, đồng thời bóng người hơi động, chỉ nghe vài tiếng “Oành, oành, oành”, thân thể những người mặc áo đen kia cũng sớm đã bay ra ngoài.

Nhìn những người mặc áo đen nằm trên mặt đất, Diệp Nhan vốn còn muốn đi tới xét hỏi một chút, xem bọn họ rốt cuộc là người nào phái tới. Đúng lúc này, ở đầu ngõ có một đám nhóc đi ngang qua, phía sau đám nhóc này, còn có mấy vị phụ huynh.

“Oa, mau nhìn, siêu nhân thúc thúc.....” Một đứa nhóc chỉ vào Diệp Nhan la to.

“Đừng nói mò, người bị hoa mắt, đi nhanh lên!” Phụ huynh bên cạnh vội vàng lôi lôi kéo kéo, đem đám nhóc kéo qua một bên đi.

Những đứa nhóc xuất hiện quá mức đột ngột, mà tình cảnh máu tanh hiện giờ, đương nhiên không thể để cho đám nhóc nhìn thấy, Diệp Nhan cũng không thể làm gì khác hơn, sau đó lại hướng đám nhóc vẫy tay, đưa Hạ Đất nghênh ngang rời đi.

Lúc hắn đi ra ngõ, theo bản năng quay đầu lại nhìn. Bởi vì Diệp Nhan có cảm giác, ở sâu trong cái ngõ này, như có một đôi mắt, từ đầu đến cuối nhìn mình chăm chăm.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, bên trong một hẻm nhỏ, một người áo đỏ sắc mặt âm trầm, con mắt tập trung nhìn về hướng Diệp Nhan cùng Hạ Đất rời đi, đột nhiên biến mất!

Sau khi Diệp Nhan cùng Hạ Đất đi khỏi, thì nửa giờ sau, trong đại học Kinh Hoa có không ít người nhìn thấy tận mắt đều truyền đi các tin tức khác nhau.

“Kinh hoàng ----- sự việc trong cái con hẻm nhỏ kia, một mình xử lý năm, sáu tên đàn ông lại là cái cậu thanh niên đẹp trai này sao!”

“Đám lưu manh này thiệt là cầm thú a, không làm được gì còn bị đánh chết!”

“Trong con hẻm đó đúng là thảm kịch, đàn ông yên lặng nhìn, đàn bà run rẩy nhìn “Đấng bói: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Nghe Nói, Kungfu Có Thể Làm Cho Ngực To!

Diệp Nhan cùng Hạ Đất vội vàng tìm nhà, căn bản không có thời gian lên Internet, đương nhiên sẽ không biết những tin tức kia.

Hai người đi loanh quanh một buổi trưa, rốt cuộc cũng tìm thấy một căn phòng nhỏ trong khu nhà cao cấp nằm bên cạnh khu phố chuyên bán quà vặt.

Nhà này thuộc diện đầy đủ tiện nghi, bao gồm vật dụng trong nhà, thiết bị điện gia dụng, chỉ cần xách vali vào ở là được. Quan trọng là, phòng này có nhà vệ sinh và phòng tắm được ngăn cách rất sạch sẽ, bên trong phòng tắm lại có cái bồn tắm lớn rất dễ chịu.

Trong nháy mắt Hạ Đất nhìn thấy cái bồn tắm lớn liền bị hấp dẫn, khóc lóc liên tục yêu cầu phải thuê cho bằng được căn phòng này. Căn phòng này có hai phòng một phòng khách một nhà bếp một nhà vệ sinh, dọn vào ở liền thì một tháng cũng là một ngàn năm trăm đồng, đã vượt quá khả năng tài chính cho phép của Diệp Nhan.

Hắn vốn muốn Hạ Đất rời đi tìm nơi khác, nhưng nha đầu này lại nhất quyết sống chết ôm cửa phòng tắm cũng không buông tay, như là con lười vậy, nói thế nào cũng không chịu nghe, điều này làm cho Diệp Nhan đau cả đầu.

Cuối cùng, chủ nhà thấy Hạ Đất cũng là một đại mỹ nữ, chủ động hạ thấp tiền nhà còn một ngàn hai trăm đồng, hơn nữa còn cho bọn họ dọn dẹp vệ sinh, ngày hôm nay là có thể vào ở.

Thế là, một lần đóng ba tháng tiền nhà, trong nháy mắt Diệp Nhan trở thành người rớt mồng tơi, tài chính trở nên khủng hoảng nghiêm trọng. Ở trên người hắn hiện tại, cộng tiền trong ví và thẻ ATM còn lại chỉ hơn hai trăm đồng.

Hạ Đất cuối cùng cũng được toại nguyện, đắc ý chuyển vào bên trong nhà mới.

.....

Buổi tối, trong phòng, mấy tiếng sau đó.

Hạ Đất đi vào phòng tắm, cởi quần áo một cách lười nhác, cởi ra mọi thứ gò bó trước ngực, để cho cặp ngực 36D mặc sức thoải mái ở trong không khí, sau đó nằm trong bồn tắm chứa đầy bong bóng, chậm rãi ngâm cơ thể.

“Như vậy vẫn là thoải mái a.....”

Hạ Đất một bên tắm rửa, một bên huyết sao, xem ra cực kỳ thoải mái.

“Hãy nhìn vào ngực này, nhìn vào chân này, trắng như sữa - đầy đặn như vậy, chà trách khi có nhiều người có ý nghĩa đen tối với mình. Dẫn đến nhiều người muốn phạm tội a.....”

Hạ Đất nghịch nước, ngắm nhìn làn da trắng mịn, bộ ngực đầy đặn, nhin không được liền tự luyến một mình.

“Không được a, không muốn a.....Người ta rất sợ đó.....” Hạ Đất tắm rất thoải mái, không nhìn được mà bắt đầu độc diễn, có vẻ như có người đang hướng về nàng mà thực hiện hành vi phạm tội vậy.

“Ai ui, người thật là hư nha, người ta còn chưa chuẩn bị xong mà.....”

“Tại sao lại đối xử với người ta như vậy, ta không muốn, người thật là hư quá.....”

“Người ta không phải là loại con gái kia, không được.....”

Hạ Đất một mình trong phòng tắm đùa nghịch, không còn biết đến trời đất nữa, nhập tâm vào vai diễn, một mình độc diễn đến nỗi có thể làm thành một bộ phim.

Cùng lúc đó, Diệp Nhan ngồi trên ghế sofa trong phòng khách, tất cả đều nghe được rất rõ ràng, mặt đen lại!

“Ta chết mất, Diệp lão đầu, người đây là tìm cho ta con gái kiểu này hay sao a.....”

Diệp Nhan một bên nghe Hạ Đất huyết sáo, một bên đùa nghịch không còn biết đến trời đất nữa, không khỏi cười khò lắc lắc đầu, vừa nãy mới gặp phải nhóm lưu manh, mới chỉ chốc lát thôi, nha đầu này lại đem nguy hiểm quên sạch hoàn toàn.

Cũng thật là hết chỗ nói a!

Diệp Nhan thực sự không hiểu nổi, lúc thì là một cô gái dịu dàng, lúc thì lại là một nha đầu ngốc, hiện tại trong phòng tắm lại một người vừa huyết sáo vừa đùa nghịch vừa tưởng tượng làm cô gái hư hỏng, như thế nào lại cùng một người được!

Càng làm cho Diệp Nhan không nghĩ ra chính là, Hạ Đất rốt cuộc là ai, trên người nàng có bí mật gì, thậm chí còn dẫn tới bọn lưu có tổ chức kia?

Bởi vì lúc xế chiều hôm nay, đám người áo đen kia rõ ràng không phải tiểu lưu manh thông thường, bọn họ tuyệt đối kẻ hoạch sẵn, có ý bắt Hạ Đất!

Xem ra, cần phải liên lạc với Tiểu Thất, để cho nàng điều tra lai lịch của Hạ Đất.

Chỉ có điều, vừa nghĩ tới về kiều ngạo của Tiểu Thất, Diệp Nhan lập tức cảm thấy đau đầu.

“Hùa, ngươi đang suy nghĩ gì đấy? Có phải là đang suy nghĩ về mỹ nữ có đúng không.....”

“Ngay lúc Diệp Nhan cúi đầu suy nghĩ, bất thành linh Hạ Đất xuất hiện ở sau người hắn, hù dọa hắn nhảy dựng lên.

Nhưng là, Diệp Nhan quay đầu lại liếc nàng một cái, thờ ơ không để ý.

“Ha, quả nhiên là ở sau lưng ta suy nghĩ về những nữ sinh khác, hừ hừ, đàn ông đều không phải là thứ tốt lành gì, ăn trong bát nhòm trong nồi.....Người ta cực khổ sinh con cho ngươi, ngươi lại nghĩ về những nữ sinh khác.....”

Hạ Đất chống nạnh đứng đó, cố ý làm ra vẻ mặt cực kỳ u oán.

Chỉ có điều, khi Diệp Nhan ngẩng đầu lên nhìn thì hai mắt sáng lên.

Thì ra là sau khi Hạ Đất tắm xong, chỉ quần lấy cái khăn tắm, để lộ hơn nửa bộ ngực đầy đặn, hai chân trắng nõn thon dài còn mang theo từng giọt nước còn đọng lại, xinh đẹp và dịu dàng, vóc người quyến rũ, nơi cần lời thì lời, nơi cần nhô thì nhô, trắng mịn mềm mại, khiến người ta nhìn một chút liền có cảm giác tăng huyết áp.

“Ha, Diệp Nhan đại soái ca, hỏi ngươi một vấn đề được chứ.....”

Hạ Đất dường như không cảm nhận được ánh mắt của Diệp Nhan, trực tiếp ngồi trên sofa, cơ thể dựa sát vào ôm lấy cánh tay Diệp Nhan, bộ ngực đầy đặn không e dè đặt trên cánh tay hắn.

“Hỏi cái gì?”

Cảm giác được trên cánh tay truyền đến như dòng điện, cảm giác mềm mại, thiếu chút nữa để Diệp Nhan có chút phân tâm. Theo bản năng hắn cúi đầu xuống nhìn thấy rãnh sâu trước ngực Hạ Đất, nhất thời hắn cảm giác được như mình mất cảm giác rồi.

Dường như Hạ Đất không hề cảm giác được có chuyện bất bình thường, tiếp tục dùng bộ ngực cọ xát lên xuống.

“Ngươi ta muốn hỏi một chút, kungfu là ngươi học ở đâu vậy, có thể dạy cho ta được hay không?”

Hạ Đất làm nũng, ôm lấy cánh tay Diệp Nhan lắc qua lắc lại, kể cả bộ ngực mình cũng đưa đưa theo.

Bởi vì nàng phát hiện, ngày hôm nay trong lúc Diệp Nhan giáo huấn tiểu lưu manh, thực sự là quá đẹp trai a! Nếu như mình cũng học được kungfu, mình muốn làm gì cũng đều được a!

Hơn nữa Hạ Đất còn nghe người ta nói, con gái học kungfu, không chỉ làm ngực có thể lớn hơn, còn da dẻ mịn màng hơn, giữ được vẻ đẹp.

Khắc khắc, lúc ấy ngực mình to hơn, da dẻ mịn màng hơn, khuôn mặt xinh đẹp, vóc người nóng bỏng, như vậy muốn bao nhiêu anh đẹp trai liền có bấy nhiêu sao, khắc khắc.....

“”Khụ khụ, cái này, kungfu không phải muốn học là học được, muốn học phải chịu khổ lắm.....”

Diệp Nhan lấy lại sự bình tĩnh, quyết định vẫn là không muốn cho Hạ Đất biết quá nhiều về quá khứ của mình, dù sao thì có trời mới biết Diệp lão đầu đã nói những gì với nàng. Lập tức, Diệp Nhan liền hỏi lại một câu, “Ngươi muốn học kungfu để làm gì?”

“Ha, ta học kungfu, đương nhiên là muốn ngực to hơn, xinh đẹp hơn, như vậy mới hấp dẫn được nhiều anh đẹp trai, mà ta.....”

Hạ Đất mặt mày hớn hờ, mới vừa nói được phân nửa, đột nhiên phát hiện mình lại nói hết điều mình nghĩ, lập tức che miệng, đổi thành vẻ dịu dàng, “Ài ui, người ta học kungfu, đương nhiên là muốn tự bảo vệ mình rồi, người ta là một cô gái yếu đuối, mong manh dễ vỡ a.....”

“Mịa nó, tin ngươi mới là lạ.....”

Thật là, hết chỗ nói, học kungfu chỉ để ngực lớn hơn, xinh đẹp hơn! Ngươi hiện tại cũng đã là cực phẩm rồi đó, xinh đẹp hơn nữa thì những cô gái làm sao mà sống được đây.

Hơn nữa, học kungfu có thể làm ngực to ra, lần đầu Diệp Nhan được nghe nói!

“Có được hay không vậy, Có được hay không vậy..... Người ta sau này sẽ cố gắng sinh con cho ngươi để báo đáp.....”

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Tập Kích Ban Đêm!

Hạ Đất ở trên người Diệp Nhan không ngừng cọ tới cọ lui, cực kỳ mềm mại, thiếu chút nữa tháo luôn khăn tắm xuống để quỵên rũ.

Thế nhưng, Diệp Nhan vẫn là bộ dáng thờ ơ không quan tâm đến. Nực cười, dạy nha đầu có vẻ thần kinh này học kungfu, thế giới không loạn cũng phải loạn lên!

“Hừ, quý hẹp hòi, đại bại hoại.....”

Hạ Đất dụ dỗ cả nửa ngày, cuối cùng vẫn không được, thờ phỉ phò đứng lên đi.

Nhưng mà khi nàng đứng lên, cảm giác ngay ngực mình có luồng gió mát, cúi đầu nhìn xuống, mới thấy cái khăn tắm đã sớm rơi trên mặt đất, hiện tại nàng chính là đứng ở đó toàn thân đang trần truồng.

Và tất cả điều này, vừa vặn Diệp Nhan ngẩng đầu lên nhìn thấy rất rõ ràng, ta ngất, trắng nõn, chói mắt quá!

Thấy Diệp Nhan nhìn chằm chằm mình. Hạ Đất liền đỏ mặt, cực kỳ hoảng sợ, gấp đến nỗi không biết che nơi nào, luồng cuống tay chân thế nào, lại làm cho bộ ngực càng thêm chói mắt!

“Này em gái, thật không phải cố ý quỵên rũ ta đứng không.....”

Đối với thân thể Hạ Đất đang phô bày ra, Diệp Nhan mặt đầy hoảng sợ, cái kia cũng đã có phản ứng. Nếu như không phải sớm biết, Hạ Đất hơi thần kinh, hẳn hiện tại khẳng định là sớm đã nhào tới.

“Đứng.....Xin lỗi...”

Hạ Đất cuống cuống không biết nên nói cái gì, vội vàng cúi người xuống, muốn nhanh nhất khăn tắm lên.

Diệp Nhan cũng có ý nghĩ trùng với Hạ Đất, liền giúp nàng nhặt khăn tắm lên.

Hai người không ai nói ai cùng cúi người xuống, Hạ Đất lấy được cái khăn tắm đầu tiên, tay Diệp Nhan chậm hơn, thế nào lại nắm vào tay Hạ Đất!

“Á.....Luuu mạnh.....”

Lần này, toàn thân Hạ Đất như bị điện giật, “Á” một tiếng nhảy dựng lên, vung tay Diệp Nhan, cũng không tiếp tục lấy khăn tắm dưới chân, quay đầu liền chạy, nhanh như con gió chạy vào phòng bên trong, “oành” một tiếng đóng cửa lại.

Diệp Nhan nhìn thân thể Hạ Đất trần truồng chạy vào trong phòng, trên tay hấn, vẫn còn xúc cảm, rất mềm mại, giống Dove Chocolate.

Ai, nha đầu này, khẳng định đem mình thật sự coi thành lưuu mạnh...

Chỉ có điều, điều này cũng là Diệp Nhan suy đoán cần xác minh lại - - Mặc dù coi Hạ Đất như cái lão tài xế, nhưng bên trong lại là một cô nương trong sáng. Hơn nữa nàng lại rất lưuu ý bảo vệ cơ thể của chính mình, tuyệt đối không giống như nàng nói, là đến sinh con cho mình.

Khoảng mười phút trôi qua, Hạ Đất mặc quần áo kín đáo đi ra, từ trên xuống dưới là một bộ quần áo thể thao, từ trong ra ngoài rất kín, ngay cả cổ cũng không lộ ra, tay còn mang găng tay.

Ta ngất, tình huống gì đây, ta vừa nãy không phải nhìn thấy hết rồi sao! Diệp Nhan sờ mũi, trong lòng thầm nghĩ.

Hạ Đất đứng ở rất xa, thấy vẻ mặt Diệp Nhan, càng nhìn thấy hấn càng giống đại sắc lang, “Hừ, đại bại hoại, người đi ra ngoài đi, bản đại mỹ nữ muốn ngủ.....Người ở chỗ này, khẳng định là có ý đồ với bản đại mỹ nữ, nói cho người, người đừng hồng.....”

Hạ Đất nói ra những lời kia, giống như là Diệp Nhan có ý xấu đối với mình vậy. Có thể bản thân nàng đã quên, lúc xế chiều, chính nàng còn một hai đòi phải sinh con cho Diệp Nhan!

Hiện tại đã hơn chín giờ tối, khu quà vật dưới nhà vẫn còn tiếng người huyền não, đèn đuốc sáng choang. Cái phòng cho thuê này có hai nơi để ngủ, tạm thời nơi ngủ chính là của Hạ Đất, mọi thứ trong phòng không phải đầy đủ, nếu như Diệp Nhan ngủ ở đây, ngay cả cái chăn cũng không có.

“Vậy cũng tốt, ta trước tiên cho người xem cái video, sau đó ta lại đi...”

Đối với Hạ Đất hạ lệnh đuổi khách, Diệp Nhan miễn cưỡng duỗi tay, ngáp một cái, đem điện thoại di động đưa cho Hạ Đất.

Giờ trò quý gì?

Hạ Đất nửa tin nửa ngờ cầm lấy điện thoại di động, trong đầu nghĩ sẽ không phải là phim kích thích chứ, có người nói có một số ông chú cho các thiếu nữ vị thành niên xem video, đều là để cho xem phim kích thích trước.....

Tuy rằng có chút không muốn(trong lòng lại rất muốn a.....), Hạ Đất vẫn cầm lấy di động, nhưng là video trên điện thoại làm cho nàng sợ hết hồn.

Thực tế là, vừa nãy lúc Hạ Đất đi tắm, Diệp Nhan đi dạo một vòng trên ban công. Trong lúc vô tình nhìn thấy, ở dưới nhà trên con phố kia, có không ít mười mấy người, đều nhìn chăm chăm vào căn nhà mới thuê này!

Những người này có trang phục rất quái lạ, mỗi người đều mặc áo khoác màu đen, đeo kính đen, trang phục y như trong phim ma trận. Rõ ràng là, những người này đã đem nơi bao vây hoàn toàn, có điều là chưa phải thời điểm để bọn hắn động thủ.

Nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, những người này cùng nhóm lưu manh mặc áo đen lúc buổi chiều mình đụng độ, hẳn là cùng một tổ chức.

Những người này đều nóng lòng bắt Hạ Đất, ở trên người Hạ Đất, rốt cuộc là có bí mật gì?

Hơn nữa, Diệp Nhan còn phát hiện được một điều khiến mình phải kinh ngạc, lúc những này tháo đôi kính râm xuống, con mắt của bọn họ, lại là màu đỏ như máu sắp chảy ra khỏi mí mắt!

Diệp Nhan tin chắc, nếu như mình chỉ là một học sinh bình thường, khả năng là hắn cũng đã chết sớm nhiều lần rồi. Những người này vì bắt Hạ Đất, lại không chừa thủ đoạn nào!

Lúc Diệp Nhan ở trên sân thượng, thuận lợi quay vài đoạn video về những người này. Khi Hạ Đất mở di động xem, vốn còn cho rằng là phim kích thích, lại nhìn thấy những con mắt màu đỏ, nàng liền sợ hết hồn, “Á” một tiếng đem điện thoại quăng tới sofa.

“Ha, Hạ đại mỹ nữ, ngài yên tâm đi ngủ đi, ta không quấy rầy nữa, ta về ký túc xá ngủ đây.....”

Diệp Nhan nhặt điện thoại lên, sau đó đứng lên, duỗi hai tay ra ngáp một cái, xoay người đi ra ngoài cửa.

“Ai nha, đừng mà, Diệp đại soái ca, đêm dài đằng đẵng, tiểu nữ tử lẻ loi cô quạnh sao ngủ được, lão nhân gia ngài làm sao lại cam lòng lưu lại ta một người một mình trong phòng đây, bằng không, chúng ta cùng nhau nghiên cứu một chút sinh lý cơ thể cấu tạo như thế nào.....”

Nhìn thấy Diệp Nhan muốn đi, Hạ Đất vội vàng chạy tới, đổi thành bộ mặt lấy lòng, cực lực giữ Diệp Nhan ở lại.

Bởi vì vừa nãy những quái nhân kia, thật sự đem làm cho nàng khiếp sợ. Mà những người này hiện tại còn bao vây ở dưới lầu, nếu như bọn họ nhân lúc đêm hôm đi vào, hậu quả kia quả thực không thể tưởng tượng nổi!

“Ngươi không sợ ta ở lại chỗ này, sẽ nhân cơ hội có ý đồ với ngươi?”

“Ai nha, làm sao có khả năng... Lão nhân gia ngài anh minh thần võ, làm sao sẽ chấp nhận một cô gái yếu đuối như ta... Người ta một người rất sợ đó... Người ta vẫn là thân thể thuần khiết, người ta lớn như vậy phim kích thích còn chưa từng xem qua a...”

“Được rồi, vì sự trong sạch của ngươi, ta vẫn là đi ra ngoài a...”

“Mẹ kiếp, lão nương để ngươi ở lại ngươi phải ở lại, sao lại nói nhảm nhiều như vậy!”

Hạ Đất cuối cùng xé rách ngực trang, hình tượng nữ thần nữ hán tử trong nhảy mắt đan xen vào nhau...

.....

Đêm khuya, gió thổi nhẹ nhẹ.

Hạ Đất vốn là đang ngủ mơ mơ màng màng, lại bị Diệp Nhan không hề tình cảm vỗ vỗ khuôn mặt đánh thức.

“Làm gì a, người ta chính là đang mơ thấy cùng anh chàng đẹp trai hẹn hò, nắm tay còn chưa có a...” Hạ Đất còn buồn ngủ nói thảm hai câu.

“Xuyt, bọn họ đến rồi!” Diệp Nhan làm một động tác cầm khẩu, đồng thời chỉ chỉ phương hướng cửa.

“A? Ai tới? Ngươi làm sao sẽ ở trong phòng bán đại mỹ nữ, ngươi có phải là muốn bắt lịch sự với ta, ta cho ngươi biết ta là thà chết chứ không làm theo a...” Hạ Đất lúc này mới tỉnh lại, nhìn thấy Diệp Nhan trực tiếp sợ hết hồn, dùng tay nắm lấy chân, quán ở trên người mình, thật giống một bộ dáng vẻ bị xâm phạm.

Lại để Diệp Nhan không còn gì để nói, muốn đánh một cái tát vào trong suy nghĩ của nàng.

Trước đó bọn họ vốn là cũng đã thương lượng rồi, Hạ Đất đi ngủ, Diệp Nhan chấp nhận ở trên sofa bên cạnh, luôn luôn bảo vệ Hạ Đất an toàn, nếu có tình huống khẩn cấp liền gọi nàng tỉnh.

Như thế nào hiện tại lại ngược lại, nha đầu này ngủ như heo, đối với hoàn cảnh nguy hiểm trước mắt mình, lại hoàn toàn quên sạch không còn nhớ gì hết!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Một Màn Xấu Hổ!

Dịch giả: Simple

“Người mau mau đi ra ngoài cho ta a, bằng không bốn đại tiểu thư liền gọi người a, trong khuê phòng nhân gia cho tới bây giờ chưa từng có nam nhân...”

“Im miệng! Bên ngoài có người...” Diệp Nhan vỗ một cái vào đầu của nàng, khỏi để nàng tiếp tục nghĩ linh tinh.

“Có người? Ai nhỉ?” Hạ Đát sững sờ, chợt nhớ tới đến những con mắt màu đỏ kia.

“Xuyt!”

Diệp Nhan kéo Hạ Đát về mặt ngực, sau khi bố trí một hiện trường đơn giản, hai người thừa dịp bóng tối, trốn ở phía sau rèm cửa sổ.

Diệp Nhan xác định chắc chắn, hiện tại ngoài cửa, có một người kungfu rất lợi hại, nếu không có bất ngờ gì xảy ra, hẳn là siêu cấp lính đánh thuê tới. Khí tức người kia ẩn giấu rất tốt, quả thực kín kẽ không một lỗ hổng. Nếu như đặt ở trước đây, Diệp Nhan chắc chắn sẽ không phát hiện.

Nhưng là, ngày hôm nay xảy ra nhiều chuyện quá kỳ quái, từ khi gặp phải Hạ Đát, sau đó Diệp Nhan vẫn luôn có loại cảm giác, như luôn có một đôi mắt nhìn mình chăm chăm. Cho nên nói, ngày hôm nay so với bình thường hẳn cảnh giác rất nhiều.

Đúng như dự đoán, Diệp Nhan cùng Hạ Đát trốn vào phía sau rèm cửa sổ, sau đó liền nghe thấy âm thanh kim loại ma sát nhẹ, tiếp theo sít chặt, cửa phòng ngủ bị mở ra nhẹ nhàng, từ bên ngoài đi vào là một bóng đen.

Bóng đen kia là một người đàn ông cao mét tám, trang phục màu đen, vừa nhìn chính là cao thủ. Sau khi hắn đi vào, dựa vào ánh đèn bên ngoài đường, mơ hồ nhìn thấy trên giường có thứ đang nhô lên, phía dưới chân như có một người đang nằm. Bên cạnh chân, còn rải rác vài món linh tinh của phụ nữ như nội y, bra, **, tất chân, không thiếu gì cả...

Thấy cảnh này, người mặc áo đen mặt một trận nhiệt huyết dâng lên, nhất thời cảm giác thú huyết sôi trào.

Trước đó hắn nhận được nhiệm vụ này, vốn rất không muốn tiếp nhận, dù sao lúc xế chiều thấy Diệp Nhan ra tay, cũng là cao thủ. Người mặc áo đen cảm thấy, cho dù chính mình ra tay, cũng chưa chắc có thể kiếm được chút lợi ích nào.

Có thể bây giờ nhìn lại, hẳn thực sự là kiếm lời rồi, hơn nữa lại có lãi trong vụ này! Hiện ở kia tiểu mỹ nữ (Hạ Đát) mê người nằm trong chăn, hơn nữa nội y lại không có mặc, gặp phải loại tình huống kích thích, dù là ai cũng không khống chế được thú tính trong cơ thể mình.

Người mặc áo đen liền quyết định, trước thi hành nhiệm vụ, trước tiên để cho mình thoải mái một cái đã. Cho nên nói, liền đứng ngay trước giường tiểu mỹ nữ đang nằm, từ từ cởi cái quần chính mình xuống.....

Nhưng là, ngay lúc hắn mới vừa cởi quần đến một nửa, dự định nhào tới trên giường, từ phía sau bên cạnh rèm cửa sổ, Diệp Nhan bỗng nhiên vọt ra, một quyền hướng vào mặt người mặc áo đen đánh tới.

Người mặc áo đen kia sợ hết hồn, vội vã lùi về sau, nhưng quần hắn mới vừa cởi một nửa, trực tiếp bị ngã về phía sau, đầu va vào tường.

Cùng lúc đó, Diệp Nhan một bước bước lên, cầm dây thắt lưng người áo đen rút ra, trực tiếp đem cái đầu cùng 2 cái đầu gối của hắn trói lại.

Ngay sau đó, trong phòng dưới ánh trăng mờ, dưới ánh đèn ở ngoài cửa sổ mập mờ, xuất hiện một màn rất kỳ quái: Một người đàn ông đem một người đàn ông khác đẩy ngã trên mặt đất, mà trên đất người đàn ông kia, quần vừa cởi được một nửa, tuy rằng còn mặc quần lót, hoàn cảnh lúc đó thật là.....

“Không nhìn ra, người cũng làm kiểu này a.....” Hạ Đát từ phía sau rèm cửa sổ đưa khuôn mặt ra, hé miệng cười cợt.

“Thì sao.....” Diệp Nhan liếc nàng một cái, “Nếu như ta không dùng chiêu này, có thể nhanh như vậy lại tóm được hắn sao.....”

“Nói mau, rốt cuộc là ai phái người đến?”

Đối với loại mao tặc này, Diệp Nhan căn bản cũng không có tính nhẫn nại, trực tiếp đánh mấy quyền lên người hắn. Có thể người mặc áo đen kia năng lực chịu đòn cũng không tệ lắm, sau khi bị đánh mấy quyền, vẫn cứ không có hề răng một chữ nào.

Diệp Nhan một câu không có hỏi nhiều nữa, mà là một cước chắc chắn đập ngay cánh tay người mặc áo đen, trực tiếp đập nát xương cánh tay của hắn, lạnh lùng nói.

“Gào...”

Lần này, xương cốt người mặc áo đen kia vỡ vụn, đau nhức làm cho đồ mồ hôi lạnh, cuối cùng “Gào” một tiếng rồi mắng, “Thằng nhóc con, còn không nhìn ra được sao, ông nội tôi chính là muốn tôi chơi con nha đầu kia của ngươi, khuyên ngươi nên thức thời...”

“Gào...”

Người mặc áo đen kia còn chưa nói hết, liền lại gào một tiếng hét thảm lên, bởi vì Diệp Nhan lại giẫm đứt gãy mất mấy chiếc xương sườn hắn. Đối với loại căn bản này, tuyệt đối không thể lòng dạ mềm yếu, bằng không hậu họa vô cùng! Là người luyện võ, Diệp Nhan tự nhiên biết.

“Gào... Gào...”

Một tiếng hét thảm thiết tiếp theo vang lên, Diệp Nhan lại liên tiếp giẫm đứt gãy mất một cái cánh tay khác của người mặc áo đen, hai cái chân, còn có còn lại mấy chiếc xương sườn.

“Hảo hán tha mạng, hảo hán tha mạng...”

Người mặc áo đen kia cuối cùng không nhịn được đau đớn, gào gào kêu xin tha.

“Hiện tại có thể nói lời nói thật chưa...” Diệp Nhan đem chân nhắc lên.

“Ta nói, ta nói...”

Người mặc áo đen kia nói thảm hai tiếng, trong ánh mắt bỗng nhiên lóe lên hàn quang, từ trong ánh mắt của hắn, bỗng nhiên bắn ra hai đạo ánh sáng rất sắc bén, bắn nhanh về hướng Diệp Nhan, tốc độ cực nhanh, Diệp Nhan đột nhiên không kịp chuẩn bị, chỉ có thể chính diện đối mặt, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo kia liền bay lướt qua gò má!

Cùng lúc đó, người mặc áo đen đang ở dưới tay chân đều đứt, cũng không biết lấy khí lực từ nơi nào, dĩ nhiên kéo đứt dây lưng, từ trên mặt đất mà đứng lên, hướng về phía ban công cửa sổ liền nhảy xuống!

Ngoài cửa sổ tiếng gió rít gào, một mảnh trời đất yên ắng!

“Ngươi... Ngươi không sao chứ?”

Tình huống này, đúng là đem Hạ Đát sợ hết hồn, vội vã chạy tới, khuôn mặt nhỏ trắng bệch. Có thể nhìn ra được, nàng vẫn là rất lo lắng an nguy Diệp Nhan.

“Không có chuyện gì, hắn còn không đã thương được ta...”

Diệp Nhan vỗ vỗ vai Hạ Đát để an ủi, sau đó đi tới sân thượng nhìn xuống xem, hắn chợt phát hiện, phía dưới ngoại trừ một vùng máu ở đó, dĩ nhiên cái gì đều không có!

Không chỉ có như vậy, ngay cả trước kia những người mặc áo khoác màu đen, cũng đều biến mất không thấy hình bóng. Hiện tại trên đường, chỉ có gió rít gào, rác rưởi bay đầy trời, cùng lá vàng cuối thu cuộn vào bay loạn lên.

Diệp Nhan hơi hơi giật mình, phải biết, hắn chắc chắn hiện tại là lầu bốn, đừng nói là một phế nhân tứ chi đều đoạn, coi như là một người bình thường, từ nơi cao như thế rơi xuống, cũng tuyệt đối chắc chắn phải chết!

Thế nhưng, người mặc áo đen kia lại trốn thoát! Hắn rốt cuộc là người nào, tìm Hạ Đát muốn làm gì?

“Chuyện này... Chuyện này...” Hạ Đát cũng một trận kinh ngạc, “Người mặc áo đen kia rốt cuộc là người hay là quỷ, cao như thế làm sao nhảy xuống không chết?”

“Hắn không phải quỷ, nhưng cũng tuyệt đối không phải người bình thường...”

Diệp Nhan nhàn nhạt nói một câu, bởi vì hắn vừa nảy sờ dĩ muốn giẫm gãy xương người mặc áo đen, chính là muốn xác minh một chút suy đoán chính mình.

Xem ra, suy đoán trước kia của mình, khả năng là sự thật!

“Có ý gì? Hắn không phải người, cũng không phải quỷ, vậy là gì?” Hạ Đát bị Diệp Nhan nói làm cho sững sờ, liền hỏi.

“Quên đi, nói ngươi nghe, ngươi cũng không hiểu...” Diệp Nhan khoát tay áo một cái, “Chúng ta đi ngủ tiếp, phỏng chừng bọn họ tạm thời sẽ không tới...”

“Ai ai, người còn không....không nói cho ta biết mà, cái gì mà chúng ta ngủ tiếp a, có quý đồng ý cùng người ngủ... Ta cho người biết, bản tiểu mỹ nữ tuy rằng xinh đẹp nhưng là một cô nương đứng đắn ha... Người đừng hòng...”

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Nếu Không Người Đi Bán Cái Thận!

Dịch giả: Simple

Ngay lúc Diệp Nhan cùng Hạ Đất tiếp tục “Ngủ”, ở dưới nhà cho thuê, nấp ở bên trong một góc, một người mặc trường bào màu đỏ sậm từ trong bóng tối đi ra, con mắt trùng trùng nhìn chằm chằm cửa sổ phòng Diệp Nhan.

Ở trên người đàn ông trường bào màu đỏ sậm này, ẩn tàng đoá từng đoá hoa sen yêu dị, dưới ánh trăng đặc biệt bắt mắt.

“Môn chủ, A Da hần...”

Một thủ hạ nhìn người mặc áo đen người mặc áo đen nằm trên đất một chút, cúi một nửa quần, sinh từ chưa biết, đứng trước mặt người áo đỏ cúi đầu xin chỉ thị.

“Hừ, phế vật!”

Môn chủ một lần nữa đem mình núp trong bóng tối, tức giận mắng một tiếng.

Lúc sáng sớm hôm nay, hần tình cờ gặp phải cái cô nương (Hạ Đất) kia nhìn rất ngốc. Đây chỉ là một lần rất tình cờ chạm mặt, lúc nhìn thấy cô bé gái kia, môn chủ cũng chẳng qua là cảm thấy nàng rất đẹp, tựa hồ cũng không có đặc biệt gì.

Nhưng là, cô bé kia làm một động tác, lại làm cho môn chủ xác thực kinh ngạc, đồng thời hết sức mừng rỡ như điên.

Hoá ra là, lúc cô bé gái kia kéo cái rương bước đi, dây chuyền trên cổ bỗng nhiên đứt, rơi trên mặt đất.

Ngay lúc cô bé gái kia cúi đầu kiểm dây chuyền, trong nháy mắt một luồng khí tức cực kỳ mê hoặc bỗng nhiên từ trên người nàng truyền đến. Nếu như mê hoặc có thể chia làm đẳng cấp, ở trong nháy mắt đó, khí tức mê hoặc trên người cô bé gái kia, tuyệt đối có thể dùng hồ đen trong vũ trụ để hình dung, xông thẳng lên trời, sôi trào mãnh liệt!

Môn chủ vốn tu luyện công pháp Thái Âm Bồ Dương nhiều năm, ngự nữ vô số, trong nháy mắt hần rõ ràng, bé gái này tuyệt đối là một cực phẩm vạn dặm không có, ở trên người nàng, cất giấu một bí mật động trời có thể khiến tu vi tăng nhanh!

Đúng lúc này, cô bé gái kia nhặt dây chuyền lên, một lần nữa đeo ở trên cổ. Khí tức mê hoặc vừa nãy mà nàng tỏa ra, lại trong nháy mắt biến mất không thấy tăm hơi, phảng phất như là chưa từng có!

Nhìn thấy cảnh này, môn chủ mừng rỡ như điên, mừng rỡ gần như muốn điên loạn lên. Bởi vì hần rõ ràng, trong thân thể bé gái này, tuyệt đối cất giấu một bí mật động trời, mà cái dây chuyền kia của nàng, chính là vì che giấu đi khí tức đó.

Nếu như không phải vừa nãy dây chuyền nàng trùng hợp rơi mất, môn chủ cũng tuyệt đối cũng không cho là gì, sẽ không có bất luận phát hiện gì.

Môn chủ trong lòng mừng như điên, bởi vì hiện tại, chỉ có hần biết điều bí mật này, chỉ có hần có thể tiếp cận điều bí mật này, chỉ có hần, có thể tiếp cận cái thân thể kia tràn ngập sự mê hoặc!

Môn chủ mừng như điên cho rằng đây là chuyện tốt của tổ tiên đưa xuống, ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, hần rốt cục muốn đổi vận! Hần hiện tại vô cùng kích động, tay không ngừng run rẩy, trong lòng sôi trào mãnh liệt, khó có thể bình phục!

Nhưng là gan môn chủ rất nhỏ, hần cực kỳ rõ ràng, dây chuyền của cô bé gái kia không đơn giản tí nào, người có thứ này, bình thường đều cực kỳ không dễ trêu, có khả năng đến từ một gia tộc lớn nào đó. Mà những gia tộc này, căn bản là hần không thể trêu chọc nổi!

Thế nhưng, môn chủ cũng không muốn từ bỏ, bởi vì đây tuyệt đối là cơ hội tốt cho hần. Chỉ cần làm êm xuôi việc này, hần hoàn toàn có thể bỏ trốn, tìm một rừng sâu núi thẳm ẩn náu đi, chờ đợi thời khắc Phượng Hoàng niết bàn.

Ngay lập tức, hần phái thủ hạ của chính mình, điều ra mấy người làm ra vẻ là tiểu lưu manh bình thường, muốn điều tra một chút lai lịch bé gái kia, nhưng mỗi một lần, đều sẽ bị một người học sinh tên là Diệp Nhan giải cứu!

Nhìn tình cảnh bị thảm của người mặc áo đen nằm trên đất, nếu như còn nói Diệp Nhan là một học sinh bình thường, đánh chết môn chủ tuyệt đối cũng không tin, điều này cũng làm cho hần càng cẩn thận e dè hơn. Nhưng nội tâm tham lam cùng dục vọng, hần tuyệt đối sẽ không bỏ qua, chỉ có thể càng

làm thêm bí quá hóa liều.

Chỉ có điều, trước lúc này, hắn cần phải có kế hoạch chặt chẽ hơn. Hắn muốn trước tiên đi điều tra một chút lai lịch Diệp Nhan, để chuẩn bị cho tốt vận cả đôi đường!

Nếu như hắn điều tra rõ hoặc là thăm dò ra, Diệp Nhan chỉ là một học sinh bình thường, đó chính là thời cơ hắn ra tay một đòn giết chết!

“Mấy người các ngươi, cố gắng cho ta nhìn kỹ chút, coi như để cho một con ruồi chạy, các ngươi cũng phải chết đi cho ta!”

Thân ảnh môn chủ biến mất ở trong đêm, mà thủ hạ của hắn, tiếp tục nhìn chăm chú xung quanh căn phòng.

.....

Sáng ngày hôm sau, trong phòng.

“Chúng ta ngày hôm nay đi đâu chơi nhỉ?”

Bởi ngày hôm nay là khoảng thời gian cuối tuần, Diệp Nhan không có tiết học, Hạ Đát thức dậy sau đó rửa mặt, lại cảm thấy vô cùng buồn chán, nằm sấp trên sofa ngẩng đầu hỏi.

“Có thể ở nhà được không...” Diệp Nhan bình thường khá là thích ở trong phòng, cuối tuần bình thường rất ít đi ra ngoài.

“Thật là chán quá đi a...” Hạ Đát hừ một tiếng, bộ dáng rất thất vọng, chỉ có điều, một giây sau nàng chớp mắt một cái, từ trên sofa nhảy dựng lên, cười hi hi nói, “Nếu không, chúng ta đi dạo phố đi?”

“Ha ha, quên đi...quên đi!”

Diệp Nhan vội vã lắc lắc đầu, hắn ngày hôm qua sau khi giao tiền thuê nhà xong, gia sản trên người tổng cộng còn lại hơn hai trăm đồng, tiền này để cho nàng làm phí sinh hoạt một tuần cũng không đủ, nếu như lại đi dạo phố, cũng chỉ có thể dựa vào khuôn mặt Hạ Đát mà nợ.

Chỉ có điều, thời đại này nha đầu xinh đẹp hơn nữa, dùng khuôn mặt để nợ cũng không có tác dụng!

“Hừ, quý hẹp hòi, so với Diệp lão đầu còn keo kiệt... Không cho người ta mua vài bộ quần áo xinh đẹp, người ta làm sao yên tâm sinh con cho ngươi...”

Hạ Đát dậm dậm đầu ngón tay, nghĩ linh tinh vài thứ, thật giống như thật sự giống như dự định phải sinh cho Diệp Nhan.

“Cô nãi nãi, chúng ta hiện tại tổng cộng chỉ còn lại hơn hai trăm đồng, tiền còn chưa đủ mua cho ngươi một cái nội y đó...”

“Không có tiền chúng ta có thể đi kiếm nha...”

“Ngươi cho rằng kiếm tiền dễ dàng như thế sao!”

“Ha, ta biết một phương pháp kiếm tiền nhanh, tuyệt đối rất bạo lực lại hay, hơn nữa lại cực kỳ dễ dàng! Đi một chút, ta dẫn ngươi đi kiếm tiền a...”

Hạ Đát hi hi nở nụ cười, không nói lời nào kéo cánh tay Diệp Nhan lại, một cái tay khác thuận tiện ném một cái bọc ra ngoài, từ trong căn phòng thuê nhún nhảy một cái đi ra ngoài.

Ngay sau đó, mười mấy phút sau, giữa thanh thiên bạch nhật, ở bên trong hẻm nhỏ sắc trời còn hơi sáng, xuất hiện một màn rất khó hiểu.

Một cô nương có vóc người xinh đẹp, xách trong tay một bọc nhỏ, vẻ mặt vội vội vàng vàng đi về phía trước, vừa đi còn không ngừng ngoáy đầu về sau nhìn, vội vội vàng vàng, hoảng hốt, một bộ dáng muốn tìm nơi trốn.

Theo ở phía sau cô gái, mấy người mặc áo khoác màu đen, đeo kính đen. Mấy người kia vốn đang đều là theo sau từ xa, có thể nhìn thấy cô gái đang tính chạy trốn, bọn họ theo sau một khoảng thời gian, rốt cục kéo xuống nguy trang, dự định ở bên trong hẻm nhỏ đem nàng chặn lại.

Nhưng là, những người mặc áo đen này vừa đi vào hẻm nhỏ, ở phía sau vị trí bọn họ, bỗng nhiên lại xuất hiện một nam thanh niên mặc quần áo màu trắng.

Cùng lúc đó, cô gái xinh đẹp kia bỗng nhiên nhếch miệng lên, dừng bước, xoay đầu lại, mỉm cười mang theo ý tứ sâu xa, nhìn mấy người mặc áo đen trước mắt.

Trong nháy mắt, thợ săn và con mồi trong lúc đó chuyển đổi vị trí cho nhau!

Ngay lúc đó, mọi chuyện tiếp theo lại đơn giản hơn nhiều, nam thanh niên trẻ tuổi phía sau năm người mặc áo đen, cũng chính là Diệp Nhan, đem mấy người bọn hắn giải quyết nhanh và gọn, mà cô gái xinh đẹp (Hạ Đát) kia cũng không có nhân rồi, lần lượt đối với những người mặc áo đen này tiến hành lục soát người, đem hết toàn bộ tiền mặt tất cả đều cướp đoạt hết.

Có mấy người hơi muốn phản kháng, mới vừa có chút động đậy, liền lại bị Diệp Nhan đánh một trận no đòn, hơn nữa ra tay rất tàn nhẫn, có mấy người

đều bị đánh gãy xương.

Tuy rằng những người mặc áo đen này đều rất cứng miệng, cho dù đã đánh liên tục, cũng không nói ra đến cùng là được ai sai khiến, không để Diệp Nhan cùng Hạ Đát đạt được mục đích.

Trải qua cướp đoạt trắng trợn, Hạ Đát từ trên người mấy cái người mặc áo đen này, đã lấy tổng cộng hơn mười hai ngàn đồng đều là tiền mặt, hơn nữa, nàng còn thuận lợi lột xuống mấy cái dây chuyền vàng, nhẫn vàng cùng đồng hồ đeo tay và một vài thứ khác, không còn một thứ nào trên người năm tên kia.

Diệp Nhan xem như là nhìn ra rồi, tiểu mỹ nữ này hoàn toàn chính là người mê tiền, nếu như không phải trong miệng người mặc áo đen răng vàng kia, không dơ bẩn quá phỏng chừng là nàng cũng lấy đi!

“Được rồi được rồi, các người rút đi, nhớ lần sau tới mang nhiều tiền chút, gia sản trên người sao lại ít thế, không cảm thấy xấu hổ đi ra ngoài sao!”

Hạ Đát rõ ràng không có vẻ lòng với con số hiện tại, một bên đếm tiền, một bên thiếu kiên nhẫn phát phát tay, để những người kia rút nhanh lên.

Những người mặc áo đen kia từng người bị đánh vỡ đầu chảy máu, nghe Hạ Đát nói xong nhất thời như được đại xá, vội vã chia ra chạy trốn!

Nhìn vẻ nghiêm túc kiểm tiền của Hạ Đát, Diệp Nhan cũng là dở khóc dở cười.

Trước hấn vốn đang hiếu kỳ, Hạ Đát sẽ có biện pháp gì nhanh chóng làm giàu, cũng không nghĩ đến, phương pháp Hạ Đát dĩ nhiên là trực tiếp đánh cướp những người mặc áo đen đang theo dõi mình!

Ừ, phương pháp kia, xác thực rất hay rất bạo lực!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Phòng Thử Quần Áo!

Dịch giả: Simple

“Hừ hừ, chỉ có mười hai ngàn hai trăm sáu mươi lăm đồng, tiền này làm sao đủ để đại mỹ nữ tiêu xài...” Hạ Đát lẩm bẩm vài tiếng, vẻ mặt đưa đám, bộ dáng so với bị mất tiền còn khó chịu hơn.

Diệp Nhan bắt đầu đi lắc lắc đầu, Diệp lão đầu dùng năm cân trứng gà, đem đổi lấy người lại đây sinh con cho ta, bây giờ nhìn nhiều tiền như vậy, người không phải rất kích động sao!

“Ồ, trong bao còn có cái điện thoại nhỏ còn mới, còn có tiền này...” Đang lúc này, Hạ Đát nhìn thấy ở xa trên cột điện có rất nhiều biển cáo, sau đó quay đầu lại, mang theo ý tứ sâu xa ý cười nhìn Diệp Nhan, “Bằng không, người đi bán một chút nhan sắc đi?”

“Lăn nhanh!” Nhìn thấy ánh mắt Hạ Đát đề tiện hề hề, Diệp Nhan cảm giác toàn thân bị xem xét.

“Ồ, đây còn có mua thân...” Hạ Đát đắm chiêu, dường như lập tức đưa ra một quyết định lớn, thờ dài, “Nếu không người đi bán cái thân đi, ta hướng cột điện xin thề, đồng ý hi sinh cơ thể cùng nửa cuộc đời hạnh phúc, để đổi cái túi CN (chanel) - MD (hình như là bộ chăm sóc hay sao ý)...”

Diệp Nhan nhất thời cảm giác sau lưng lạnh gáy, nha đầu này, sẽ không phải vì một túi xách CN - MD, ngày nào đó nhân lúc buổi tối lúc ngủ, tới lấy thân mình bán đi!

“Ha, nơi này còn có cái thông báo treo thưởng...” Hạ Đát đi tới bên cạnh lan can thông báo phía trước, phát hiện phía trên dán thông báo treo thưởng là cấp A, treo thưởng chính là một người mang tội giết người cấp A, tiền thưởng hai mươi ngàn, trên thông báo còn có số điện thoại đường dây nóng.

“Cái này tiền rất nhiều, chắc đủ rồi...” Hạ Đát lấy điện thoại di động ra, gọi đường dây nóng cảnh sát, ngớ ngẩn nói, “Alo, xin hỏi là đồn công an phải không? Là như thế này, xin hỏi các người biết tội phạm truy nã số 008 ở đâu? Nếu được, chúng ta muốn bắt hắn...”

Phốc...

Nghe được câu này, Diệp Nhan suýt chút nữa trực tiếp phun máu!

“Cô nương, chúng ta cũng chính đang tìm đây, ha ha...” Cảnh sát trực ban đi làm nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên nghe thấy có người hỏi cảnh sát tội phạm truy nã ở đâu, có điều cảnh sát này ngược lại cũng tốt tính, “Nếu như các người phát hiện manh mối, hoan nghênh bất cứ lúc nào báo cáo!”

“Ồ ơ...”

Hạ Đất còn muốn nói điều gì, nhưng đối phương đã đem treo điện thoại.

Nàng còn muốn tiếp tục bấm số gọi lần nữa, trực tiếp bị Diệp Nhan gạt điện thoại di động lại. Nếu như lại để nha đầu này tiếp tục gọi, đối phương khẳng định cho rằng đây là trò đùa dai, nói không chắc còn có thể bị khẹp vào tội chọc phá!

Hãy, nếu như cảnh sát biết tội phạm truy nã ở đâu, còn cần phải dán thông báo treo thưởng sao? Đây là dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ ra được điều này, người không phải bị lừa dối chứ!

“Quên đi, chỉ có thể trước tiên không mua túi CN - MD! Đi đi, đi phong lưu khoái hoạt đi...”

Hạ Đất thở dài, ngược lại lại rất hài lòng, không nói lời nào lôi kéo Diệp Nhan, đi thẳng đến khu trung tâm mua sắm.

Sau khi đến khu trung tâm mua sắm, Diệp Nhan cùng Hạ Đất trước tiên tìm một hiệu cầm đồ, đem nhẫn vàng, dây chuyền vàng cùng đồng hồ đeo tay và các thứ khác, tất cả đều đổi thành tiền mặt (người mặc áo đen khóc ngất ở WC), sau đó, Hạ Đất liền bắt đầu điên cuồng “Mua, mua, mua”.

Theo Hạ Đất đi nửa ngày, Diệp Nhan càng ngày càng cảm thấy, nha đầu này có phải là thật hay không “dụ dỗ” mình!

Bởi vì Diệp Nhan phát hiện, hắn cùng Hạ Đất đi dạo hơn hai giờ, ở thời gian hai tiếng này, Hạ Đất căn bản là không nhìn tới cửa hàng bán quần áo mùa thu, quần áo mùa đông, cũng không nhìn đồ trang sức ngọc trai, càng không nhìn quần áo thể thao, giày hay túi xách, trái lại vẫn là thích các loại nội y.

Mỗi một lần nhìn thấy nội y có hoa văn, Hạ Đất đều sẽ cầm lấy ở trước ngực mình ướm thử, sau đó còn hỏi Diệp Nhan thấy được hay không. Nếu như Diệp Nhan lắc đầu, cô nương này liền sẽ thờ dài một một cách đáng tiếc, “Ài, vốn còn muốn mặc cho người xem, quên đi...”

Diệp Nhan mới vừa lên đại học không lâu, bạn gái còn chưa có, càng không có cùng con gái đi mua quần áo nội y, vì lẽ đó, ở trong cửa hàng quần áo, nhìn các loại màu sắc rực rỡ muôn màu, Diệp Nhan vẫn là hơi hơi lúng túng.

Ai, dù sao không phải ai đều là lão tài xế như Hạ Đất a!

Trải qua hai ngày nay tiếp xúc, Diệp Nhan tuyệt đối là tin tưởng, Hạ Đất chính là cái “Lão tài xế”.

Ví dụ như, những cô gái trẻ khác mặc quần ngắn, váy ngắn đi ở trên đường phố, nếu như bị người khác nhìn chân chăm chăm, đều sẽ thật không thoải mái. Nếu như đụng vào tính tình không tốt, khả năng lập tức trực tiếp trừng trừng lại hoặc là mắng mỏ.

Thế nhưng, Hạ Đất nếu như bị người nhìn chăm chăm, nàng không chỉ không tức giận, ngược lại sẽ cố ý tạo dáng quyến rũ, hỏi một câu: “Đẹp không, có muốn hay không lại đây nhìn chân người ta lúc không mặc quần, nhưng có thể cho nhìn một năm nha...”

Đương nhiên, Hạ Đất chỉ là bởi vì nghịch ngợm mới như vậy, cũng không phải sự thật. Diệp Nhan có cảm giác, ở nha đầu này bề ngoài là “Lão tài xế”, thực ra còn rất ngây thơ, cũng sẽ hết sức bảo vệ mình.

Nói ví dụ như, nàng tuy rằng vẫn luôn nói phải sinh con cho Diệp Nhan, ngay ngày hôm qua vào buổi tối, mặc dù Diệp Nhan lại gần trong gang tấc, nàng vẫn là hết sức giữ một khoảng cách với hắn, cực kỳ yêu quý cơ thể của chính mình, tuyệt đối sẽ không làm bừa.

“Này, Diệp đại soái ca, tới đây một chút đi...”

Hạ Đất vốn chính là đang trong phòng thử quần áo mặc thử nội y, cũng không biết tại sao, nàng bỗng nhiên từ trong khe cửa thò đầu ra, gọi Diệp Nhan qua đây.

“Làm sao?” Diệp Nhan đi tới, nhìn Hạ Đất đỏ cả mặt, nét mặt như hoa đào, ngượng ngùng không muốn nói.

“Người vào đây một chút, nhanh lên!”

Hạ Đất hướng Diệp Nhan liếc mắt đưa tình, một bộ dáng e thẹn như hoa hải đường đầu mùa xuân vậy, cảm giác giống như, giống như phải làm việc gì đó mờ ám không muốn để cho người khác biết.

Ta ngất, chẳng lẽ nha đầu này muốn ở bên trong phòng thử quần áo...

Diệp Nhan chợt nhớ tới trước có một đoạn video được phát tán trên internet, có người nói chính là một đôi tình nhân, ở trong phòng thử quần áo không kim lòng được mà hành xử, còn đem video upload lên internet.

Diệp Nhan sờ sờ mũi, mang theo lòng hiếu kỳ to lớn, đi vào vị trí trong phòng thay quần áo của Hạ Đất.

“Nhanh lên một chút nha, lúc này ta thử quần áo, không cẩn thận khóa kéo kẹt tóc luôn rồi... Người nhanh giúp ta một chút...”

Diệp Nhan sau khi đi vào, thấy Hạ Đất vẫn còn chưa thử quần áo, trong tay còn cầm áo lót vừa này muốn thử mặc. Hóa ra là, ngày hôm nay Hạ Đất mặc, là một bộ váy từ trên xuống dưới màu trắng liền với nhau, ở phía sau là cái loại khóa kéo từ trên đi xuống. Vừa này nàng đưa tay ra sau lưng kéo kéo, không cẩn thận, đem một nhúm tóc nhỏ kẹt vào trong khóa kéo.

Vì khóa kéo là ở phía sau, cái tư thế này rất khó chịu, Hạ Đất kéo nửa ngày, kết quả càng kéo càng chặt, hiện tại tóc đã bị lôi căng da đầu, cảm giác da đầu có chút đau!

A, hóa ra là như vậy!

Nhìn thấy tình huống mờ ám kia không như trong tưởng tượng, Diệp Nhan thở phào nhẹ nhõm, vòng tay ra phía sau lưng Hạ Đất, một tay đỡ phía sau lưng Hạ Đất, đè lại khóa kéo, một tay khạc gỡ tóc của nàng.

“Ai nha, nhẹ chút, đau!”

“Tay ngươi đang để chỗ nào đó, gỡ nhanh lên, đừng hòng muốn nhân cơ hội chiếm tiện nghi của bản đại mỹ nữ!”

“Ai ai, tình hình không được rồi, ngươi đi ra phía sau lưng ta đi...”

“A a, đau...”

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Chụp Trộm Khách!

Dịch giả: Simple

Vì tóc kẹt vào quá nhiều, đã căng da đầu, vì lẽ đó lúc Diệp Nhan gỡ, Hạ Đất liền la đau, a a a một trận kêu loạn lên, làm một trận hết hồn a!

“Cô nãi nãi, có thể đừng la không!”

Diệp Nhan mặt đen lại, tiếng kêu nha đầu này, cũng giống như tiếng kia...

“Ngươi cho rằng ta muốn sao...” Hạ Đất tức giận trực cắn răng, “Thành thật mà nói, có phải là ngươi cố ý, cố ý làm ta đau như thế... Ai nha...”

Hạ Đất thở gấp, lại bắt đầu một lần nữa kêu to.

“Khụ khụ, hai vị tiên sinh phu nhân, mời các người nhanh ra phòng thử quần áo, phía sau còn có người xếp hàng!”

Lúc này, cô bán hàng trong cửa hàng cũng thực sự nghe không được, lại gõ gõ cửa, để bọn họ chú ý một chút. Từ sau khi sự việc hai người kia, hiện tại chủ quán đều rất chú ý, nếu như không phải tình huống đặc biệt, bình thường đều không cho bạn bè trai gái cùng đi vào phòng thử quần áo.

Ai, mất thể diện quá!

Vì phòng更衣 Hạ Đất lại kêu loạn nữa, Diệp Nhan dứt khoát cầm lấy móc khóa, dùng móng tay cắt đem cái nhúm tóc nhỏ kia cắt đứt đi một đoạn, sau đó thuận lợi kéo khóa kéo.

“Được rồi được rồi, ngươi đi ra ngoài đi!”

Khóa kéo mới vừa từ phía sau lưng giãn ra, Hạ Đất vội vã dùng tay che, xoay người lại, đem Diệp Nhan từ trong phòng thử quần áo đẩy đi ra ngoài, chỉ lo chính mình lại bị nhìn thấy.

Cần thiết hay không, ngày hôm qua vào buổi tối, ta đã nhìn thấy được toàn bộ rồi! Diệp Nhan sờ sờ mũi, từ trong phòng thử quần áo đi ra.

Sau khi đi ra, Diệp Nhan thấy, ánh mắt mấy cái cô bán hàng trong cửa hàng nhìn hẩn, đều quái dị, một bộ dáng chúng ta hiểu. Diệp Nhan bị nhìn có chút không dễ chịu, trong đầu nghĩ các người thì hiểu cái gì, ta đi vào đều không có làm cái gì hết a!

Bởi trong cửa hàng bầu không khí trong lúc nhất thời có chút quái dị, Diệp Nhan dứt khoát đi ra ngoài, dự định đi ra bên ngoài hóng gió một chút.

Cửa hàng quần áo này nằm ở trung tâm thương mại trên lầu ba, gần thang máy. Sau khi Diệp Nhan đi ra ngoài, tựa ở hành lang trên lan can, thưởng thức toàn bộ quang cảnh trung tâm thương mại.

Nơi này xem như là nơi mua sắm cao cấp xa hoa thành phố Giang Nam, trang trí rất xa hoa, năm tầng lầu đều có một đèn treo thủy tinh cực lớn, còn có rất nhiều tạo hình cảnh trí rất độc đáo, từ chuột mickey, vịt donald, đến các yếu tố văn hóa Trung Quốc.

Tới nơi này mua sắm, cũng đều là người trẻ đẹp, phần lớn đều là người có tiền, cũng có một ít học sinh vào cuối tuần là tới nơi này để đi chơi, đi dạo.

Diệp Nhan đến thành phố Giang Nam không lâu, bình thường cũng rất ít ra ngoài, chỉ là cùng ký túc xá đã tới tổng cộng hai lần, đối với nơi này không phải rất quen thuộc. Nếu như không phải là bị Hạ Đất kéo đi, hẳn vẫn là thích ở nhà hơn.

Ngay lúc Diệp Nhan một bên hóng gió, vừa thưởng thức quang cảnh, lúc này hắn chợt nhìn chụm một cái chuyện lạ.

Ở trong thang máy lầu hai đi lên lầu ba, một cô gái vóc người cao gầy đang đứng, cô bé gái kia xem ra rất đơn thuần, mái tóc dài màu đen, mặc váy màu trắng qua đầu gối, trước ngực còn có một cái nốt con bướm xinh xắn.

Cô gái xinh đẹp như vậy, mặc kệ đi tới chỗ nào, tuyệt đối đều làm cho nơi đó sáng lên. Cho nên nói, Diệp Nhan lập tức liền chú ý tới nàng.

Cô bé gái kia đeo trên lưng cái túi, đứng trên hành lang thang máy, chính là đang cúi đầu bấm di động, còn thỉnh thoảng hướng lên trên liếc mắt nhìn. Nhưng là, Diệp Nhan lại nhìn thấy, ở phía sau cô bé gái kia, có một gã bí ối đang đeo kính mắt. Người đàn ông kia ước chừng khoảng ba mươi, bốn mươi tuổi, tướng xấu xí, vẻ mặt đầy sự bí ối. Hẳn là theo cô bé áo trắng trên thang máy, vốn là còn cách cô gái có ba bốn bậc thang.

Thế nhưng, ngay lúc ở thang máy chuyển động một nửa, hắn chợt hướng về mấy cái bậc thang phía trên đi, sau đó lấy di động ra, từ phía sau lén lút đưa vào dưới cái váy cô gái, chỉ thấy tia sáng lóe lên, lại nhanh chóng đem điện thoại di động cất đi, cất vào trong túi áo.

Cô bé gái dường như cảm giác được điều gì đó, quay đầu lại nhìn một chút, thấy phía sau mình đứng là một ông bác bí ối, sau khi nàng quay đầu lại, lại theo bản năng hướng về bên trên rồi đi hai bước, kéo ra một khoảng cách cùng ông bác bí ối.

Tình huống này, tình cờ bị Diệp Nhan nhìn thấy hết.

Trong lòng Diệp Nhan lập tức hiểu, lần này, hắn đụng với tên biến thái chuyên môn chụp trộm dưới quần nữ sinh!

Hiện tại có một ít người, vì thỏa mãn dục vọng chính mình mà nhìn trộm, cố ý chụp trộm dưới quần nữ sinh, thậm chí còn phát tán lên internet. Hiện tại tuy rằng đã là cuối thu, có thể khí trời thành phố Giang Nam còn rất mát mẻ, vì lẽ đó có không ít nữ sinh mặc váy, điều này cũng cho những tên biến thái kia có thể lợi dụng cơ hội.

Lúc này, thang máy đã đến lầu ba, cái ông bác biến thái kia, sau khi thực hiện được, giấu đi điện thoại di động, đắc ý đang định rời đi, nhưng một giây sau, hắn phát hiện phía sau có một người ôm bờ vai của hắn.

“Mịa kiếp, người là ai vậy?”

Tên biến thái quay mặt sang, thấy Diệp Nhan chính là đang ôm cổ của hắn, một mặt cười híp mắt nhìn hắn. Tên biến thái sợ hết hồn, trong đầu nghĩ lần này sẽ không phải bị phá đám chứ!

“Đại thúc không cần sợ, ta vừa nãy đều nhìn thấy, người là dùng di động chụp hình dưới quần nữ sinh kia!” Diệp Nhan tràn đầy thâm ý cười nói.

“Người... Người nói hươu nói vượn gì đó... Tiểu tử, nói có sách mách có chứng...” Tên biến thái hoảng hốt, ngượng bèn nói.

“Xem người hoảng hốt kia, bộ dáng lại thông thạo, trong điện thoại di động khẳng định có không ít hình chụp được, bằng không người lấy ra chia nhau xem, ta liền làm như không nhìn thấy, thế nào?” Diệp Nhan cúi đầu nhỏ giọng nói, muốn đem điện thoại di động của hắn lấy tới.

Bởi vì trong lòng Diệp Nhan rất rõ ràng, dựa theo pháp luật quy định hiện tại Trung Quốc, chụp trộm dưới quần nữ xử phạt tính rất nhẹ, ba ngày tạm giam hoặc là phạt tiền 500 đồng trở xuống. Nhưng trong tình huống bình thường, tạm giam rất ít, đều là phạt tiền 500 đồng liền thả ra.

Đối với Diệp Nhan mà nói, vẫn cảm thấy cái này xử phạt quá nhẹ. Vì lẽ đó hắn muốn dựa theo cách chính mình, cho tên biến thái một bài học nhớ đời.

“Tiểu tử, muốn xem dưới quần, liền chính mình đi chụp. Nếu như may mắn chưa tới, cũng có thể chụp được cái chân đó, ha ha...”

Nhưng tên biến thái này vừa nhìn chính là Lão Hồ Ly không dễ dụ, đối mặt Diệp Nhan không có chút nào tỏ ý, hắn ngược lại vỗ vỗ vai Diệp Nhan, dự định ngênh ngang rời đi.

“Mọi người tới đây mau, có người chụp trộm dưới quần nè!”

Đúng lúc này, Diệp Nhan bỗng nhiên gào cổ họng, âm thanh cực lớn, hét toàn bộ người trong khu trung tâm thương mại đều nghe được. Cái tên biến thái kia cũng bị sợ hết hồn, nhanh chân liền chạy.

Trời ạ, không chia cho người xem liền gọi người!

Cô gái đơn thuần mới vừa rồi bị chụp, vốn là đã đi ra vài bước, nhưng sau đó nghe được tiếng la Diệp Nhan, bỗng nhiên dừng lại. Bởi vì nàng chợt nhớ tới đến, vừa nãy lúc chính mình trên thang máy, bên người tựa hồ lóe lên một cái, mà ở phía sau nàng, còn có một ông bác biến thái. Hóa ra là, chính mình là bị chụp trộm dưới quần!

“Người... Người cái tên biến thái này, đem điện thoại di động giao ra đây!”

Cô gái đơn thuần mặt đỏ lên, cũng không biết dừng khí đến từ nơi đâu, quay đầu lại, thờ phỉ phò nói.

Chương 10: Không Cần Thận Run Tay!

Dịch giả: Simple

“Người đẹp, người đây là vu khống ta, ta có thể kiện ngươi tội phi báng a!” Tên biến thái làm ra một bộ dáng tức giận, chỉ vào mũi người đẹp đơn thuần, hung tợn đe dọa nói, “Ta chụp trộm ngươi ở nơi nào, ngươi ăn nói cần thận một chút cho ta!”

“Ngươi...”

Người đẹp đơn thuần rõ ràng chưa hề gặp qua tình huống loại này, sợ đến lùi về sau hai bước, gần như sắp khóc lên.

Lúc này, có không ít người đã vây quanh, chỉ chỉ chỏ chỏ. Dù sao hiện tại còn không phán đoán ai đang nói dối, vì lẽ đó cũng không có ai đứng ra hỗ trợ.

“Hừ, hai người các ngươi, ở đây cố tình gây sự, ta muốn kiện các ngươi tội phi báng!”

Nhìn thấy người đẹp đơn thuần sắp khóc, tên biến thái nhất thời có hùng hổ. Bởi vì hắn đã là kẻ tái phạm, đối với khu vực cũng rất quen thuộc, vừa này vị trí camera thang máy mấy ngày nay hồng rồi, vừa lúc ở bên trong lại là điểm mù của giám sát, vì lẽ đó hắn mới dám như thế trắng trợn không kiêng dè.

“Ta có thể làm chứng, ngươi vừa này lúc trên thang máy, dùng di động chụp hình dưới váy người đẹp này!”

Diệp Nhan đi lên, ánh mắt an ủi nhìn về người đẹp này, ra hiệu với nàng không sao cả, hắn có thể làm chứng cho nàng. Không biết tại sao, nhìn thấy ánh mắt Diệp Nhan, trong nháy mắt người đẹp này trong lòng bỗng nhiên có loại cảm giác rất yên tâm.

“Ngươi... Ngươi có chứng cứ gì?” Nhìn thấy Diệp Nhan lại đứng ra, tên biến thái nhất thời có chút chột dạ. Bởi vì hắn luôn cảm thấy, cái tên này cười rất dọa người.

“Ta không có chứng cứ...” Diệp Nhan ôm vai nói, nhàn nhả nói, “Có điều, ta dám khẳng định, bên trong điện thoại di động ngươi khẳng định vừa này có chụp bức ảnh!”

“Tiểu tử, dám nói dám làm dám chịu trách nhiệm!” Nghe xong Diệp Nhan, tên biến thái tâm trí nhất thời thả xuống một nửa, điện thoại di động đã được hắn thiết lập riêng biệt, mới vừa chụp bức ảnh đều tự động lưu trữ ở trong một tài liệu được giấu kín cộng thêm có mật mã, người bình thường căn bản không tìm được.

“Ta hiện tại sẽ để ngươi lục lọi, ngươi nếu như không tìm được, hừ hừ, ta muốn ngươi trước mặt nhiều người như vậy xin lỗi ta, bồi thường phí tinh thần cho ta!”

Tên biến thái hào phóng giao ra di động, ha ha cười lạnh, hắn có mùi điểm cái tự tin, Diệp Nhan tuyệt đối không tìm được bức ảnh chụp dưới quần vừa này. Chờ một lúc, hắn là có thể ở trước mặt tất cả mọi người, mạnh mẽ sỉ nhục Diệp Nhan một phen!

Tiểu tử, muốn cùng lão tử chơi, ngươi còn non lắm!

Tên biến thái càng nghĩ càng đắc ý, hắn thậm chí đã tiên đoán được, chờ một lúc ở trước mặt tất cả mọi người, cố gắng sỉ nhục Diệp Nhan! Thật là khiến người ta chờ mong a!

Thông minh như Diệp Nhan, nghĩ sao lại đoán không ra tên biến thái đang nghĩ gì. Nhưng hắn cũng không phải muốn tìm bức ảnh, mà chỉ là muốn cho tên biến thái một bài học nhớ đời!

Vì lẽ đó, hắn muốn rất đơn giản nhưng lại hơi thô bạo một chút, căn bản bức ảnh không phải là tất cả, mà là —— Roi —— Khỏi —— Tay!

Ngay lập tức, khoảng khắc Diệp Nhan nhận lấy điện thoại di động, tay không biết làm sao run lên, cái tên biến thái kia mới vừa bỏ ra hơn một ngàn đồng mua 8plus, “Đùng” một tiếng rơi xuống đất, nhất thời vỡ ra từng mảnh, mỗi thứ một nơi.

“Chao ôi, không cần thận, trượt tay!” Diệp Nhan vẫy vẫy tay, lộ ra một ý tứ sâu xa mỉm cười.

Không biết vì sao, bình thường di động rớt trên đất, nhiều nhất bề mặt hình, chắc chắn sẽ không phải loại “Bị vỡ ra từng mảnh”, có thể là Diệp Nhan lần này “Không cần thận”, nhưng trực tiếp đem điện thoại di động biến thành một đồng mảnh vụn. Cái kia, thật giống như là rớt xuống đất với lực va đập mạnh, lại dùng sức chân giẫm xuống mấy chục lần!

“A, điện thoại di động của ta!”

Nhìn thấy điện thoại di động của chính mình rơi tan nát, tên biến thái gần như sắp khóc, đây chính là chính mình bỏ ra hai tháng tiền lương mua 8plus a, trong nháy mắt đều vỡ thành từng mảnh, tên biến thái cảm giác trái tim mình đều đang chảy máu!

“Người tiểu tử này, đèn điện thoại di động cho ta!”

Ngược lại chứng cứ hiện tại hoàn toàn không còn, tên biến thái hoàn toàn không có gánh nặng trong lòng, liền đi tới muốn chụp cổ áo Diệp Nhan. Vừa nãy tiểu tử này ném điện thoại di động của mình, rất nhiều người đều nhìn thấy, mặc kệ từ phương diện nào nói, tên biến thái đều có lý để tức giận.

“Đại thúc, bằng không ta đem điện thoại di động của chính mình đèn cho người nha?”

Diệp Nhan chậm rãi móc điện thoại di động của chính mình ra, thở dài một hơi, làm ra vẻ một bộ dáng rất không muốn.

“Mẹ kiếp, ai bảo người làm rớt di động, lão tử muốn 8plus!” Tên biến thái gào thét một tiếng, vì di động của Diệp Nhan vừa nhìn chính là loại rẻ tiền, nhiều nhất không vượt qua một ngàn đồng.

“Bằng không, ta thay hán đèn cho người!”

Lúc này, người đẹp kia có chút không nhịn nổi, dù sao vừa nãy Diệp Nhan là vì mình mà ra mặt, mới “Không cần thận” làm di động của tên biến thái. Người đẹp mở ra cái túi của mình, dự định lấy chút tiền ra.

Thấy cảnh này, cái tên biến thái kia giáo hoạt cười cợt, hừ hừ, các người thanh niên này, muốn cùng lão tử đấu, còn non lắm!

Nhưng là, một giây sau, tình thế trong nháy mắt đảo chiều!

“Ai nha, không tốt a đại thúc, ta suýt chút nữa quên đi, người vừa nãy lúc chụp trộm người đẹp này, ta cũng có chụp một tấm hình!” Ngay lúc tên biến thái dương dương tự đắc, Diệp Nhan nhìn như tiện tay lật qua lật lại điện thoại di động của chính mình, sau đó dĩ nhiên mở một tấm hình lên.

Thì ra là, vừa nãy lúc tên biến thái chụp trộm dưới váy, Diệp Nhan cũng không phải chỉ là nhìn, mà cũng là chụp một tấm làm chứng cứ. Ở trong hình, tên biến thái chính là đem điện thoại di động đưa đến dưới váy người đẹp, rõ ràng rành rành.

“Mau đến xem.....xem a, tên này chụp trộm dưới váy người đẹp đây!”

Diệp Nhan sau khi mở bức ảnh lên, sét đánh không kịp bưng tai hướng tới ở trong đám người đi khắp một vòng, vui mừng loan tin ra, suýt chút là đốt pháo pháo ăn mừng, để cho tất cả mọi người đều biết.

“Mẹ kiếp, tiểu tử người chơi ta! Người dừng lại cho ta!”

Thấy cảnh này, tên biến thái hoàn toàn cuồng cuồng lên, tức đến nổ phổi, đưa tay liền muốn đi cướp di động trong tay Diệp Nhan.

Thế nhưng, thân thể Diệp Nhan quá linh hoạt, chỉ là nhẹ nhàng lóe lên, liền né tránh tên biến thái. Cùng lúc đó, hán nhìn như vô ý đưa một cái chân ra, cái tên biến thái vấp phải, “Phù phù” một tiếng, ngã SML, hai cái răng cửa đều rơi mất.

“Ai nha, không tốt.....không tốt, để ta kéo người lên...”

Nhìn thấy tên biến thái hướng về phía ngoài phố chạy, Diệp Nhan có “Lòng tốt” vội vàng tiến lên kéo lại một cái. Nhưng sự lôi kéo của Diệp Nhan không quan trọng lắm, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, cánh tay tên biến thái dĩ nhiên trực tiếp bị trật khớp.

“Gào...”

Tên biến thái một tiếng hét thảm, mồ hôi lạnh đổ ra, trong đầu hán suy nghĩ muốn giết Diệp Nhan.

“Này, đại thúc, người như thế trắng trợn không kiêng dè chụp trộm tiểu muội muội này, có phải là cũng nên có một ít phí tổn thất tinh thần chứ? Sao lại nằm trên đất giả chết, chuyện này là người thất lễ, đúng không?”

Lúc này, Diệp Nhan rốt cục gỡ xuống toàn bộ mặt nạ, đặt mông ngồi ở trên người tên biến thái, vỗ vỗ đầu của hán, chậm rãi nói, một bộ dáng trầm ngâm.

Lúc này, những người xung quanh cũng đã nhìn thấy bức ảnh, biết tên đại thúc này là một tên biến thái, mỗi một người đều bắt đầu hùng hùng hổ hổ, có tính tình nóng nảy, đều dự định tới bôi một cước.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Trang Bị Gậy Chụp Ảnh!

Dịch giả: Simple

“Người muốn bao nhiêu?” tên biến thái nằm trên mặt đất, chống mặt hoa mắt, cánh tay đau gần chết, muốn mau nhanh bỏ cửa chạy lấy người.

“Cứ như vậy đi...”

Diệp Nhan ở trước mặt tất cả mọi người, lấy ra ví tiền tên biến thái, bên trong có chừng hơn hai ngàn đồng, Diệp Nhan đều lấy ra hết, đem tiền giao cho người đẹp. Mà những thứ như giấy chứng nhận, thẻ ATM, Diệp Nhan chỉ là nhẹ nhàng đem gấp lại, nhất thời chia năm xẻ bảy, đều nát thành từng mảnh vụn.

Lực ngón tay, thật mạnh a! Trong đám người phát sinh một trận chấn phục.

“Ai nha, ngại quá, không cần thận đem ví tiền người cũng nát luôn rồi!” Diệp Nhan đem những mảnh vụn kia bỏ vào trên mặt tên biến thái, một bộ dáng vừa này không phải cố ý.

Mà lúc này, xung quanh mọi người tất cả đều nhìn ra, từ lúc bắt đầu, Diệp Nhan đều là đang đùa giỡn cái tên biến thái này. Tất cả mọi người đều nở nụ cười, vì hành động của Diệp Nhan mà tán thưởng.

Nằm ngoài dự liệu Diệp Nhan, chính là người đẹp kia sau khi nhận được tiền, nàng dĩ nhiên ở trước mặt tất cả mọi người, đem hơn hai ngàn đồng xé tan thành từng mảnh, đập trên mặt tên biến thái.

Điều này cũng làm cho Diệp Nhan một trận đau nhói, trong đầu nghĩ 'người đẹp nếu như người không thiếu tiền, có thể đem tiền cho ta, không cần thiết phải xé a!

Vừa này Diệp Nhan sở dĩ làm như thế, chính là cảm thấy nếu như báo cảnh sát, xử phạt quá nhẹ. Vì lẽ đó hắn mới cố ý làm rối di động tên biến thái, lại để cho hắn ném đau đớn, chính là muốn cho tên biến thái một bài học nhớ đời, đồng thời đền bù một chút cho người đẹp.

Cũng phải nghĩ lại, người ta là người đẹp hoàn toàn cũng không lọt mắt số tiền này, điều này cũng làm cho Diệp Nhan rất buồn!

“Vừa này cảm ơn người...” Chờ tên biến thái khập khenh rời đi, sau đó đoàn người cũng tản đi, người đẹp hướng điệp nhan nở cười, “Bằng không, người cho ta thông tin liên lạc đi, hôm nào mời người ăn cơm!”

“Được!” Cô bé này rất trong sáng, rất đẹp, điềm tĩnh như một cây đu loại hoa. Diệp Nhan đương nhiên không ngại biết nhiều mỹ nữ, liền đem thông tin liên lạc của mình cho nàng.

Chờ mỹ nữ đi rồi sau đó, Diệp Nhan quay về cửa hàng nội y, nhìn thấy Hạ Đát mới vừa mua xong vài món nội y, chính là đã trả tiền xong rồi từ trong cửa hàng đi ra.

“Ồ, vừa này bên ngoài xảy ra chuyện gì, ta nghe như rất ồn ào...” Hạ Đát mơ mơ màng màng hỏi.

Điều này cũng làm cho điệp nhan không còn gì để nói, nha đầu này mua quần áo mua cũng là nghiện luôn, vừa này bên ngoài động tĩnh lớn như vậy, đều không thu hút được nàng đi ra, vẫn kiên trì mua xong quần áo. Ai, con gái muốn mua sắm, so với lòng hiếu kỳ quan trọng hơn a!

Diệp Nhan cùng Hạ Đát nói đơn giản vừa này chuyện đã xảy ra, thế nhưng Hạ Đát vừa nghe, nhất thời vẻ mặt không hiểu sự việc xảy ra, “Cái gì mà, không phải là chụp dưới cái quần, ngược lại mặc ** nó đây, lại không nhìn thấy bên trong!”

“Vậy người đồng ý bị chụp?”

“Ha, ta hiện tại liền chụp cho người xem!”

Hạ Đát đem điện thoại di động hướng về quần đưa vào, ấn nhanh một cái, lấy ra cho điệp nhan xem. Chỉ thấy bức ảnh đen kịt một màu, cái gì đều không nhìn thấy.

“Người có dám hay không mở ra xem?”

“Cút!”

Lần này, Hạ Đát rốt cục như gặp phải bộ mặt như sói, rất kinh hãi!

Sau khi xem xong một tập phim ngắn, Diệp Nhan lại cùng Hạ Đát đi dạo mấy tiếng, ngoại trừ giữa trưa ăn cơm cùng thời gian đi nhà vệ sinh, cô nàng nhỏ này vẫn luôn đi dạo, đều chưa từng nói một tiếng, kéo Diệp Nhan liên tục đi dạo thời gian dài như vậy, rất mệt, mệt mỗi quá!

Cho nên nói, đi dạo phố là hoạt động đa số con gái đều rất thích, trong tình huống bình thường, các mỹ nữ đều là tùy tiện vận động có thể làm cho đáng đi mềm mại, có thể vừa đi dạo phố, trong nháy mắt cùng giống hít thuốc lắc, trong tích tắc liền biến thành đàn ông.

Mà nam sinh vừa vặn ngược lại, bình thường chạy quanh trường mấy chục vòng đều không có chuyện gì, một khi đưa bạn gái đi dạo phố, trong vòng một giờ thôi, liền có thể làm cho mệt mỏi!

Mãi đến tận buổi chiều hơn sáu giờ, Hạ Đất rốt cục cũng xài hết hết toàn bộ tiền, mua một đồng lớn đủ loại kiểu dáng -- nội y.

Nhưng là, cô nàng này dường như còn có chút chưa hết thòm thèm, lúc đi ngang qua cửa hàng chuyên kinh doanh CN - MD, nhào người về phía trước nhìn vào tủ kính rất tội nghiệp, nhìn cái túi mười mấy ngàn, bộ dáng mua không được sẽ chết ở chỗ này.

Diệp Nhan không nói gì lại lắc lắc đầu, đàn bà là chúa xài tiền a, Hạ Đất ngày hôm nay dùng số tiền này, phí sinh hoạt đã đủ cho hắn dùng trong bốn năm đại học, như thế nào nha đầu này lại vẫn không vừa lòng.

Người so với người làm người ta tức chết a!

“Lại nói, Diệp đại soái ca, người thật sự không thể đi bán cái thận sao?” Hạ Đất mang về mặt tội nghiệp nhìn Diệp Nhan, cầu khẩn nói.

“...”

Diệp Nhan vốn chính là không nói gì, nhưng hắn vừa ngẩng đầu, ở cửa hàng chuyên kinh doanh CN - MD không xa, nhìn thấy một bóng người quen thuộc.

Hóa ra là, tên biến thái trước kia chụp trộm dưới quần, sau khi bị gãy mất hai cái răng cửa, cánh tay trật khớp, dĩ nhiên vẫn chưa đi, trái lại kiên trì không ngừng, vết thương nhẹ không ảnh hưởng, tiếp tục ở trong trung tâm đi bộ tiếp.

Mà lần này, trên tay hắn, còn cầm một đồ vật như cái gậy. Mỗi một lần tiếp cận con gái mặc váy, cái tên biến thái kia sẽ theo kịp, nhìn như tùy ý đem gậy ra.

Thấy cảnh này, Diệp Nhan trong lòng rõ ràng, tên biến thái này dùng công cụ gậy chụp ảnh để chụp trộm!

“Này, nhìn cái gì chứ?”

Nhìn thấy diệp nhan không nói lời nào, Hạ Đất dùng tay ở trước mắt hất quơ quơ, cho rằng linh hồn hắn xuất khiếu.

“Người xem cái tên biến thái kia, trước chính là hắn, dùng đi động chụp dưới quần nữ sinh, hiện tại lại dùng thiết bị chuyên nghiệp hơn!”

Diệp Nhan tiện tay chỉ chỉ, không chút biến sắc đối với Hạ Đất nói.

“Mau nhìn mau nhìn, hắn phải đi!” Hạ Đất nhỏ giọng kinh ngạc thốt lên một tiếng, lập tức kích động nói, “Chúng ta có nên đi theo sau không, nói không chừng đại thúc này có trang web người lớn, chúng ta có thể đi theo hắn đến nơi sản xuất phim, thuận tiện lại dọa dẫm hắn mười ngàn hai mươi ngàn...”

Hạ đất càng nói càng kích động, ha ha, rốt cục có hi vọng có trong tay túi CN-MD!

“...”

Đối với kế hoạch 'quý quái' của Hạ Đất, Diệp Nhan rất muốn muốn nhổ nước bọt. Có điều, hắn cũng rất tò mò, tên biến thái tiếp đó sẽ đi đâu.

Cho nên nói, sau khi đứng dậy đem quần áo vừa mua gửi tạm thời, Hạ Đất liền kéo Diệp Nhan, theo sau phía sau tên biến thái.

Lập tức, ở trên phố người đến người đi, xuất hiện một màn rất khó hiểu.

Một tên đàn ông chống gậy đi ở phía trước, ở sau người hắn, theo sau từ xa là hai học sinh có diện mạo nam anh tuấn nữ xinh đẹp, mà ở phía sau một đôi nam anh tuấn nữ xinh đẹp, còn theo sau từ xa mười mấy người mặc áo đen súng mặt súng mũi!

Muốn nói tới mười mấy người mặc áo đen cũng đủ xui xẻo, sáng sớm bị Diệp Nhan cùng Hạ Đất đánh cướp, sau đó trên người một xu đều không có, đã cả ngày đều không có ăn gì, lại còn ở phía xa quan sát động tĩnh.

Tên biến thái sau khi đi ra khỏi trung tâm thương mại, khắp khểnh đi về phía trước, hiện ở trong lòng hắn cũng rất khổ não, chính mình ngày hôm nay lỗ vốn hơn một ngàn đồng vì cái 8plus, còn đem toàn bộ tiền mặt cùng giấy chứng nhận phá hủy thành từng mảnh, nếu như không dành thời gian nhiều chụp trộm rồi đem bán lấy tiền, phỏng chừng ngày mai tiền trồng răng cũng không có.

Cuộc sống không dễ a! Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tội Phạm Truy Nã!

Dịch giả: Simple

Ở trong lòng tên biến thái, sớm đã đem Diệp Nhan chửi rủa 108,000 lần, nếu như không phải là bởi vì cái tiêu tử thú vị kia, chính mình hiện tại đã ở nhà kiếm tiền, làm sao sẽ chật vật như vậy!

Tên biến thái vừa chửi, vừa đi về phía trước, đi được khoảng năm sáu phút sau, liền quẹo, tiến vào bên trong một nhà trung tâm giải trí.

Nhà trung tâm giải trí này gọi là Ba Tư Phi Nhĩ, tổng cộng có bảy tầng, là loại video games, KTV, quán bar, sàn nhảy, là một nơi xa hoa thuộc quyền sở hữu của tư nhân, ở tầng một trung tâm giải trí, là một quán bar xa hoa cực lớn.

Diệp Nhan mới lên đại học đến thành phố Giang Nam mấy tháng, đối với loại quán bar này tồn tại, chỉ là nghe nói qua, nhưng cho tới bây giờ còn chưa lần nào đi vào.

Hạ Đát cũng giống như vậy, đừng xem nàng bình thường là cái vẻ mặt lão tài xế, nhưng đối với nơi phong hoa tuyết nguyệt này, nàng đều là tránh xa.

Mặc dù tránh xa, cũng không có nghĩa là không muốn đi. Dựa theo lời nói Hạ Đát, thực ra chính là mình rất muốn đi vào bên trong chơi, chỉ có trước kia không ai dẫn đi nên không dám đi. Hiện tại được rồi, có Diệp Nhan bảo vệ mình, nàng rốt cục cũng có thể đi trong quán bar chơi rồi.

Vì vậy, sau khi cái tên biến thái kia đi vào quán bar, Diệp Nhan cùng Hạ Đát không có dừng lại lâu, cũng nhanh bước đi vào.

Nhưng mà, ở phía sau Diệp Nhan những người mặc áo đen kia, sau khi đi tới cửa quán bar, muốn đi vào là khó khăn.

Bởi vì nơi này không phải địa bàn của bọn họ, nếu như tùy tiện đi vào, có thể sẽ dẫn đến hiểu lầm không cần thiết. Mà nếu như chỉ là đi vào tiêu xài bọn họ lại không có tiền (đều bị Hạ Đát cướp lấy).

Vì thế, tất cả bắt đầu dĩ, người mặc áo đen gọi điện thoại cho môn chủ, nói rõ tình huống cụ thể, muốn đòi hỏi một ít tiền.

“Mấy tên phé vật các người!” Môn chủ ở trong điện thoại mắng vài câu, “Các người trước tiên ở nơi đó quan sát, ta kêu mấy người mang tiền qua đó, các người mang theo tiền đi vào!”

Môn chủ đột nhiên cảm giác thấy, chính mình nuôi một đám ăn hại!

Lúc này, sau khi tên biến thái đi vào quán bar, dường như đối với nơi này rất quen thuộc. Chỉ thấy hắn ở trong đám người không ngừng mà qua lại, sau đó vòng qua quầy bar, thẳng đến toilet bên cạnh.

Ở toilet cuối hành lang, có một cửa nhỏ màu đỏ sẫm. Cái cửa nhỏ kia bình thường đóng chặt, rất không đáng chú ý. Nhưng mà sau khi tên biến thái đi tới, ở trên cửa gõ mấy lần có quy luật, cái cửa nhỏ kia tự động mở ra.

“Nhanh, mau nhìn, hắn muốn chạy!”

Đúng lúc này, Hạ Đát vội vàng hô một tiếng, chỉ lo tên biến thái đi vào trong cửa nhỏ không thấy nữa.

Thế nhưng, cô hòng Hạ Đát hô, nhưng lại là đánh rần động cô, để cái tên biến thái sợ hết hồn, hắn thậm chí không quay đầu lại nhìn, kéo cửa nhỏ ra liền muốn chui vào.

Ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc, Diệp Nhan nhìn thấy bên góc tường có một vỏ chai rượu, hắn giơ lên một cước, chai rượu kia “Vèo” một cái bay đi, vừa vặn “Đùng” một tiếng đập trên đầu tên biến thái.

“A!”

Tên biến thái kêu thảm một tiếng, lao đảo ngã trên mặt đất, gậy trong tay cũng rơi xuống một bên. Cái tên biến thái phản ứng ngược lại cũng rất nhanh, một bên bịt đầu chảy máu, một bên bò vào trong cửa nhỏ kia.

Hạ Đát chạy tới, đem gậy chụp ảnh nhặt lên. Nàng vốn còn muốn đi vào trong cửa nhỏ nhìn, lại bị Diệp Nhan ngăn lại. Dù sao tình huống nơi này quá phức tạp, từ tình hình vừa này nhận thấy, cái quán bar Ba Tư Phi Nhĩ này, có khả năng là sào huyệt chụp trộm khách, nếu như tùy ý đi vào, có thể sẽ gặp nguy hiểm.

“Ô ô, la la la...”

Hạ Đát cảm thấy lên, đạt được chiến lợi phẩm như thế, hướng thẳng đến quầy bar, dự định cố gắng ở trong quán bar dạo chơi một chút.

Ở nơi đó, tập trung các anh chàng đẹp trai cô gái đẹp, ngày hôm nay chính là cuối tuần, tuy rằng vẫn chưa tới buổi tối, nhưng trong quán bar đã đông nghịt người. Nam chừng chục đôi hàng, nữ mặc hồ hang, tất cả đều dùng cồn gây tê chính mình, cũng không ít người ở trên sàn uốn lượn tới eo lui, theo âm

nhạc nhịp đang không ngừng lắc lư.

Hạ Đất chọn hai ly cocktail, sau đó tìm một ghế dài ngồi xuống. Nàng xem ra rất hưng phấn, nhìn trên sàn liên tục lắc lư theo mọi người, cơ thể cũng không ngừng mà đong đưa theo.

“Bằng không, người cũng đi lên nhảy đi?” Diệp Nhan nhấp một miếng cocktail, ở bên trong âm nhạc chói tai lớn tiếng nói.

“Quên đi, ta vẫn là ở chỗ này lắc một lúc...” Hạ Đất nhìn trên sàn các loại tay chân đung chạm cùng sở sảng, có chút chùn lại nói.

Hạ Đất vốn là đối với quán bar rất tò mò, lại ở lại một chút, nhìn thấy nơi này rất vô vị, chính mình xinh đẹp như vậy, người khác nhìn thấy nàng liền tới tâm sự, nhưng lại không có một ai tới.

Nói đi nói lại cực phẩm anh chàng đẹp trai, phúc hắc tổng giám đốc, đại ca xã hội đen đâu?

“Này, bằng không, chúng ta chơi trò gì đi? Bằng không gọi người cũng được, nam sẽ ngồi bên ta nữ thì ngồi bên người, thế nào?”

Cuối cùng, Hạ Đất thực sự cảm thấy quá vô vị, liền đưa ra chủ ý.

“...”

Diệp Nhan không còn gì để nói, đối với chủ ý xấu của Hạ Đất mà xem thường, hần đứng lên, muốn kéo Hạ Đất rời đi.

Cũng vừa lúc đó, Hạ Đất trong lúc vô tình hướng về bên cạnh một ghế dài nhìn chăm chú, nhất thời ánh mắt sáng lên, giống như nhìn thấy một đồng tiền. Loại ánh mắt này, ở lúc sáng sớm Diệp Nhan đánh cướp đám người áo đen kia, từng thấy ở Hạ Đất ánh mắt này.

“Này này, người mau nhìn, người đàn ông kia, giống như là tên tội phạm truy nã lúc sáng sớm có thông báo treo thưởng?” Hạ Đất đem Diệp Nhan kéo ngồi xuống, cách vài cái vô chai rượu, lén lút chỉ chỉ cho hắn.

Diệp Nhan theo phương hướng ngón tay Hạ Đất nhìn, thấy ở sát vách trên ghế dài, một người đàn ông đang ngồi mặc áo T-shirt màu đen, tóc húi cua, trong mắt sát khí rất nặng, ở bên cạnh hắn là hai người đàn bà. Người này vừa uống rượu, một bên tay cũng không rảnh rang, đang không ngừng sờ cái mông một người đàn bà.

Nhìn thấy người đàn ông kia trong nháy mắt, Diệp Nhan xác định trăm phần trăm, hắn chính là tội phạm truy nã số 008 trong thông báo treo thưởng!

Tên này ở thành phố Giang Nam gây án bảy, tám lần, giết sáu người, thuộc về tội phạm truy nã vô cùng nguy hiểm. Vương viú chính là, thông báo treo thưởng có ghi rõ ràng, trong tay tên này còn có súng, hơn nữa là thuộc về loại giết người không chớp mắt!

Ngay vào lúc này, Hạ Đất đã lén lút bấm chuông dây nóng cảnh sát, “Này, xin hỏi là 110 đúng không? Đúng, là ta lúc sáng sớm có gọi. . . Đúng, chính là ta, chúng ta hiện tại chính đang trong quán bar Ba Tư Phi Nhĩ, cái tên tội phạm truy nã đang ngồi ở sát vách ta, Ủ. . . Ta muốn hỏi một chút, cái tiền thưởng hai mươi ngàn kia là chuyện tiền đúng không, bây giờ có thể chuyển đi được không, sắp kết thúc đợt giảm giá túi CN-MD rồi a.....”

Diệp Nhan ngồi ở bên cạnh Hạ Đất, nghe hết toàn bộ quá trình nàng gọi “Bảo cảnh sát”, Diệp Nhan cảm thấy, nếu như chính mình là cảnh sát, tuyệt đối sẽ cho rằng em gái này là đang đùa giỡn với mình.

Ngay lúc Hạ Đất cúp điện thoại, nghĩ tới lúc lĩnh thưởng lại vui rạo rức, cái tên tội phạm dường như cảm thấy cái gì, dĩ nhiên đẩy người đàn bà trong lòng ngực ra, đứng lên định rời đi. Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Mỹ Nhân Kế!

Dịch giả: Simple

Tình huống này xảy ra quá mức đột ngột, trong nháy mắt để Hạ Đất cảm thấy không tốt. Bởi vì hiện tại dưới cái nhìn của nàng, trước mắt người đàn ông nguy hiểm này, căn bản là không phải người mang tội giết người, mà là một túi xách CN-MD sống sờ sờ đang di chuyển. Mà hiện tại, túi xách CN-MD gần tới tay rồi sao để tuột khỏi tay được!

Hạ Đất hoàn toàn chính là mê tiền, bình thường đi trên đường, không nhận ngay cả khi mất tiền. Nhưng hiện tại, tiền thưởng gần tới tay rồi nàng sẽ không dễ dàng để nó tuột khỏi tay, vì lẽ đó dưới tình huống cấp bách, vội vàng đi tới, dự định dùng một chút “Mỹ nhân kế”.

“Vị anh chàng đẹp trai này, ngồi xuống uống một ly được không.....”

Hạ Đất đi tới bên cạnh cái người mang tội giết người, cố ý làm ra một bộ dáng quyến rũ, ánh mắt yêu kiều, nếu như không biết, còn tưởng rằng đây là người phụ nữ có nhu cầu.

“Cùng người uống rượu?” Cái người mang tội giết người kia cười lạnh nhìn nàng một cái, “Bé gái, người có thể sao? Cút sang một bên đi...”

Bị tên tội phạm dùng ngôn ngữ si nhục, Hạ Đất muốn cho hắn một cái tát, nhưng nàng vẫn là nhịn một chút, “Cái này, dễ bàn dễ bàn... Bằng không chúng ta ngồi xuống trước uống một ly, nói chuyện giá cả như thế nào...”

“Được, vậy người hiện tại liền cho ta thoải mái, xong việc lại bàn...”

Tên tội phạm mắt lộ ra hung ác, căn bản là không để ý việc Hạ Đất nói, lập tức hướng về ngực của nàng chớp tới.

“A...”

Tuy là Hạ Đất lấy dũng khí dùng mỹ nhân kế, nhưng lá gan nàng rất nhỏ, trong nháy mắt bị dọa đến không còn hột máu, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, vội vàng lùi về sau hai bước.

Mà cùng lúc đó, Diệp Nhan một bước đuổi tới, một phát bắt được cái tay người mang tội giết người.

“Dừng lại, bắt nạt một tiểu cô nương, có gì hay!”

Tên tội phạm vốn là khí lực lớn vô cùng, vậy mà lại bị Diệp Nhan nắm lấy cánh tay, dĩ nhiên hoàn toàn không tránh thoát. Bất luận hắn dùng sức như thế nào, tay Diệp Nhan lại như một cái gọng kìm, vững vàng khóa lại cánh tay của hắn.

“Tiểu tử người, muốn chết!”

Cái tên tội phạm tức giận vung lên một chai rượu ở dưới, hướng về đầu Diệp Nhan liền đập tới. Thấy cảnh này, Hạ Đất bên cạnh “A” một tiếng rít gào lên.

“Dùng!”

Một giây sau, ở bên trong tiếng thét chói tai của Hạ Đất, cái tên tội phạm vung lên chai rượu, không có đập đến Diệp Nhan, trái lại đập ở trên đầu tên tội phạm!

Lúc này, toàn bộ người trong quán bar đều bị thu hút lại, ở nơi quán bar như thế này, đánh nhau ẩu đả đều là chuyện thường như cơm bữa, tất cả mọi người đều không phản đối, đều đến xem trò vui.

“Thằng nhóc con, có tin ta giết chết người hay không!”

Tên tội phạm hoàn toàn bị làm cho tức giận, một cái tay hắn bị Diệp Nhan nắm lấy, một cái tay khác trực tiếp từ chỗ hông móc ra một khẩu súng, hung hãn mà dí vào đầu Diệp Nhan!

“Tiểu tử, người không phải rất giỏi sao! Người có tin hay không, ngày hôm nay lão tử liền để đầu người nở hoa!” Tên tội phạm mắt lộ ra hung ác, hướng về bên cạnh nhìn lướt qua, “Tất cả cút qua một bên cho ta, nếu bước tới đây, ngày hôm nay các người đều phải chết!”

Một câu nói này, hướng về trong đám người như ném một quả bom, toàn bộ người trong quán rượu nhất thời tiếng thét chói tai vang lên bốn phía, tình huống trong nháy mắt mất khống chế, tất cả phụ nữ đều la hét, chạy trốn!

“Ta đoán, bên trong súng lục này của người, hẳn là không có viên đạn nào a!”

Tuy rằng bị dí súng trên đầu, nhưng khuôn mặt Diệp Nhan vẫn bình tĩnh, trên khuôn mặt còn nở nụ cười dọa người.

“Người... Người nói cái gì?” Tên tội phạm liền trong lòng sợ hãi, bởi vì hắn luôn cảm thấy, thiếu niên này cười rất dọa người, cực kỳ dọa người.

“Cây súng lục người đang cầm, là khẩu M295 có tổng cộng sáu viên đạn. Hai năm qua người ở thành phố Giang Nam gây án tám lần, sáu lần trước người giết sáu người, đều là dùng cây súng lục này, hơn nữa không phát nào trượt. Bắt đầu từ người thứ 7 trở đi, người liền bắt đầu dùng dao, chém người khác hai mươi mấy dao, nhưng không có trí mạng...”

Nói tới đoạn này, khóe miệng Diệp Nhan hơi giương lên, “Nếu như ta đoán không lầm, người chỉ có một băng đạn đi, hiện tại viên đạn đã dùng hết. Hơn nữa, ta đoán, mặc dù người là cao thủ dùng súng lục, nhưng kungfu không ra sao cả, dao công rất kém cỏi, bất cứ một cao thủ dùng dao nào cũng có thể giải quyết người. Như thế nào, ta nói không sai chứ?”

“Người...” Trong mắt tên tội phạm, bỗng nhiên có một tia âm thầm sợ hãi, hắn đột nhiên cảm giác thấy, thiếu niên trước mắt này sâu không lường được, đáng sợ có chút đáng sợ.

“A, xem ra ta đoán quả thực không sai...”

Nhìn thấy tên tội phạm trong nháy mắt vừa nảy có ánh mắt sợ hãi, Diệp Nhan khẽ mỉm cười. Diệp Nhan vừa nảy dựa theo tin tức trên thông báo treo thưởng suy đoán một chút, vốn chỉ có nắm chắc bảy phần. Nhưng nhìn thấy phản ứng tên tội phạm, trong nháy mắt Diệp Nhan nắm chắc mười phần!

“Tiểu tử, coi như là không cần cướp, lão tử cũng giết chết ngươi như thường!”

Cái tên tội phạm kia bị Diệp Nhan nhìn chằm chằm trong lòng sợ hãi, trong nháy mắt cây súng lục nhét vào lại chỗ hông, trực tiếp rút ra một cây chùy thủ, hướng về cái cổ Diệp Nhan liền đã đâm tới!

Hắn thậm chí đã thấy hình ảnh “Thiếu niên nằm trên phố, máu tươi phun ra”!

Thế nhưng, Diệp Nhan phản ứng nhanh bậc nào, nhìn thấy chùy thủ đâm tới, trong nháy mắt hắn căn bản không có né tránh, mà là nắm lấy cái tay tên tội phạm, chỉ hơi hơi dùng sức, thân thể tên tội phạm liền trực tiếp bay ra ngoài, tiếng gió “vù vù”, đập vào chính giữa một cái bàn, lập tức vỡ nát!

Tên tội phạm chưa kịp ngồi dậy, Diệp Nhan đã sớm một bước đuổi tới, một quyền nện tới!

K——O!

Mà đang lúc này, bên ngoài tiếng còi cảnh sát vang to lên, có cảnh sát cầm máy phóng đại âm thanh hướng về bên trong hô to:

“Tội phạm bên trong nghe rõ, ngươi đã bị bao vây, ngươi hiện tại lập tức bỏ vũ khí xuống, lập tức đầu hàng... Tội phạm bên trong nghe rõ...”

.....

Sau hai mươi phút, tên tội phạm đã lần trốn hai năm, rốt cục súng mặt súng mũi bị áp giải lên xe cảnh sát. Chờ đợi hắn, chính là sự trừng phạt nghiêm khắc nhất của pháp luật.

Nhưng mà Hạ Đất, lúc này lại hoàn toàn không quan tâm. Nàng chính là vây quanh ở trước mặt vị đại đội trưởng cảnh sát hình sự Phạm Thiên Hồ, tội nghiệp chờ lĩnh tiền thưởng.

“Cảnh sát trưởng, cái túi xác CN-MD kia, ngày mai sẽ không giảm giá, có thể hay không ngày hôm nay liền đem tiền thưởng cho ta...”

“Người ta vừa nảy liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng, suýt chút nữa liền thất thân, mới đem cái tên tội phạm này bắt được...”

“Hừ, nếu như ngươi không cho ta tiền thưởng, ta liền ngồi lý trên xe cảnh sát không đi đâu hết...”

Nhìn trước mắt tiểu cô nương nói nhiều này, đại đội trưởng cảnh sát hình sự Phạm Thiên Hồ cảm thấy rất thú vị. Chính là tiểu cô nương này, lúc sáng sớm, còn gọi điện thoại hỏi tội phạm truy nã ở nơi nào, nói muốn lập công, thế nhưng lúc này mới vừa qua khỏi bảy, tám tiếng, dĩ nhiên liền thật sự đem tên tội phạm bắt lại, cũng thật là người ngốc có may mắn a!

Càng làm cho Phạm Thiên Hồ giật mình chính là, lúc hắn điều động người vào quán bar xem tình hình, vừa lúc nhìn thấy Diệp Nhan đang đối phó tên tội phạm.

“Hạ Đất cô nương, quốc gia có quy định, tiền thưởng phát xuống dưới phòng chừng còn chờ một quãng thời gian, đến lúc ấy ta tự mình đưa cho ngươi!”
Đặng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Di Sản Hải Ngoại!

Dịch giả: Simple

Phạm Thiên Hồ nở nụ cười, sau đó quay đầu đối với Diệp Nhan nói, “Diệp lão đệ, kungfu của ngươi nên đã đã đạt hóa cảnh đi. Nếu như có cơ hội, có thể hay không đến cảnh cực một chuyến, đồng thời luận bàn một chút...”

“Được rồi.”

Diệp Nhan gật gù đầu, đối với đại đội trưởng cảnh sát hình sự này, hắn vẫn là rất có hảo cảm. Dù sao không phải bắt luận cảnh sát nào, đối mặt Hạ Đất vừa nảy dính chặt lấy, còn có thể duy trì kiên trì tốt như vậy.

“Phạm đội trưởng, chúng ta vừa nãy gặp phải một chup trộm khách, đây là công cụ hãm chup trộm dưới quần nữ sinh. Tên kia từ phòng vệ sinh quán bar có cửa nhỏ bên cạnh chạy trốn, nếu như được, các người có thể tiện thể điều tra xem...”

Diệp Nhan đem cái gây của tên biến thái giao cho Phạm Thiên Hồ, gộp lại sự việc ngày hôm nay gặp phải tên biến thái nói một lần.

“Ừm, cảm tạ người Diệp lão đệ. Cái đội chup trộm này, cũng là vụ án lớn mà chúng ta gần đây truy bắt, tin tức của người đối với chúng ta có giúp đỡ rất lớn!” Phạm Thiên Hồ nhận cây gây, vỗ vỗ vai Diệp Nhan.

Diệp Nhan hướng hấn gật gật đầu, kéo Hạ Đất liền muốn rời khỏi.

“Ta không đi, ta muốn túi xách CN-MD...”

“Hừ hừ.....Thôi xong, không có túi xách, còn không bằng chết.....”

Hạ đất vốn đang “Gào khóc”, nhưng Diệp Nhan trực tiếp lựa chọn không nhìn, bế nàng lên. Tuy rằng Hạ Đất có vóc người cao gầy, thể nhưng Diệp Nhan bế nàng theo, lại ung dung như nhắc theo một bao bông vải.

Sau khi ra khỏi quán bar, Hạ Đất vừa nghĩ tới túi xách CN-MD tới tay liền như thể không cánh mà bay, càng nghĩ càng tức giận. Ngay lúc này, trong tích tắc đám người mặc áo đen kia đi theo bọn họ lại gặp xui xẻo!

Đám này người mặc áo đen, là môn chủ mới vừa đổi lại đây, thay thế đám kia, trên người đều có không ít tiền.

Ngay lập tức, Hạ Đất lại lôi kéo Diệp Nhan giữ lại trò cũ, mạnh mẽ ở trên người bảy, tám cái người mặc áo đen này cướp đoạt một lần nữa, đánh cướp hơn hai ngàn đồng, đồng thời đem số tiền này ở trong vòng nửa giờ tiêu xài hết hai ngàn đồng này, mới cuối cùng hết giận (người mặc áo đen hết sức đau lòng).

Ngay ở lúc sau khi Diệp Nhan cùng Hạ Đất rời đi, môn chủ mặc trường bào màu đỏ sậm rất cục chạy tới.

Vào giờ phút này, môn chủ trong lòng vô cùng hưng phấn.

Bởi vì trong hai ngày này hấn điều tra, đã xác định được rõ ràng, Diệp Nhan chỉ là một cao thủ kungfu, chỉ đến thể mà thôi!

Đặc biệt vừa nãy, Diệp Nhan bị người dùng súng dí vào đầu, hấn lại phân tích đưa ra suy đoán, xác định bên trong súng của tên tội phạm không còn viên đạn sau đó mới dám ra tay. Tình huống như thế, nếu như là Tu Luyện Giả, đã sớm dùng kỹ năng, để tên tội phạm GAME OVER!

Cho nên nói, trải qua phân tích tỉ mỉ, môn chủ càng ngày càng tin tưởng, Diệp Nhan vốn là một học sinh bình thường, tuyệt đối sẽ không phải là Tu Luyện Giả!

Nếu như là như vậy, vậy thì tốt rồi. Chỉ cần không phải là Tu Luyện Giả, bất kỳ cao thủ kungfu mức độ nào, ở trong mắt tà tu như hấn, đều con kiến hấn có thể tùy ý bóp chết mà thôi!

Môn chủ quyết định, lập tức tiến hành hành động thu lưới đối với Hạ Đất cùng Diệp Nhan, bọn họ cướp giật tài sản thủ hạ mình, đều là muốn đuổi trở về!

Vừa nghĩ tới cái cơ thể Hạ đất trần ngập sức mê hoặc, cái da thịt đầy đà kia, có thể mê hoặc để người ta sống mơ mơ màng màng, môn chủ cũng không nhận được một trận hưng phấn!

Lần này, hấn quyết định thực hiện kế hoạch kín đáo, một đòn giết chết!

Mà Diệp Nhan bên này, sau khi rời khỏi quán bar, bọn họ vốn là dự định về phòng thuê, nhưng vào lúc này, Hạ Đất bỗng nhiên nhận được một cú điện thoại, nói ở trong đại học Kinh Hoa, có một cái bao của chính mình.

Điều này cũng làm cho Diệp Nhan rất tò mò, Hạ Đất vừa mới đến Giang Nam được một ngày, tại sao có thể có người gửi kiện hàng cho nàng, hơn nữa địa chỉ gửi vẫn là đến bên trong đại học Kinh Hoa.

Sau khi hai người đến đại học Kinh Hoa, nhìn thấy một kiện hàng được gửi theo đường dài quốc tế, mặt trên không có ghi rõ quốc gia cụ thể, nhưng tên viết chính là một cái tiểu đảo nào đó nằm ở nam Thái Bình Dương.

Sau đó Hạ Đất mở kiện hàng ra, bên trong chỉ có một tấm thẻ màu đen, như thẻ ngân hàng, mặt trên viết vài chữ “Thẻ đen VIP vương thành thịnh thế”. Ngoài ra, còn có một thẻ rất nhỏ, mặt trên viết một đoạn văn, đại ý là: Hạ Đất, ở nước ngoài ba cậu Nhị thúc cô ngũ chết rồi, để lại cho nàng số tài sản này, toàn bộ đều ở trong tấm thẻ này.

“Người thật sự ở nước ngoài có cô ngũ sao?” Nhìn thấy chữ viết trên thẻ, Diệp Nhan nghi ngờ hỏi.

“Ta làm sao biết a...” Hạ Đất cũng dở khóc dở cười, trong đầu nghĩ loại di sản này từ trên trời rơi xuống, sẽ không phải là một loại điện tín kiểu mới lừa dối đi.

“Cái kia trực tiếp ném đi...”

“Ném rất đáng tiếc, gọi điện thoại hỏi một chút chẳng phải sẽ biết sao...” Hạ Đất cầm điện thoại di động lên, bấm số điện thoại trên thẻ đen, “Này, người khỏe. Ta ngày hôm nay nhận được một đi săn hải ngoại, là một tấm thẻ đen của các người là vương thành thịnh thế, xin hỏi trong thẻ này có tiền sao?”

“Vị phu nhân này người khỏe, xin mời nói một chút họ tên cùng số thẻ của người trên thẻ...” Nghe điện thoại chính là một người đàn ông, nghe tiếng nói của hắn, Hạ Đất luôn cảm giác có chút quen thuộc.

“Hạ Đất, 2925184...”

“Được rồi, ngài chờ chút... Hạ Đất tiểu thư chào ngài, trong tấm thẻ này không có tiền, có điều, có thẻ đen hội viên này, chúng ta có thể thỏa mãn ngài bất kỳ nhu cầu!”

“Bất kỳ nhu cầu?”

“Đương nhiên!”

“Mười cái túi xách CN-MD thì sao?”

“Hai mươi cũng không thành vấn đề!”

“Mẹ kiếp, tên lừa đảo!”

Hạ Đất tức giận cúp điện thoại, trong đầu nghĩ nào có chuyện tốt như vậy, khẳng định là lừa dối, may mà bản đại mỹ nữ thông minh nhanh trí như thế, mới không có bị các người lừa gạt tài lừa gạt sắc.

Sau khi trải qua một hồi, Hạ Đất rốt cục đùa giỡn đủ rồi, lập tức như một quả cầu da xì hơi, vừa nãy lúc đi dạo phố còn hùng hổ trong nháy mắt biến mất, đã nghĩ tìm vị trí nằm một chút. Diệp Nhan lờ lờ kéo kéo, mới đem nâng kéo về phố ăn vặt.

Ngay lúc này hai người đi qua hẻm nhỏ, Diệp Nhan chợt nghe bên trong có nữ sinh la hét, tiếp theo, một phụ nữ quần áo xốc xếch từ bên trong khóc lóc chạy ra.

“Cứu mạng a!”

Người phụ nữ kia sợ hãi, một bên chạy một bên gọi, sau khi nhìn thấy Diệp Nhan, vội vàng hướng hắn chạy tới, gắt gao kéo hắn, gào khóc nói, “Van cầu người, nhanh cứu cứu em gái ta, naó còn ở trong đường hẻm...”

Cùng lúc đó, Diệp Nhan nghe thấy trong đường hẻm nhỏ, truyền lại tiếng nữ sinh gào khóc cùng thét chói tai, còn chen lẫn một ít tiếng huýt sáo cùng tiếng cười đàn ông.

“Đừng sợ, ta đi xem xem!”

Diệp Nhan an ủi người phụ nữ kia hai câu, sau đó lững thững đi vào bên trong hẻm nhỏ, mà lúc này, Hạ Đất còn theo sát ở bên cạnh hắn.

Lúc này Diệp Nhan đi vào, nhìn thấy ở nơi xa trong hẻm nhỏ, có một đám tiểu lưu manh chính là đem một người phụ nữ đè xuống đất, ở trên người phụ nữ kia lột quần áo. Thấy có người đi tới, mấy tên tiểu lưu manh sợ hết hồn, nhanh chân liền chạy.

“Người không sao chứ?”

Diệp Nhan đi tới, muốn kéo người phụ nữ nằm trên đất lên.

Nhưng là, ngay lúc hắn cúi đầu đưa tay, trong nháy mắt người phụ nữ kia bỗng nhiên quay mặt lại, từ bên hông rút ra một cây chủy thủ, hướng về Diệp Nhan liền đâm tới.

Diệp Nhan phản ứng cực nhanh, vồ một chương, phá hủy chủy thủ người phụ nữ kia, đồng thời cơ thể nhảy sang một bên, nhảy đến phạm vi an toàn bên ngoài. Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Muốn Xem Trình Diễn Pháo Hoa Một Chút Không?

Dịch giả: Simple

“Ha ha, phản ứng không tệ lắm!”

Đúng lúc này, từ trong đường hẻm nhỏ, môn chủ mặc trường bào màu đỏ sậm đi ra. Ở mặt trước trường bào hắn, xăm lên từng đóa từng đóa hồng liên yêu điểm, mà cả người hắn xem ra cũng rất yêu dị, nếu như không nói lời nào, hầu như không thấy được là nam hay là nữ.

Sau khi môn chủ đi ra, vừa nãy hai người phụ nữ kia kêu cứu mạng, đều đi tới bên người môn chủ, vừa nhìn chính là thủ hạ của hắn. Mà từ bên ngoài ngõ, lại có mười mấy người mặc áo khoác màu đen đi tới.

Chỉ có điều, trong tay những người mặc áo đen này, đều cầm một đạo phù văn màu vàng, bọn họ đem Diệp Nhan cùng Hạ Đất bao vây xung quanh, như là một Cửu Cung Bát quái trận vậy, kín không kẽ hở.

Thấy cảnh này, trong lòng Diệp Nhan hiểu rõ, trước mắt người áo đỏ này, chính là thủ lĩnh những người mặc áo đen này. Bọn họ vừa nãy dùng kế đem Diệp Nhan lừa gạt tới đây, chính là muốn ở chỗ này giải quyết hắn.

“Ha ha, thực ra ngươi là một nhân tài, chỉ có điều ngươi cản đường ta.” Môn chủ chấp hai tay sau lưng, có một luồng khí thế bề ngễ thiên hạ, “Thiếu niên, ta ngày hôm nay liền để ngươi biết, cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!”

Môn chủ sau khi nói xong, nắm lên một đạo linh phù, ở trong miệng đọc thầm vài câu thần chú, chỉ thấy trong đường hẻm nguyên bản hoàn toàn tĩnh mịch, bỗng nhiên cuồng phong gào thét, đất đá bay mù trời! Mà linh phù trong tay người mặc áo đen, cũng nổi lên từng đạo từng đạo ngọn lửa màu xanh lam, tạo thành một trận pháp kín không kẽ hở!

“Tiểu tử ngươi xác thực rất biết đánh nhau, nhưng ta nghĩ nói cho ngươi chính là, ở trong mắt tu sĩ đã bước vào hóa cảnh kỳ, ngươi liền một con kiến cũng không bằng!”

Hắn hiện tại rất xác định, Diệp Nhan chỉ là một người phạm bình thường. Mà ở trong mắt người phạm, hắn là loại tà tu chính là thần!

Môn chủ tay trái gánh vác, tay phải chỉ trời, khắp toàn thân phát sinh ánh đỏ yếu ớt, bề ngễ thiên hạ, “Ta ngày hôm nay liền để ngươi biết biết, cái gì là pháp thuật chân chính!”

Theo tiếng nói môn chủ vừa dứt, vừa nãy tiếng gió thổi điên cuồng đột nhiên ngừng, ở bên dưới yên tĩnh làm người nghẹt thở, một trận pháp trong suốt lạng yên tán ra, đem Diệp Nhan cùng Hạ Đất bao phủ ở bên trong.

“Thùy!”

Môn chủ bước ra một bước, đạp ở chu vi tâm khảm của người ta lên, theo hắn một cước bước ra, một luồng dòng nước xiết bắt đầu ở chung quanh hắn xoay tròn.

“Hỏa!”

Môn chủ bước ra bước thứ hai, một đám lửa bùng bùng mà lên, quay chung quanh ở chung quanh hắn.

“Phong!”

Môn chủ bước ra bước thứ ba, tiếng gió nổi lên bốn phía!

“Lôi!”

Môn chủ bước ra bước thứ tư, một đạo sấm nổ ầm ầm mà rơi xuống, nện ở xung quanh Diệp Nhan.

“Ha ha, nhìn thấy không, ở trước mặt Tu Luyện Giả chân chính, các ngươi là những người phạm tục, ta tiện tay đều có thể bóp chết con kiến!”

Mà cùng lúc đó, môn chủ đã cách Hạ Đất gần trong gang tấc. Hắn thậm chí cảm thấy, mình lập tức liền muốn thưởng thức đến cơ thể Hạ Đất tràn ngập sức mê hoặc. Hắn tu luyện Thái Âm Bô Dương nhiều năm như vậy, từ trước tới nay chưa từng gặp qua cái cơ thể kia để hắn kích động như thế, loại cơ thể cực phẩm như vậy, hàng trăm triệu cũng chưa chắc chọn ra một.

Thế chất mê hoặc tốt như vậy, không đem ra song tu, thực sự là lãng phí a! Môn chủ ở phong hỏa lôi vờn quanh bên dưới, tà ác nghĩ đến.

“Ngươi biểu diễn đủ chưa?”

Nhìn thấy môn chủ đi tới, tay Diệp Nhan hoạt động một chút, cực kỳ bình tĩnh mà hỏi. Mà ánh mắt hắn nhìn về phía môn chủ, lại như là nhìn là con kiến không bằng!

“Tiểu tử ngươi, chết đi cho ta!”

Môn chủ thẹn quá thành giận, bởi vì hắn vừa nãy tình huống nửa ngày, chính là muốn cho Diệp Nhan quỳ xuống đất xin tha. Thế nhưng Diệp Nhan không chỉ có không có sợ sệt, trái lại còn đối với hắn mang theo khinh bỉ, điều này cũng làm cho môn chủ cảm giác rất mất mặt. Nếu như không chém sống Diệp Nhan, hắn sau đó còn làm sao lãnh đạo thủ hạ.

“Àm!”

Một quả cầu lửa nện ở trên người Diệp Nhan, tia lửa văng khắp nơi. Nhưng là một giây sau, Diệp Nhan từ bên trong lửa đi ra hoàn hảo không chút tổn hại, quần áo đều không có thiêu đốt.

“Con sâu cái kiến!” Diệp nhan lắc lắc đầu, cười lạnh một tiếng, “Ngươi có phải rất ngạc nhiên hay không, ta vì sao lại không hề có một chút sự tổn hại? Thực ra có chuyện này, ta vẫn muốn nói cho ngươi, ta không chỉ là một Tu Luyện Giả, hơn nữa là con vượt xa ngươi!”

Diệp nhan cười khẩy, hần mấy ngày nay không có sử dụng tới bất kỳ pháp thuật, chính là muốn mê hoặc môn chủ, đem hần từ lén lút dẫn ra. Nhưng là, không có sử dụng tới pháp thuật, cũng không đồng nghĩa hần sẽ không biết!

“Ngươi... Ngươi cũng là Tu Luyện Giả?”

Môn chủ trong lúc sợ hãi, sau đó liền tiếp lui vài bước! Hần tuyệt đối không nghĩ tới, cái sinh viên đại học năm nhất trường đại học Kinh Hoa, lại là một Tu Luyện Giả, hóa ra là hần vẫn giả heo ăn thịt hổ!

Diệp Nhan song chỉ thành kiếm, hướng về trước điểm, “Phá!”

Ở trong nháy mắt đó, nguyên bản đại trận kín không kẽ hở ầm ầm đổ nát, lại như là pha lê một chỗ vỡ nát. Mà những người mặc áo đen kia chủ trì trận pháp, tất cả đều không hẹn mà cùng phun ra một ngụm máu tươi, ngã trên mặt đất ngất đi!

“Ngươi... Ngươi...”

Thấy cảnh này, môn chủ trong lòng hoảng hốt, bởi vì hần làm sao cũng không nghĩ tới, thiếu niên trước mắt này nhìn như người hiền lành, lại là Tu Luyện Giả vượt vượt xa hần! Vừa nãy hần chỉ tay, đã sớm vượt qua chính mình không biết lên tới hàng ngàn, hàng vạn lần!

Môn chủ trong lúc sợ hãi, xoay người bỏ chạy, hần hiện tại cực kỳ sợ hãi, giấc mơ trước kia nhất một bước lên mây trong nháy mắt sụp đổ! Không muốn, cái gì cũng không muốn! Hần hiện tại duy nhất muốn chính là mạng sống, chạy trốn, lấy hết tất cả khả năng mà chạy trốn!

Nhìn thấy bóng người môn chủ ở trong đường hầm càng ngày càng xa, diệp nhan khẽ mỉm cười, đi qua ôm vai Hạ Đất, cúi đầu hỏi, “Muốn xem trình diễn pháo hoa một chút không?”

Trong lúc Diệp Nhan nói chuyện, đầu ngón tay nhẹ nhàng chỉ, chỉ thấy hoàng hôn ánh trăng bên dưới, ở bên trên hầm nhỏ, âm thầm trên bầu trời, từng đạo từng đạo hóa điểm đủ mọi màu sắc từ trên trời giáng xuống, cực kỳ giống vô số pháo hoa ở trên bầu trời tỏa ra, cực kỳ xinh đẹp lộng lẫy, giống như mộng cảnh!

Cái pháo hoa xa hoa kia lan ra, ở trên trời tỏa ra thành cây hoa tuyệt đẹp, lưu luyến hoa lệ. Đến nỗi ở rất nhiều năm sau đó, trong ký ức Hạ Đất vẫn nhớ như in.

Ký ức sâu nhất của ta chính là pháo hoa, một giây đó là ngươi ở dưới ôm vai ta nhìn lên trời !

Nhưng mà, tuy rằng ở Hạ Đất xem ra, pháo hoa này rất đẹp đẽ. Nhưng đối với môn chủ chạy trốn mà nói, quả thực chính là ngập đầu tai ương, hần bị vô số quả cầu lửa bắn trúng, trên người kinh mạch đều đứt đoạn, nghiễm nhiên thành một kẻ tàn phế!

“Có nhiều thù hạ như vậy, khẳng định trên người có không ít tiền!”

Lúc này, xem xong trình diễn, Hạ Đất liền làm chuyện cướp đoạt không tốt đẹp lắm. Trong lúc môn chủ hôn mê ở trên người hần tìm nửa ngày, cũng không có tìm được một xu.

“Không thể nào, cái lão đại này làm sao so với người thù hạ còn nghèo hơn?” Hạ đất rầm rì hai tiếng, nhưng một giây sau ở bên trong, nàng bỗng nhiên nhìn thấy ở trong túi tiền môn chủ, có một cái hộp nhỏ có mặt mã, lại vẫn không bị lửa đốt cháy.

Hạ Đất rất thông minh, bên người môn chủ mang theo đồ vật, nhất định cực kỳ quý giá, cho nên nàng cũng rất yên tâm thoải mái vui lòng nhận. Đáng bởi simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Hắc Bạch Đạo Sĩ

Dịch giả: Simple

Bởi vừa nãy động tĩnh quá lớn, khả năng đã đã kinh động không ít người, vì lẽ đó Diệp Nhan cũng không có trì hoãn quá lâu, kéo Hạ Đất rời đi.

Diệp Nhan rời đi mới vừa được một phút, ở trên vị trí của hắn, xuất hiện hai người đáng dấp quái dị.

Cầm đầu là một người phụ nữ, nàng có con mắt màu xanh lục bích, mặc trang phục màu đỏ châu âu thời trung cổ, trên y phục có từng đóa Hồng Liên lớn, môi hồng giống như là muốn chảy ra máu. Ở trên người nàng, đeo dây Thập Tự Giá màu bạc (+), ở trong tay nàng đang cầm một viên Thủy Tinh Khô Lâu.

Ở phía sau người phụ nữ áo đỏ này, một tên hề đang nhún nhảy, cái tên hề mặc quần áo giáng sinh, đội mũ giáng sinh, trên mặt tô vẽ vệt sáng màu đỏ, cùng môi hồng giống như là muốn chảy ra máu! Miệng hắn lớn vô cùng, chính là đang nhai răng rắc rắc một con rùa.

Vừa nãy pháo hoa thực sự quá mức chói mắt, có rất nhiều sóng linh lực, nguyên bản người phụ nữ áo đỏ chỉ là tới xem một chút, cũng không định đến, nhưng nhìn thấy một thủ hạ chính mình —— môn chủ!

Người phụ nữ áo đỏ đi tới bên người môn chủ, gõ gõ ngón tay, đem môn chủ từ trạng thái hôn mê đánh thức.

Môn chủ sau khi tỉnh lại, phát hiện mình đã hoàn toàn bị phế bỏ, trong lòng hắn rất buồn bực, rất hận! Hắn vốn là có thể được cái cơ thể mê hoặc kia, hắn vốn là có thể một bước lên mây, nhưng hiện tại, tất cả đều bị cái thiếu niên gọi là Diệp Nhan kia đem phá hủy!

“Chủ... Chủ nhân cứu ta...” Môn chủ nằm rạp ở dưới chân người phụ nữ áo đỏ, liên quan đến bí mật Hạ Đất, hắn vốn là dự định một người biết. Nhưng hiện tại hắn cần dùng bí mật này, đem đổi lấy tính mạng của chính mình! Nếu như người phụ nữ áo đỏ không cứu hắn, tối hôm nay hắn chắc chắn phải chết!

Lập tức, ở lúc cảm phần cùng khát khao muốn sống điều khiển, môn chủ đem sự tình Hạ Đất cùng Diệp Nhan nói ra!

“Ha ha, ngươi cung cấp một tin tức bất ngờ như thế, ta nên làm sao ban thưởng ngươi đây?” Môn chủ sau khi nói xong, người phụ nữ áo đỏ yêu dị nở nụ cười, giống như quỷ mỹ!

Một giây sau, môn chủ tiếng kêu thảm thiết vang lên!

Môn chủ nói ra bí mật này, cuối cùng cũng không có thể cứu được tính mạng của hắn, trái lại bị giết người diệt khẩu càng nhanh hơn!

Mà Diệp Nhan ở bên này, lúc bọn họ đi ngang qua phố ăn vặt, thuận tiện ăn cái cơm tối. Sau khi ăn cơm xong, Diệp Nhan cùng Hạ Đất đồng thời, hướng về căn phòng thuê chính mình mà đi.

Từ tiệm cơm đến phòng thuê, quãng đường đi không tới hai km, phải đi qua một con phố lớn hẻo lánh.

Lúc này đã hơn chín giờ tối, trên đường hơi lạnh, gió thổi xào xạc không dứt, lại cuộn lên trên trời, theo gió cuộn loạn lên, làm cho người ta không thể mở mắt ra được.

Xa xa, có một con mèo hoang màu đen, chính là đang bên cạnh thùng rác kiếm ăn. Nhưng một giây, thân thể mèo hoang cong lại, lông toàn thân như bị điện giật, trong giây lát toàn bộ dựng đứng lên!

“Meo.....”

Một tiếng “meo” kia lạnh lẽo hoảng sợ phát ra, trong nháy mắt liền biến mất không thấy hình bóng!

Một tiếng mèo kêu này, làm Hạ Đất sợ hết hồn. Nàng vốn là tâm tình thật tốt, dọc theo đường đi cùng Diệp Nhan cẩn thận liên tục, mà nội dung cần nhớ, đơn giản là một ít thiếu nhi không thích hợp làm loại phim kích thích...

Mà Diệp Nhan cũng vô tình hay cố ý không nghe, nhưng tâm tư của hắn, không đặt hoàn toàn vào lời nói ở Hạ Đất.

Bởi vì Diệp Nhan có loại cảm giác, đường phố lớn như vậy, tối hôm nay dường như có chút không đúng! Bởi vì nó quá yên tĩnh, quả thực yên tĩnh có chút âm u, bầu không khí loại xơ xác tiêu điều này, chỉ có dã thú hoành hành ở trong núi sâu mới gặp!

Đúng như dự đoán, ở nơi con mèo biến mất, trong nháy mắt Diệp Nhan đột nhiên phát hiện, trước mắt gió thổi hơi nhẹ, mà ở trước mặt bọn họ, đã xuất hiện hai người mặc trang phục cực kỳ quái dị!

Hai người kia mặc quần áo đạo sĩ, một đen một trắng, tung bay theo chiều gió, không biết còn tưởng rằng là cao nhân đắc đạo. Ở phía sau bọn họ, còn đeo lấy một thanh kiếm lớn, trong tay cầm phát trần, búi tóc trên đầu ghim cao lên.

Nhưng kỳ quái chính là, ở trên lỗ tai hai người kia, đều mang theo hai con tiểu thanh xà. Cái con mắt tiểu thanh xà cực kỳ sáng sủa, trùng trùng nhìn chăm chăm Diệp Nhan, hàn quang bắn ra, dĩ nhiên có loại cảm giác màu đỏ tươi tung toé!

“Chuyện này... Hai người kia thật kỳ quái nha...” Cái hai cái đạo sĩ không ngờ xuất hiện, làm Hạ Đất sợ hết hồn, theo bản năng trốn đến phía sau Diệp Nhan, sau đó lại thò đầu ra liếc mắt nhìn, le lưỡi một cái, “Đây là cái trang phục gì a, thật biến thái...”

“Ngươi trốn xa một chút, không cần nói chuyện...”

Diệp Nhan đem đầu của nàng ấn trở lại, bởi vì rất rõ ràng, hai người kia “lại giả bất thiện”, tuyệt đối không phải kẻ tốt lành gì.

“A, vị đạo hữu này, bản đạo chấp tay! Đêm đã muộn, hai vị tại sao đi đến đây a?”

Thấy Diệp Nhan ngừng lại, một đạo sĩ đồ trắng trong đó đi về phía trước hai bước, nhìn như rất có lễ phép, nhưng lúc nói chuyện, ánh mắt lại vẫn nhìn về Hạ Đất phía sau Diệp Nhan, trong ánh mắt đậm đục không chút nào che giấu.

Hóa ra là, ở một canh giờ trước, Diệp Nhan làm ra một trận trình diễn pháo hoa, cũng hấp dẫn hai người hắc bạch đạo sĩ đến. Lúc hai người bọn họ chạy tới, vừa vặn nghe thấy môn chủ thoi thóp nói với người phụ nữ áo đỏ —— Hạ Đất là cực phẩm cơ thể mê hoặc!

Hai người hắc bạch đạo sĩ này, cũng là tu luyện công pháp Thái Âm Bửu Dương. Đối với Hạ Đất là loại ngàn tỉ người bên trong còn không tìm được một cực phẩm, bọn họ lúc đó liền mừng rỡ như điên, quyết định tiên hạ thủ vi cường.

Nhưng bọn họ nghe được tin tức căn bản là không hoàn toàn, ví dụ như, Diệp Nhan cũng là một Tu Luyện Giả!

“Ngươi... Các ngươi muốn làm gì? Ta... Chúng ta có thể không có tiền a...”

Ngay lúc bạch đạo sĩ đi tới, trong nháy mắt Diệp Nhan bỗng nhiên như thay đổi một người khác, biểu hiện ra một bộ dáng sợ sệt, run lập cập hướng về sau lùi lại hai bước, ôm lấy Hạ Đất đồng thời, còn không quên quay đầu lại nhìn tên đạo sĩ kia một chút, trong ánh mắt đều là hoảng sợ.

Hạ Đất bị Diệp Nhan ôm lấy, lúc đó ngẩn người một chút, nhưng sau đó lập tức liền phản ứng lại, Diệp Nhan tuyệt đối là giả vờ!

Ui, không thấy được ha, tiểu ca này còn có thiên phú làm Oscar Ảnh Đế, trình độ biểu diễn này, đều sắp đuổi kịp bản đại mỹ nữ!

“A, vị đạo hữu này, không cần sợ hãi, bản đạo cũng không cướp tiền...” Nhìn thấy Diệp Nhan phản ứng, bạch đạo sĩ kia đúng là nhất thời yên tâm hơn một nửa, xem ra này thiếu niên này chỉ là người bình thường, hơn nữa rất sợ sệt, vậy thì dễ làm rồi.

“Không cướp tiền... Chẳng lẽ... Chẳng lẽ ngươi muốn cướp sắc?”

Diệp Nhan nhỏ giọng thầm thì hai câu, sau đó như là bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội vàng ôm chặt ngực chính mình, một bộ dáng lập tức sẽ gặp phải xâm phạm, “Cái kia cái đó... Ta còn là một xử nam, xin các ngươi bỏ qua cho ta đi...”

Ta chết mất?

Nghe được Diệp Nhan nói, Hạ Đất cùng bạch đạo sĩ kia đều thối một tiếng 'xì', suýt chút nữa không có phun ra một ngụm máu!

Trên mặt Hạ Đất mồ hôi hột đều xuất hiện, chính mình đây là một món hàng như thế nào đây a, buổi tối tình cờ gặp lưu manh, thậm chí ngay cả lưu manh cũng dám đùa giỡn, làm sao đức hạnh này lại là chính mình!

Ở trong nháy mắt đó, Hạ Đất đột nhiên cảm thấy, đừng nhìn Diệp Nhan ra rất thành thật, nhưng một khi thể hiện ra, ngay cả mình đều là không bằng a!

Mà vào giờ phút này, ở trong lòng bạch đạo sĩ kia, lại là một chỉ đang lao nhanh...

Ngươi rút mau, lão tử muốn cướp sắc, cũng là muốn cướp tiểu mỹ nữ phía sau ngươi có được hay không, một xu cũng không quan hệ đến ngươi! Lão tử tuyệt đối là xử nam! Đăng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Có Yêu Quái!

Dịch giả: Simple

Tuy rằng trong lòng đang không ngừng tức giận mắng, nhưng tên bạch đạo sĩ kia vẫn là cố nén lửa giận, cố gắng nở một nụ cười, “Thiếu niên, không cần sợ hãi, chỉ cần ngươi đem tiểu mỹ nữ phía sau giao cho ta, ta sẽ không làm hại ngươi...”

Quả nhiên là như vậy!

Bọn họ cùng người môn chủ kia, đều là hướng về phía Hạ Đất đến!

“Há, như vậy sao...”

Diệp Nhan tuy rằng trong lòng sáng tỏ, nhưng ở bề ngoài, vẫn là làm bộ một bộ dáng như trút được gánh nặng, đem Hạ Đất từ phía sau kéo ra ngoài, “Ngươi muốn nàng, liền đem đi đi...”

“Diệp Nhan, ngươi... Đồ vô lại...”

Hạ Đất bỗng nhiên bị đẩy ra, trong lúc nhất thời đầu óc trống rỗng, ngăn người tại đó.

Nàng làm sao cũng không nghĩ tới, Diệp Nhan sẽ nhanh như thế liền bán đứng chính mình? !

Mà trong lúc đó, bạch đạo sĩ đã tiến lên một bước, đưa tay liền muốn bắt lấy Hạ Đất. Trong mắt hắn ánh sáng nổi lên bốn phía, dường như đã thấy hình dáng Hạ Đất cời sạch quần áo!

Ha ha, tiểu mỹ nữ, ta tới rồi!

“Xèo!”

Trong tích tắc ở lúc bạch đạo sĩ sắp bắt được Hạ Đất, Diệp Nhan liền ra tay, chỉ thấy trong bóng đêm có một tia sáng trắng cắt ra, trong nháy mắt bỏ ra một nửa!

“A...”

Tiếng kêu Bạch đạo sĩ thảm thiết đột nhiên vang lên, nhìn bên dưới hoảng sợ, mới phát hiện tay phải của chính mình đã sớm bị Diệp Nhan một đao chặt đứt, sau đó đi tới đá qua một bên rất xa!

Một đao này động như Lôi Đình, bạch đạo sĩ kia căn bản là phản ứng không kịp, liền mất đi một cái tay!

Không thể không nói, vừa nãy Diệp Nhan biểu diễn thực sự quá đúng chỗ, thành công mê hoặc bạch đạo sĩ! Nếu không, một đao này cũng sẽ không dễ dàng như thế liền chặt xuống một cái tay!

“Ngươi... A a a... Ta muốn giết ngươi...”

Tên bạch đạo sĩ rít gào một tiếng, thẹn quá thành giận, từ phía trên lỗ tai của hắn, hai con thanh xà như điện phóng ra, thẳng đến yết hầu Diệp Nhan mà đi.

Ở khoảng cách quá ngắn, Diệp Nhan căn bản là không có cách phản ứng!

Nhưng là, trong nháy mắt hai con thanh xà sắp cắn vào yết hầu Diệp Nhan, bỗng nhiên xung quang nổi lên một trận gió, ngọn gió cuốn lấy lá rụng và gỗ mục thổi lên, làm con mắt người hầu như không mở ra được!

“Băng ngưng —— phá!”

Ở bên trong cuồng phong mênh mông này, sắc mắt nổi lên bốn phía, chớp giật liên tục, hai con rắn kia dĩ nhiên trong nháy mắt hóa thành hai cái khối băng, “Đùng” một tiếng rơi trên mặt đất, vỡ tan nát!

“Ngươi... Ngươi rốt cuộc là ai?”

Tình cảnh này, đem hắc đạo sĩ một bên sợ hết hồn!

Bởi vì lúc trước hắn có nghe nói qua, ở trên thế giới này, còn có rất nhiều người mang năng lực đặc biệt, những người này đều ẩn nấp ở trong đô thị lớn, bình thường thần long thấy đầu mà không thấy đuôi. Nhưng mà, những người này bình thường đều là nhân vật cực kỳ nguy hiểm, nhất định không nên chọc!

Hắn sợ hãi nhìn thấy, Diệp Nhan vừa nãy dùng, lại là pháp thuật! !! Mà đẳng cấp pháp thuật hắn sử dụng, muốn vượt xa chính mình! !!

“Ta là ai, đã không còn quan trọng...”

Diệp Nhan từ bên trong cuồng phong đi ra, khóe miệng cười có một tia khinh bỉ, cùng vừa nãy dường như là hai người, “Bởi vì ngươi đã là người sắp chết rồi!”

Liền tiếp Tu Luyện Giả đến gây phiền phức, Diệp Nhan đã sớm mất kiên nhẫn. Nếu như vậy, vậy thì đại sát giết hết đi!

“Ha ha, tiểu tử thú, muốn giết ta, ngươi còn non lắm...”

Tên bạch đạo sĩ kia sợ sệt, cười lớn một tiếng, nhanh chóng rút ra trường kiếm phía sau mình đâm về Diệp Nha. Thế nhưng tốc độ của hắn nhanh, tốc độ

Diệp Nhan còn nhanh hơn, hầu như là trong nháy mắt, Diệp Nhan cũng đã xuyên qua bạch đạo sĩ, hướng thẳng đến hắc đạo sĩ!

Cho đến lúc này, trường kiếm tên bạch đạo sĩ mới rút ra một nửa, nhưng hắc đạo sĩ vĩnh viễn cũng không rút ra được, Diệp Nhan đi qua, bạch đạo sĩ ầm ngả xuống đất!

Thuấn sát!

Tình huống này, làm cho hắc đạo sĩ rung động thật lớn, bởi vì hắc đạo sĩ biết thực lực của chính mình, bây giờ nhìn lại, thủ hạ hắc đạo sĩ cùng Diệp Nhan so chiêu, căn bản là không quá hai chiêu! Huống hồ, Diệp Nhan khẳng định còn có năng lực đặc biệt, vừa này hai con rắn bị đóng băng kia chính là chứng minh tốt nhất!

Trốn, mau chóng trốn!

Ở trong nháy mắt đó, hắc đạo sĩ từ bỏ tất cả chống cự, ở trong nháy mắt thả ra thanh xà, hướng về một bên đường phố khác nhanh chóng chạy đi!

Ngày hôm nay là cái ngày quý quai gì, làm sao lại tình cờ gặp một sát tinh như thế!

Nếu như thế quay về, lão tổ nhất định sẽ không bỏ qua cho mình!

Hắc đạo sĩ một bên chạy trốn, một bên suy nghĩ nhanh, mà đúng lúc này, hắc đạo sĩ nhìn thấy Diệp Nhan ở phía trước đã đứng đợi hắc đạo sĩ từ này giờ!

Ở trong chớp mắt, hắc đạo sĩ đưa ra quyết đoán nhanh chóng, bỗng nhiên hắc đạo sĩ rút ra bảo kiếm, ném về hướng Diệp Nhan. Mà cũng trong lúc đó, hắc đạo sĩ bỗng nhiên thả người nhảy một cái, dĩ nhiên nhảy ra cao mấy trượng, thẳng đến giữa bầu trời đêm đen mà đi!

“Ở lại đi!”

Diệp Nhan điểm trên mũi kiếm băng đao, làm mất đi phần lớn sức mạnh trọng kiếm, sau đó dụng lực vung một cái, cái con mắt bảo kiếm kia như dài ra, hướng thẳng đến hắc đạo sĩ!

“A... Cứu ta!”

Trong tích tắc Bảo kiếm sắp đâm vào hắc đạo sĩ, hắc đạo sĩ kia bỗng nhiên rít lên một tiếng, tiếp theo, chỉ thấy trong đêm tối mênh mông, bên dưới đêm đen, không biết từ nơi nào, bỗng nhiên duỗi ra một đôi bàn tay không lồ trong suốt che cả bầu trời!

Cái bàn tay khổng lồ kia to như một tòa nhà nhỏ, như khai thiên tích địa, lá rụng liên tục, trong nháy mắt đem hắc đạo sĩ kia chộp vào trong tay!

“Tiểu hữu, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng!”

Cái bàn tay khổng lồ kia phát ra tiếng vang ầm ầm ầm, lại như có một người khổng lồ thời xa xưa đang nói chuyện! Âm thanh này làm Hạ Đát chấn động rất khó chịu, chăm chú che lỗ tai!

“Hắc, nhất định phải chết!”

Trong nháy mắt nhìn thấy cái bàn tay khổng lồ kia, Diệp Nhan sửng sốt một chút, sau đó trong nháy mắt phản ứng lại, tay phải trên không trung nắm một quyết chủ, còn con mắt trọng kiếm kia lại như dài ra thêm, dĩ nhiên trên không trung uốn cong một đường, từ bên trong khe hở bàn tay khổng lồ cắm xuống mà đi qua, trong nháy mắt xuyên thủng thân thể hắc đạo sĩ!

“Làm càn!”

Lần này núi lở, giống như sao băng va vào trái đất vậy, cũng may thân pháp Diệp Nhan cực nhanh, né tránh một đòn này từ trên trời xuống!

“Ồ?”

Cái bàn tay khổng lồ kia dường như cũng hơi kinh ngạc, sau đó lại một tay thành chuông, lại như từ trên trời giáng xuống như lai thần chuông, che ngợp bầu trời, hướng về Diệp Nhan đánh xuống!

Mà lần này, chưa kịp cái bàn tay khổng lồ kia đập xuống, Diệp Nhan bỗng nhiên nghe thấy âm thanh tiếng hạc, ngẩng đầu nhìn thì, mới phát hiện không biết từ nơi nào bay tới một con hạc trắng còn có cả người trên đó.

Con Bạch Hạc đập cánh ba lần.

Lần thứ nhất, bàn tay khổng lồ kia bỗng nhiên như là bị người cố định, lơ lửng giữa trời, không thể hạ xuống!

Lần thứ hai, phía ngoài cái bàn tay khổng lồ kia, bỗng nhiên rạn nứt ra, giống như đồ sứ sắp vỡ!

Lần thứ ba, cái bàn tay khổng lồ kia đột nhiên đổ nát, lại như pha lê đầy trời vỡ nát một chỗ, ào ào ào, sau đó bị gió thổi, biến mất không thấy hình bóng!

Ở trong nháy mắt bàn tay không lồ tan vỡ, con Bạch Hạc kia cũng hai cánh chấn động, xèo một tiếng, biến mất ở bên trong đêm đen mênh mông, phảng phất xưa nay chưa từng xuất hiện, chỉ còn dư lại tiếng hạc xung quanh, cùng âm thanh kim loại vang lên! Đăng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Phục Kích Trong Đêm!

Dịch giả: Simple

“Oa... Vừa nãy bàn tay khổng lồ kia cùng hạc trắng là cái gì a, rất sợ đó...”

Hạ đất từ sau lưng Diệp Nhan nhảy ra, vỗ vỗ ngực, nhìn trái, nhìn phải, lại như một đứa trẻ hiếu kỳ hỏi!

“Ta xin người, người muốn giả vờ cũng giả vờ có lúc có được hay không... Người làm gì có một chút sợ sệt ... Ta ước gì chúng nó lại xuất hiện một lần nữa...” Diệp Nhan lắc lắc đầu, dờ khóc dờ cười.

Nếu như chuyện vừa rồi, đổi thành tiểu cô nương bình thường, phỏng chừng đã sớm sợ hãi đến tinh thần thất thường. Nhưng Hạ Đất ngược lại vẫn tốt, tinh thần vốn là không bình thường (có vẻ thần kinh), hiện tại mắt thấy loại chuyện kỳ lạ này, Diệp Nhan thật sự sợ cái sở thích của nàng liền nói thẳng ra!

“Ai nói, người ta vẫn có sự sợ hãi a...” Hạ Đất dùng ngón tay khoa tay một chút, sau đó le lưỡi một cái, nháy một cái mắt phải, “Vừa nãy những thứ đó là thần tiên sao? Là yêu quái sao? Người vừa nãy dùng chính là pháp thuật sao? Oa, chẳng lẽ người cũng là thần tiên? Người dạy ta pháp thuật có được hay không, cái loại mà có thể làm ngực lớn...”

“Im miệng!”

“Đại sư, người ta hai ngày nay cơ thể không được khỏe, đầu choáng váng mơ nhiều hơn, tim đập thình thịch nhanh hơn. Đại sư lão nhân gia ngài liền bắt mạch cho người ta a, nhìn xem người ta có phải là mắc phải bệnh gì hay không...” Hạ Đất tiếp tục bụm cái trán, yếu ớt nói.

“Lăn đi, là kinh nguyệt người đến rồi!”

Đối với Hạ Đất hỏi như súng máy như thế, Diệp Nhan trực tiếp lựa chọn không nhìn, nhắc theo nàng liền đem nàng xách đi rồi!

Bởi vì Diệp Nhan rõ ràng, vừa nãy phát sinh sự tình, đã vượt quá xa hần mong muốn, chỗ này nguy hiểm, không thể ở lâu!

Vừa nãy hai tên đạo sĩ có cái tai mạng theo xà, còn bàn tay khổng lồ kia giống như núi nhỏ, còn Bạch Hạc Phá Toái Hư Không kia, chúng nó rất rõ ràng đều là hướng về phía Hạ Đất mà đến!

Cái tiểu cô nương thần kinh này, trên người đến cùng ẩn giấu bí mật như thế nào, sao lại dẫn ra nhiều sức mạnh thần bí xuất hiện như vậy?

Diệp lão đầu a Diệp lão đầu, người đây là muốn hại chết ta a!

Đối với Diệp lão đầu nhanh đưa tới người mỹ nữ này cho mình, Diệp Nhan vốn đang không cảm thấy vướng tay vướng chân. Nhưng bây giờ nhìn lại, phiền phức vừa mới bắt đầu!

“Khà khà, khẳng định là bản đại mỹ nữ quá xinh đẹp, quá đáng yêu, quá mỹ lệ làm rung động lòng người, quá dịu dàng trang nhã, ở ngoài quá xuất sắc bên trong lại thông minh, mới sẽ trêu chọc những người này có ý đồ không an phận đối với ta, Ủ, nhất định là như vậy...”

Hạ Đất không chỉ có không lo lắng, trái lại càng nghĩ càng hài lòng, trong lòng vui sướng hài lòng, đều sắp cười ra tiếng. Điều này cũng làm cho Diệp Nhan, rất muốn đập nát loại kích động này!

Ngay lúc Hạ Đất tiếp tục thở dài (thực ra là khoe khoang) chính mình hồng nhan bạc mệnh, bọn họ đã đi tới dưới lầu căn phòng thuê.

Vào giờ phút này, mặc dù là mười một giờ đêm, hai bên tòa nhà vẫn là đèn đuốc sáng choang, rất nhiều trong cửa sổ đều đèn sáng.

Ngay lúc Diệp Nhan cùng Hạ Đất đi tới, trong nháy mắt những cửa sổ kia những ánh đèn tắt cả đều tắt, tiếp theo, bọn họ đều làm một động tác giống nhau—— kéo rèm cửa sổ!

Điều này cũng làm cho Diệp Nhan hơi nhượng mảy, lên tiếng dừng bước!

“Không đúng!”

“A? Cái gì không đúng?”

Hạ Đất vốn là vừa đi, một bên ngón tay của chính mình đang chơi đùa, suýt chút nữa va đầu vào trên người Diệp Nhan.

Nàng mê man ngẩng đầu lên, nhìn hai bên một vài lần, phát hiện bầu trời trong xanh, gió thổi mát mẻ dễ chịu, ngày hôm nay ánh trăng còn rất đẹp, trên đường vừa không có tiểu lưu manh, còn có thể trở lại xem cái phim kinh dị, rất tốt nha, nào có cái gì không đúng!

“Người lẽ nào không có phát hiện sao, hiện tại có không ít hai mươi đôi con mắt, chính là đang nhìn chăm chăm chúng ta...” Diệp Nhan thấp giọng nói.

“Chỗ nào... Đâu?”

Hạ Đất lại nhìn xem xét bốn phía khắp nơi, đầu xoay liên tục, nhưng chẳng nhìn thấy có cái gì cả.

Ngay lúc này nàng cho rằng Diệp Nhan đang lừa nàng, ánh mắt Hạ Đất ngẫu nhiên quét đến căn nhà trước mắt, cũng chỉ nhìn cái này, nàng suýt chút nữa “À” một tiếng nhảy lên, toàn bộ thân thể như bị điện giật, trong nháy mắt có loại cảm giác sờn cả tóc gáy!

Bởi vì Hạ Đất nhìn thấy, ở tòa nhà trước mắt trong từng cái cửa sổ đen kịt, có rất nhiều con mắt chính đang trừng trừng nhìn mình chăm chăm!

Những con mắt kia có đến mấy chục đôi, có màu đỏ tươi, có lục bích, phát sáng lên, nhưng không có một đôi mắt nào là con mắt người! Những con mắt kia nhìn chòng chọc vào Hạ Đất, trong ánh mắt dâm quang bắn ra, trong nháy mắt nàng có loại cảm giác muốn chạy trốn!

Bởi vì nàng rõ ràng, ẩn nấp ở phía sau những rèm cửa sổ kia, rất có thể cũng không phải người!

“Chúng ta... Chúng ta làm sao bây giờ?”

Hạ Đất kéo kéo ống tay áo Diệp Nhan, nhỏ giọng hỏi. Nàng thậm chí đã ở trong đầu nghĩ ra, mình bị những quái vật kia bắt được, sau đó bị lột sạch sành sanh sau đó chịu khổ chà đạp bị thảm, quá thảm, thực sự là quá thảm!

“Còn có thể làm sao, chạy thoát thân đi...”

Diệp Nhan bắt đầu dĩ nễ nụ cười, đầu nghĩ Hạ Đất a Hạ Đất, cô nải nải ngai đến cùng là cái cơ thể gì a, làm sao lại dễ dàng trêu chọc lưu manh cùng quái vật! Lúc này mới không tới hai ngày, lại bị sắc lang và lưu manh nhiều như vậy nhìn chăm chăm!

Ở trong thế giới của người, lẽ nào còn lại ta là một người tốt à!

Diệp Nhan nói không sai, từ hôm qua tới giờ, tiểu lưu manh cùng quái nhân muốn đánh chủ ý Hạ Đất, hầu như liên không ngừng, quả thực là một lần sóng đi rồi lại tới một lần sóng khác! Những lưu manh cùng quái nhân kia lại tập hợp như tết đến vậy, tranh cướp giành giật muốn xâm phạm Hạ Đất!

Toàn bộ bên trong nhà, mười mấy lưu manh cùng quái nhân, tất cả đều là hướng về phía một người là Hạ Đất mà đến! Loại trận thế này, quả thực cũng làm cho Diệp Nhan hoảng sợ!

Mặc dù Diệp Nhan cũng thừa nhận, Hạ Đất có tướng mạo tuyệt mỹ, tuy nhiên không đến nỗi có sức mê hoặc lớn như vậy chứ?

Ở trên người Hạ Đất, đến cùng có cái sức hấp dẫn gì, lại làm nhiều sắc lang như vậy đổ xô tới?

Quên đi, vẫn là trước tiên trốn trốn đi, trở về lại gọi điện thoại cho Diệp lão đầu, bằng không liền để tiểu Thất điều tra, Hạ Đất rốt cuộc là lai lịch gì!

“Chạy... Chạy về hướng nào?”

Ngay lúc Hạ Đất đầu óc choáng váng, suýt chút nữa lại đụng vào tường, Diệp Nhan đã ngồi trên một chiếc xe gắn máy.

“Nhanh, lên xe!”

Diệp Nhan gọi một tiếng, đem một cái nón bảo hiểm ném cho Hạ Đất. Xe gắn máy này là hân mọn bạn học, thuộc về loại mô tô đường phố! May mà hiện tại xe gắn máy vừa vặn ở dưới lầu, bằng không lần này, bọn họ có thể hay không chạy cũng thật sự khó nói!

Cũng không phải Diệp Nhan sợ những quái vật kia trên lầu, chỉ là hân cảm giác được đối phương quá nhiều người, một khi đầu võ, khó tránh khỏi sẽ lan đến gần Hạ Đất! Không có làm rõ sự tình trước, tốt nhất vẫn là không muốn đánh rắn động cỏ hay hơn!

“Rầm rầm rầm...”

Chờ sau khi Hạ Đất ngồi trên xe, trong nháy mắt Diệp Nhan đem đạp chân ga tăng đến tối đa, xe gắn máy phát ra âm thanh ầm ầm ầm ong ong, theo đường phố ban đêm mà chạy đi! Đăng bởi: simple

Chương 19: Vương Giả Nông Dục!

Dịch giả: Simple

“Thú vị!”

Diệp Nhan hé mắt, bởi vì hắn chợt nhìn thấy, những “Người” kia tốc độ cực nhanh, có mấy người thậm chí đã vượt qua tốc độ xe gắn máy!

Hiện tại tốc độ xe gắn máy, là 120 km/giờ, nói cách khác, những người này chạy so với con báo còn nhanh hơn!

“A A A A, đuổi theo rồi...”

Hạ Đát ngồi ở sau xe gắn máy, ôm thật chặt lấy Diệp Nhan, có loại cảm giác sắp bị văng khỏi xe! Nhưng là, ở trong tiếng kêu to của nha đầu này, Diệp Nhan lại nghe không có một chút xú sọ sệt, trái lại cảm giác là nàng rất hưng phấn, hưng phấn đến sắp bay lên trời rồi!

Đúng lúc này đang trốn chạy, có một cái quái nhân đã đuổi tới xe gắn máy, bỗng nhiên trên không trung nhảy lên thật cao, lao thẳng tới xe gắn máy mà đáp xuống!

Diệp Nhan ở trong kính chiếu hậu nhìn một chút, phát hiện quái vật kia tuy rằng hình dáng giống người giống như đực, nhưng ánh mắt lại là màu đỏ tươi, trong miệng răng nanh rất dài, hơn nữa cả người mọc đầy bộ lông màu đỏ, hay là tổ tiên cũng như thế!

“Băng ngưng -- phá!”

Ở trong nháy mắt quái vật kia nhảy đến, Diệp Nhan lớn tiếng đọc một câu, đồng thời rảnh tay bấm một quyết chú!

Cùng lúc đó, quái vật kia ở giữa không trung trực tiếp đã biến thành một khối băng nhỏ, bộp một tiếng rơi trên mặt đất, nát một chỗ!

“Oa, rất đẹp trail!”

Hạ Đát lại một lần nhìn thấy Diệp Nhan dùng pháp thuật, trong nháy mắt tâm thiếu nữ bùng nổ!

Ngay vào lúc này, lại có một quái vật con mắt xanh đã nhào tới, Diệp Nhan bỗng nhiên phanh lại, trong nháy mắt giảm tốc độ xe, quái vật kia vô huyệt, trực tiếp nhảy đến phía trước xe gắn máy!

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, chớp mắt quái vật vượt qua xe gắn máy, Diệp Nhan lại bỗng nhiên tăng tốc, đâm vào đầu quái vật kia, trực tiếp đem nó quăng bay ra xa!

“Tán!”

Lại có mấy cái quái vật đuổi theo, Diệp Nhan rảnh tay, lại bấm một quyết chú, chỉ thấy bên dưới bầu trời, bỗng nhiên ngưng tụ rất nhiều băng nổi lên, lấy Diệp Nhan làm trung tâm, lại như từng mũi được phóng ra khỏi cung, hướng những quái vật kia bắn đi!

Lần này máu tươi tung toé, ở bên dưới băng ngăn trở khắp nơi, rốt cục bỏ xa những quái vật kia rồi, theo tiếng nổ xe gắn máy gầm thét trong đêm, dọc theo đường phố chật chội biến mất từ từ ở trong bóng tối!

Ngay sau khi Diệp Nhan cùng Hạ Đát rời đi, ở vị trí chiến đấu vừa nãy, cái người phụ nữ áo đỏ kia mặc quần áo châu Âu thời trung cổ, chậm rãi từ phía sau đi lên!

Nữ nhân này tóc vàng mắt xanh, khắp toàn thân đeo đầy Thập Tự Giá (+), nàng nhìn một chút trên mặt đất đầy băng, sau đó đầy hứng thú liếm liếm khóe miệng màu đỏ tươi.

“Một đám phế vật!”

Người phụ nữ kia chỉ một tiếng, lại nhìn một chút phương hướng Hạ Đát cùng Diệp Nhan biến mất, “Tiểu tử này thật sự cũng là cái Tu Luyện Giả! Thực sự là càng ngày càng thú vị đây, nhưng là ngay cả chính hắn cũng không biết, hắn hiện tại bảo vệ cô gái kia, rốt cuộc là như thế nào....”

...

Nửa giờ sau, khách sạn ngôi sao hải dương!

Hạ Đát từ trong phòng tắm đi ra, dường như giống như hoa sen mới nở vậy, ở trên người nàng, chỉ một cái khăn tắm quấn lại, da thịt trắng nõn vô cùng

mịn màng, hai cái ngọn núi kia ngao nghể cao lớn.

Trên mặt nàng mang theo gương nguyệt, vẻ mặt như hoa đào, ngồi ở trên giường xấu hổ, mặt đều đỏ sắp thành quả táo.

“Diệp Nhan ca ca, thật sự muốn như vậy sao? Người ta vẫn là lần thứ nhất...”

“Chờ một lúc người nhất định phải cố gắng yêu thương người ta, nhẹ nhàng một chút, người ta rất sợ đó...”

“Ta đem thân thể này giao cho người, người nhất định phải có trách nhiệm với ta. . .”

“Thật sự có thể khiến người ta sung sướng mê mẩn vui vẻ à. . .”

Hạ Đất một bên cúi đầu bấm điện thoại di động, một bên gương nguyệt nói, mặt đều đỏ như quả táo. Tiếp đó, thật sự muốn xảy ra sao. . .

Qua nhiều năm như vậy, thân thể nàng còn vẫn là trong trắng, chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày, chính mình cũng sẽ cùng một nam sinh ở trong khách sạn, làm chuyện như vậy. Hơn nữa, tất cả lại nhanh như vậy.

Có lần thứ nhất, sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba đi, có người nói món đồ kia rất dễ dàng khiến người ta nghiện. . .

Hạ Đất cúi đầu, đỏ mặt, không khỏi nghĩ bậy nghĩ bạ.

“Mịa nó, người rốt cuộc còn muốn chơi hay không chơi? Không phải chơi cái vương giả vinh diệu này thôi sao, còn phí lời nhiều như vậy à!” Diệp Nhan ở một bên thực sự không nhìn nổi, trời ạ chơi cái vương giả vinh diệu này, nha đầu này lại làm giống như muốn thị tẩm vậy!

Vừa nãy bọn họ không đi nơi khác, mà đến khách sạn tạm thời thuê một căn phòng. Không nghĩ tới sau khi Hạ Đất tắm xong, lại quần quít lấy hán nhất định phải học pháp thuật, nói là muốn bảo vệ hòa bình thế giới (thực ra là muốn ngực lớn).

Diệp Nhan thực sự bị nàng quần lấy không xong, nói thẳng ra ta mang người chơi cái vương giả vinh diệu này, người chỉ cần có thể đứng đầu bảng xếp hạng vương giả, ta sẽ dạy người pháp thuật. Hạ Đất rất vui vẻ, lúc này liền chứng tỏ, mình nhất định trong một buổi tối là có thể lên đứng đầu bảng xếp hạng vương giả (sau đó, một năm cũng không được).

Chỉ có điều, Hạ Đất là cái lão tài xế, vốn là trò chơi thú vị, kết quả vẫn cứ bị nàng làm thành không thích hợp cho thiếu nhi chơi.

“Hừ hừ, nhân gia đúng là lần thứ nhất mà!” Hạ Đất le lưỡi một cái, nói nhỏ, “Người không nhẹ nhàng một chút được sao. . .”

“Được rồi, ta với người đánh một ván cuộc thi xếp hạng, người chọn anh hùng nào ?” Diệp Nhan thờ dãi nói.

“Ta là đại mỹ nữ, đương nhiên là tuyển nông được giới đệ nhất chân dài ngực lớn Ngu Cơ rồi, chân này, ngực này, chắc chắc. . .” Lúc Hạ Đất tuyển anh hùng, theo bản năng cúi đầu nhìn ngực chính mình một chút, ha ha, cũng không thể so với tiểu Ngu Cơ mà!

“Ồ, người làm sao không chọn Hạng Vũ bảo vệ ta?” Sau khi Hạ Đất tuyển xong Ngu Cơ, nhìn thấy Diệp Nhan chọn Gia Cát Lượng, nhất thời trợn to hai mắt.

“Tại sao ta phải tuyển Hạng Vũ?” Diệp Nhan ngăn người một chút.

“Không được, người ta muốn Hạng Vũ. Hạng Vũ mới là lão công Ngu Cơ mà, người ta rất ngây thơ! Người tuyển cái Gia Cát Lượng này tính là gì, ta cũng không muốn vương tay vương chân, hừ hừ. . .” Hạ Đất cực kỳ kiên định cực kỳ ngây thơ nói.

“Được được được, ta tuyển Hạng Vũ!” Diệp Nhan không muốn lại cùng nàng phí lời, hán đột nhiên cảm giác thấy, cho Hạ đất chơi cái vương giả vinh diệu rất khả năng là một sai lầm.

Đúng như dự đoán, sau đó hai mươi phút bên trong hẻm núi tràn ngập toàn bộ vương giả, Hạ Đất bắt đầu phấn khởi.

“Hạng Vũ người mau tới đây nha, vợ của người bị Lỗ Ban bắt nạt rồi!”

“Tôn Thượng Hương người dám hiếp ta, có tin ta hay không gọi chồng ta tới chém chết người!”

“Luna, người nhanh lắng lo a, người nhanh phóng túng nha, thực sự không đủ lắng lo không đủ phóng túng, khiêu vũ thoát y cũng được a. . . Không lắng lo không phóng túng, Luna người làm được cái cái gì. . .”

Đối với Lộ lão phu tử ở tuyến dưới, Hạ Đất dụ dỗ nửa ngày không dụ dỗ lại được, đều hận không thể đến***, “Đại gia, tới chơi nha đầu, có mỹ nữ nha, không mặc quần áo loại kia nha. . .”

Cuối cùng, Hạ Đất dùng Ngu Cơ chân dài ngực to, tình huống toàn trường, điên cuồng dẫn 18 người tới, nhưng không có ai trợ giúp cho chính mình.

“Hạ Đất, tại sao người mua sáu đôi giày?” Tận đến giờ phút này, Diệp Nhan mới phát hiện ra trang bị của Hạ Đất, dĩ nhiên là giày cùng một màu, điều này làm cho hán mở rộng tầm mắt!

“A, có cái gì không đúng sao? Con gái nào không phải hi vọng giầy của chính mình càng nhiều càng tốt. . .” Hạ Đất trợn mắt lên, cũng không có cảm thấy có chỗ nào không đúng.

“Được rồi, không cứu ngươi!” Diệp Nhan từ bỏ thắng thường cái đội hữu này.

“Hừ hừ, có gì đặc biệt. Người ta là đại mỹ nữ, tuyệt đối là vương giả vinh diệu trong đây, sao lại đi chỉ trích đội hữu. Dưới cái nhìn của ta, ta vẫn luôn là ở 1 vs 9. . .”(Lời dịch giả: Khá dài, lược bỏ bớt, nội dung đại khái là như vậy)

“Ai ai, Lý Bạch, ngươi đừng tưởng rằng ngươi đẹp ta lại không dám đánh ngươi a. . .”

“Trương Phi, ngươi xấu như thế, cút sang một bên. . .”

Ở trong hẻm núi vương giả vinh diệu, lại bắt đầu tràn ngập âm thanh Hạ Đất. Đăng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Kỳ Ngộ!

Dịch giả: Simple

Cuối cùng, sau khi thua năm ván, Hạ Đất rốt cục hài lòng bỏ lên giường ngủ, chỉ để lại một mình Diệp Nhan ở trong mớ ngổn ngang!

Hơn nữa, từ đó về sau trong một quãng thời gian rất dài, đồng thời Diệp Nhan cùng Hạ Đất, liền chưa từng có thắng qua!

Hiện tại bọn họ ở khách sạn, là căn phòng có hai phòng gồm một phòng ngủ một phòng làm việc. Chỉ có điều, vì an toàn Hạ Đất, Diệp Nhan quyết định ở trong phòng khách ngủ một buổi tối. Nếu như vậy, một khi có động tĩnh gì, hẳn có thể lập tức phản ứng lại.

Sau khi Hạ Đất ngủ, Diệp Nhan từ bên trong phòng ngủ đi ra, bấm số điện thoại lão gia tử nhà mình.

Bởi vì chuyện đã xảy ra hai ngày nay, thực sự là quá quý giá. Diệp Nhan rất muốn hiểu rõ, Diệp lão đầu tại sao muốn đem Hạ Đất đưa tới cho mình. Mà ở trên người Hạ Đất, lại cất giấu bí mật như thế nào?

“Này, Diệp Nhan a, muộn như vậy có chuyện gì?” Diệp lão đầu bên kia vẫn bùm bùm, không biết là chơi mạt chược hay là đang làm gì.

“Này, Diệp lão đầu, muộn như vậy tại sao ngươi còn chưa ngủ?” Diệp Nhan nhìn một chút di động, phát hiện đã sắp nửa đêm 12 giờ.

“Há, ta với vương quả phụ chơi mạt chược đây, trễ quá liền không trở về. Lại nói ngươi cùng Hạ Đất tình huống tiến triển như thế nào a, mang thai hài tử không?” Diệp lão đầu rõ ràng là uống một chút rượu, nói chuyện ngắt ngắt ngắt ngay.

Dựa vào, Hạ Đất mới đến hai ngày đó, ngươi làm sao lại chờ mong tin mừng ta làm cha!

“Ta đang muốn hỏi ngươi đây, Hạ Đất rốt cuộc là ai a? Tại sao nàng vừa đến, thì có đủ loại quái nhân đến gây phiền phức?”

“Ta không phải là nói với ngươi rồi sao, Hạ Đất là vị hôn thê của ngươi, các ngươi từ nhỏ đã có hôn ước. Xem Hạ đất như vậy thôi, tính ra thì trội hơn, ừ, ngươi còn có mười lăm, tiểu tử ngươi không cần tiếp tục trong nửa đêm lên lút lái máy bay a...” Diệp lão đầu một bên đánh mạt chược, một bên chậm rãi nói.

“Mịa nó, Diệp lão đầu, ngươi chớ ép ta a! Ta mà nóng lên, ngươi có tin ta đem nha đầu Hạ Đất kia làm ngay tại chỗ!”

“Tùy ngươi a, ngược lại nàng lại không phải em gái ruột mất tích nhiều năm của ngươi, ngươi cứ tùy ý...” Diệp lão đầu ngáp một cái, tức giận nói, “Không nói nữa, vương quả phụ kêu ta đi ngủ, về rồi nói ha...”

Diệp lão đầu bên kia cúp điện thoại, tiếp tục vui vẻ “Ăn chơi chè chén”.

Diệp Nhan không nói gì, từ trong miệng lão đầu này, không có được một tin tức hữu dụng nào. Còn đem Hạ Đất làm ngay tại chỗ, Diệp Nhan cũng chỉ là thuận miệng nói một chút. Tuy rằng Hạ Đất xác thực mê người không thể tưởng tượng nổi, nhưng Diệp Nhan vẫn là không dám.

Bởi vì Diệp lão đầu nói, Hạ Đất không phải là em gái ruột mất tích nhiều năm của Diệp Nhan, tuy là Diệp lão đầu nói như vậy, trong lòng Diệp Nhan lại càng không chắc chắn, dù sao từng ấy năm tới nay, Diệp Nhan đã bị hấn bầy đến sợ!

Ông lão nhà mình rút cuộc có bao nhiêu thần bí, qua nhiều năm như vậy, Diệp Nhan tuyệt đối là nhận thức sâu sắc.

Diệp Nhan từ nhỏ ở trong sơn thôn lớn lên, lại là trẻ mồ côi được Diệp lão đầu nhận nuôi, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, hẳn cùng thế giới bên ngoài sẽ không có bất kỳ liên quan. Số mệnh của hắn, chính là ở bên trong sơn thôn nhỏ, sinh - lão - bệnh - tử, cưới vợ sinh con, đến cuối đời.

Nhưng là, qua nhiều năm như vậy, Diệp lão đầu vẫn đang dạy hắn kungfu, đồng thời vẫn không có ảnh hưởng hắn học tập. Thời gian ở cấp ba, Diệp Nhan cũng đã học xong toán học cao cấp cùng đại số tuyến tính, tuyệt đối là xuất sắc trong trường, cộng thêm tinh thông kungfu.

Nhưng cuối cùng, vận mệnh Diệp Nhan hoàn toàn thay đổi, là một cái cực kỳ kỳ lạ “Trùng hợp”.

Diệp Nhan ở vị trí sơn thôn nhỏ bên trong, cách thôn bên ngoài mười dặm trong sơn cốc, có một cái giếng lâu năm không tu sửa, tên là giếng Tỏa Long.

Sở dĩ gọi là giếng Tỏa Long, là bởi vì mỗi lần màn đêm buông xuống, bên trong miệng giếng này đều sẽ có tiếng rỗng ngậm, như cầu vồng vắt ngang mặt trời, kéo dài không dứt.

Dân bản xứ sợ sệt, vì lẽ đó rất ít đi xung quanh chiếc giếng kia hoạt động.

Ở năm Diệp Nhan mười hai tuổi, có một lần Diệp lão đầu để hắn đi vào trong ngọn núi thu nhặt hạt giống, Diệp Nhan không cẩn thận lạc đường, đi tới vùng lân cận giếng Tỏa Long.

Lúc đó chính là mùa thu, xung quanh hoang vu, rừng cây tầng tầng lớp lớp, trong núi là cảnh tượng xơ xác tiêu điều. Nhưng chỉ có bên cạnh cái giếng kia thì đầy sức sống, xanh mướt, cây cỏ cực kỳ um tùm, so với xung quanh hoàn toàn trái ngược.

Trong lòng Diệp Nhan hiếu kỳ, liền đánh bạo hướng về ở gần nhìn một chút, vừa nhìn bên dưới, phát hiện ở bên cạnh giếng Tỏa Long, lại có một thứ như rắn vừa giống như là rồng, khoảng chừng dài hơn nửa mét, thân thể như rắn, nhưng mọc ra chòm râu, có bốn cái móng vuốt, toàn thân vàng óng ánh.

Diệp Nhan từ nhỏ ở trong núi lớn lên, nhìn quen mắt rắn xà thần lẫn, dưới cái nhìn của hắn, con tiểu long xà này (Diệp Nhan tự đặt tên) ngoại trừ toàn thân vàng óng ánh ra, cùng những thần lẫn khác cũng không có khác nhau lắm, có thể là một biến chủng.

Con tiểu long xà giống như là bị thương, đang bên cạnh giếng chính là liếm láp vết thương của chính mình, xem ra thoi thóp, phỏng chừng bộ dáng sắp chết rồi.

Diệp Nhan lúc đó tuổi nhỏ đơn thuần, nhìn thấy động vật nhỏ bị thương, liền có lòng tốt, liền đi tới, ném mấy quả hồng chín rực cho tiểu long xà.

Con tiểu long xà bị thương, lại khát lại đói bụng, cũng không khách khí, ôm quả hồng liền bắt đầu gặm. Sau khi ăn xong, nhìn Diệp Nhan liền tiếp câu xin.

Thế là từ đó về sau, Diệp Nhan thường thường liền lén lút chạy tới giếng Tỏa Long, cầm một ít quả đại trong ngọn núi cho tiểu long xà ăn. Cứ như vậy, một người một động vật nhỏ, liền từ từ quen dần.

Đại khái qua hơn một tháng, Diệp Nhan cùng tiểu long xà đã thành bạn rất thân, hắn mỗi lần đi giếng Tỏa Long, đều sẽ ôm tiểu long xà đi chơi một trận rồi mới trở về nhà.

Có một lần, giữa lúc hắn ngồi nghỉ ngơi ở trên giếng Tỏa Long, con tiểu long xà kia chớp mắt một cái, bỗng nhiên dùng đuôi cuốn lấy hắn, “Phù phù” một tiếng, đem hắn mạnh mẽ kéo vào trong giếng đi.

“Đây là chỗ nào a?”

Diệp Nhan từ phía trên té xuống, con mắt nỏ đom đóm, hắn giương mắt nhìn, mới phát hiện bên trong giếng này không gian rất lớn, hướng về nơi sâu xa đi, dĩ nhiên có bàn gỗ ghế gỗ, còn có một pho tượng bạch ngọc! Kỳ lạ chính là, toàn bộ trong giếng không dính một hạt bụi, thật giống như mỗi ngày có người quét dọn vậy!

Cái pho tượng bạch ngọc kia, là một lão nhân tiên phong đạo cốt, một tay hắn gánh vác, ngược nhìn trời xanh, loại khí thế bề ngễ thiên hạ kia, giống như là thần tiên có thể tùy ý quyết định sinh tử người vậy!

Diệp Nhan bị té xuống lơ lửng, sau khi đứng dậy, nhìn thấy tiểu long xà chính là trừng hai mắt nhìn hắn, móng vuốt chỉ vào phương hướng pho tượng, dường như là muốn hắn đến gần xem.

Tâm trạng Diệp Nhan tò mò, vừa đến gần nhìn, nhìn thấy ở phía trước pho tượng có một bàn ngọc, phía trên đặt một hộp gỗ màu đen!

Mở hộp gỗ ra, bên trong là một quyển thiên thư cổ xưa, còn có hai viên thuốc một đỏ một vàng.

Lúc đó Diệp Nhan ở trong thôn mới học lớp sáu, nhưng đã học không ít văn tự lạ, hơn nữa còn nhận thức rất nhiều chữ phồn thể. Ngày đó thiên thư tuy rằng khó đọc, nhưng đọc một lượt sơ qua, hắn cũng đại khái hiểu là cái gì. Đáng bởi: simple

Chương 21: Tam Hoàng Thất Tinh Quyết

Dịch giả: Simple

Hóa ra là, đây là một quyển sách tu tiên, tên sách gọi là “Tam Hoàng Thất Tinh quyết”

(chú thích: trong sách nói, học được bản tu tiên bí tịch này, liền có thể nhảy ra khỏi Ngũ Hành, không còn ở bên trong hồng trần, đi lại như gió, ngự kiếm phi hành, muốn bao nhiêu tiêu sái liền có bấy nhiêu tiêu sái.)

Chỉ có điều, người bình thường là phàm thai, căn bản không tu hành được pháp điển tu tiên cao cấp này. Vì lẽ đó, nếu như muốn học, cần phải ăn trước một viên màu vàng là “Tây Tuyền Đan”, loại trừ tạp chất trong thân thể, thoát thai hoá cốt, mới có thể bắt đầu tu hành. Có điều, quá trình này sẽ cực kỳ thống khổ, so đao chém riu chặt còn khó chịu hơn, người bình thường đều rất khó chịu đựng!

Diệp Nhan tuy rằng chỉ có mười hai tuổi, tuy nhiên không ngốc, đối với cái “Tiên đan” không tên này, hẳn cũng không dám tùy tiện nuốt vào, vạn nhất là độc dược, cái kia không phải thảm a!

Suy tư nhiều lần, hắn quyết định cầm tiên đan cùng thiên thư lên, nhanh chóng chạy đi!

Ngược lại sau khi đi ra ngoài, có thời gian nhiều để nghiên cứu, tội gì phải ở chỗ này lãng phí thời gian!

Nhưng là, lúc hắn dự định rời đi, mới phát hiện miệng giếng này dĩ nhiên sâu hơn ba mươi mét, bốn phía cực kỳ bóng loáng, muốn tìm người giúp cũng không có, đừng nói là hắn, chính là thanh niên bộ đội đặc chủng có sức khỏe mạnh cỡ nào, cũng tuyệt đối không bò lên nổi!

Nhìn trên đầu thấy miệng giếng rất xa, Diệp Nhan muốn khóc cũng có, hắn thậm chí bắt đầu hoài nghi, chính mình từ nơi cao như thế té xuống, làm sao sẽ không có ngã chết!

“Y y... Y y...”

Nhìn thấy Diệp Nhan rơi vào tuyệt vọng, con tiểu long xà chạy tới ôm lấy hắn, rồi chít chít nói vài câu, cũng không biết nói cái gì, dường như là đang an ủi hắn. Sau đó lại dùng móng vuốt chỉ chỉ thiên thư trong lòng ngực của hắn.

“Ý của ngươi là, để ta ở nơi này tu luyện quyển ‘Tam Hoàng Thất Tinh quyết’ này?” Lúc đó trong lòng Diệp Nhan cũng hiểu khi vận may đến, thì người ta linh hoạt khôn ngoan hơn, hắn chợt nhớ tới đến, tiểu long xà lại có nhân tính, hẳn đem mình quán xuống dưới, tất nhiên có đạo lý của nó. Chẳng lẽ quyển tiên thư này, thật sự có thể tu luyện?

“Y y...”

Tiểu long xà gật đầu lia lịa, giống như là nghe hiểu Diệp Nhan.

Dù sao cũng là đi không ra, Diệp Nhan liền ngồi xuống, cẩn thận lật xem quyển “Tam Hoàng Thất Tinh quyết” này.

Ở mặt trước bên trong quyển sách này có giới thiệu, Diệp Nhan liền biết được, chủ nhân quyển tiên thư này trước đó gọi là Tiêu Dao Tử, là một đại tu sĩ cảnh giới Đại Thành Kỳ.

Hắn đem tiên thư cùng tiểu long xà phong ấn tại nơi này, chính là muốn chính hắn Độ Kiếp trước, sau đó tìm một truyền nhân. Dù sao một khi Độ Kiếp, hoặc là phi thăng hoặc là chết đi, liền không bao giờ tìm được truyền nhân nữa!

Tiêu Dao Tử giới thiệu, người tu tiên dựa theo đẳng cấp phân chia, có thể chia làm 5 cảnh giới: Hóa Cảnh Kỳ, Thông Minh Kỳ, Huyền Anh kỳ, Kỳ ảo Kỳ, Đại Thành Kỳ; mỗi một cảnh giới, căn cứ công lực mạnh yếu, lại phân chia tỉ mỉ vì bốn giai đoạn là sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ cùng đại viên mãn!

Ở mỗi một cảnh giới cùng không giống giai đoạn, Tu Luyện Giả công lực cách biệt cực xa! Nói như vậy, người có cảnh giới cao, thường thường sẽ nghiền ép cảnh giới thấp! Nhưng điều này cũng có ngoại lệ, nói thí dụ như công pháp tốt xấu, một người tu luyện công pháp tốt đại thừa, hoàn toàn có khả năng vượt cấp đánh giết người tu luyện công pháp tiểu thừa!

Dựa theo ý tứ Tiêu Dao Tử, quyển “Tam Hoàng Thất Tinh quyết” này, chính là từ tay Phục Hi, Nữ Oa, Thần Nông, là tuyệt học Tam Hoàng một mạch truyền thừa, tuyệt đối được cho là cực phẩm công pháp tu tiên, cùng những công pháp không hoàn chỉnh kia hoàn toàn không thể giống nhau!

Có thể nói như vậy, nếu như nói Phục Hi, Nữ Oa, Thần Nông là thủy tổ Hoa Hạ Tu Tiên giới, vậy quyển “Tam Hoàng Thất Tinh quyết” này, chính là toàn bộ công pháp Tu Tiên giới gộp lại!

Tiêu Dao Tử nói, ở thượng cổ Tu Tiên giới, linh khí Địa Cầu cực kỳ dày đặc, cho nên mới xuất hiện Nữ Oa, Hoàng Đế, Xi Vưu, Cộng Công cấp bậc Đại tu sĩ có thể hủy thiên diệt địa như vậy. Công pháp tu chân cũng nhiều vô số kể, các loại cực phẩm tiên thuật tầng tầng lớp lớp.

Nhưng mà gần ngàn năm sau, linh khí Địa Cầu ngày càng mỏng manh, môn phái tu chân cũng không còn cách nào cung cấp quá nhiều, vì lẽ đó tu chân một đường rất khó khăn, tuyệt đại đa số tiên thuật đã thất truyền, đừng nói là tu sĩ Đại Thành kỳ, liền ngay cả Tu Luyện Giả hóa cảnh kỳ, cũng càng ngày càng ít!

Nhưng cho dù như vậy, Tiêu Dao Tử vẫn là nhắc nhở, nếu như tu luyện tiên thuật này, càng nên rõ ràng giữ vững đạo lý mình, sau khi đi ra ngoài, quyết không thể tùy ý khoe khoang. Không phải hoàn toàn bắt đắc dĩ, không thể để người khác biết bản thân mình là Tu Luyện Giả!

Bởi vì hiện tại linh khí địa cầu ngày càng mỏng manh, tài nguyên tu tiên cực kỳ có hạn, tranh cướp lẫn nhau dẫn đến máu tanh không chỉ gấp mười lần. Hoài bích có tội, vì lẽ đó tuyệt đại đa số người tu tiên đều ẩn náu, ẩn náu vào trong thành phố, phóng đảng vào trong thế gian!

Mà như vậy, lại là nguy hiểm nhất, bởi vì một khi có người phát hiện người có cực phẩm công pháp, nhẹ thì ra tay cướp giật, nặng thì giết người cướp của!

Từ xưa tu tiên một đường hàng rào xương trắng chồng chất, xưa nay đều là dùng thực lực nói chuyện, không có thực lực thì đừng nói đạo lý!

Diệp Nhan sau khi xem xong, cũng cảm thấy sau lưng có cảm giác mát mẻ nổi lên bốn phía, thì ra là ở trên thế giới này, còn có nhiều Tu Luyện Giả có ý đồ khó lường như vậy!

Hắn ở trong giếng ngồi đến giữa trưa, suy tư mãi, mới cảm lấy một viên “Tây Tuyền Đan”, ở bên dưới ánh mắt tiểu long xà cổ vũ, nuốt xuống!

Bởi vì hắn muốn mạng sống, hắn muốn từ trong giếng bò đi ra ngoài! Quan người phía trước là núi đao biển lửa, hay là yêu ma quỷ quái, ta đã chọn rồi, thì không hề có sợ hãi!

Diệp Nhan mới có mười hai tuổi, mang theo phần kiên nghị này, mang theo phần quyết định này, đây là thời khắc hắn thống khổ nhất tới nay!

Sau khi ăn Tây Tuyền Đan, hắn cảm giác khắp toàn thân từ trên xuống dưới, giống như bị đao cắt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng xuống dưới! Hắn cảm giác được, ở trong cơ thể chính mình, chính là đang phát sinh biến hóa long trời lở đất, vô số gân mạch trong nháy mắt nát tan, lại lấy tốc độ cực nhanh phục hồi như cũ, sau đó lại nát tan, lại phục hồi như cũ!

Mỗi một lần nát tan cùng chữa trị, kinh mạch sẽ thông suốt cùng cường tráng rất nhiều, nhưng mà đi đôi với điều đó, là đau đớn sống không bằng chết!

Cuối cùng, Diệp Nhan cố gắng chịu đựng, chịu đựng đau đớn tủy tủy phạt tủy, từ bên trong thân thể hắn ngàn tỉ lỗ chân lông, loại bỏ ra rất nhiều chất nhầy màu đen, sau đó, hắn cảm giác cả người mình đều kỳ ảo không ít, hắn thậm chí có loại cảm giác hai mạch Nhâm Đốc được khai thông!

Sau đó, dựa vào công hiệu Tây Tuyền Đan, Diệp Nhan bỏ ra hai ngày, liền đạt đến Hóa Cảnh sơ kỳ, khả năng này là rất nhiều người cả đời cũng không đạt tới cảnh giới này!

Hắn xoay tay thành mây, ở trong giếng nhấc lên một cái thang bằng băng, ung dung trèo lên!

Ở trong này rất nhiều năm, sau đó Diệp Nhan theo lời nhắc nhở Tiêu Dao Tử, thời khắc đem thực lực giữ nguyên, chỉ đem thực lực của chính mình duy trì đến trình độ siêu cấp bộ đội đặc chủng. Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, cũng tuyệt đối không cần tiên thuật!

Cho nên nói, cũng chính bởi vì như vậy, Diệp Nhan tuy là đã đến Hóa Cảnh kỳ đại viên mãn, nhưng hắn nhưng chưa từng tiếp xúc qua giới tu luyện! Hắn thậm chí không biết, ở trong Hoa Hạ, rốt cuộc còn có bao nhiêu tu sĩ giống như hắn đang ẩn giấu!

Nói thí dụ như, Diệp lão đầu chính là một tồn tại khó hiểu. Diệp Nhan tuy rằng không biết hắn có phải là Tu Luyện Giả hay không, cũng không biết tại sao, mặc kệ Diệp Nhan cố gắng tu luyện thế nào, nhưng ở trước mặt Diệp lão đầu, xưa nay đều không quá một chiêu.

Cho nên nói, qua nhiều năm như vậy, tuy rằng bị Diệp lão đầu gài bẫy, nhưng mà Diệp Nhan cũng chưa từng có nghĩ tới phản kháng. Dù sao kết quả phản kháng, rất có thể là bị đánh một trận no đòn! Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Tác Dụng Thẻ Đen!

Dịch giả: Simple

Sau khi cúp điện thoại, Diệp Nhan bắt đầu tu luyện. Những việc gặp phải mấy ngày nay, để hắn lần đầu tiên có cảm giác nguy hiểm. Chỉ có mau chóng tăng thực lực của chính mình lên, sau đó mới có thể ứng phó chuyện có thể xảy ra.

Ở trong đan điền Diệp Nhan, có một đoàn năng lượng màu xanh lục, đang không ngừng xoay tròn. Đoàn năng lượng màu xanh lục thần bí này, giờ nào phút nào cũng đang không ngừng ở trong thân thể hần mà tầm bổ, để thân thể của hần có sức chống đỡ, vượt xa người cùng cấp bậc.

Đoàn năng lượng màu xanh lục này, là năm đó hần ở bên trong giếng Tòa Long, sau đó ăn cái viên thuốc màu xanh lục kia, ở trong người tụ hội, điều này làm cho linh lực trong cơ thể hần như là hải dương mệnh mông.

Chỉ có điều, đoàn năng lượng màu xanh lục này ngoại trừ tốc độ chữa thương ở bên ngoài rất nhanh, dường như cũng không có những chức năng khác. Diệp Nhan đã từng có một ý tưởng, muốn đem đoàn năng lượng này biến thành lực công kích, nhưng bất luận hần dùng phương pháp gì, trước sau cũng không thể đem đoàn năng lượng êm dịu này tập hợp lại. Cho nên nói, ý nghĩ này rất nhanh bỏ qua một bên.

Bởi vì có năng lượng màu xanh lục tầm bổ, trải qua một buổi tối tu luyện, Diệp Nhan cảm giác tinh thần thoải mái hơn nhiều.

Ngược lại là Hạ Đát, ngủ giống như heo, ngủ thẳng hơn mười giờ mới dậy. Mà chuyện đầu tiên nàng làm, chính là ôm chăn, hỏi Diệp Nhan có bắt lịch sự nàng hay không, điều này làm cho Diệp Nhan không còn gì để nói.

Sau khi ở khách sạn ăn qua tiệc đứng, có đánh chết Hạ Đát cũng không dám về phòng thuê. Dù sao những quái vật tối ngày hôm qua, không phải là đùa giỡn.

“Vậy chúng ta đi chỗ nào?” Diệp Nhan chỉ lo nàng lại nghĩ đi ký túc xá chính mình ngủ

“Nếu không...” Hạ Đát chớp mắt to một cái, dường như nghĩ tới ý đồ xấu, “Nếu không chúng ta đi mua căn biệt thự đi...”

“Mịa nó, trên người chúng ta bây giờ tổng cộng hơn 200 đồng, mua cái đầu người a!” Diệp Nhan vỗ đầu nàng một cái.

“Sợ cái gì, chúng ta không phải có thể đen vương thành thịnh thế sao! Người chờ chút, ta lại gọi điện thoại hỏi một chút...” Hạ Đát vẫn chưa từ bỏ ý định, trong đầu nghĩ nói không chừng là của mấy cậu bảy đi hai ngủ cô để lại cho ta đó.

“Này, người khỏe, xin hỏi là vương thành thịnh thế đúng không, ta là Hạ Đát ngày hôm qua thừa hưởng cái thẻ đen nha... Ừ, chính là ta...” Sau đó Hạ Đát gọi điện thoại, ngốc nghếch hỏi, “Người nói người có thể đáp ứng tất cả yêu cầu của ta, cái này là có thật không?”

“Vâng, phu nhân Hạ Đát!”

“Tốt, tập đoàn các người lập tức đi tìm tất cả các căn nhà, chọn cho ta một biệt thự sang trọng nhất. Chờ ta qua...”

Hạ Đát cúp điện thoại xong, hứng thú hùng hực trang điểm một tý, sau đó cầm lấy bao nhỏ, lôi kéo Diệp Nhan thẳng đến khu biệt thự vương thành thịnh thế. “Đi thôi, Diệp đại sư. Nếu như bọn họ thật sự cho bán đại mỹ nữ một căn biệt thự thì thôi, còn nếu như là công ty con lừa gạt, người liền hủy đi công ty con của bọn họ!”

Có Diệp Nhan là người tu luyện làm chỗ dựa, Hạ Đát rõ ràng “Hung hăng” hơn nhiều.

Ngược lại ngày hôm nay là chủ nhật, cũng không có tiết học, đối với cái thẻ đen Hạ Đát thu được, Diệp Nhan cũng rất tò mò, cho nên khi Hạ Đát nói muốn đi vương thành thịnh thế, hần cũng không có phản đối.

Nửa ngày sau đó.

Khu biệt thự vương thành thịnh thế.

Ngồi xe taxi, bỗng chốc Hạ Đát liền bị cảnh tượng trước mắt hấp dẫn lấy.

Nơi này có núi có sông, cây cối xung quanh um tùm, trong đó có một vài loại hoa kỳ lạ, thấp thoáng lộ ra nóc nhà màu đỏ căn biệt thự, xem ra khu này là dành cho người có tiền.

“Oa nha, làm người có tiền thật là tốt, ta muốn mua nhà ở nơi này! Oa he he, không cần tiếp tục phải đi thuê phòng ngủ...” Hạ Đát duỗi tay ra, rạng rỡ tươi cười.

Đúc lúc này, từ trên chiếc xe Bentley bên cạnh, một người đàn ông trung niên bụng phệ đi xuống, người kia cầm cái lược chải đầu, keo xịt tóc trên đầu phản quang, đeo một cặp kính mắt, người chung quanh ủng hộ rầm rộ, hướng về khu biệt thự đi tới.

“Hừ, loại này lại mơ tưởng, lại còn nghĩ đến nơi này mua nhà, thực sự là chuyện cười...” Gã mập trung niên kia nghe được Hạ Đát, dùng ánh mắt liếc Hạ Đát cùng Diệp Nhan một chút, thấp giọng hừ một câu.

“Đừng đứng, cũng chỉ có Vương tổng ngài đây là tì phú, mới có tư cách ở trong khu biệt thự sang trọng này... Có mấy người muốn ở nơi này mua nhà, đều là cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga mà thôi...”

“Người như vậy, xách giày cho Vương tổng ngài cũng không xứng...”

“Vương tổng mời ngài vào, không muốn cùng loại người nghèo này đi cùng nhau, sẽ làm ngài mất đi giá trị bản thân...”

Tên mập Vương tổng kia sau khi hừ một câu, người bên cạnh liền bắt đầu mồm năm miệng mười nịnh hót, không đem Hạ Đát cùng Diệp Nhan để ở trong mắt chút nào.

“Ài, người người này sao lại như thế, người mắng ai đó? Có tiền thì ngon à!”

Đối mặt mọi người chung quanh chăm biến, Diệp Nhan là không để ý đến, nhưng Hạ Đát vừa nghe liền nổi giận, bản đại mỹ nữ lớn như vậy, vẫn chưa từng chịu uất ức như vậy.

“Người...”

Hạ Đát dùng sức dậm chân, sắp bị làm cho tức chết.

“Quên đi, không cùng loại người này chấp nhặt...”

Diệp Nhan vỗ vỗ vai Hạ Đát, khẽ mỉm cười, lấy mức độ hấn, đương nhiên sẽ không đem vừa này cái gọi là Vương tổng để ở trong mắt.

“Hừ, chờ ta sau khi phát đạt, nhất định phải đem toàn bộ khu biệt thự đều mua lại! Đem cái tên béo vừa này kia từ nơi này đuổi ra ngoài...”

Hạ Đát dừng lại một bước, thở phì phò, bị Diệp Nhan lôi kéo đi vào khu biệt thự.

Vương thành thịnh thế thuộc về khu biệt thự cao cấp, cùng nhà bình thường là không giống nhau, nơi này đều là biệt thự, giá tiền đều là ở 100 triệu đồng trở lên, cho nên nói, bình thường người tới nơi này xem nhà là cực kỳ ít ỏi.

Vị Vương tổng kia sau khi đi vào, ngay lập tức bị một đoàn quản lý, nhân viên vây quanh, đem trái cây lên bàn, pha trà rót nước, giới thiệu tình hình xung quanh nhà, thậm chí hận không thể đem hết trái cây cùng giấy tờ đều đem lên.

Bởi vì những người này đều là người sáng suốt, rất nịnh hót, các nàng liếc mắt là đã nhìn ra, trước mắt cái Vương tổng này tuyệt đối là người rất có tiền, nếu như bán đi một căn biệt thự cho hắn, mỗi nhân viên - quản lý xung quanh đây, trích phần trăm ra đều có ít nhất là mấy trăm ngàn.

Ngược lại ở bên này Diệp Nhan cùng Hạ Đát, hai người ăn mặc đều rất bình thường, vừa này lại là ngồi taxi đến đây. Vì lẽ đó bọn họ sau khi đi vào, căn bản cũng không có người đến bắt chuyện bọn họ. Tất cả mọi người đều ở vây quanh cái Vương tổng kia mà nịnh hót.

Cái Vương tổng kia ở trong đám người liếc nhìn Diệp Nhan cùng Hạ Đát một chút, dường như là rất đặc ý, đối với hai người càng ngày càng xem thường.

“Chào ngài, xin hỏi, hai vị có cần giúp gì không

Ngay lúc này, ở trong góc một nhân viên tư vấn đi tới, chủ động tới bắt chuyện với Diệp Nhan cùng Hạ Đát.”

Diệp Nhan nhìn nàng một cái, nhìn thấy là một tiểu cô nương văn vẻ lịch sự, mang một cặp kính mắt, vóc người cao gầy, vừa nhìn chính là sinh viên vừa tốt nghiệp đại học không bao lâu.

“Người tên là gì, người làm sao không đi phục vụ cái Vương tổng kia?” Đấng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Mua Nhà Hay Là Thuê Nhà!

Dịch giả: Simple

Diệp Nhan cảm thấy tiểu cô nương trước mắt này rất thú vị, khả năng nhìn người lại không tốt, làm sao lại làm công việc bán bất động sản như vậy.

“Ta tên là Vương Yến... Ta... Ta cảm thấy mỗi một vị khách hàng đều là giống nhau...”

Tiểu cô nương kia ấp a ấp úng nói, “Lại nói, ta... Ta cũng không thích loại người cao cao tại thượng kia...”

“À, người như vậy, là một căn nhà đều bán không được...” Diệp Nhan nở nụ cười, ở nơi như thế này, làm sao còn có thể có tiểu cô nương như vậy.

“Không... Không có chuyện gì... Ta mang hai vị đi xem một chút...” Vương Yến miễn cưỡng nở một nụ cười, cùng Diệp Nhan và Hạ Đát giới thiệu tình

hình chi tiết khu biệt thự.

Thực ra trong lòng nàng, cũng là rất khó, bởi bản thân Vương Yến khá là chính trực, lại không quá hiểu đạo lý đối nhân xử thế, vì lẽ đó tốt nghiệp hơn nửa năm, một căn nhà cũng không bán được, mỗi tháng chỉ lấy tiền lương cơ bản là hai, ba ngàn đồng, đều sắp sinh sống không nổi.

Vương Yến đã quyết định, sau khi tiếp đón xong Diệp Nhan cùng Hạ Đát, liền làm nghiệp vụ giới thiệu từng căn nhà. Còn bán cho hai người bọn họ cái nhà, Vương Yến ngay cả hy vọng cũng không có, chỉ cần phục vụ hai người bọn họ tốt, xứng đáng với công việc mình làm là được rồi.

Bởi vì Vương Yến nói rất tỉ mỉ, cũng không có cảm giác chê nghèo thích giàu, điều này làm cho Diệp Nhan cùng Hạ Đát có ấn tượng tốt đối với nàng, vô hình trung tăng lên nhiều.

Cuối cùng, Vương Yến kiên nhẫn nói rất tỉ mỉ, Hạ Đát cũng chọn được một căn khu biệt thự giữa hồ, mà cái đoạn đường kia, bên trong đều là các căn biệt thự sang trọng nhất.

“Hai vị chờ chút, ta đi lấy chìa khoá ngay, sau đó mang ngài đi nhìn một chút... Bởi khu biệt thự khá lớn, chúng ta sẽ ngồi trên xe điện để đi xem...”

Tuy rằng Hạ Đát vừa ý biệt thự này, nhưng Vương Yến cũng không có cảm thấy, Hạ Đát cuối cùng sẽ đem nó mua lại. Trước kia có rất nhiều người, sau khi đi nhìn biệt thự, bởi vì giá tiền hoặc là những nguyên nhân khác, cuối cùng cũng không có mua, tình huống như thế thực sự là nhiều.

Nhưng cho dù như vậy, Vương Yến vẫn là nhiệt tình vì Hạ Đát giới thiệu, đồng thời muốn dẫn nàng đi nhìn biệt thự.

Mà đang lúc này, ở bên kia Vương tổng dường như cũng chọn xong biệt thự, ở một đám người chen chúc bên dưới đi ra ngoài, phòng chừng cũng là muốn đi nhìn biệt thự thực tế như thế nào.

“Ô, đây không phải là Vương Yến sao, cũng phải mang khách hàng đi xem nhà sao, xem ra người ngày hôm nay rất cực có thể bán đi một căn rồi... Ha ha...”

Sau khi ra khỏi khu nhà mô hình, mắt thấy Vương Yến mang theo Diệp Nhan cùng Hạ Đát lên xe điện, bên cạnh mấy quản lý kinh doanh cũng không nhịn được cười nhạo lên.

“Ha ha ha, Vương Yến chúng ta đây là rất cực không cần về nhà à...”

“Có điều, rất hiếm thấy người đến mua nhà, còn ngồi xe điện đó... Ha ha, Vương Yến vận may thật tốt a...”

“Đúng, chúng ta theo Vương tổng, ngồi là xe Bentley nha... Ha ha ha...”

Mấy nhân viên cùng quản lý đều ăn mặc trang điểm xinh đẹp, vừa nhìn liền không phải người đứng đắn gì, đối với Vương Yến nói chuyện cũng kỳ lạ, một luồng cảm giác ưu việt nồng đậm.

Xem ra, Vương Yến ở trong môi trường này làm việc, cùng đại gia quan hệ cũng không được tốt a!

Tên Vương tổng kia là mang theo vài chiếc xe Bentley đến đây, ở phía trước khu nhà mô hình xếp hàng ngang, xem ra rất ngang ngược. Những quản lý kinh doanh kia cứ nịnh hót, từng người đi vào trong xe Bentley.

Mà lúc này, cái tên Vương tổng kia là không thèm nhìn Diệp Nhan cùng Hạ Đát một chút, mà ánh mắt hằn đối với Vương Yến, càng là ghi hận trong lòng. Một lúc mua xong nhà, nhất định phải làm cho công ty này đem tiêu cô nương này cho nghỉ việc!

Nhìn xe Bentley nghênh ngang rời đi, Vương Yến thở dài một hơi, cố gắng đem nước mắt nén trở lại, miễn cưỡng cười, quay đầu hướng Diệp Nhan cùng Hạ Đát nói, “Những người này chính là như vậy, hi vọng hai vị bỏ qua cho, mời hai vị lên xe đi...”

“Hừ, các nàng đây cũng quá bắt nạt người... Nói thế nào cũng là đồng nghiệp, tại sao có thể cười nhạo người ta như thế...” Một bên Hạ Đát đều nhìn không được, vì Vương Yến bất bình dùm, “Những người này đều là mắt chó coi thường người, đều cái gì mà...”

“Diệp đại soái ca, tình huống như thế, lão gia ngài còn nhìn nổi không? Lão nhân gia ngài không dự định ra tay dạy dỗ một chút, dạy bảo bọn họ làm người như thế nào?”

Hạ Đát xoay đầu lại, hướng Diệp Nhan nháy mắt một cái, nỗ lực làm ra một bộ mặt sùng bái cộng thêm chờ mong.

“Được rồi...”

Diệp Nhan lúc nói chuyện, yên lặng ở trong tay nắm một đạo quyết chú, chỉ thấy một đạo ánh sáng nhìn bằng mắt thường không thấy bắn ra, thẳng đến xe Bentley.

Đối với cái tên béo vừa mới không nhìn kia, Diệp Nhan vốn là không để ở trong lòng, nhưng vừa nảy những người kia quả thật có chút quá đáng, Diệp Nhan dự định với bọn hắn làm một chút trò đùa nhỏ.

Ngay lúc đó, đi tới một nửa đường, Hạ Đát chợt nhìn thấy, cái xe Bentley của Vương tổng giống như là hư rồi, chính là đứng ở ven đường, một đám người tất cả đều từ trên xe bước xuống, gấp rút vây quanh chiếc xe như con kiến.

“Này, mấy người các người đi xuống, chúng ta muốn ngồi xe!”

Nhìn thấy Vương Yến mang theo Hạ Đát cùng Diệp Nhan, khuôn mặt vui vẻ tươi cười ngồi xe điện, mấy tên quản lý vênh mặt hất hàm sai khiến la to.

“Thật không tốt, xe chúng ta quá nhỏ, chỉ có thể cho ba người ngồi, bye bye nha...”

Hạ Đát để Vương Yến tiếp tục hướng về trước đi, sau đó vui vẻ hướng đoàn người làm một động tác hôn gió, cùng một động tác bye bye.

Xe điện chạy qua để lại một làn khói lên bên cạnh xe Bentley, vung lên một mảnh bụi bặm, sang những khuôn mặt của những người kia.

“Khụ khụ, các người đám rác rưởi này!”

Cái tên Vương tổng một thân đầy bụi bặm, đổ ập xuống với người bên cạnh mình mẫn. Có điều, hần cũng rất buồn bực, mấy chiếc xe Bentley chính mình, làm sao lại hư ở đây.

Mà ở một bên khác trên xe điện, Hạ Đát tươi cười như hoa, “Ha, Diệp đại soái ca, người cũng đủ xấu a, vậy mà lại dùng thủ đoạn như vậy...”

Bởi vì Hạ Đát rất rõ ràng, chiếc xe Bentley của Vương tổng kia bị hư ở trên đường, tuyệt đối là thủ đoạn của Diệp Nhan.

“A, còn không phải người vừa nãy yêu cầu...” Diệp Nhan lắc đầu cười mỉa, để lại Vương Yến không hiểu gì hết.

Thời gian nói chuyện, xe điện đã đến biệt thự giữa hồ.

Thì ra đây là một hồ nước lớn, chu vi hai bên là mười km². Hóa ra nơi này là cái hồ nước sâu tự nhiên dưới chân núi, đã được mở rộng, dọc theo hồ xây dựng một căn biệt thự rất lớn, là nơi chỉ dành cho người giàu có đến ở.

Hơn nữa, hoàn cảnh nơi này cực kỳ yên tĩnh, nước chảy từ trên núi phong cảnh cực kỳ đẹp, có người nói có không ít người giàu có nước ngoài mua nhà ở đây, thậm chí bị một ít bộ ngành liên quan vừa ý, dùng để khi về hưu mà an dưỡng.

Hạ Đát vừa ý biệt thự này, vừa vặn quay về hồ nước, đẩy cửa sổ ra, liền có thể nhìn thấy phong cảnh xinh đẹp xung quanh, thuộc về khu biệt thự có khu vực tốt nhất. Hơn nữa, phòng biệt thự này thuộc về loại đẹp, dùng tất cả vật liệu trang trí đều là nhập khẩu, các loại dụng cụ gia đình, thiết bị điện tử đều đầy đủ, chỉ cần xách vali vào là ở. Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Ra Tay Đánh Nhau!

Dịch giả: Simple

“Oa, không nghĩ tới, nơi này còn rất khá a...”

Hạ Đát nằm trên ghế sofa, nhìn qua cửa sổ, nhìn ngắm phong cảnh bên ngoài, vui vẻ thoải mái.

“Oa, ngày hôm nay ta dọn vào ở...” Hạ Đát lười biếng như con mèo, nằm thoải mái liền không muốn đứng lên, nàng cũng sớm đã quên chính mình có một thẻ đen.

“A? Ngài thật muốn mua?”

Lần này, đúng là đem Vương Yến làm cho sợ hết hồn.

Nàng xưa nay không nghĩ tới, Hạ Đát vậy mà không hề nghĩ ngợi liền mua một căn, hơn nữa còn là biệt thự cao cấp nhất. Vương Yến vốn là đã tuyệt vọng, đang định tiếp đón xong Hạ Đát thì liền về nghỉ việc về nhà, cũng không nghĩ đến, cực phẩm mỹ nữ trước mắt vậy mà cho nàng kinh ngạc vui mừng lớn như vậy.

Căn biệt thự này, chỉ ít cũng là bốn trăm triệu đồng nhân dân tệ trở lên, dựa theo tỷ lệ công ty trích phần trăm ra hai phần trăm, thu nhập trước thuế của Vương Yến cũng là tám triệu đồng, có thể đủ để nàng ở thành phố Giang Nam mua một căn nhà nhỏ.

“Ồ? Người cho rằng ta mua không nổi à...” Đối với Vương Yến kinh ngạc, Hạ Đát cũng là sửng sốt, nàng hoàn toàn đã quên đi rồi, hiện tại trên người Diệp Nhan tổng cộng không vượt qua hai trăm đồng.

“Không có chuyện gì không có chuyện gì, ta chỉ là quá kích động... Vậy thì ta đi làm cho ngài giấy tờ mua căn biệt thự này... Xin hỏi ngài là thanh toán một lần hay vẫn là theo từng đợt?”

“À, ta không có tiền để đưa!” Hạ Đất thẳng thắn nói, “Ta chỉ có cái thẻ đen hội viên VIP này, ông chủ của các người đã đáp ứng ta, nói là muốn giao cho ta một căn nhà!”

“Ngài.. Ngài là phu nhân Hạ Đất?”

Nghe được Hạ Đất, Vương Yến há to miệng kinh ngạc, bởi vì chủ tịch tập đoàn trời vừa sáng liền cố ý dặn dò, nếu như có một người là phu nhân Hạ Đất đến đây, nhất định phải lễ phép tiếp đãi long trọng nhất, đáp ứng toàn bộ yêu cầu nàng. Tuy rằng Vương Yến không biết thẻ đen là như thế nào, lại để chủ tịch tập đoàn tự mình dặn dò, nhất định là đại nhân vật ghê gớm.

“Ồ, không nghĩ tới thẻ này vẫn đúng là dễ sử dụng?” Ngay cả Hạ Đất chính mình cũng không ý thức được, thẻ này lại dùng được, nàng vốn là cũng đã chuẩn bị muốn dỡ bỏ cái công ty này.

Ngay cả Diệp Nhan ở bên cạnh cũng ngăn người một chút, hẳn chẳng thể nghĩ tới, cái thẻ đen này Hạ Đất được thừa hưởng, lại là thật sự! Nếu là như vậy, cái thân phận thực sự của Hạ Đất, là vô cùng thú vị..

“Vậy thì ta đi làm giấy tờ cho ngài..”

Vương Yến kinh ngạc, vừa cúi đầu vừa chạy ra ngoài, nhưng vừa lúc đụng phải một đám người ở bên ngoài đi vào.

Đám người kia, chính là cái Vương tổng kia cùng một đoàn quản lý kinh doanh vương thành thịnh thế, xe Bentley của bọn họ ở nửa đường hư, một đám người là đi bộ tới đây, từng cái đầu đầy mồ hôi.

Đề Hạ Đất cùng Diệp Nhan không nghĩ tới chính là, đề Vương tổng kia vừa ý, lại là căn biệt thự này!

“Không... Thật tiếc quá, Vương tổng, căn biệt thự này, đã được Hạ tiểu thư cùng Diệp tiên sinh vừa ý, đang muốn đi làm giấy tờ mua căn này...”

Đối mặt Vương tổng cùng một đoàn quản lý kinh doanh, Vương Yến chỉ có thể nhắm mắt nói.

“Cái gì? Lão tử vừa ý căn này, vẫn còn có người dám theo ta tranh giành?”

Cái Vương tổng kia đầu đầy mồ hôi, thở hồng hển giống như chó, vừa nghe liền phát hỏa. Lão tử nhọc nhằn khổ sở chạy xa như vậy, nhà nói bán đi liền bán đi, các người là chơi ta sao?

“Vương tổng, căn biệt thự này Hạ tiểu thư đã vừa ý, mời ngài...”

“Người tính là thứ gì, cút sang một bên, căn biệt thự này lão tử vừa ý, chính là ta!”

Vương Yến mới vừa nói phân nửa, cái Vương tổng kia hất tay tát một bạt tai, trực tiếp đem Vương Yến ngã trên mặt đất.

“Đứng đứng, Vương Yến, người làm sao lại không có mặt thể, dĩ nhiên đắc tội Vương tổng, còn không mau mau xin lỗi Vương tổng...”

“Vương Yến, người hiện tại cánh cứng rồi a, lại dám một mình theo cướp cơm chúng ta a...”

“Ta là cấp trên của người, ta hiện tại nói cho người, nhà này người bán đã không còn hiệu lực, căn biệt thự này chúng ta muốn bán cho Vương tổng...”

Nhìn thấy Vương Yến ngã trên mặt đất, đám quản lý kia từng người quái gở, không chỉ không có đỡ dậy, trái lại tất cả đều chê cười.

“Quản lý, ngài không có quyền làm như vậy!”

Vương Yến ngã trên mặt đất, cảm giác trên mặt đau rát, nước mắt ở bên trong viền mắt lưng tròng, nhưng nàng vẫn là dựa vào lý lẽ biện luận.

“Vương Yến, người quá phận quá đáng rồi, người hiện tại bị đuổi!”

“Ta...”

Vương Yến khóc không ra nước mắt, nàng làm sao cũng không nghĩ ra, sự tình dĩ nhiên sẽ phát triển đến nước này.

Thế giới này là làm sao, chẳng lẽ có tiền là có thể muốn làm gì thì làm, có tiền là có thể bá đạo như thế sao?

“Các người sao lại đánh người?”

Thấy cảnh này, ở bên cạnh trên ghế sofa Hạ Đất nhìn không được, chạy tới đỡ Vương Yến lên, tức giận nói, “Có gì đặc biệt, chúng ta không muốn căn biệt thự này, các người dựa vào cái gì đánh người?”

Hạ Đất thực sự rất tức giận, những người này quá bắt nạt người, có tiền thì ngon sao! Nếu như là lỗi của mình, nàng nhất định sẽ dựa vào lý lẽ biện luận, nhưng là hiện tại, Vương Yến cũng bởi vậy làm mất đi công việc, điều này làm cho Hạ Đất cũng cảm thấy có chút áy náy, chuyện này, dù sao cũng là bởi vì bọn họ gây ra.

“Ồ, vị mỹ nữ này là? Thật lễ thất lễ...”

Cho tới giờ khắc này, vị Vương tổng kia mới lần đầu tiên chính mặt nhìn thấy Hạ Đất (trước đều không nhìn tới), trong nháy mắt liền bị kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới, cùng chính mình tranh giành nhà, lại là cực phẩm mỹ nữ này.

Đừng xem thường vị Vương tổng bụng phệ này, có thể cũng coi như là từng trải qua vô số phụ nữ, nhưng như Hạ Đất đây là mỹ nữ, hẳn vẫn là chưa từng hưởng thụ qua. Hai má này, vóc người này, ngực này, quả thực chính là cực phẩm trong cực phẩm a!

Nhìn thấy Vương tổng muốn nắm tay mình, Hạ Đất né tránh, “Giờ trò sao! Ngươi muốn là được sao, loại người như ngươi bán đại mỹ nữ đã thấy rất nhiều, ngươi lộ đuôi sói rất to rồi đó!”

“Mỹ nữ, ngươi không phải muốn ở căn biệt thự này sao? Nếu không như vậy, ta ra bốn trăm triệu, ngươi liền yên tâm ở tại nơi này, thế nào?” Trong mắt vị Vương tổng kia lộ ra một tia dâm quang, ánh mắt nhìn Hạ Đất càng ngày càng nóng bỏng lên.

“Cút ngay, ngươi đây là chết sao, ngươi đem bán đại mỹ nữ xem là người nào... Căn biệt thự này bản mỹ nữ không muốn, không cần ai tiếp đón nữa...”

“Mỹ nữ, đừng đi a...”

Nhìn thấy Hạ Đất hất tay rời đi, cái Vương tổng kia đi tới giờ tay bắt lấy Hạ Đất, hơn nữa đi tới nhìn rất khinh bạc, muốn đem Hạ Đất kéo đến trong lòng ngực của mình.

Nhưng hẳn chưa kịp đụng tới Hạ Đất, Diệp Nhan đã sớm tiến lên một bước, một bạt tai, đem cái thân thể Vương tổng kia nặng hơn 300 cân đập bay ra ngoài.

“Lần này, là vì Vương Yến cô nương giáo huấn ngươi...”

Diệp Nhan vẫy vẫy tay, Vương tổng chưa kịp đứng lên, liền lại bị một bạt tai, “Lần này, là Hạ Đất!”

“Ngươi... Sao ngươi lại đánh người?” Vương tổng từ dưới đất bò dậy lên, đều bị choáng váng, tìm nửa ngày mới phát hiện là Diệp Nhan đánh hắn.

“Nhìn ngươi không hợp mắt chứ sao, mắt chó coi thường người khác!” Diệp Nhan chậm rãi xoay người, một bộ dáng không quan tâm.

“Các ngươi lên cho ta, đánh cho chết cho ta!”

Lúc Vương tổng đến, bên người mang theo có năm, sáu vệ sĩ, những người này tất cả đều là lão luyện, vào lúc này cũng rất cực phản ứng lại, sau khi Vương tổng ra lệnh, hướng về Diệp Nhan liền bao vây lại. Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Uy Lực Thực Sự Của Thẻ Đen!

Dịch giả: Simple

“Vương tổng, không được, ngươi tha hắn đi!”

Vương Yến làm sao biết lại gặp thế này, đều bị dọa sợ, muốn cầu xin cho Diệp Nhan, nhưng lại bị Hạ Đất lời lại.

“Vương Yến tỷ, ngươi nên lo lắng Vương tổng kia mới đúng!” Về mặt Hạ Đất chờ mong, trong lòng đều sắp kích động chết rồi, ô ô u, có thể xem Diệp đại sư ra tay rồi rồi...

Nực cười, Diệp đại sư là người có pháp thuật, tối ngày hôm qua đối phó những quái thú kia đều rất dễ dàng, đây chỉ là mấy tên vệ sĩ, còn không phải chuyện dễ như trở bàn tay sao!

Nhìn thấy Về mặt Hạ Đất chờ mong đồng thời xem trò vui không sợ chuyện bé xé ra to, Vương Yến thực sự là không hiểu, hai vị này đến cùng là thần thánh phương nào a, làm sao càng nghĩ lại càng không phải người bình thường!

“Dừng tay!”

Ngay lúc hai bên sắp động thủ, từ bên ngoài biệt thự, bỗng nhiên chạy vào một nhóm người vội vội vàng vàng.

Dẫn đầu là một người ăn mặc âu phục, vừa nhìn chính là lãnh đạo cấp cao công ty. Sau khi hắn chạy vào, không kịp nhìn hiện trường hỗn loạn, liền vội vàng hỏi, “Xin hỏi, vị nào là Hạ Đất tiểu thư cùng Diệp Nhan tiên sinh?”

“Chúng ta đây, ngài là ai?”

Diệp Nhan một mặt bình tĩnh, dường như đối với sự xuất hiện của người này trước mắt, cũng không cảm thấy bất ngờ.

“Diệp tiên sinh, Hạ Đất tiểu thư, ta là Trí Nghiệp phó tổng vương thành thịnh thế, ngài gọi ta là Tiểu Lý là được, Phạm tổng chúng ta chính là đang trên đường tới đây... Ngài có nhu cầu gì, dặn dò ta là được...”

Lý phó tổng nói một lời, để tất cả mọi người tại chỗ đều kinh ngạc!

Những quản lý - nhân viên kinh doanh kia, gồm cả Vương Yến cũng không nghĩ tới, Lý phó tổng có cấp bậc lãnh đạo cao như vậy, lại sẽ đích thân chạy tới, hơn nữa còn một mực cung kính! Diệp Nhan cùng Hạ Đất trước mắt, rốt cuộc là ai, tại sao có lai lịch lớn như vậy?

“Lý phó tổng, căn biệt thự này chúng ta vừa ý, ngài để những người này đi ra ngoài đi...”

Diệp Nhan nhàn nhạt nói một câu, đối với Vương tổng và đám người kia hạ lệnh trực khách. Hiện tại là cái kẻ ngu si đều có thể nhìn ra, Hạ Đất có thể đen không chỉ là sự thật, hơn nữa tương đối là sử dụng được.

“Được rồi, Diệp tiên sinh ngài chờ chút...”

Lý phó tổng xoay người, lập tức thu hồi nụ cười, “Vương tổng, mời ngài trở về đi, nơi này đã là khu vực của Diệp tiên sinh cùng Hạ tiểu thư!”

Lý phó tổng sau khi nói xong, cũng không có chờ Vương tổng trả lời, rồi hướng đám kia quản lý - nhân viên nói, “Các người lại thấy lợi quên nghĩa, làm sao lại đắc tội Diệp tiên sinh, các người đã bị đuổi rồi, hiện tại cuốn gói rồi đi đi!”

Lý phó tổng là một người thông minh, mặc dù mới đi vào một lúc, nhưng đã nhìn ra nơi này xảy ra những gì.

“Lý phó tổng, van cầu người, đừng đuổi chúng ta...”

“Lý phó tổng, chúng ta sai rồi...”

Những quản lý - nhân viên kia từng người bị sợ hãi đến mặt mày choáng váng, đều không còn vênh mặt hást hàm sai khiến nữa, đối với Lý phó tổng khóc lóc kẻ lè.

“Hừ, Lý tổng, ta đồng ý ra thêm một triệu, để mua căn biệt thự này!”

Tên Vương tổng vẫn không có thấy rõ tình thế trước mắt, vẫn một vẻ mặt vênh vào tự đắc, hắn cho rằng chỉ cần mình có tiền nhiều, liền có thể làm cho mặt mũi của chính mình lại trở về.

“Vương tổng, chắc là người hiểu lầm! Hiện tại đừng nói là căn này, chính là toàn bộ nhà vương thành thịnh thế trên toàn quốc, cũng không thể bán cho người...”

“Vi là... Tại sao?”

“Bởi vì vừa rồi người đắc tội Hạ Đất tiểu thư cùng Diệp tiên sinh, Hạ tiểu thư là hội viên VIP còn có thẻ đen của chúng ta, mọi yêu cầu của Hạ tiểu thư chúng ta đều sẽ làm theo!”

“Thẻ đen? Hắc thẻ gì, ta làm sao chưa từng nghe nói?” Tên Vương tổng kia kinh ngạc, bởi vì hắn xưa nay chưa từng nghe nói, vương thành thịnh thế còn có hội viên cùng thẻ đen.

“Thẻ đen chúng ta, phát hành trên toàn quốc không tới hai mươi thẻ, chỉ có người có thân phận đủ quý giá mới có! Ngay cả công nhân viên chúng ta trong công ty, cũng không biết cái thẻ đen này tồn tại, rất xin lỗi, cấp bậc của người quá thấp, không biết cũng là bình thường...”

“Nực cười, không phải chỉ là mở thẻ đen thôi sao, người nói bao nhiêu tiền đi, ta cũng làm một thẻ!” Vương tổng kia giả vờ trấn tĩnh nói.

“Ta mới vừa nói qua, thẻ đen là tượng trưng cho thân phận, chỉ có người thân phận đủ cao quý mới có thể có, căn bản không phải vấn đề tiền! Mời người trở về đi...”

Lý phó tổng không muốn nói nhiều với hắn, dùng tay ra hiệu đối với bảo an bên cạnh tiễn khách.

Lạy trời, hội viên VIP cùng thẻ đen mà người cũng dám đắc tội! Lý phó tổng trong lòng hiện tại còn sợ, vạn nhất vừa nảy đến không kịp sắp xếp ổn thỏa, cái vị trí phó tổng này hắn cũng đừng làm!

Chỉ có Lý phó tổng là người có cấp bậc này, mới có thể biết tác dụng thẻ đen là như thế nào!

“Ngươi... Ta muốn đi tìm chủ tịch các ngươi, ta muốn đi cục công thương kiện các ngươi!” Vương tổng tức đến nổi phẫn, bị một đám người đẩy đi ra ngoài.

“Chủ tịch chúng ta chính đang trên đường đến, có điều, là hắn sẽ không gặp ngươi! Mặt khác, cục công thương ra ngoài quẹo phải...”

Lý phó tổng không với hắn phí lời, chỉ huy một đám bảo an, đem Vương tổng cùng vừa nãy đám quản lý - nhân viên đuổi ra ngoài.

“Oa nha, rốt cục cũng yên tĩnh rồi...”

Hạ Đất lười biếng đuổi tay ra, ngáp một cái, nàng cũng không nghĩ tới, sự tình như vậy lại nhanh liền được dọn dẹp.

“Hạ Đất tiểu thư, xin hỏi ngài còn có dặn dò gì?”

“Không còn, ngươi đi làm đi, ngươi đem giấy tờ mua căn này làm giúp ta, chúng ta hiện tại liền ở lại! Còn có, chờ chủ tịch các ngươi trở về, để hắn trực tiếp nhận lấy là được...”

Hạ Đất khoát tay áo một cái, ra hiệu chính mình cần yên tĩnh. Ai ya, thẻ này sử dụng tốt như vậy, không biết có thể hay không tìm mấy anh chàng đẹp trai lại đây!

Lý phó tổng cũng là người thông minh, sau khi hiểu ý, lập tức bắt chuyện người của mình cùng Vương Yến rồi đi.

“Đúng rồi, Lý phó tổng, vị Vương Yến tiểu thư này rất tốt, sau đó kính xin ngươi nhiều sắp xếp một chút...”

Lúc Vương Yến đi ra ngoài, Diệp Nhan thuận miệng nói một câu.

“Tốt, được rồi...” Lý phó tổng lập tức hiểu ý, quay đầu đối với Vương Yến nói, “Vương Yến, ta tuyên bố, ngươi hiện tại thăng cấp thành quản lý kinh doanh! Mặt khác, ngoại trừ lần này bán được, công ty quyết định đối với ngươi khen thưởng lại trích phần trăm gấp đôi vào!”

Vương Yến vốn là chính đang đi ra ngoài, nhưng nghe được câu này, trong nháy mắt cảm giác đầu vang lên một tiếng ầm ầm, bởi vì nàng làm sao cũng không nghĩ tới, chuyện tốt như thế vậy mà lại sẽ xảy ra ở trên người mình!

Nàng vốn là xuất thân nông thôn, sau đó tốt nghiệp đại học, liền tới nơi này làm bán hàng, nhưng bởi vì không nịnh nọt, hơn nửa năm, một căn nhà cũng không bán được. Nàng vốn là cũng định về nhà, cũng không nghĩ tới, ngày hôm nay xảy ra sự việc, hoàn toàn thay đổi vận mệnh của nàng!

Ngày hôm nay Hạ Đất mua căn biệt thự này, sau khi khấu trừ thuế, trích phần trăm ra nàng có thể thu được mấy triệu, hơn nữa vừa nãy Lý phó tổng nói tăng gấp đôi, thu vào tuyệt đối vượt qua ngàn vạn, như thế một số tiền lớn, tuyệt đối có thể ở thành phố Giang Nam mua một căn nhà. Huống hồ, nàng còn là lên quản lý, tiền lương tăng rất nhiều lần, cũng coi như là một người khá giả!

Trước đây, Vương Yến vẫn muốn có một căn nhà của chính mình, nhưng nàng cũng biết, điều đó là hy vọng xa vời mà thôi! Mỗi khi nàng ngẩng đầu nhìn những tòa nhà cao tầng kia, đều sẽ cảm giác mình là nhỏ bé cỡ nào, nàng thậm chí cảm thấy, cả một đời, chính mình cũng không thể ở thành phố Giang Nam mua được nhà! Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Đầu Bếp Nghiệp Dư!

Dịch giả: Simple

Nàng dù sao, chỉ là một người bình thường gặp sao hay vậy mà thôi, đối với vận mệnh, trải qua đều là bất đắc dĩ, những giấc mơ trách nhiệm kia, cũng chỉ là giấc mơ đáng thương mà thôi!

Thế nhưng, mới vừa nãy Diệp Nhan nói một câu, nàng không những không có bị công ty đuổi việc, còn trong nháy mắt thành quản lý, còn có tiền sau khi trích phần trăm ra là ngàn vạn, chuyện này quả thật chính là trực tiếp thay đổi vận mệnh của mình a!

Một khắc đó, Vương Yến rốt cục không khống chế được tâm tình của chính mình, mừng rỡ, oan ức, khổ sở, vui vẻ, những tâm tình này tất cả bộc phát ra, làm cho nàng trong nháy mắt nước mắt rơi như mưa!

Nàng quay đầu lại, sáu sắc hương Diệp Nhan cùng Hạ Đất khom người chào, chân thành nói tiếng cảm ơn, sau đó mới mang theo cảm kích chạy ra ngoài!

Xem ra, người và người đứng là không giống nhau, người có tiền, cũng là có rất nhiều người tốt!

“Vù vù, rốt cục cũng hoàn toàn yên tĩnh lại rồi. . .”

Sau khi chờ tất cả mọi người đều đi rồi, Hạ Đất thở ra một hơi thật dài, nàng cũng không nghĩ tới, chính mình mua căn biệt thự này, lại vẫn gặp phải sự tình như vậy.

“Diệp đại soái ca, lão nhân gia ngài muốn ăn cái gì? Ta ngày hôm nay dự định tự mình xuống bếp, bộc lộ tài năng cho ngài xem, tiện thể chúc mừng chúng ta dời đến chỗ ở tốt một chút. . .”

Hạ Đất le lưỡi một cái, xem ra tâm tình rất tốt.

“Ngươi còn có thể nấu ăn?”

Diệp Nhan nằm trên ghế sofa, một bộ dáng không tin, hần thậm chí có loại dự cảm, Hạ Đất nấu ăn tuyệt đối là ăn không nổi (không may bị đoán đúng)!

“Hừ hừ. . . Bản tiểu mỹ nữ là đầu bếp đó, lão nhân gia ngài chỉ nhìn là được rồi, tuyệt đối để ngài ăn còn muốn ăn nữa. . .”

Hạ Đất nháy mắt một cái, chạy đến điện thoại ở phía trước, bấm số điện thoại siêu thị trong khu biệt thự.

“Xin chào, ta ở biệt thự số 8 ngay hồ nước, ta cần một cá chép Hoàng Hà, một ít rau cải, làm phiền ngài có cái gì đều đưa tới. . .”

“Đúng rồi, ta còn muốn một ít đồ gia vị. . .”

Loại siêu thị này trong khu biệt thự, đều cung cấp phục vụ, Hạ Đất nhiệt huyết dâng trào, quay về điện thoại yêu cầu đủ thứ.

Ngay ở thời điểm Hạ Đất gọi điện thoại, một người đàn ông mặc âu phục vội vàng vàng đi vào.

Người này khoảng chừng hơn ba mươi tuổi, tuy rằng mặc âu phục, có thể xem ra vóc người cường tráng, mạnh mẽ, vừa nhìn chính là xuất thân quân ngũ. Mà Diệp Nhan nhìn thấy hần đầu tiên, liền chợt nhớ người này hần gặp qua, lại là đại đội trưởng cảnh sát hình sự ngày hôm qua —— Phạm Thiên Hổ.

Tuy rằng hần hiện tại mặc âu phục, nhưng Diệp Nhan lại xác định rõ ràng, tuyệt đối không có nhìn lầm.

“Là hai người các ngài?” Nhìn thấy Diệp Nhan cùng Hạ Đất, Phạm Thiên Hổ cũng là sửng sốt, lập tức cười ha ha, “Không nghĩ tới, tiểu cô nương ngày hôm qua chờ linh thường, lại là hội viên VIP của chúng ta!”

“Thiên Hổ ca, hiện tại ta có chút không hiểu, ngài không phải là đại đội trưởng cảnh sát hình sự sao, làm sao hiện tại lại thành chủ tịch vương thành thịnh thế?” Hạ Đất tròn mắt lên, nhất thời có chút nhớ lại.

Thực ra không chỉ có Hạ Đất, ngay cả Diệp Nhan cũng có chút hiếu kỳ.

“Ha ha, là như vậy em gái Hạ Đất, ngài đã là hội viên VIP, ta liền không nói dối ngài. . .”

Phạm Thiên Hổ giải thích, “Các ngài đều biết, vương thành thịnh thế nơi này là trung tâm mong đợi, mà cái khu biệt thự này chính là chúng ta mở rộng và phát triển, ngoại trừ bán ra ngoài, chủ yếu vẫn để cho một ít cán bộ cấp cao có công lao, thậm chí là quốc gia cấp cho lãnh đạo về hưu để dùng an dưỡng. Ta ở bên ngoài mặc dù là chủ tịch nơi này, nhưng trên thực tế, là chuyên môn đến đây bảo vệ gia đình người lãnh đạo về hưu. Còn chức vụ đại đội trưởng cảnh sát hình sự, chỉ là một chức vụ cấp phó nhân hạ, xem như là tạm giữ chức qua lại!”

“Hóa ra là như vậy!”

Diệp Nhan bỗng nhiên tỉnh, thì ra ở bên trong cái khu biệt thự này, lại là do quốc gia tự cấp cho lãnh đạo về hưu. Diệp Nhan đột nhiên cảm giác thấy, chính mình một sinh viên đại học bình thường, dính ánh sáng Hạ Đất mà vào ở, hình như có chút quá phận.

“Cái thẻ đen kia mà Hạ Đất thừa hưởng, rốt cuộc mang ý nghĩa như thế nào, tại sao ở nơi các ngài lại dùng tốt như vậy?” Diệp Nhan hỏi.

“Cái này sao, tạm thời bảo mật”, Phạm Thiên Hổ cười ha ha, “Diệp lão đệ, chờ thời cơ thích hợp, ngài tự nhiên liền sẽ rõ ràng!”

Diệp Nhan gật gật đầu, Phạm Thiên Hổ nếu không muốn nói, khẳng định hần có lý do không muốn nói, chính mình cần gì phải hỏi nhiều.

“Được rồi, ta đi làm cơm, Thiên Hổ ca buổi trưa ở lại ăn cơm đi, ném thử tay nghề đầu bếp của bản tiểu mỹ nữ. . .” Vào lúc này vừa vận nguyên liệu nấu ăn đưa đến, Hạ Đất le lưỡi một cái, hướng Phạm Thiên Hổ cười nói.

“Vậy ta liền cúng kính không bằng tuân mệnh, ha ha. . .” Phạm Thiên Hổ cười đáp.

“Ha ha, Diệp lão đệ, ngày hôm nay ta cũng được hưởng ánh sáng ngài, ném thử tay nghề Hạ Đất tiểu mỹ nữ. . .” Phạm Thiên Hổ hướng về trên ghế

sofa nhích lại gần, một bộ đáng phải đợi ăn bữa tiệc lớn.

Chỉ có điều, Diệp Nhan có một loại dự cảm xấu, bởi vì hắn chưa từng có nghe Hạ Đát nói, mình biết nấu ăn!

Nha đầu này, sẽ không phải đem nhà bếp đốt chứ?

Trong lúc đó Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hồ, đúng là có loại cảm giác vừa gặp mà đã như quen. Dù sao Phạm Thiên Hồ là xuất thân quân ngũ, tính cách rất phóng khoáng, Diệp Nhan cũng thích giao thiệp với người như vậy. Cho nên nói, tuy rằng chỉ là lần thứ hai gặp mặt, nhưng hai người rất nhanh quen liền, gọi nhau là huynh đệ.

“Hai anh chàng đẹp trai, đến giờ ăn cơm rồi. . .”

Một lát sau đó, Hạ Đát đứng ở phòng ăn trên lầu hai, mặc một thân bản tạp dề, vung vẩy cái muôi, hướng phòng khách dưới lầu kêu to.

“Tiểu đầu bếp, ngày hôm nay chuẩn bị bữa tiệc lớn gì thế?” Sau khi lên lầu, nhìn về mặt thần bí Hạ Đát, Phạm Thiên Hồ cười hỏi.

“Hi hi, bí mật nha. . .” Hạ Đát cười hi hi, “Các ngời ngồi trước, ta đi dọn cơm ha. . .”

“Ha ha, Diệp lão đệ, ngời thật là có phúc a, ta nói này, Hạ Đát cô nương lại rất tốt, xinh đẹp, dễ tính, còn có thể nấu cơm. . .” Nhìn thấy Hạ Đát đi vào nhà bếp, Phạm Thiên Hồ ngồi ở trước bàn ăn cười ha ha, lại bắt đầu trêu chọc.

“Được rồi, ta xem ngời thật là có bản lĩnh làm bà mối. . .” Diệp Nhan cười nói, “Lại là chính ngời, tuổi tác cũng lớn rồi, cũng nên suy tính một chút vấn đề cá nhân. . .” Vừa nãy Diệp Nhan từ câu chuyện phiếm biết được rằng, Phạm Thiên Hồ vẫn chưa có lập gia đình.

“Ngát, tiểu tử ngời còn ngược lại nói ta. . .” Phạm Thiên Hồ cười lắc lắc đầu, “Ta là nói thật sự mà, tiểu cô nương này xác thực rất tốt. . .”

“Ha, các ngời đang nói cái gì a?”

Ngay vào lúc này, Hạ Đát bung một khay đi vào, mặt tò mò hỏi.

“Chúng ta. . .”

“Chúng ta là đang đoán, đầu bếp Hạ là cho chúng ta ăn món gì ngon đây. . .” Phạm Thiên Hồ mới vừa nói phân nửa, liền bị Diệp Nhan tiếp lời nói, hắn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười.

“Ha, đương nhiên là ta làm thức ăn ngon phải tuyệt đối giữ bí mật rồi. . .”

Hạ Đát vừa nói, vừa mở ra cái nắp trên khay, món ăn đầu tiên, bánh Trung thu xào khô qua tương ớt!”

Ta chết quá!

Trong nháy mắt Hạ Đát nói ra tên món ăn, hai người Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hồ, không hẹn mà cùng phát ra một tiếng thét kinh hãi. Mà lúc bọn họ nhìn thấy món ăn trong khay, làm trực tiếp hoá đá tại chỗ! Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Ăn Ồi Ra!

Dịch giả: Simple

Hóa ra là, Hạ Đát đem cả khối bánh Trung thu, phối hợp cùng khô qua rồi ớt tương xào đồng thời, dính nhom nhóp lại với nhau, khiến người ta liếc mắt nhìn liền không nhận được muốn Ồi!

Nhìn thấy món ăn này trong nháy mắt, không chỉ là Diệp Nhan, ngay cả Phạm Thiên Hồ mặt đều tái rồi!

Trời ạ, đây là nguyên liệu dùng để nấu ăn hay sao, Hạ Đát ngời dùng sách dạy nấu ăn của bác gái nào thế!

“Ha ha, có phải là bị tay nghề của bản tiểu mỹ nữ làm kinh ngạc đến ngây ngời...” Hạ Đát nhìn thấy Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hồ mặt cứng ngắt ngồi ở chỗ đó, còn tưởng rằng bọn họ thèm chấy nước miếng...

“Đúng... Đúng là kinh ngạc đến ngáy người...” Đến nửa ngày, Diệp Nhan mới chậm rãi nói ra vài chữ.

“Ha, nhanh mau ném thử, đảm bảo là các người ăn còn muốn ăn nữa...” Hạ Đát ở một bên hài lòng giục.

“Hạ Đát, nếu không, trước tiên chúng ta xem món ăn tiếp theo đi...” Về mặt Diệp Nhan đã tương đương cứng nhắc, cố gắng nặn ra vẻ tươi cười, ngăn cản Hạ Đát.

“Được...” Hạ Đát chính là vì tài nấu nướng của chính mình mà vui mừng nhảy nhót như chim sẻ, tâm tình vô cùng tốt, “Ha ha, món thứ hai tuyệt đối là siêu cấp món ăn, đậu hũ rán sâu riềng...”

Hạ Đát nói, vừa mở ra cái nắp trên khay!

“Cái kia cái đó... Hạ Đát, chúng ta vẫn là xem món ăn tiếp theo đi!”

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, ngay ở lúc Hạ Đát muốn mở cái nắp ra, trong nháy mắt Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hổ đồng thời đưa tay ra, gắt gao đem cái khay đè lại, lắc đầu liên tục, ánh mắt nhìn về phía Hạ Đát, về mặt cầu xin!

“A? Vậy cũng được, vậy thêm một món ăn...” Hạ Đát gật gật đầu, có chút không hiểu hai người kia là làm sao.

Hô...

Nhìn thấy Hạ Đát bỏ qua món ăn thứ hai, Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hổ đều thở dài một cái, lạy trời, đậu hũ rán sâu riềng, món ăn này nếu như mở ra, phòng chừng toàn bộ biệt thự có thể trong nháy mắt biến thành nhà vệ sinh công cộng đi!

Đây là khẩu vị nặng bao nhiêu, mới có thể làm ra một món ăn như thế a!

Bất tri bất giác, ánh mắt Phạm Thiên Hổ nhìn về phía Diệp Nhan, đã mang theo từng tia đồng tình!

“Ha, món ăn thứ ba là món ăn thường ngày —— trứng gà hầm cà chua!”

“A, rốt cục cũng có một món bình thường...” Nghe được Hạ Đát nói, Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hổ không khỏi lại thở ra một hơi thật dài!

Nhưng là, thời điểm khi bọn họ nhìn thấy món ăn, hầu như trong nháy mắt tan vỡ!

Thì ra là, Hạ Đát đem trứng gà hầm cà chua lung tung lên, toàn bộ cà chua, lại không có xắt đều, càng kinh khủng hơn chính là, toàn bộ trứng gà là, đều không có đập ra! Cà chua cùng trứng gà đều nổi ở trên mặt nước!

“Đúng rồi, ta còn có một món ăn cuối cùng... Chờ ha...” Đang lúc này, Hạ Đát bỗng nhiên nhớ tới cái gì, cũng mặc kệ vẻ mặt khiếp sợ hai người, trực tiếp chạy vào bếp.

“Ha ha, nhìn món ăn lợi hại nhất của bản đầu bếp —— cá chép hấp sống!”

Hạ Đát mở nắp nồi ra, trong nháy mắt một con cá chép “trượt” ra nhảy tán loạn, nước văng tung tóe lên mặt Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hổ!

Con cá kia nhảy nhót tung bùng, ở dưới con mắt mọi người, ở trên bàn làm ra thế “Yoga”!

“A... Xin lỗi xin lỗi... Ta chợt nhớ tới đến, thời điểm ta làm đã quên giết cá...”

Mặt Hạ Đát lúng túng đỏ lên, vội vã đưa khăn tay tới cho Diệp Nhan lau mặt.

“Không có chuyện gì, canh cá uống rất tốt...” Diệp Nhan liếm môi một cái, “Chính là hành thái hơi ít...”

“Quên đi, chúng ta ăn mấy món ăn này đi...” Hạ Đát đem con cá ném sang một bên, phui tay, sau đó hai tay nâng cầm, chờ Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hổ động chiếc đũa.

“Diệp lão đệ, người... Tới trước đi...” Nhìn về mặt chờ mong Hạ Đát, Phạm Thiên Hổ bắt đắc dĩ cầm đũa lên, chậm chạp không dám động đũa.

Lạy trời, sẽ không phải muốn giết người đi!

Hiện tại, Phạm Thiên Hổ đã hối hận, ngày hôm nay không nên ở lại ăn cơm, phòng chừng nửa cái mạng già muốn đặt ở này!

“Thiên Hổ ca, người là khách, người động đũa trước đi...” Diệp Nhan uống một hớp nước, giả vờ trấn định nói.

“Người tới đi...”

“Vẫn là người tới đi...”

“Vậy chúng ta đồng thời...”

“Được, đồng thời đồng thời...”

Cuối cùng, về mặt Hạ Đất chờ mong, Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hồ từ chối không được, chỉ có thể mắt nhắm mắt mở gấp thức ăn!

Diệp Nhan gấp chính là một khối bánh Trung thu, nhân bánh năm loại, cộng thêm tương ớt cùng khổ qua, mùi vị bốc lên luồng nồng đậm, đầu bếp ngày nay sáng tạo a!

Diệp Nhan ăn một miếng, trong nháy mắt nuốt chút nữa đem com tối ngày hôm qua ới ra! Hắn cố nén nhiều lần, mới cuối cùng đem cái thứ nhất nuốt xuống!

Mà Phạm Thiên Hồ ở bên này, gấp một khối khổ qua (trứng gà cùng cà chua quá tròn, gấp mãi mới được), sau khi ăn một miếng, một mùi mốc bánh trung thu bốc lên, hắn nuốt chút nữa phun ra một ngụm máu!

“Ha ha, như thế nào, bị tay nghề bán tiểu đầu bếp làm cho kinh ngạc đi...” Hạ Đất nhìn về mặt bọn họ lúc xanh lúc đỏ, còn tưởng rằng là món ăn ăn quá ngon.

“Đúng... Đúng là quá kinh ngạc...”

Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hồ cố gắng nói ra vài chữ.

“Ha, vậy sẽ phải ăn hết tất cả nha...” Hạ Đất dùng tay nâng cằm, nằm ngoài trên bàn, vui vẻ như bông hoa, “Cũng không uống phí bán tiểu đầu bếp bạn rợn giữa trưa... Hi hi...”

“Hạ đất, ngươi cũng ăn a...” Diệp nhan cố nén ới ra, đem canh cá hương về Hạ Đất bên cạnh đưa ra.

“Ta không ăn, lúc này ta làm com, lén lút ăn một quả dưa chuột rồi, hiện tại đã no rồi...”

Hạ Đất vẫn nâng cằm, về mặt chờ mong nhìn bọn họ, trong con mắt rất trong suốt, rất ngây thơ, làm người ta không đành lòng nhìn thẳng.

“Thiên Hồ ca, xin mời ngươi...”

“Diệp lão đệ, cũng xin mời ngươi ...”

“Chúng ta đồng thời đi, ai ăn thiếu một miếng thì làm cháu trai...”

Một bữa com, Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hồ vẫn cứ ăn giống như đôi bạn thân, đó là một loại tình cảm muốn cùng đến chỗ chết, chết cũng muốn chết cùng một chỗ !

Thế là, trong nửa giờ sau đó, vì không muốn dả kích lòng tự tin Hạ Đất, không làm tổn thương tâm hồn ngây thơ nhỏ bé, Diệp Nhan cùng Phạm Thiên Hồ vẫn cứ phát huy ra tiềm chất siêu cấp bộ đội đặc chủng, ăn sạch tất cả món ăn trên bàn, bao gồm cả một miếng đậu hủ rán sần rần cũng không còn!

“Hạ... Hạ Đất tiểu thư... Ta cáo từ, hôm nào lại tới quấy rầy... hức...”

Sau khi com nước xong, Phạm Thiên Hồ che ngực, vội vàng rời đi!

Hắn cảm giác ngực mình đau dữ dội, chớp mắt mở thức ăn này, để vết thương cũ của hắn trực tiếp tái phát!

Hiện tại trong trong biệt thự, đều tràn ngập một luồng mùi sần rần cùng đậu hủ lẫn lộn cùng nhau, giống như là nhà vệ sinh công cộng vậy, lại nghĩ một lúc, hắn chỉ lo chính mình thật sự muốn học máu!

“Hi hi, vậy cũng được, Thiên Hồ ca sau này thường xuyên đến ha, ta lại làm com cho ngươi ăn ...”

Hạ Đất như nữ chủ nhân vậy, tiễn Phạm Thiên Hồ đi, cũng mời hắn thường xuyên đến chơi một chút.

“Được... Nhất định thường xuyên đến... Hức... Mời ngươi trở về đi...”

Phạm Thiên Hồ nói phân nửa, nuốt chút nữa ới ra, trong đầu nghĩ, còn trở lại nửa cái mạng lão tử phỏng chừng đều đặt ở nơi này!

Sau khi cáo từ xong, Phạm Thiên Hồ vội vàng lái xe rời đi, lúc chạy ngang qua bên hồ, trực tiếp ở cái hồ ới ra nửa giờ, dịch mặt đều sắp ới ra, ngực càng là vô cùng đau đớn, vết thương mơ hồ có dấu hiệu muốn tái phát!

Một bữa com, Phạm Thiên Hồ là có loại cảm giác như ở trong địa ngục mới trở về!

Ngay sau đó trong một quãng thời gian rất dài, Phạm Thiên Hồ cũng không còn dám ở lại nơi này ăn dù cho là một bữa com mà Hạ Đất làm! Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tầm Bảo Lâu Đài Công Chúa!

Dịch giả: Simple

Mà Diệp Nhan ở bên này, tình huống cũng không khá hơn chút nào, ở trong phòng rửa tay đóng cửa lại ới ra nửa giờ, dịch mặt đều phun ra! Càng bị kịch chính là, sau khi hắn đi ra, còn phải tiếp tục ngửi cái mùi chua khó chịu trong biệt thự!

Ở trước bữa cơm này, Diệp Nhan xưa nay không nghĩ tới, tay nghề một người lại vẫn có thể “đạt tới đỉnh cao”!

“Người cũng thật là, ăn xong lại đi toilet, thời gian lại còn lâu như vậy, bao tử người có vấn đề hay sao...”

Nhìn thấy Diệp Nhan từ trong phòng rửa tay đi ra, sắc mặt tái xanh, Hạ Đát một bên dọn dẹp bàn ăn, một bên tình nghịch nói.

Điều này cũng làm cho Diệp Nhan có chút dở khóc dở cười, trong đầu suy nghĩ người ngây thơ thiệt, ta đều sắp bị người làm cho ngộ độc thức ăn rồi đó!

...

“Ai nha, thật chán quá!”

Sau khi ăn cơm trưa xong, Hạ Đát nhàn rỗi không có chuyện gì làm, liền lấy ra cái hộp nhỏ ngày hôm qua từ trên người môn chủ cướp đoạt được, lật lên lật xuống, nhìn trái nhìn phải.

Cái hộp nhỏ này tuy rằng có mặt mã, nhưng ở trước mặt Diệp Nhan, thì dễ dàng bị mở ra.

Sau khi mở hộp ra, bên trong là một bản vẽ rất kỳ lạ, mặt trên vẽ ra một con mắt màu đỏ thật to, ở trên con mắt thật to có rất nhiều sóng biển, bên cạnh sóng biển là một pháo đài cổ Âu Châu thời Trung Cổ. Kỳ lạ chính là, cái con mắt màu đỏ thật to kia, so với pháo đài cổ lại lớn hơn gấp mấy lần.

Tờ bản vẽ này, là vì năm đó môn chủ ở dưới tế hội, được một tấm bảo đồ. Chỉ có điều, thực lực của hắn quá kém, vẫn không có dám đi thăm dò qua.

Môn chủ vốn là nghĩ, lần này sau khi bắt Hạ Đát, liền đi một lần tới vị trí đánh dấu trên bảo đồ. Cũng không nghĩ tới, chính mình lại như thế chết rồi, mà bảo đồ rơi vào trong tay Hạ Đát cũng Diệp Nhan.

“Cái pháo đài cổ này, khá giống lâu đài công chúa ở bên vịnh Thiên Long kia a...” Diệp Nhan nhìn cái bản vẽ kia, càng xem càng cảm thấy quen thuộc.

“Người nói, cái tên lão già áo đỏ kia giấu kín như thế, hơn nữa còn mang theo bên người, có thể hay không là địa phương kia có kho báu?” Hạ Đát ý nghĩ kỳ lạ nói.

“Người nghĩ quá nhiều, cái này là lâu đài công chúa của thành phố Giang Nam, là thời điểm hơn 100 năm trước bị nước Đức thuê, một công tước Âu Châu ở đây xây dựng, có người nói là vì giữ gìn thi thể con gái của hắn! Còn có đồn đại nói, công tước và cả con gái của hắn, đều là quý huyết máu...”

Lúc Diệp Nhan còn nhỏ có ra ngoài chơi, từng đi qua lâu đài công chúa, cho nên đối với cái khu vực kia cũng coi là quen biết.

“Ồ, ta cảm thấy khẳng định có bảo tàng! Nếu không, tên áo đỏ kia làm sao sẽ giấu kín như thế...”

Hạ Đát càng nghĩ càng hăng hái, nhất định phải lôi Diệp Nhan đi lâu đài công chúa xem. Mà Diệp Nhan bị nàng dây dưa, bị nàng cứng rắn kéo đi.

Ngay chính Diệp Nhan cũng không nghĩ tới, chính là mình lần này “Tầm bảo” không lưu tâm, hoàn toàn thay đổi vận mệnh hắn.

Sau một tiếng rưỡi, vịnh Thiên Long, lâu đài công chúa.

Lâu đài công chúa pháo đài cổ, được xây dựng trên một rạn san hô khổng lồ. Người ta nói rằng sau khi nước Đức trả lại hợp đồng thuê, Công tước cũng đã chết trong nhiều năm, không người nối nghiệp, nơi này đã trở thành một khu du lịch miễn phí.

Chỉ có điều cũng không biết tại sao, mấy năm gần đây, ở trong pháo đài cổ thường xuyên xảy ra vụ án mất tích, hơn nữa đều còn rất quý quái, cùng những câu chuyện ma quái, không ít người đều nói là công tước và con gái hắn đều đã biến thành ma cả rùng rợn hút máu người. Sau đó, với áp lực cảnh sát địa phương tức tốc đem nơi này đóng chặt lại.

Trước khi Diệp Nhan đến, Phạm Thiên Hồ đã cùng cảnh sát địa phương sắp xếp qua, vì lẽ đó lúc Diệp Nhan đến, cũng không có bị cái gì ngăn cản, sau khi kiểm tra giấy chứng nhận, liền tiến vào trong pháo đài cổ.

Toà pháo đài cổ này tựa vào biển xây lên, dùng đều là đá hoa cương, từ bên ngoài nhìn vào rất rộng rãi.

Nhưng sau khi đi vào, Diệp Nhan phát hiện, trong pháo đài cổ to lớn không có một bóng người, đâu đâu cũng có treo lơ lửng Thập Tự Giá (+), ánh sáng mờ mờ, xem ra vẫn là rất âm u.

“Diệp đại sư, người có phát hiện hay không một chuyện rất kỳ quái ai...”

Hạ Đát đi ở bên cạnh Diệp Nhan, nhìn trái, nhìn phải, một bộ bảo đảm con nít tò mò, không có chút nào sợ sệt.

“Chuyện gì, người nhìn thấy quý?”

Diệp Nhan dừng lại, muốn cố ý chọc ghẹo nàng một chút.

“Quý cũng không nhìn thấy, sắc quý trước mắt đúng là có một (Diệp Nhan)...” Hạ Đát hướng Diệp Nhan le lưỡi một cái, lườm hằm một cái, “Nghĩ cũng lạ, người xem nơi này, có phải là quá sạch sẽ?”

“Ừm, ta cũng phát hiện, chính xác có chút không đúng...”

Hiện tại, hai người bọn họ đã đi xuống dưới hai tầng, ánh sáng càng ngày càng mờ. Nói như vậy, toà pháo đài cổ này đã bị cảnh sát ; đóng chặt lại lên đến mấy năm, bên trong nên đầy tro bụi mới đúng.

Nhưng là, nơi này lại sạch sẽ đáng sợ, trên mặt đất không dính một hạt bụi, trong góc tường cũng không có mạng nhện, loại cảm giác đó, thật giống như mỗi ngày đều có người quét dọn vậy.

Chắc không phải là công tước phục sinh rồi, chính mình đi quét dọn?” Hạ Đát mở đèn pin trên điện thoại di động cầm tay ra, một bên đi xuống, một bên không nói.

Bởi vì tầng dưới đất đã là tầng ba, nơi này đã hoàn toàn tối đen rồi, không hề có một chút ánh sáng, chỉ có thể dựa cây đèn pin cầm tay chiếu về phía trước, âm u, Hạ Đát tuy rằng thần kinh mạnh, cảm giác trong lòng bắt đầu có chút chíp bông.

“Bảo tàng đến cùng ở nơi nào đây? Bảo tàng phong phú người ở đâu?” Phía sau lưng Hạ Đát có chút lạnh cả người, đều muốn trở về.

Diệp Nhan hướng về bể bơi đi, phát hiện đây là một cái hồ bơi hình vòng tròn, lớn khoảng chừng nửa cái sân bóng rổ, nước là màu lam đậm, dùng ánh đèn di động chiếu đi qua, lại nhìn thấy không có gì hết!

Nước này có gì đó kỳ lạ!

Ở trong chớp mắt ấy, diệp nhan đã phát hiện không đúng. Nhưng vào lúc này, hắn bỗng nhiên nghe thấy tiếng thét chói tai của Hạ Đát hú chết người không đèn mạng!

“A ————— quý a ————— “

Diệp Nhan hoảng sợ giống như bị điện giật quay đầu lại, hắn phát hiện Hạ Đát đang đứng ở bên cạnh bể bơi, không biết từ lúc nào, từ bể bơi bên trong đưa ra một móng vuốt màu xanh lục, gấu gao nắm lấy mắt cá chân Hạ Đát, dùng sức đem nàng kéo xuống nước!

“A —— mau cứu —— thả ta ra —— “

Hạ Đát bị sợ hết hồn, một bên rít gào, một bên liều mạng giãy dụa, chỉ muốn thoát khỏi cái móng vuốt màu xanh lục kia!

“Xèo!”

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, từ lúc Diệp Nhan quay đầu, hắn ra tay nhanh như điện, trước sau chỉ có một hơi thở!

Ngay ở bên trong hơi thở này, Diệp Nhan ném ra một băng đao, trong nháy mắt đem móng vuốt màu xanh lục kia cắt đi! Mà ở bên trong bể bơi, bóng con quái vật nhanh chóng chìm xuống dưới đi!

“Người ở chỗ này chờ, không nên chạy loạn, ta đi xuống xem một chút!”

Diệp Nhan biết, muốn tra ra lai lịch người môn chủ kia, khẳng định cùng quái vật bên trong bể bơi này không thể tách rời quan hệ! Hắn hầu như không hề nghĩ ngợi, liền cởi áo khoác, thả người nhảy xuống!

“Này, người cẩn thận một chút!”

Lúc Hạ Đát hô lên tiếng, Diệp Nhan đã nhảy vào bơi trong ao, sau khi hắn vào nước, niệm một khẩu quyết nín thở, hướng về cái bóng vừa nãy ngay lập tức đuổi theo!

Chỉ có điều, để Diệp Nhan không nghĩ tới chính là, bể bơi này tuy rằng nhìn không lớn, nhưng lại rất sâu, dường như vô cùng vô tận, lại cùng toàn bộ biển ngoài khơi nối liền cùng nhau! Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Người Giữ Mộ!

Dịch giả: Simple

Tốc độ quái vật kia ở trong nước cực nhanh, vẫn hướng nghiêng xuống mới bơi đi, Ở phía sau Diệp Nhan chăm chú đuổi theo, bơi được có mấy cây số, Diệp Nhan suy tính, nơi này có lẽ đã hoàn toàn là biển sâu, con quái vật kia dường như là một mồi, bỗng nhiên ngừng lại, nghiêng đầu qua chỗ khác, con mắt trùng trùng nhìn chăm chăm Diệp Nhan!

Cho tới giờ khắc này, Diệp Nhan mới nhìn rõ hình dạng con quái vật này, vậy mà lại mọc ra đuôi cá cá đác!

Ở bên trong (Son Hải kinh) ghi chép, cá đác chính là một loại giống với Mỹ Nhân Ngư nhất, phần đầu là người đàn bà phần sau là đuôi cá, rất nhiều ngư dân đều đã từng nhìn thấy. Ở truyện bên trong cổ tích, còn có rất nhiều truyền thuyết liên quan đến Mỹ Nhân Ngư, chỉ có điều bình thường Mỹ Nhân Ngư đều là những loài khác, mà không phải là cá đác!

Hiện tại Diệp Nhan nhìn thấy con cá đác này, nhưng là cực kỳ xấu, toàn thân đều là vảy cá màu xanh lục, cái miệng lớn như chậu máu, chỉ có mí mắt chính giữa có một con mắt to bằng miệng chén!

Cái con cá đác kia sau khi dừng lại, vừa đổi mặt, liền cấp tốc hướng Diệp Nhan xông lại, lợi trào lao thẳng tới cổ họng của hắn!

“Súc sinh được lắm!”

Diệp Nhan nói thầm một tiếng, ở trong lòng đọc thầm một đạo quyết chú, “Đóng băng —— ngưng!”

Chỉ trong nháy mắt, ở xung quanh Diệp Nhan, nước biển bỗng nhiên ngưng tụ lên, hình thành một tường băng lớn. Quái vật kia lao đến quá nhanh, căn bản là không kịp né tránh, một tiếng vang ầm ầm đánh vào trên tường băng, dĩ nhiên đem toàn bộ tường băng đều va chạm vào!

“Tán!”

Đúng lúc này, Diệp Nhan đã sớm bấm ra một đạo quyết chú khác, khuấy động nước biển đầy trời tách ra từng tia băng, hướng về con cá đác kia mà bắn xuyên qua!

“Gào. . .”

Con cá đác kia bị bắn khắp người máu me be bét, phát ra một tiếng gào thét, tiếp tục quay đầu hướng về đáy biển bơi đi!

Diệp Nhan tiếp tục hướng về trước đuổi theo, hắn phát hiện càng đi vào hạ lưu, chính mình có nỗi khiếp đảm không tên, năng lượng màu xanh lục ở bên trong đan điền cũng bắt đầu dao động mạnh!

Gặp nguy hiểm, nhất định phải nhanh!

Diệp Nhan cảm giác được nguy hiểm tới gần, không dám tiếp tục đuổi tiếp, vội vàng bấm ra một đạo quyết chú, ở trong biển biến ra một cây cung bằng băng, tay kéo dây cung, hướng về con cá đác kia bắn ra một mũi tên!

Mũi tên này từ dây cung bắn ra giống như tia sét, trong nháy mắt xuyên qua thân thể con cá đác kia, mà cùng lúc đó, trong tích tắc con cá đác kia trúng tên, toàn bộ đáy biển vô biên, bỗng nhiên truyền ra một tiếng gầm phản nộ!

“Hồng ——”

Âm thanh này đình tại như nước, tiếp theo đó, lay động trời đất, dòng nước biển tách ra, bùn cát ở bên trong tràn ra, đáy biển âm u ở bên dưới, một đôi mắt khổng lồ có kích thước như sân bóng đột nhiên mở ra, đỏ như màu máu sắc bén bắn ra!

Trong nháy mắt, nhìn thấy con mắt dưới đáy biển, Diệp Nhan cũng sợ hết hồn, bởi vì hắn làm sao cũng không nghĩ tới, trên thế giới này vẫn còn có con mắt lớn như vậy!

Hắn càng không nghĩ đến, Hạ Đát lấy được tấm bản đồ kia, lại là thật sự!

Ở bên trong tấm bản đồ kia của môn chủ có vẽ, bên cạnh lâu đài công chúa có một con mắt to đỏ như màu máu, lúc đó Diệp Nhan cùng Hạ Đát còn không cho là đúng! Nhưng bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, tất cả những thứ này, ở trong đáy biển rộng lớn này, lại thật sự có một đôi mắt khổng lồ có kích thước như sân bóng, đỏ như màu máu!

Sau khi con mắt to kia mở ra, dường như là rất tức giận, con ngươi hơi động, con ngươi bỗng nhiên co rút lại, một tia đỏ như mũi tên từ trong con ngươi mà bắn ra, hướng thẳng đến Diệp Nhan!

“A, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi rốt cuộc là quái vật gì!”

Diệp Nhan biến ra một cây kiếm băng, cầm kiếm ở tay, không những không có lựa chọn chạy trốn, trái lại đón tia đỏ như mũi tên kia, hướng về con mắt to kia nhanh chóng chặn lại!

“Xèo! Xèo! Xèo!”

Con mắt to kia lại liên tiếp chuyển động mấy lần, từng tia từng tia đỏ như mũi tên mà bắn ra, dày đặc hướng Diệp Nhan bay tới!

Cùng lúc đó, Diệp Nhan từ trên xuống dưới, như sao băng rơi xuống, hướng thẳng đến con mắt to kia!

“Mẹ kiếp——”

Bởi vì những mũi tên đỏ kia quá nhiều, lại lao nhanh xuống, Diệp Nhan không tránh kịp, bị một tia đỏ lướt qua bờ vai, ở trên cánh tay lưu lại một vết xước không nhỏ!

Chỉ có điều, một giây sau, trong cơ thể hắn luồng năng lượng màu xanh lục kia, bỗng nhiên hiện ra, phát ra ánh sáng màu xanh lục, nhanh chóng chữa trị vết thương của hắn!

Hầu như trong chớp mắt, vết thương của hắn liền được chữa trị hoàn hảo không chút tổn hại, cùng với lúc không bị thương không khác biệt nhau lắm!

“A. . .”

Diệp Nhan ý vào tác dụng chữa thương của năng lượng màu xanh lục, tiếp tục lao nhanh xuống, bất chấp tia đỏ khắp trời đang bắn tới, hướng cái con mắt to kia nhanh chóng đánh tới!

Ở từ nơi sâu xa, Diệp Nhan thậm chí có loại cảm giác, ở bên dưới con mắt to này, nhất định còn cất giấu cơ duyên cùng tạo hóa khác!

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, lúc này, Diệp Nhan như một sao băng lao nhanh xuống, đi tới trước mặt con mắt to!

Con mắt to như sân bóng kia, nhìn thấy Diệp Nhan lảng không lao từ trên xuống dưới, bỗng nhiên lại lộ ra sợ hãi, con ngươi co rút lại, một giây sau liền muốn đem mắt nhắm lại!

“Keng!”

Ngay trong nháy mắt, Diệp Nhan vùng kiếm rơi xuống, như sao băng rơi xuống trái đất, cầm kiếm băng trong tay, một chiêu kiếm bay xuống, mang theo khí thế như sấm vang chớp giật, mang theo phong thái vũ trụ sụp đổ, đem thanh kiếm kia cắm ở bên trên con mắt to đỏ như màu máu kia!

“Hồng!”

Đang bị băng kiếm xuyên vào, trong nháy mắt con mắt to kia bỗng nhiên xuất hiện vết rạn nứt, toàn bộ con ngươi màu máu kia đột nhiên trở thành tối tăm!

Mà cùng lúc đó, Diệp Nhan dựa vào quán tính từ trên xuống dưới, trực tiếp xuyên qua con mắt to kia, biến mất ở bên trong bùn cát dưới đáy biển!

Toàn bộ đáy biển thay đổi bất ngờ, bùn cát ở khắp nơi mảnh liệt, mệnh mệnh không giới hạn!

“Chuyện này. . . Đây là địa phương nào?”

Lần thứ hai mở mắt ra, sau đó Diệp Nhan nhìn hoành cảnh xung quanh, kinh ngạc nói không ra lời.

Hóa ra là, sau khi hắn xuyên qua con mắt to, mới phát hiện ở bên trong con mắt đỏ như màu máu mắt này, còn có một mảnh không gian rất lớn. Nơi này có kỳ hoa dị thảo, hòn non bộ có suối phun, cây cỏ có hương thơm hoàn toàn tươi đẹp, hoa - bướm - chim hoàn toàn nhiều, có thể nói là một mảnh bồng lai tiên cảnh!

Ở trong con mắt lớn này, lại tồn tại không gian độc lập như vậy, phiêu phiêu lượn lờ, như mộng như ảo! Diệp Nhan nhìn phong cảnh trước mắt, không khỏi không cảm khái công lao tạo hóa của trời đất, chỉ là một ý niệm của trời đất!

Sau khi thích ứng cảnh vật chung quanh, trong lòng Diệp Nhan hiếu kỳ, liền hướng hoa cỏ ở nơi sâu đi, muốn nhìn một chút ở bên trong con mắt to này,

rốt cuộc cất giấu bí mật gì.

Sau khi băng qua một đoạn rừng rậm cây cối, Diệp Nhan nhìn thấy, ở ngay chính giữa không gian con mắt to, được bao quanh bởi hoa và cây cối, có một hình vẽ Thái Cực lớn, bên trên hình vẽ Thái Cực có một cái quan tài đen bằng sắt.

Cái quan tài sắt kia u ám, lộ ra một luồng khí tức máu tanh tà ác, khiến người ta nhìn một chút thì có loại cảm giác không rét mà run. Ở bên cạnh quan tài sắt không xa, có bàn ghế gỗ, ở trên ghế gỗ, có hai cổ thi thể khô quắt đang ngồi!

Hai cổ thi thể khô kia một mặc áo tím, một ăn mặc áo đen, một tím một đen, chính đang ngồi trên ghế bên cạnh cái bàn chơi cờ.

Bộ thi thể khô áo đen kia ngồi nghiêm chỉnh, con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm bàn cờ; mà bộ thi thể khô áo tím kia thì lại cầm trong tay một quân cờ màu đen, đang muốn hướng về trên bàn cờ đánh xuống, khoảng cách cái quân cờ kia cách bàn cờ chỉ có mấy phân!

Nhưng dù là chỉ còn mấy phân, tay hắc viễn cũng không thể hạ xuống, ngay lập tức thời gian bị đứng lại! Đăng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Chết Đi Sống Lại!

Dịch giả: Simple

Hai cổ thi thể khô an vị ở phía trước bàn cờ, duy trì cái tư thế này, cũng không biết qua bao nhiêu ngàn năm vạn năm!

Diệp Nhan suy đoán, hai người kia hẳn là ở đây trông coi quan tài, nhưng là, cũng không biết nguyên nhân gì, thời điểm bọn họ đang chơi cờ bỗng nhiên chết rồi, hơn nữa còn là trong nháy mắt chết đi!

Diệp Nhan càng xem, càng cảm thấy trên bàn cờ kia có gì đó quái lạ, hẳn đi lại một bên, muốn nhìn một chút trong quan tài bên cạnh rốt cuộc đặt cái gì!

Thế nhưng, hẳn mới vừa bước ra hai bước, liền cảm giác trong cơ thể năng lượng màu xanh lục trong đan điền hơi động, bắt đầu nhanh chóng loé lên!

Có nguy hiểm!

Nhìn thấy cái tín hiệu này, Diệp Nhan lập tức đề cao cảnh giác! Nhưng cái quan tài kia gần trong gang tấc, hẳn thực sự không muốn từ bỏ!

Ngay lập tức, Diệp Nhan ổn định tin thần, một bên luôn chú ý biến hóa xung quanh, một bên tiếp tục đi về phía trước! Bởi vì hẳn rất muốn nhìn một chút, ở trong quan tài này, rốt cuộc có phải là con gái của công tước nước Đức kia hay không!

Hơn nữa, hẳn càng muốn biết, nơi này rốt cuộc có bảo bối gì!

Diệp Nhan lại đi về phía trước hai bước, năng lượng màu xanh lục trong cơ thể lấp loé càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, tần suất cực kỳ dọa người!

“Ta ngược lại muốn xem xem, trong quan tài này có cái gì...”

Diệp Nhan một bước tiến lên, dùng tay vịn ở chiếc quan tài sắt kia, đồng thời trên tay hơi dùng sức, đem chiếc quan tài sắt kia đẩy ra!

“Gào ——”

Trong tích tắc quan tài sắt bị đẩy ra, từ dưới đáy quan tài sắt, bỗng nhiên truyền tới một tiếng gào thét đinh tai nhức óc, giống như tới từ nơi 18 tầng địa ngục!

Cùng lúc đó, một vệt bóng đen từ trong quan tài bốc thẳng lên, mang theo khí thể hủy diệt vạn vật, cảm giác như vạn vật sụp đổ, một đường phá tan 18 tầng địa ngục, xông thẳng lên trời xanh, gào thét chạy trốn!

Diệp Nhan chỉ kịp liếc mắt nhìn, chỉ cảm thấy toàn bộ quan tài sắt thật giống như liền với địa ngục vô tận, cái nhìn này trực tiếp nhìn xuyên qua 18 tầng, vang vọng xuống phía dưới Cửu U đến nơi địa ngục!

Mà lúc này, bóng đen kia đã gầm thét, gãy giữa, gào thét, phá tan trở ngại 18 tầng địa ngục, gào thét mà lên, lập tức liền muốn phá quan mà ra!

“Không được!”

Diệp Nhan hô khẽ một tiếng, tâm nói hồng rồi, lần này không biết thả quái vật gì đi ra!

Nhưng là, tất cả đến quá mức đột nhiên, tốc độ bóng đen kia cực nhanh, sức mạnh cực mạnh, tốc độ gió lốc trên 90 ngàn, trong nháy mắt từ trong quan tài dâng trào ra, lại như vô số khói đen, trong tích tắc lan ra!

“Ha ha, ta rốt cục tự do —— ta rốt cục tự do —— “

Cái khói đen kia không ngừng mà rít gào, mừng như điên có, nổi giận có, toàn bộ khói đen đã khuấy gió nổi lên vô tận, trong nháy mắt toàn bộ thể giới trong con mắt to kia đất đá bay mù trời, cây cối rền vang đầy trời, tất cả mọi thứ ở bên trong đều nhanh chóng bị hủy diệt!

“Chạy mau!”

Diệp Nhan quay đầu lại, xoay người liền chạy! Bởi vì hắn phát hiện, tình huống bây giờ đã vượt qua giới hạn nhận thức của hắn, nếu không chạy, phỏng chừng ngày hôm nay liền chết ở nơi này!

Thế nhưng, ngay lúc Diệp Nhan xoay người muốn chạy trốn, hắn bỗng nhiên kinh ngạc nhìn thấy, khắp trời đầy khí thể hủy diệt, nhưng ở trong gió điên cuồng này, hai cổ cây khô kia vừa nãy chơi cờ lại sừng sững không ngã!

Hơn nữa, càng khiến người ta kinh ngạc chính là, bộ cây khô áo tím kia cũng không biết là bị gió thổi, không ngờ sống lại, tay hắn vốn định hạ xuống, giờ khắc này lại “Đùng” một tiếng, đem cái quân cờ màu đen, rơi xuống đất, đặt lại trên bàn cờ!

Tay để trên không trung không biết mấy ngàn năm, rốt cục vào đúng lúc này hạ xuống!

Cờ trên tay đặt xuống bàn cờ, gió ngừng lại!

Nhưng là con gió điên cuồng kia chỉ ngừng trong một giây đồng hồ, một giây sau đó càng điên cuồng hơn, cuốn lấy khói đen vừa nãy thoát ra, nhanh chóng hướng về trong quan tài lại!

Loại cảm giác đó, thật giống như có một bàn tay khổng lồ vô hình, muốn đem yêu ma vừa xuất thế lại phong ấn trở lại!

“Không —— các ngươi không thể như thế đối với ta —— “

“Cứu mạng —— cứu ta —— “

Bóng đen kia phát ra tiếng kêu thê thảm, như nữ nhân kêu gào, như bà lão kêu khóc, chấn động đến Diệp Nhan suýt chút nữa phun ra một ngụm máu tươi! Áp lực vô hình này không thể ngăn nổi, vẫn là cuối cùng bị đẩy trở về lại quan tài, giống như chưa từng bị mở ra!

Bóng đen kia sau khi bị phong ấn trong quan tài, Diệp Nhan còn nghe thấy tiếng rít gào không cam lòng, mà cùng lúc đó, ở bên ngoài khí thể hủy diệt vẫn tiếp tục không dứt, cây cối đổ ập xuống!

Ở trong cuồng phong đất đá bay mù mịt, dường như có vô số yêu ma quỷ quái, các loại âm thanh gào khóc, tiếng quỷ kêu, tiếng sói tru, còn có tiếng cười khanh khách không dứt bên tai, khiến người ta sờn cả tóc gáy!

Ở bên trong khí thể hủy diệt khắp trời, thân thể Diệp Nhan cũng đầy rẫy vết thương, nếu như không phải trong cơ thể có năng lượng màu xanh lục đang không ngừng chữa trị, khả năng hắn đã sớm biến thành tro bụi!

Hắn muốn mau chóng rời khỏi, ở trong môi trường này, hắn căn bản không chống đỡ được bao lâu nữa!

Nhưng là, đúng lúc này, ánh mắt Diệp Nhan sáng lên, chợt nhìn thấy một sự việc không tưởng tượng nổi!

Do tất cả mọi thứ xung quanh đã bị phá hủy hầu như không còn, ngay cả hai cổ cây khô vừa nãy cũng đã không thấy tăm hơi, khả năng đã sớm hóa thành tro, vì lẽ đó, hiện trên mặt đất ngoại trừ cái quan tài kia, hầu như không có thứ gì, tất cả đều thành bột phấn, chính là ở trên trời không ngừng mà xoay tròn!

Thế nhưng, ở bên dưới gỗ vụn, ở trong không trung, Diệp Nhan kinh ngạc nhìn thấy, vị trí hai cổ cây khô vừa nãy, lại có một cái túi màu vàng óng rơi trên mặt đất, không nhúc nhích, mặc cho con lốc tàn phá, cũng không thổi được nó, cũng không hủy được nó!

Cái kia, tuyệt đối là bảo bối!

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, lúc đó Diệp Nhan cũng hiểu khi vận may đến, thì người ta linh hoạt khôn ngoan hơn, chạy tới một phát bắt được cái túi kia, sau đó cũng không quay đầu lại, hướng về phương hướng lối ra liền chạy đi!

Cho tới giờ khắc này, hắn còn không biết, đồ trong túi này, hơn nữa sẽ khiếp sợ thể giới, trực tiếp thay đổi vận mệnh hắn!

Lúc này xung quanh đổ nát, gỗ vụn đầy trời ào ào rơi xuống, đá vụn ào ào rơi xuống, âm thanh gào khóc thảm thiết nổi lên bốn phía, tất cả giống như địa ngục!

“Đạo hữu, chạy đi đâu?”

Đúng lúc này, một âm thanh trong trẻo đột nhiên vang lên, xẹt qua hư không, thẳng vào đầu óc Diệp Nhan!

Trong tích tắc nghe được thanh âm này, Diệp Nhan cảm giác đầu vang lên ầm ầm, suýt chút nữa da đầu đều nổ!

Ở bên trong bầu trời hủy diệt này, làm sao còn có người sống!

Giống như tia điện xẹt qua, cùng một vị trí, làm cho kinh hãi!

Hóa ra là, hai cô thầy khô kia vừa nãy đã sống lại ở chỗ không xa, không biết lúc nào, đang đứng ở phía sau hắn, một đen một tím, vạt áo theo gió mà động, lằng lằng dường như tiên quý!

Nhanh, chạy mau!

Ở trong tích tắc kia, Diệp Nhan nhanh chóng có phán đoán, hiện tại ở lại, tuyệt đối là một con đường chết!

Người chết sống lại, tuyệt đối không bình thường, tuyệt đối không phải chuyện tốt lành gì! Trốn, mau chóng trốn!

Trong lòng hắn điên cuồng, cũng mặc kệ cuồng phong đầy trời, dùng khí lực bình sinh to lớn nhất, hướng về lối ra chạy như điên! Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Kỹ Năng Gấp Búp Bê!

Dịch giả: Simple

“Đạo hữu, ở lại đi!”

“Vạn cờ đã chuẩn bị tốt, có thể hay không bùng con mắt dậy thấy mình tay không?”

Nhìn thấy Diệp Nhan tiếp tục chạy trốn, áo tím kia tiện tay vung lên, một cơn gió mạnh mẽ gào thét trực tiếp mà đi!

Con gió kia cực kỳ bá đạo, trong nháy mắt để Diệp Nhan có loại cảm giác cái chết gần kề!

“Hàn Băng chú -- cánh cửa vạn vật!”

Ở trong nháy mắt đó, bản thân Diệp Nhan đã sử dụng chiêu thức mạnh nhất, biến ảo ra Hàn Băng ngàn năm cùng cơn gió kia đụng vào nhau!

“Àm!”

Cho dù như vậy, điệp nhan vẫn bị trọng thương, khắc ra một ngụm máu tươi, trực tiếp bay ra xa, sau khi hắn rơi xuống đất, cũng không ngừng lại, trực tiếp dựa vào nguồn sức mạnh này, hướng về lối ra chạy như bay!

“Đạo hữu, người trốn không thoát!”

Áo tím kia ồ một tiếng, dường như đã đánh giá thấp thực lực Diệp Nhan, hắn nhất thời giận dữ, lại lấy tay chỉ một cái, một đạo hàn quang xẹt qua hư không, hướng thẳng đến Diệp Nhan mà đi!

Mà lần này, trong nháy mắt Diệp Nhan tê cả da đầu, bởi vì hắn phát hiện, lần này công kích đã vượt qua khỏi sức chịu đựng của hắn, nếu như gắng đón đỡ, hắn chắc chắn phải chết!

Ở thời khắc sinh tử này, trong lòng Diệp Nhan đột nhiên sáng ngời, bỗng nhiên bí quá hóa liều, đồng thời cũng là phương pháp duy nhất chạy thoát thân!

Ở bên trong nhanh chóng chạy trốn, liều mình trốn chạy, trong giây lát Diệp Nhan quay đầu lại, cũng không làm bất luận sự chống cự nào, chỉ là hướng về áo đen cùng áo tím kia nở nụ cười, đồng thời lấy ra cái túi màu vàng óng kia, ở trước mắt bọn hắn quơ quơ!

Trong nháy mắt nhìn thấy túi vàng kia, áo tím mặt biến sắc, dường như hơi có kiêng kỵ, bỗng nhiên thu tay lại!

Mà cũng trong lúc đó, Diệp Nhan tiến lên một bước, bước ra lối ra mà chạy thoát!

Diệp Nhan âm thầm vui mừng, hấn vừa nẩy sở dĩ đánh cược một lần, chính là tính chính xác bảo bối trong túi vàng này, người áo tím kia cũng sợ tổn thương bảo vật, cho nên mới trong nháy mắt lựa chọn thu tay lại!

Mà trong nháy mắt này, vừa vặn đủ để Diệp Nhan trở về từ cõi chết!

“Đạo hữu, dừng chân...”

“Đạo hữu, ngươi cầm đồ vật địa các, tam sơn ngũ nhạc, tứ hải bát hoang, ngươi tuyệt đối không thể trốn được...”

“Đạo hữu...”

Diệp Nhan một lần nữa bơi về đáy biển, quay đầu lại nhìn lên, phát hiện con mắt to chính là đang thông thả nhắm lại, hấn chỉ cảm thấy tiếng vọng quanh quẩn bên tai, là lời cảnh cáo của người áo tím!

Từ đầu đến cuối, người áo đen không có ra tay. Chỉ có điều, vừa nghĩ tới ánh mắt hấn có thể nuốt chửng tất cả, Diệp Nhan đều cảm giác tê cả da đầu.

Diệp Nhan không dám dừng lại, bắnmột khẩu quyết bế khí, nhanh chóng hướng về bên bờ bơi đi!

Cũng may là hấn trong biển bơi thời gian rất lâu, cũng không có gặp phải cái gì ngăn cản.

Hấn vốn đang sợ người áo tím kia đuổi theo, bây giờ nhìn lại, người áo tím cùng áo đen dường như không thể rời khỏi con mắt to, nếu không, bọn họ phỏng chừng đã sớm đuổi theo!

Điều này cũng làm cho Diệp Nhan thở phào nhẹ nhõm, dù sao lần này hấn thu hoạch không nhỏ, nghe người áo tím kia nói, túi vàng này là bảo bối “Địa các”. Tuy rằng không biết các là cái tổ chức gì, có điều, từ công lực người áo tím của người ta không khó nhìn ra, cái “Địa các” này tuyệt đối không phải dễ trêu! Cái người áo đen kia, càng là sâu không lường được!

Xem ra, sau này phải cẩn trọng một chút, đừng vạn nhất thật bị “Địa các” truy sát, vậy thì chơi không vui nhì!

Trong lòng Diệp Nhan lo lắng an nguy Hạ Đất, sau khi hấn thoát khỏi nguy hiểm, không kịp xem đồ trong túi vàng, ngay lập tức hướng về bên bờ bơi đi

Thế nhưng, sau khi trở lại lâu đài công chúa, Diệp Nhan phát hiện quần áo cùng di động của chính mình vẫn còn, nhưng Hạ Đất lại không biết đi chỗ nào.

Diệp Nhan tìm xung quanh một vòng, cũng không có nhìn thấy bóng dáng Hạ Đất. Điều này làm cho hấn rất lo lắng, dù sao căn cứ vào kinh nghiệm hai ngày trước, Hạ Đất đi đến chỗ nào, lưu manh cũng đi đến chỗ đó, Diệp Nhan rất sợ Hạ Đất sẽ có cái gì bất trắc.

Không thấy Hạ Đất, Diệp Nhan chỉ có thể rời khỏi lâu đài công chúa trước, đi xung quanh tìm xem.

Ở trên đường đi ra ngoài, Diệp Nhan gọi điện thoại cho Hạ Đất mấy lần, đều là trong trạng thái không có người nghe, điều này cũng làm cho hấn càng thêm lo lắng.

“Này, Thiên Hồ ca, ta là Diệp Nhan...” Sau khi ra khỏi lâu đài công chúa, Diệp Nhan bấm số điện thoại Phạm Thiên Hồ.

“Này, Diệp lão đệ a, tình huống ngươi bên kia thế nào rồi?”

Phạm Thiên Hồ ở trong điện thoại khụ hai tiếng, “Ta cho ngươi biết a, bữa ăn hôm bữa mà Hạ Đất làm thực sự là quá khủng bố, hiện tại vết thương cũ của ta đều sắp tái phát... Khụ khụ...”

“Thiên Hồ ca, ta hiện tại không có thời gian cùng ngươi tán gẫu a... ta không thấy Hạ Đất...”

“Cái gì? Hạ Đất mất tích?” Phạm Thiên Hồ bên kia cũng là cả kinh.

“Ừm, sau khi chúng ta đến lâu đài công chúa, nàng liền đi mất rồi, điện thoại cũng không nghe. Ngươi hiện tại điều tra giúp ta điều tra khu vực xung quanh lâu đài công chúa một chút, xem nàng đi về đâu rồi...”

“Được rồi, ngươi đừng có gấp ha, chờ chút...”

Ở bên kia Phạm Thiên Hồ cúp điện thoại, phỏng chừng là thông báo cảnh sát giám sát tới. Đối với cấp bậc sĩ quan như hấn điều ra một ít cảnh sát là rất dễ dàng.

Nhân lúc thời gian này, Diệp Nhan lại gọi điện thoại cho Hạ Đất, cũng là trạng thái không có người nghe, điều này làm cho Diệp Nhan càng ngày càng lo lắng.

Chỉ có điều, Diệp Nhan xoay điện thoại di động, trong lúc vô tình mở ra bạn bè của Hạ Đất, vừa nhìn bên dưới, trong nháy mắt để hấn kinh ngạc đến ngây người!

Bởi vì hấn kinh ngạc phát hiện, nha đầu này ở mười phút trước, lại vẫn gửi đi một tin nhắn cho bạn bè!

“Wow, búp bê đẹp quá, bản mỹ nữ ngày hôm nay muốn lấy hết các búp bê ở đây , để cho các người chứng kiến kỹ năng gấp búp bê của ta (khuôn mặt tươi cười)...”

Ở mặt sau , còn bỏ sung thêm một tấm ảnh Hạ Đất cầm một búp bê con trai.

Nhìn thấy tình hình này, trong nháy mắt Diệp Nhan biến dờ khóc dờ cười. Thì ra, nha đầu này không nghe điện thoại, lại là chạy đến bên trong phòng chơi game để lấy búp bê!

Đúng lúc này, số điện thoại Phạm Thiên Hồ gọi tới .

“Này, Diệp lão đệ, vừa nãy ta tra xét chu vi giám sát, phát hiện Hạ Đất biến mất ở con phố gần đây. . .”

“Người giúp ta tìm, ở xung quanh đây có chỗ nào có phòng chơi game loại lớn không?”

“Phòng chơi game? Ta xem một chút nha, trong thành phố đúng là có hai nơi có phòng chơi game lớn, của một người tên là Đại Phú Ông, một người khác tên là Ba Tư Phi Nhĩ, chính là ngày hôm qua chúng ta bắt tội phạm truy nã kia. Hơn nữa căn cứ vào manh mối người cùng Hạ Đất cung cấp, cái Ba Tư Phi Nhĩ này đúng là trung tâm chụp trộm khách, trong tay ta gần đây nhất đang vướng víu nhất là một vụ án, có người nói chỗ đó có hơn 200 người đi chụp trộm khách, căn bản là bất không xong. . .”

“Hạ Đất chính là đi vào phòng chơi game trong thành phố, trước tiên không nói với người ha, ta đi tìm nàng đây. . .”

Bản năng trực giác Diệp Nhan tới, Hạ Đất tuy rằng hiện đang không có nguy hiểm, nhưng lại ở trong khu sòng bạc mang tính chất trò chơi thời gian lại lâu như vậy, có khả năng sẽ xảy ra chuyện, đặc biệt là ở ngay trung tâm giải trí Ba Tư Phi Nhĩ. Vạn nhất gặp phải hơn 200 người đi chụp trộm khách, vậy thì phiền phức.

“Khoan cúp máy. . . Diệp lão đệ, còn có một tình huống. . .” Phạm Thiên Hồ ở đầu dây bên kia nói, “Căn cứ vào thông tin, đi cùng Hạ Đất, còn có một cô gái mặc đồ đen. . .”

“Còn có một cô gái khác?” Diệp Nhan sững sờ, trong đầu suy nghĩ Hạ Đất ối là Hạ Đất, khả năng kết giao của nha đầu này cũng quá mạnh mẽ đi, mới không được bao lâu, vậy mà lại cùng người khác hoà làm một cùng nhau đi. Đáng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Siêu Cấp Giác Quan Thứ Sáu!

Dịch giả: Simple

“Ừm, từ thông tin đưa tới, cô bé gái kia dường như rất lợi hại. Lúc đó, có mấy tên côn đồ muốn bắt nạt Hạ Đất, đều bị cô gái áo đen đó đánh ngã...” Phạm Thiên Hồ nói tiếp, “Diệp lão đệ, ta xem người không cần quá lo lắng, ta lại cảm thấy Hạ Đất đi cùng cô gái đó sẽ không sao...”

“Cảm ơn lời chúc của người, chờ nàng về, lại mời người tới nhà ăn cơm ha...” Nghe được lời nói của Phạm Thiên Hồ, Diệp Nhan thờ phào nhẹ nhõm, trêu đùa nói.

“Quên đi, người vẫn là giết ta đi...”

“Về rồi tán gẫu sau...”

Sau khi cúp điện thoại, Diệp Nhan bắt đầu hướng về phương hướng con phố đi.

Tuy rằng Hạ Đất tạm thời không gặp nguy hiểm, nhưng cô gái áo đen kia dù sao cũng không rõ lai lịch, hơn nữa trong khu vui chơi lại là nơi ngư long hỗn tạp, ở trong đó thời gian lâu như vậy, cũng sẽ có chuyện xảy ra.

Ở trên đường đi, Diệp Nhan thuận tiện quan sát tìm một nơi không có người. Bởi vì hần lên bờ lâu như vậy, cũng không có kiểm tra cái túi vàng kia. Hần rất tò mò, bên trong rốt cuộc là có món đồ gì.

Sau khi xác định bốn phía không có người, hần mở túi vàng ra, nhìn thấy ở bên trong túi, có một tấm dùng giấy thép vàng kết thành đồ án, mặt trên đều là chi chít các đường nét, cũng không biết đồ vật này viết cái gì; ngoài ra, còn có một hạt châu màu đỏ, hạt châu kia xem ra bình thường, cùng với quả cầu pha lê không khác là bao.

Thế nhưng, ngay lúc ngón tay Diệp Nhan chạm vào hạt châu, thì trong tích tắc cảnh tượng khó tin xảy ra!

Chỉ thấy ở bên trong hạt châu, có một luồng năng lượng màu đỏ, theo kinh mạch ngón tay Diệp Nhan, trực tiếp chảy tới trong đan điền hắc. Mà cùng lúc đó, cái hạt châu kia lại trong nháy mắt biến mất tiêu!

Năng lượng màu đỏ sau khi đi vào, cùng năng lượng màu xanh lục vốn có trong cơ thể Diệp Nhan quán quýt lấy nhau, hình thành nên một đồ án giống như Thái Cực song ngư, ở trong đan điền Diệp Nhan mà không ngừng xoay tròn.

Chỉ có điều, lần này Diệp Nhan cũng không có cảm giác gì đặc biệt, cũng không có cảm thấy thể trạng lần thứ hai tăng cường. Luồng năng lượng màu đỏ kia sau khi tiến vào trong cơ thể hắc, lại nhanh chóng yên tĩnh lại!

“Đây là cái gì? Lẽ nào cũng là một viên tiên đan đặc biệt?”

Nói thật, tuy rằng qua nhiều năm như vậy, Diệp Nhan đối với mình trước kia nuốt viên thuốc kia, sau đó trong cơ thể sản sinh ra năng lượng màu xanh lục, hoàn toàn không biết gì cả, chớ nói chi là hiện đang hấp thu năng lượng màu đỏ.

Chỉ có điều, Diệp Nhan có thể nhìn ra, năng lượng màu đỏ này cùng năng lượng màu xanh lục, dường như rất tương tự nhau. Còn có công hiệu gì, chỉ có thể từ từ sau đó mới biết.

Diệp Nhan thu hồi giấy thép vàng, tiếp tục hướng về con phố mà đi, khoảng chừng sau năm phút, hắc nhìn thấy khu vui chơi gọi là “Đại Phú Ông”!

Khu vui chơi này tổng cộng có năm tầng, đi vào chính là một nơi vô cùng lớn đầy đủ các loại trò chơi. Sau khi Diệp Nhan đi vào, nhìn thấy bên trong phần lớn đều là một ít học sinh tiểu học, một ít thì đang chơi The King of Fighters, một ít thì chơi đua xe, còn có một ít trẻ hơn thì đang chơi trò câu cá.

Trong lòng Diệp Nhan rất rõ ràng, loại khu vui chơi này đều bố trí rất có quy tắc, những khu vui chơi càng gần bên trong, thường đều dành cho người lớn chơi, mà khu càng ở bên ngoài hoặc ở tầng dưới, đều là dành cho các học sinh trẻ nhỏ chơi, thật ra đều là dùng để che mắt người!

Còn như liên quan đến nơi đánh bạc cùng với giao dịch chợ đen, thường là đều ở tầng hầm, nơi đó đều được trông coi chặt chẽ!

Còn như Hạ Đất chơi trò gấp búp bê, thì mỗi một tầng đều có. Diệp Nhan chỉ có thể đi từng tầng mà tìm, nhìn xem Hạ Đất có hay không trong khu vui chơi này.

Thế nhưng, lên tới khu vui chơi trên tầng năm, cũng chính là tầng cao nhất, Diệp Nhan cũng không nhìn thấy tung tích Hạ Đất. Những cái máy gấp búp bê kia bên cạnh xác thực có không ít người, có điều đều là một vài cô bé mười bốn, mười lăm tuổi, nếu không nữa thì chính là vài cô gái sinh viên đại học mang theo bạn trai tới chơi.

Diệp Nhan phát hiện, ở tầng bên trong này, đã xuất hiện rất nhiều thiết bị trò chơi tính chất đánh bạc!

Trong đó có một cái máy gọi là “Slot machine”, Diệp Nhan rất quen thuộc. Cái máy này chơi rất đơn giản, chính là đưa vào vài đồng xu nhất định vào khe rồi sau đó gạt tay quay, nếu trên màn hình xuất hiện ba hình vẽ giống nhau, thì bạn có thể thu được rất nhiều tiền!

Hơn nữa, phần thưởng slot machine đều là sẽ được lấy kể lên, nói cách khác, người phía trước thua càng nhiều, người phía sau có thể có thể thu được số tiền lại càng lớn, thậm chí một đêm cũng có khả năng phát tài! Cái slot machine này cũng là nơi hấp dẫn người ta nhất!

Chỉ có điều, Diệp Nhan cũng rõ ràng, trên đời này không có cái bánh nào dễ ăn cả, rất nhiều người chơi slot machine đều táng gia bại sản!

Lúc Diệp Nhan đi tới, nhìn thấy một người đàn ông đeo kính mắt đang chơi.

Người đàn ông đeo kính mắt dường như là vận may không tốt, lần thứ nhất, hắc thử dùng ba đồng xu để chơi, nhưng mà sau khi gạt tay quay, trên màn hình xuất hiện hai trái chuối cùng một trái táo; lần thứ hai, hắc lại dùng chính đồng xu, nhưng trên màn hình lại xuất hiện ba hình không giống nhau.

Diệp Nhan đứng ở bên cạnh, xem người đàn ông đeo kính mắt liên tiếp chơi mấy lần, thua đến mấy ngàn đồng tiền, cũng có một lần nào thành công.

Diệp Nhan lắc lắc đầu, chuẩn bị rời đi.

Mà lúc này, cái gã đeo kính kia chỉ còn dư lại đồng xu cuối cùng, hắc khẽ cắn răng, trực tiếp đưa vào.

Vốn là Diệp Nhan cũng định đi rồi, nhưng cái gã đeo kính ở đó lại đưa đồng xu vào khe, trong tích tắc ở trong đầu Diệp Nhan, bỗng nhiên sinh ra một cảm giác rất mãnh liệt —— hắc cảm giác gã đeo kính lần này, tuyệt đối là ba trái anh đào!

Cảm giác này cực kỳ mãnh liệt, không ngừng chấn động đầu óc Diệp Nhan —— anh đào, nhất định là anh đào!

Loại dự cảm này đến rất mãnh liệt, hầu như có loại cảm giác sôi trào mãnh liệt. Diệp Nhan cảm giác nhịp tim đập của chính mình bắt đầu tăng nhanh, chỉ có một âm thanh quanh quẩn ở trong đầu —— anh đào, anh đào!

Hắc thậm chí có loại buột miệng nói ra, muốn kích động mà la to!

Tại sao lại như vậy?

Diệp Nhan có chút kỳ quái, chính mình làm sao sẽ sinh ra dự cảm mãnh liệt như thế!

Đang lúc này, cái gã đeo kính kia giật tay quay, trên màn hình hoa quả đang không ngừng quay cuồng, rất lâu sau đó mới ngừng lại.

Cái hình vẽ đầu tiên ngừng lại, vậy mà thực sự là anh đào!

Tiếp theo, hình thứ hai, lại là anh đào!

Hình thứ ba, lại vẫn là anh đào! ! !

Thấy cảnh này, Diệp Nhan ngẩn người, ta xui, không thể nào, linh cảm chính mình lúc nào lại đúng như thế?

Cái gã đeo kính kia sau khi nhìn thấy ba cái anh đào, vui mừng la hét vài tiếng, đồng thời lại thất vọng, bởi vì nếu như vừa nãy hẳn lại thêm vài cái đồng xu, hiện tại rất khả năng đã kiểm lời không ít tiền.

Ở số tiền lãi kén sù kích thích phía dưới, gã đeo kính lại tiếp tục đưa vào gấp ba lần đồng xu.

Nhưng lúc này đây, Diệp Nhan không có cái loại dự cảm mãnh liệt vừa nãy kia, đúng như dự đoán, gã đeo kính cũng không có trúng thưởng!

Chẳng lẽ, giác quan thứ sáu của chính mình thật sự lại được tăng cường? !

Trong lòng Diệp Nhan vì muốn nghiệm chứng ý tưởng kia, cũng đi tới quầy hàng đem số tiền trên người chỉ còn 200 đồng đưa vào thẻ từ, dự định đi tới slot machine thử nghiệm một tý. Đăng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Nam Cung Diễm!

Dịch giả: Simple

Lần thứ nhất, Diệp Nhan không có cảm giác nào, vì lẽ đó hẳn cảm giác mình sẽ không thắng, cũng chỉ đưa vào ít tiền.

Đúng như dự đoán, sau khi giật tay quay, trên màn hình xuất hiện ba hình không giống nhau, số tiền của Diệp Nhan liền bị ăn đi.

Lần thứ hai cũng giống như vậy, Diệp Nhan cũng chỉ đưa vào ít tiền, hình ảnh tiếp tục lại không giống nhau.

Liên tục chơi năm lần như thế, Diệp Nhan đều là thua hết vốn ban đầu, hẳn cũng không thể làm xuất hiện ba hình giống nhau! Chỉ có điều, năm lần này, hẳn đều là dùng số tiền rất ít để chơi, vì lẽ đó cũng không có thua bao nhiêu tiền.

Mãi đến tận lần thứ sáu, thì trước cái cảm giác rất mãnh liệt kia lại quay lại! Nó không ngừng chấn động đầu óc Diệp Nhan, để Diệp Nhan cực kỳ khẳng định: Quả táo, lần này nhất định là ba cái quả táo!

Cái cảm giác mãnh liệt kia, giống như dòi núi lấp biển xông tới, để cho Diệp Nhan không có một chút hoài nghi nào, tuyệt đối là ba cái quả táo, tuyệt đối sẽ không sai!

Ngay lập tức, ở loại linh cảm mãnh liệt này thúc đẩy bên dưới, Diệp Nhan đem tất cả tiền thừa của mình đều đưa vào, đem số tiền đã nhân lên tới gấp ba!

Trong lòng hẳn mang theo thấp thỏm giật tay quay, trên màn hình hoa quả không ngừng mà quay cuồng, nửa ngày mới dừng lại!

Một, hai cái, ba cái...

Trời ơi, quả táo, đúng là ba cái quả táo!

Dự cảm của hắn là đúng! ! !

Nội tâm Diệp Nhan mừng như điên, cũng không phải là bởi vì hắn kiếm được tiền lời mấy ngàn đồng, mà là bởi vì vừa nãy cái suy đoán kia của hắn —— là đúng.

Giác quan thứ sáu của hắn thật sự được tăng cường, hơn nữa tăng cường không phải một ít!

Diệp Nhan rất thông minh, hắn đã suy nghĩ đến, khẳng định là bởi vì luồng năng lượng màu đỏ kia, sau khi nó đi vào đan điền chính mình, để cho mình thu được giác quan thứ sáu vượt qua người thường!

Mang theo loại mừng rỡ này, Diệp Nhan lại chơi thêm mấy lần, kết quả chính như hắn dự liệu, trước mỗi lần trúng thưởng, hắn đều có loại dự cảm mãnh liệt, hơn nữa loại dự cảm này cực kỳ chuẩn xác, không kém chút nào!

Nửa giờ sau đó, Diệp Nhan từ vốn ban đầu là 200 đồng, bây giờ trong thẻ đã biến thành hơn 30 vạn!

Ta ngất, loại năng lực này cũng quá nghịch thiên đi!

Diệp Nhan không nhận được cảm khái, hắn hiện tại coi như là cái gì cũng không làm, chỉ là mỗi ngày đi mua vé số, đoán chừng đều có thể trở thành tỉ phú đi!

Ngay ở lúc Diệp Nhan điên cuồng lấy phần thưởng trong slot machine, ở lầu một khu vui chơi Đại Phú Ông, một màn hình điện tử lớn, nhất cử nhất động của Diệp Nhan đều bị chụp rõ ràng.

“Đi kiểm tra một chút, người này có hay không gian lận...”

Ở trên một cái ghế massage xa hoa, một phụ nữ quần đỏ ăn mặc gợi cảm đang lung lay ly rượu, đầy hứng thú nhìn vào trong màn hình tất cả mọi việc xảy ra.

Người phụ nữ này khoảng chừng chỉ có hơn hai mươi tuổi, trang điểm tương đối gợi cảm, bên dưới là quần đỏ, lộ ra nửa bộ ngực trắng và đùi thon, trên môi tô son “đỏ rực”, so với rượu vang bên trong ly còn muốn nóng rực hơn.

“Nam Cung tử, đã kiểm tra xong, tiểu tử này không có gian lận...” Một lát sau đó, một nữ vệ sĩ mặc áo đen đi tới, ở bên tai người phụ nữ quần đỏ nhỏ giọng nói vài câu.

“Không có gian lận, lại còn có thể thắng ta tới ba mươi vạn, hơn nữa lại rất chính xác, thú vị...” Nam Cung Diễm sửa lại lần váy một chút, “Đi tìm người đem hắn đến đây, để ta xem một chút rốt cuộc là thần tiên phương nào...”

Diệp Nhan ở bên này, hiển nhiên không biết lâu một đã xảy ra chuyện.

Chỉ có điều, trong lòng hắn cũng rõ ràng, loại khu vui chơi này là ngư long hỗn tạp, đâu đâu cũng có camera, nếu như hắn thắng quá nhiều, khó tránh khỏi sẽ bị người khác chú ý tới.

“Ô, anh chàng đẹp trai, một người sao, cùng đi uống một ly chứ...”

Ngay ở lúc Diệp Nhan muốn đi, một cô nàng ăn mặc quần áo nội y thò đi tới, tựa ở trên slot machine, hướng hắn quyến rũ nói.

“Không có hứng thú...”

Diệp Nhan thu hồi thẻ từ, dự định đi quầy hàng đem số tiền trong thẻ từ đổi thành tiền, không thèm nhìn cái cô nàng thò kia một chút.

“Gấp cái gì, cùng đi chơi một chút đi...” Người phụ nữ kia nói liền muốn kéo cánh tay Diệp Nhan, đem ngực hướng về thân thể hắn trượt qua.

“Thật không tiện, ta có bệnh thích sạch sẽ!” Diệp Nhan không biết làm sao, trực tiếp từ bên cạnh người phụ nữ kia né sang một bên, cái cô nàng thờ kia liền nhào đầu về phía trước.

“Hừ, ngươi không đi với ta, một phen tiền ngươi cũng không đem ra ngoài được...” Người phụ nữ kia thẹn quá thành giận, ở phía sau ôm vai nói.

“A, các ngươi tốc độ vẫn đúng là nhanh...”

Cho tới giờ khắc này, Diệp Nhan rốt cục cũng phát hiện, hắn đã bị nhìn chằm chằm! Cái cô nàng thờ này căn bản không phải là cô gái xung quanh đây, mà là người của khu vui chơi.

Diệp Nhan giương mắt nhìn một chút, phát hiện có một camera đang hướng về chính mình. Ánh mắt của hắn giống như có thể xuyên thấu không gian, nhìn thấy màn hình người đối diện vậy, “Nói đi, chủ nhân của ngươi ở nơi nào, ta không có thời gian, không có thời gian với các ngươi ở nơi này phí lời...”

“Được, tiểu tử, coi như ngươi có dũng khí! Lão bản chúng ta chính đang ở lầu một chờ ngươi!” Cái cô nàng thờ kia hừ một tiếng, hát đầu liền đi, nhưng còn chưa đi được hai bước, thì giày cao gót lệch đi, đặt mông ngồi ở trên mặt đất.

“Ai u, ngã chết lão nương...”

Diệp Nhan cũng không có rối rãi, trực tiếp đi tới lầu một.

Sau khi đi vào, sớm đã có một nữ vệ sĩ mặc áo đen đang đợi hắn, đem hắn dẫn tới trong một phòng khách xa hoa.

Ngồi ở trên ghế sofa trong phòng khách, là một người phụ nữ mặc quần đồ gợi cảm, hai chân nàng lúc này chính là đang treo ngược, dùng một cái tay nâng đầu, nhàn nhả lắc ly rượu vang đỏ. Loại chín chắn kia buông thả ra dưới bộ dáng mệt mỏi, có một loại vẻ đẹp không giống nhau!

Khuôn mặt tuyệt mỹ người phụ nữ kia, cùng với những bông hoa bên dưới, giống như không thuộc về thế giới này, giống như thuộc về một thế giới thần tiên vậy!

“Anh chàng đẹp trai, ngồi...”

Nhìn thấy Diệp Nhan đi vào, người phụ nữ kia sửa lại làn váy một chút, đem rượu đỏ đặt ở trên khay trà, đầy hứng thú nhìn Diệp Nhan.

“Ngươi là ông chủ Đại Phú Ông?”

Diệp Nhan tùy tiện ngồi ở trên ghế sofa, hướng lưng về trên sofa mà dựa vào, gọn gàng dứt khoát hỏi.

“Thế nào, không giống sao?”

Người phụ nữ quần đồ nhấp một miếng rượu đỏ, cười nói.

“Không phải không giống...” Diệp Nhan đem thân thể hướng về trước thăm dò, giương mắt nói rằng, “Ta xem trang phục ngươi đây, lại ngồi trên ghế sofa giống như là ở nơi kia đi...”

“Làm càn, ngươi làm sao dám nói Nam Cung tỷ như thế!”

Diệp Nhan vừa dứt lời, một nữ vệ sĩ bên cạnh mặc đồ đen liền một bước đi tới, nói liền muốn đánh Diệp Nhan.

Đối với cái trận thế này, Diệp Nhan đương nhiên sẽ không sợ. Hắn sờ đi nói như vậy, chính là muốn chọc giận đối phương một chút, xem cái người phụ nữ trước mắt này, rốt cuộc có phải là ông chủ Đại Phú Ông hay không.

“Bỏ đi, A Kha, ngươi đi xuống đi...” Người phụ nữ quần đồ dường như cũng không hề tức giận, ngược lại hướng thủ hạ khoát tay áo một cái, sau đó xoay đầu lại, khoe miệng khẽ nhếch, “Không nói lời vô ích với ngươi, ta chính là ông chủ Đại Phú Ông —— Nam Cung Diễm!”

“Được rồi, vậy thì không phí lời, ngươi tìm ta có chuyện gì? Ta không có nhiều thời gian...” Diệp Nhan hướng về trên ghế sofa nhích lại gần, gối đầu lên cánh tay, thoải mái nói Đấng bô: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Đã Đánh Cuộc Thì Phải Chịu Nhận Thua!

Dịch giả: Simple

Hiện tại Diệp Nhan gần như có một trăm phần trăm tin, Nam Cung Diễm trước mắt này, chính xác phải là ông chủ Đại Phú Ông. Dù sao người phụ nữ có cái quyết đoán cùng định lực này, thực sự là rất hiếm thấy. Không nghĩ tới, ông chủ khu vui chơi này là nữ, lại còn trẻ như vậy!

“Anh chàng đẹp trai, ta nghĩ đánh cược với ngươi một chút...”

Nam Cung Diễm lắc lắc ly rượu đỏ, hướng Diệp Nhan liếc mắt đưa tình.

“Đánh cược gì?”

“Cược vừa nãy ngươi thắng ba mươi vạn kia... Thắng ta, ba mươi vạn ngươi cầm đi, ta lại cho ngươi thêm 20 vạn. Thua, đem một cái tay để lại đây... Như thế nào tiểu ca, rất công bằng chứ?” Nam Cung Diễm ném 20 vạn lên trên khay trà, hơi có thâm ý cười nói.

“A, công bằng cái rắm... Ba mươi vạn này vốn là ta thắng, dựa vào cái gì đánh cược với ngươi?” Diệp Nhan đem chân đưa lên đến trên khay trà, một bộ dáng không đem đối phương để ở trong mắt.

Bởi vì Diệp Nhan rất rõ ràng, cùng người như vậy giao thiệp, liền không thể sợ. Ngươi càng sợ, chuyện về sau là càng không dễ xử lý.

“Nếu như ngươi không cá cược, thì ba mươi vạn này ngươi không thể nào cầm đi được...” Nam Cung Diễm đổi một cái chân khác giờ lên hai chân, ý tứ sâu xa mỉm cười.

Dù sao đây là địa bàn của nàng, điểm tự tin ấy nàng vẫn có.

“Được rồi, đánh cược đúng là có thể, chỉ có điều, cần đổi tiền đặt cược khác... Cái tay này của ta cũng không thể cho người, còn muốn giữ lại buổi tối sử dụng đây, ta vừa không có bạn gái, cái nhu cầu sinh lý đều là tự mình giải quyết, người nói là lấy sao...”

Hạ lưu, lưu manh! Sau khi Diệp Nhan nói xong, trong lòng nữ vệ sĩ bên cạnh liền không nhịn được mắng lên, người này làm sao vô liêm sỉ như vậy, lại công khai nói những lời như thế! Hiện tại Diệp Nhan mỗi ngày ở cùng Hạ Đát, muốn không bị làm cho ô nhiễm cũng khó.

“Người nói đi, đổi tiền đặt cược gì?”

Đối với Diệp Nhan “đủ loại trêu ghẹo”, Nam Cung Diễm dường như cũng không để ý, còn đây hứng thú nhìn hân, giống như là ăn chắc hân.

“Như vậy đi, nam tiểu thư, tâm trạng của ta ngày hôm nay tốt, ta liền đánh cược với người một chút!” Diệp Nhan đem chân thu hồi lại, lại đi về phía trước tìm, tay cầm lên trên bàn một viên xúc xắc, cười nói, “Nếu như ta thua, ba mươi vạn thuộc về người, ta thắng, cả người người thuộc về ta!”

“Tiểu tử người muốn chết, người có tư cách gì dám nói như vậy với Nam Cung tỷ?”

Lời vừa nói ra, nữ vệ sĩ bên cạnh thực sự không nhịn nổi, một quyền đánh tới, nàng muốn giáo huấn kẻ xấu xa nói năng lỗ mãng này một chút.

Chỉ có điều, Diệp Nhan tùy ý khoát tay, liền tiếp được trọng quyền nàng đánh tới, sau đó một cái tay khác tiện tay bắn ra, xúc xắc trong tay “Xèo” một tiếng phá không mà đi, dĩ nhiên trực tiếp bắn thùng cửa gỗ bên cạnh toilet!

Lần này, toàn bộ người trong phòng tất cả giật mình, ngay cả sắc mặt Nam Cung Diễm, cũng thoáng hơi đổi một chút!

Không ai nghĩ tới, cái người đàn ông tùy tiện trước mắt này, dĩ nhiên lại có bản lĩnh như vậy!

“A Kha, lui ra đi...” Hầu như là một giây đồng hồ, Nam Cung Diễm liền phục hồi tinh thần lại, về mặt nàng tiếp tục quyền rũ cao quý, “Được rồi, anh chàng đẹp trai, tỷ tỷ liền đánh cược với người một cái... Mặt khác, tỷ tỷ cũng không tính là họ nam nha, tỷ tỷ là họ kép Nam Cung...”

Nam Cung Diễm sau khi nói xong, ngón tay đặt ở bên môi cười cợt, sau đó vẫy tay, người bên cạnh lập tức cầm một cốc lắc xúc xắc lại đây.

“Một viên xúc xắc, đoán điểm, ba ván thắng hai thế nào?”

Nam Cung Diễm vỗ tay cái đập, có nhân viên phục vụ đem một viên xúc xắc bỏ vào cốc lắc, bắt đầu đong đưa.

“Không quan trọng, ngược lại đều là người thua!”

Diệp Nhan nở nụ cười, hân hiện tại có siêu cấp giác quan thứ sáu, nếu như cái này còn thắng không được, sau đó cũng đừng đi ra lẫn lộn.

“Anh chàng đẹp trai, người đoán điểm trước đi?”

“Ba điểm...” Lúc này, trong đầu Diệp Nhan loại cảm giác mãnh liệt kia lại trở về, hân rất vững tin là ba điểm, nhất định là ba điểm không sai!

“Ha ha, tỷ tỷ đoán hai điểm...”

Nam Cung Diễm bộ dáng mặt mũi mang theo quyền rũ trong ánh mắt, bỗng nhiên chợt hiện một tia giáo hoạt, ra hiệu có thể mở cốc.

“Chờ đã, không đúng, tại sao lại biến thành hai điểm...”

Trong nháy mắt ở cái cốc sắp mở ra, ở trong đầu Diệp Nhan, bỗng nhiên lại dâng lên một linh cảm, lần này hân linh cảm, vậy mà đã biến thành hai điểm!

Một giây sau, cái cốc mở ra, quả nhiên là hai điểm!

Có người đã can thiệp!

Diệp Nhan nhất thời liền phản ứng lại, thực ra vừa nãy, hai lần hân linh cảm đều không có sai, ở bên trong cốc, lắc ra đúng là ba điểm. Chỉ có điều, ở trong nháy mắt cốc mở ra, có người đem nó đổi thành hai điểm!

Người này thủ pháp cực nhanh, ngay cả Diệp Nhan cũng không phát hiện được! Nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, tuyệt đối là một thiên thuật đại sư!

“Ồ, anh chàng đẹp trai, thật không tốt nha, tỷ tỷ không cẩn thận thắng rồi... Ha ha...”

Nam Cung Diễm hé miệng nở nụ cười, đem cơ thể nhô ra, ở trước mắt lộ nửa bộ ngực trắng lác qua lác lại, loại cảm giác đó thật giống như đang nói, như thế nào, tỷ tỷ lợi hại không!

“Không có chuyện gì, chúng ta tiếp tục... Lần này ta vẫn đoán ba điểm”

Diệp Nhan nhếch miệng lên một chút, đột nhiên cảm giác thấy càng ngày càng thú vị.

“Tỷ tỷ vẫn là hai điểm nha...”

Sau khi cái cốc hạ xuống trên bàn, Diệp Nhan cùng Nam Cung Diễm đều từng người đều nói ra số điểm.

Nhưng lúc này đây, cái cốc mở ra, bên trong là ba điểm không thể nghi ngờ, Diệp Nhan thắng!

Ở trong nháy mắt đó, ở trên mặt Nam Cung Diễm, chợt hiện một tia âm tình bất định!

Nàng làm sao cũng không nghĩ tới, chính mình từ bảy, tám tuổi liền bắt đầu học thiên thuật, vậy mà lần đầu tiên sai!

Biết bao nhiêu lâu cả ngày lẫn đêm, Nam Cung Diễm vì học tập thiên thuật, ăn qua quá nhiều khổ, chịu đựng qua quá nhiều tổn thương. Từ sau khi nàng trở thành thiên thuật đại sư, hơn mười năm qua, xưa nay chưa từng bị thua, nhưng lúc này đây, nàng lại thất thủ!

Mà Diệp Nhan ở bên này, nhìn về mặt Nam Cung Diễm âm tình bất định, khóe miệng lần thứ hai giương lên!

Thực ra, Diệp Nhan dùng phương pháp rất đơn giản. Ngay ở lúc cái cốc hạ xuống bàn, trong tích tắc, hần lập tức dùng pháp thuật đem bên trong cốc đóng băng lại, dù là ai cũng không thể thay đổi điểm, cho dù ngươi là thiên thuật đại sư lợi hại nhất cũng công cốc!

Ngươi là thiên thuật đại sư, nhưng ta là pháp thuật đại sư đó!

Sau đó liền rất đơn giản, đúng như dự đoán, lần thứ ba cũng giống như vậy, Diệp Nhan thắng không có bất kỳ sự cản trở nào!

“Ngươi...”

Trong tích tắc cái cốc mở ra, Nam Cung Diễm đột nhiên đứng lên, loại cảm giác đó, giống như muốn ăn tươi nuốt sống Diệp Nhan vậy!

Làm sao có khả năng, làm sao có khả năng có người sẽ liên tục thắng mình hai lần! Dù thế nào đi nữa, Nam Cung Diễm cũng không thể chấp nhận cái này!

“Ai, đã đánh cuộc thì phải chịu nhận thua...”

Diệp Nhan thu hồi hai chân, chậm rãi đứng lên, cơ thể thò ra, dùng đầu ngón tay vuốt cằm Nam Cung Diễm, “Dựa theo tiền cược lúc đầu, ngươi hiện tại đã là người của ta, bất cứ lúc nào ta sẽ tới lấy nha...”

Sau khi Diệp Nhan nói xong, duỗi tay lưng chừng, cười ha ha, cầm 20 vạn đồng tiền mặt trên bàn quay đầu đi ra ngoài, dĩ nhiên không có người nào dám ngăn. Dù sao một màn vừa nãy hần bắn thùng cửa gỗ, thực sự quá bá đạo, để lại ấn tượng cho người chung quanh là quá khủng bố! Đăng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Tổ Chức Chụp Trộm Năm Rạp!

Dịch giả: Simple

“Đúng rồi, ta đây là làm giàu cho quý tiệm, lát nữa nhớ cầm ba mươi vạn đem tới cho ta...”

Lúc đi tới cửa, Diệp Nhan bỗng nhiên xoay đầu lại, khẽ mỉm cười, đem một cái thẻ bắn ra, vừa vụn rơi vào trên khay trà.

“Nam Cung tỷ, ngươi không sao chứ?”

Diệp Nhan đi rồi, mấy nữ vệ sĩ tiến lên, lo lắng hỏi. Dù sao các nàng theo Nam Cung Diễm thời gian dài như vậy, xưa nay chưa từng thấy nàng ở trên bàn đánh bạc lại chịu thiệt thòi như thế.

“Diệp nhan... Ta nhớ kỹ ngươi...”

Một lúc lâu sau đó Nam Cung Diễm mới từ trong khiếp sợ khôi phục lại, cầm lấy tờ giấy trên khay trà, nhìn một chút con số làm giàu cho quý tiệm, khóe miệng chợt hiện một nụ cười quyền rũ.

.....

Mà Diệp Nhan ở bên này, sau khi đi ra khỏi khu vui chơi Đại Phú Ông, ngay lập tức hướng về trung tâm giải trí Ba Tư Phi Nhĩ mà đi.

Dù sao vừa nãy vì nghiệm chứng giác quan thứ sáu chính mình, đã lãng phí quá nhiều thời gian. Hấn sợ lại kéo dài, Hạ Đất khả năng thật sự sẽ xảy ra chuyện.

Đúng như dự đoán, ở một khu trò chơi khác, Diệp Nhan liếc mắt liền thấy Hạ Đất đang cầm cái túi lớn, phân phát búp bê cho một đám trẻ nhỏ!

Thấy cảnh này, Diệp Nhan quả thực có chút dở khóc dở cười. Bởi vì bên người Hạ Đất, có một túi ni lông trong suốt cực kỳ lớn, bên trong phồng chừng chỉ ít xếp vào cũng mấy trăm búp bê, nằng hiện tại chính là vô cùng vui vẻ phân phát cho trẻ nhỏ!

Xem ra ở trong tin tức bạn bè nói không sai, nằng thật sự lấy hết toàn bộ búp bê trong máy gấp thú nhồi bông!

“Này, Diệp đại soái ca, mau tới đây giúp ta phân phát búp bê...”

Ở trong đám trẻ em, Hạ Đất liếc mắt đã nhìn thấy Diệp Nhan, cầm một con vịt nhồi bông hướng hấn kêu.

“Vừa nãy ta gọi điện thoại, người làm sao không nghe?” Diệp Nhan đi tới, có chút dở khóc dở cười.

“A? Người gọi điện thoại sao?” Hạ Đất đang bận túi bụi, mờ to hai mắt, cười hì hì nói, “Ta không nghe thấy a, lúc đó có thể là ta đang gấp búp bê đó... Nhanh đừng nói, chúng ta mau mau đem những búp bê này phân phát cho trẻ em đi...”

Thế là, sau đó ở trong mười mấy phút, Diệp Nhan trở mắt nhìn Hạ Đất đem thành quả lao động của mình trong một buổi trưa (mấy trăm con búp bê), tất cả đều phân phát cho bọn nhỏ trong khu vui chơi!

Đưa mắt nhìn theo bọn nhỏ lúc rời đi, Hạ đất cười rất rục rờ, điều này làm cho Diệp Nhan có loại cảm giác, ở sâu trong nội tâm Hạ Đất, thực ra cũng là đứa bé không chịu lớn!

Ngay lúc hai người rời khỏi Ba Tư Phi Nhĩ, dự định về khu biệt thự, đột nhiên bị một đám người ngăn cản đường đi.

Diệp Nhan định thần nhìn lại, phát hiện có hơn hai mươi người, từng người xem ra rất nhã nhặn, có mặc âu phục, có mang kính mắt, có mặc quần áo trong, vừa nhìn đều là người nhã nhặn. Mà người cầm đầu, Diệp Nhan nhận ra, dĩ nhiên chính là cái tên biến thái ngày hôm qua chụp trộm dưới quần nữ sinh.

Nói tới cái tên biến thái cũng đủ xui xẻo, lúc chụp trộm dưới quần thì bị Diệp Nhan phát hiện, không chỉ có tổn thất một cái di động 8plus, có chức năng chụp lén, hơn hai vạn đồng cùng tất cả thẻ ngân hàng, giấy chứng nhận, ngay cả cánh tay đều trật khớp, đầu thì bị thương, răng còn gãy mất hai cái.

Trong lòng tên biến thái rất hận, hấn đã sớm muốn mượn cơ hội trả thù, nhưng khổ nỗi không có cơ hội.

Nhưng lúc xế chiều ngày hôm nay, tên biến thái chợt phát hiện, một mình Hạ Đất ở trong Ba Tư Phi Nhĩ chơi trò chơi, bên người chỉ có một tiểu cô nương, cũng không có Diệp Nhan đi theo.

Ba Tư Phi Nhĩ là đại bản doanh của tên biến thái, lúc đó hấn mừng rỡ, quyết định đem Hạ Đất trói lại, cởi sạch rồi chụp ảnh toàn thân. Lấy nhan sắc Hạ Đất, nếu như bộ ảnh này bán đi, tên biến thái sống trong hai năm việc ăn uống cũng không cần phải lo.

Nhưng để hấn không nghĩ tới chính là, mình và hai cái đồng bọn cùng tiến lên, tiểu cô nương bên cạnh Hạ Đất lại rất hùng hổ, mới hai ba lần, đem tên biến thái đánh gục.

Tên biến thái bị thiệt thòi, nhưng cũng không có từ bỏ, dù sao Ba Tư Phi Nhĩ cũng là đại bản doanh của bọn họ, có hơn 200 người chụp trộm khách. Lập tức, tên biến thái lại kêu thêm hơn hai mươi người, chuẩn bị tiếp tục bắt cóc Hạ Đất.

Cũng không định đến, lần này đụng tới chính là Diệp Nhan.

Trong lòng tên biến thái rất rõ ràng, tiểu tử Diệp Nhan này rất biết đánh nhau, mà những người chụp trộm như bọn họ, bình thường đều người làm ra vẻ đạo mạo nhã nhặn, nhưng sức chiến đấu không có bao nhiêu. Cho nên nói, trong nháy mắt nhìn thấy Diệp Nhan, tên biến thái quyết định lại gọi điện thoại, kêu thêm ba mươi người lại đây.

“Ồ, đây không phải là tên biến thái sao, người đã trông rãng lại rồi sao?” Nhìn trước mắt hơn hai mươi người cầm cái ống tuýp thanh gỗ, Diệp Nhan ung dung cười nói.

“Thằng nhóc con, lão tử ngày hôm nay muốn đánh gãy chân người, sau đó sẽ đem nữ nhân này lột sạch, cố gắng chụp mấy bức ảnh, ha ha!” Tên biến thái đắc ý cười nói.

“Được rồi, bên này có cái hẻm nhỏ, chúng ta đi vào trong hẻm giải quyết!” Diệp Nhan đưa tay ra mời, sau đó liếc mắt nhìn Hạ Đất, “Các người không phải là muốn bức ảnh nằng sao, chúng ta đi vào hẻm nhỏ, ta tự mình đem nằng lột sạch cho các người chụp như thế nào!”

“Diệp Nhan, người đồ vô lại!” Hạ Đất mắng một câu.

Hạ Đất là cái lão tài xế, liếc mắt là đã nhìn ra, Diệp Nhan là đánh lừa tên biến thái, vì vậy nàng vẫn là tiếp tục phối hợp diễn lại đi.

“Ha ha, coi như tiểu tử nguoi thức thời!” Tên biến thái hô to một tiếng, “Các anh em, đi vào hẻm nhỏ, việc lớn đến rồi! Chúng ta ngày hôm nay chụp thoải mái!”

Câu nói này, cũng làm cho Hạ Đất không biết nói gì, em gái nguoi, đám các nguoi đứng là đọc sách đến dần đến? Một đại nha đầu đứng ở trước mặt các nguoi, các nguoi lại chỉ muốn chụp ảnh...

Hai phút sau đó, bên trong hẻm nhỏ, tất cả hơn hai mươi người chụp trộm đều nằm trên đất, thở hồng hộc, vết thương đầy rẫy, gãy chân gãy tay.

Diệp Nhan chỉ dùng không tới một phút, liền đem tất cả bọn họ đều đánh gục, đồng thời để tên biến thái lại ít đi hai cái răng cửa.

“Tiểu tử nguoi chờ cho ta, ta còn có hơn ba mươi huynh đệ, lập tức liền tới đây!” Tên biến thái ít đi răng cửa, nói chuyện lọt gió, nhưng vẫn nằm trên đất nổ.

Mười phút sau đó, lại có hơn ba mươi người nằm ở trên mặt đất, sưng mặt sưng mũi, tiếp tục nằm rạp!

“Chúng ta còn có hai trăm nguoi, các nguoi chờ đó cho ta!”

Tên biến thái nằm trên đất, run rẩy bấm di động, tiếp tục từ bên trong đại bản doanh Ba Tư Phi Nhĩ gọi nguoi.

Tình huống này, Diệp Nhan nhìn cũng gượng gạo. Nội tâm nói các nguoi đang chơi xa luân chiến sao, coi như là kêu thêm ba trăm nguoi, cũng chẳng làm gì được ta!

Đúng như dự đoán, mười phút sau đó, hai trăm người chụp trộm, lại nằm rạp trên đất!

“Này, Thiên Hồ ca, trên tay nguoi hiện đang phụ trách điều tra cái vụ án chụp trộm khách đúng không, hiện tại có thể kết án...”

Diệp Nhan bấm số điện thoại di động Phạm Thiên Hồ, chưa tới 5 phút, mấy trăm người cảnh sát, đem những tên chụp trộm nằm trên đất bắt lại.

Thế là, toàn bộ đội chụp trộm hoành hành tại thành phố Giang Nam, ở thời gian không tới nửa tiếng đồng hồ, tập thể đều sa lưới. Thông qua những tên chụp trộm, cảnh sát phá hủy mấy chục trang web nguoi lớn. Tất cả những thứ này, đều muốn cảm tạ sự trợ giúp của tên biến thái!

Xử lý xong những việc này, Diệp Nhan cùng Hạ Đất mới đi về, trở lại biệt thự vương thành thịnh thế . Đăng bởi: simple

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Kho Báu!

Dịch giả: Simple

“Vù vù, ngày hôm nay chơi thật vui về...”

Sau khi trở lại biệt thự, Hạ Đất vẫn còn sự phấn khích, ngã vào trên ghế sofa, làm bầm lều bầu cười nói, “Hi hi, ta liền biết, ta là một tay cừ khôi trong việc gấp thú bông...”

“Nguoi có phải là choáng váng rồi không?”

Nhìn Hạ Đất cười khúc khích ha ha trên ghế sofa, Diệp Nhan đi tới sờ trán của nàng.

“Nguoi mới choáng váng đó...” Hạ Đất đẩy tay hất ra, “Ta là tiểu mỹ nữ thông minh lanh lợi, ôn nhu hào phóng, hoạt bát đáng yêu, hiền lương tốt bụng, ngực to đùi thon, khuôn mặt xinh đẹp da trắng đó...”

“Nguoi còn có thể nghĩ được nhiều từ để khen ngợi chính mình sao?”

“Không nhớ ra được, lúc trước học tiểu học có đọc qua ít sách...” Hạ Đất le lưỡi một cái, làm cái mặt quý.

“Không ba hoa với nguoi nữa...” Diệp Nhan ngồi ở trên ghế sofa, “Ta hỏi nguoi, xế chiều hôm nay tiểu cô nương đi cùng với nguoi là ai?”

“A, làm sao ngươi biết?” Hạ Đát trợn mắt lên, dường như cảm thấy khó mà tin nổi.

“Phí lời, ta nhờ Thiên Hồ ca đi tìm kiếm xung quanh khu vực quản chế có được hay không...” Diệp Nhan liếc nàng một cái, tức giận nói, “Bằng không, ngươi cho rằng ta làm sao tìm được đến chỗ ngươi...”

“Ha ha, nàng gọi là Tư Đồ Đạt Hề, là ta ở trên nửa đường biết... Lúc đó một mình ta ở trong lâu đài công chúa, cảm thấy trong lòng khó chịu, nên đi bộ đi ra ngoài, sau đó liền gặp mặt nàng...”

Hạ Đát ngồi dậy, trượt đến bên người Diệp Nhan, mở điện thoại di động ra, “Ngươi xem, ta còn chụp ảnh chung cùng với nàng...”

Diệp Nhan cầm lấy điện thoại di động, nhìn thấy đây là một bức ảnh Hạ Đát cùng với Tư Đồ Đạt Hề tự chụp ảnh, hai người đều chau mày, hai ngón tay tạo thành cây kéo.

Tiểu cô nương Tư Đồ Đạt Hề kia có đôi lông mi dài, xem ra còn rất nhỏ, ánh mắt rất trong suốt, vừa nhìn chính là không có lẫn lộn được trong người ở đây, chắc là còn chưa tốt nghiệp trung học phổ thông.

Chỉ có điều, để Diệp Nhan hơi thấy kinh ngạc chính là, cô gái gọi là Tư Đồ Đạt Hề này, vào ban ngày, lại mặc quần áo từ trên xuống dưới là một màu đen, lưng đeo một ba lô rất lớn, cũng thực là kỳ quái!

“Ta nói với ngươi nha, tiểu muội muội Tư Đồ rất lợi hại nha...” Hạ Đát một bên xé ra một bịch khoai tây chiên, một bên nói, “Xế chiều hôm nay, có một nhóm vài tên lưu manh muốn tới đây bắt nạt ta, đều là bị Tư Đồ dùng tay không đánh chạy hết... Ngươi nói, có phải lợi hại không...”

“Đúng là rất lợi hại... Chỉ có điều, ta muốn biết chính là, thời gian mới có nửa ngày, ngươi lại đi trêu chọc lưu manh làm gì...”

Hạ Đát lại đi trêu chọc lưu manh cùng sắc lang, cũng là để cho Diệp Nhan không còn gì để nói!

“Làm gì có, đều là bọn họ muốn đến bắt nạt ta...” Hạ Đát ăn khoai tây chiên, chân trần ngồi ở trên ghế sofa, “Có điều may mà có tiểu muội muội Tư Đồ ở đó, nếu không, tấm thân trong sạch này cùng khó mà giữ được...”

Hạ Đát sau khi nói xong, còn cố ý che ngực chính mình.

“Tư Đồ tiểu thư kia hiện tại đâu rồi?” Diệp Nhan cảm thấy, một cô gái có thân thủ như vậy, cũng không phải người bình thường.

“Nàng ha... Ở lúc ngươi tới, mới vừa đi chưa được hai phút...” Hạ Đát nhai khoai tây chiên, “Hình như nàng có nói mình là người đi tìm kho báu hay sao đó, chính đi khắp thế giới để tìm cái kho báu kia... Nàng còn mời ta cùng với nàng cùng đi tìm kho báu, bắt đầu đi hai chúng ta đều không có bản đồ kho báu...”

Nói tới chỗ này, Hạ Đát nhìn đồng hồ, “Ta còn cố ý ở trong khu vui chơi mua mấy đồ kim loại cùng xềng Lạc Dương, chắc là hàng cũng sắp tới rồi...”

Ngắt, đi tìm kho báu? Còn mang theo xềng Lạc Dương?

Diệp Nhan dở khóc dở cười, hiện tại học sinh trung học phổ thông, sinh hoạt ngoại khóa đều phong phú như thế sao? Xem ra chắc là bài tập vẫn là quá ít...

“Ngươi lại đi mua xềng Lạc Dương, ngươi đây là muốn đi trộm mộ sao?”

“Trộm mộ thì trộm mộ thôi, ngươi xem một chút (cổ mộ có ghi) bên trong có viết, đáng sợ như vậy, huống hồ ta lại không có thân thủ như ngươi...”

Hạ Đát thả bịch khoai tây chiên xuống, vỗ tay một cái, “Đúng rồi, sau khi ngươi nhảy vào hồ bơi, rồi cuộc xảy ra chuyện gì thế, có bắt được con quái vật móng vuốt màu xanh kia không?”

Đến lúc này, Hạ Đát mới nhớ tới nhiệm vụ chủ yếu xế chiều hôm nay của bọn họ —— tìm kiếm bí mật lâu đài công chúa!

“Yêu quái không có bắt được, có điều ta lấy được vật này...”

Diệp Nhan đem cái túi vàng kia để lên bàn, còn chuyện con mắt thật to dưới đáy biển, còn có hạt châu màu đỏ bị hấp thu, Diệp Nhan cảm thấy vẫn là tạm thời không cần nói, nếu không, nha đầu này còn làm ra cái gì.

“Đây là cái gì?”

Hạ Đát có chút kỳ quái cầm lấy túi vàng, mở ra xem, lục lọi hết ở bên trong lấy ra giấy thép vàng.

“Ồ, bản đồ kho báu!”

Trong nháy mắt nhìn thấy giấy thép vàng, Hạ Đát kích động trực tiếp từ trên ghế sofa nhảy lên, con mắt tỏa ra ánh sáng, phấn chấn nhảy lên vài cái, làm Diệp Nhan sợ hết hồn.

“Bản đồ kho báu nào, ta xem ngươi là muốn đi trộm mộ nên điên rồi ha...” Diệp Nhan còn tưởng rằng nàng đang nói đùa.

Bởi vì vừa nãy Hạ Đất mới nói qua, nàng muốn cùng Tư Đồ Đạt Hề cùng đi tìm kho báu, vật dụng đều mua xong, còn thiếu một bản đồ kho báu.

“Không lừa ngươi, đây thật sự là cái bản đồ kho báu...” Hạ Đất một trận kích động nhỏ, ngày hôm nay thực sự là vận may quá tốt rồi, muốn cái gì đến cái đó! Vừa định muốn có bản đồ kho báu, lại thật sự có một tấm bản đồ kho báu!

Dưới sự kích động, Hạ Đất lại ngồi xuống, cùng chỉ vào giấy thép vàng, “Ngươi xem, những đường nét này là từng con đường bộ, khúc cong này chính là sông biển, hình cung chính là gò núi. Ngươi xem một chút cái nói có lá cờ nhỏ, này chính là địa điểm kho báu, mặt trên này còn có ba chữ —— Lư Li Đảo!”

“Thật sự sao?”

Diệp Nhan bị Hạ Đất nói sững sờ, có chút hoài nghi nhìn nàng, “Loại văn tự cổ đại này ngươi cũng biết?”

“Đó là đương nhiên, người phóng khoáng như ta thì những văn tự cổ đại này ta biết một chút...” Hạ Đất tự cho mình một cái biệt hiệu nhỏ.

“Vậy ngươi đọc cho ta nghe, những văn tự này là viết cái gì?” Diệp Nhan nửa tin nửa ngờ nói.

“Những văn tự này lại càng đơn giản, mặt trên có nói một chuyện...” Hạ Đất hướng về bên này lật qua lật lại, cất tiếng tiếp tục nói, “Ồ Trung Quốc cổ đại, có một tổ tiên Đạo gia, tên là Trương Đạo Lăng, hẳn là thiên sư Long Hồ sơn đời thứ nhất, là một người tu tiên cực kỳ cực kỳ lợi hại.

Có một lần, Trương Đạo Lăng đang tu luyện ở trên núi cao, gặp phải một sứ giả áo lụa, sứ giả áo lụa kia nói với hắn: “Bên trong thạch thất, có giấu (Tam Hoàng bí điển), (Hoàng Đế cửu đỉnh đan thư), nếu mà tu luyện thành, có thể thăng thiên!”

Trương Đạo Lăng đi tới thạch thất, quả nhiên là được hai quyển thiên thư này. Từ đó về sau, hắn liền bắt đầu ở Long Hồ sơn tu hành, rốt cục ở lúc mình hơn một trăm tuổi, ở vân đài trên núi nơi tỉnh SC huyện CX, cùng phu nhân Ung Thị phi thăng thành tiên, vũ hóa thành tiên.

Trước lúc Trương Đạo Lăng phi thăng, sợ điển tịch không có người nối nghiệp, lại sợ rơi vào tay kẻ xấu làm hại nhân gian, vì lẽ đó luôn cân nhắc mãi, bí mật đem hai quyển thiên thư (Tam Hoàng bí điển), (Hoàng Đế cửu đỉnh đan thư), giấu ở nơi biển rộng mênh mông gọi là Lư Li Đảo.”

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Tầm Bảo Gặp Nạn!

Dịch giả: Simple

Sau khi Hạ Đất nói xong, kích động từ trên ghế sofa nhảy lên, dùng sức lắc lắc cánh tay Diệp Nhan, “Là là thiên thư đó, thiên thư đó, thiên thư đó...”

“Ta không có điếc...” Diệp Nhan không còn gì để nói.

“Chúng ta đi tìm bảo tàng thiên thư được hay không, thiên thư đó nha?”

“Tin ngươi mới là lạ... Ta đổi với lời ngươi mới vừa nói, đặc biệt cực kỳ hoài nghi!”

Diệp Nhan căn bản không tin Hạ Đất xem hiểu những văn tự quái lạ kia.

“Ai nha, ngươi tin tưởng ta một lần đi...”

“Tin ngươi mới là lạ...”

Đang lúc này, chuông cửa bên ngoài vang lên.

“Ha, khẳng định là máy thăm dò kim loại cùng xẻng Lạc Dương tới... Rốt cục có thể đi tầm bảo rồi...”

Hạ Đất nhanh chóng nhảy xuống sofa, mang dép vào nhảy nhót nhót nhót liền chạy ra ngoài.

Chờ lúc nàng trở lại lần nữa, quả thực ôm một kiện hàng rất lớn, mở ra xem, làm Diệp Nhan trực tiếp kinh ngạc đến ngây người!

Bởi vì Hạ Đất mua thực sự là quá đầy đủ, máy thăm dò kim loại, xẻng Lạc Dương, xẻng công binh, đèn pin cầm tay, điện thoại vô tuyến, cây nến, la bàn, thậm chí ngay cả móng lừa đen đều có!

Điều này làm cho Diệp Nhan không nhịn được hoài nghi, em gái ngươi, ngươi thật sự không phải đi trộm mộ sao? Sau đó thiếu Điều này cũng làm cho

diệp nhan không nhìn được hoài nghi, muội chỉ, người thật sự không phải đi trộm mộ sao?

“Ha ha, từ nay về sau, Hạ Đất ta chính là người tầm bảo trẻ tuổi nhất!”

Bận bịu đến nửa ngày, Hạ Đất cảm thấy thăm dò kim loại, đầu đội mũ beret, làm một động tác máy bay cất cánh.

“Ài, người biết cái này dùng như thế nào không?”

Sau khi làm xong động tác, Hạ Đất lại khôi phục lại bộ dạng ngây ngô trẻ con, chạy tới hỏi.

“Không biết...”

Diệp Nhan hướng về sau lùi lại, chính mình tỏ ý “nguyên tắc ba không” —— không tin, không biết, không tham dự!

“Thôi vậy, chính ta đến trong sân thử, nói không chắc có thể đào ra bảo bối nào đó...”

“~~ ta là người tầm bảo trẻ tuổi~~ bản lĩnh tầm bảo tốt lắm a~~ “

“~~ ta phải tìm được cái bảo tàng nhỏ kia~~ trở nên càng xinh đẹp —— “

Hạ Đất sửa lại cái mũ beret, ngâm nga soạn lại khúc nhạc khen chính mình, đem máy thăm dò kim loại đi ra ngoài, chỉ để lại Diệp Nhan ngẩn ngơ!

“Trước hết bắt đầu từ nơi này đi...”

Sau khi Hạ Đất đi tới trong sân, nhìn xung quanh một chút, quyết định trước tiên từ hoa viên nhà mình bắt đầu.

Nàng cảm thấy thăm dò kim loại trên đất tìm tòi tỉ mỉ, rất cẩn thận, địa phương lớn bằng bàn tay đều không có buông tha.

Thế nhưng, cái máy thăm dò kim loại kia lại hoàn toàn không có động tĩnh, đều không vang một tiếng.

Sau khi Hạ Đất lùng tìm xong hoa viên, toàn bộ sân đều rà hết, nhưng máy thăm dò kim loại vẫn là hoàn toàn không vang lên.

“Có phải là hỏng rồi không?”

Hạ Đất gãi gãi đầu, lại nhìn xung quanh một chút, nàng chợt phát hiện, ở phía sau sân có một cửa sắt nhỏ, phía sau cửa sắt còn có một khu đất trống nhỏ, vẫn chưa có dò xét qua.

“Ha ha, trong này nhất định có bảo bối, bằng không làm sao sẽ đóng kín như thế...”

Hạ Đất nhanh chân chạy tới, phát hiện lan can cửa sắt bị dây xích khóa lại, chỉ có thể đẩy ra một ít, lại đẩy liền đẩy không ra.

Làm sao đây, ta lại không có chìa khóa ài..

Hạ Đất suy nghĩ một chút, cuối cùng quyết định thử xem có thể hay không chui qua, dù sao bảo tàng đều giấu ở nơi có ít dấu chân người.

“Chắc là được, bản tiểu mỹ nữ gầy như vậy, chui vào loại cửa sắt này lại ung dung thoải mái như vậy...”

Hạ Đất trước tiên đem đầu cùng vai chui vào, không có gặp phải trở ngại nào, điều này làm cho nàng trong nháy mắt đối với vóc người của chính mình lòng tự tin tăng cao.

“A, không được, đừng kẹt lại...” Thế nhưng sau đó, Hạ Đất chợt phát hiện, chính vì ngực mình bởi vì quá lớn, trực tiếp bị kẹt lại, làm sao tiến vào cũng không vào được!

“Vù vù, xem ra có lúc... Ngực quá lớn... Cũng không phải chuyện tốt đẹp gì...” Hạ Đất một bên ấn bộ ngực, miễn cưỡng lách qua, liên tục như vậy làm nàng thở hồng hộc. Không xong rồi không xong rồi, trước tiên nghỉ một chút...

Sau khi nghỉ ngơi hai phút, nàng thử ấn bộ ngực lại lần nữa, muốn chui vào, nhưng cái tư thế này không quá thuận lợi, ấn nửa ngày, cũng không thể chui vào, đúng là đem mình làm đau không chịu nổi.

“Ài nha, đau chết ta rồi, ta vẫn là đi ra ngoài đi...”

Cuối cùng, Hạ Đất rốt cục cũng không ấn bộ ngực nữa, quyết định không đi vào bên trong tầm bảo, trước tiên đi ra lại nói. Nhưng là, tận đến giờ phút này, nàng mới cảm thấy hết hi vọng, mình đã hoàn toàn bị kẹt lại, tiến vào cũng không vào được, ra cũng không ra được!

“Diệp đại sư, cứu mạng a!”

Hạ Đất ở bên trong giấy dựa nửa ngày, nhưng ngực lại bị lan can cửa sắt kẹp lại, đầu sắp đau đến khóc không ra nước mắt, chỉ có thể liều mạng hô cứu mạng!

“Gi đó, nguoi lại bị gì nữa đó?”

Diệp Nhan nghe được Hạ Đất la lên, còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì, chạy đến vừa nhìn, nhìn thấy Hạ Đất chính là bị kẹt ở trong khe cửa, tiến thoái lưỡng nan.

“Hừ, không cho phép nguoi cười ta!”

Nhìn thấy vẻ mặt Diệp Nhan dở khóc dở cười, Hạ Đất rầm rì hai tiếng, muốn cho mình tìm về một ít tôn nghiêm.

“Ta nói Hạ đại tiểu thư này, lại thông minh hơn ta, cũng đừng nghĩ đi tìm bảo ha, đằng hoàng ở lại nhà đi...”

Diệp Nhan xác thực cũng không biết nói gì, Hạ Đất bình thường coi như rất thông minh, nhưng lại gặp trở ngại như vậy, tầm bảo nhưng lại bị cửa kẹt lấy, thông minh này cũng thực sự là không ai!

“Hừ, ở lại thì ở lại...” Hạ Đất nói thầm vài tiếng, giận dữ nói, “Còn không nhanh đưa ta ra, ta đều sắp bị kẹt chết rồi...”

“Được rồi...”

Diệp Nhan nhìn Hạ Đất cong cái mông lên đứng ở nơi đó, lại “thông suốt”, dùng một cái tay giữ đi tới. Cảm giác ngón tay này, thật mềm thật to a!

“Nha, lưu manh thôi, nguoi đang sờ chỗ nào đó?!” Hạ Đất rít gào một tiếng.

“Nguoi không phải để ta đẩy nguoi à...” Diệp Nhan một mặt đáng vẻ vô tội.

“Đẩy eo a, nguoi là đại sắc lang, dám nhân cơ hội sờ mông ta, chờ một lúc lại tính sổ với nguoi...”

“Được rồi...”

Diệp Nhan dùng hai cái tay đỡ lấy eo Hạ Đất, dùng sức đi vào trong đẩy một cái.

“A... A... Đau quá, nhanh ngừng tay...”

Hạ Đất đau oa oa gọi, “Nguoi đừng đẩy, thử xem có thể hay không đem ta lôi ra đi...”

“Tuân mệnh, Đại tiểu thư...” Diệp Nhan lại bắt đầu ra bên ngoài dùng sức.

“Nha... Đừng nhúc nhích, đau...”

“Nguoi đừng đụng ta, để ta chết ở đây đi, thực sự là quá đau, ta không chịu được... Ta không xong rồi...”

Hạ Đất đau kêu loạn, thử gấp lên, nếu như không phải là bị kẹt, đã sớm nằm ở trên mặt đất.

Vừa vặn vào lúc này, có người đi ngang qua trước cửa biệt thự, cách lan can, rất xa nhìn thấy màn này, thấy Diệp Nhan ôm lấy eo Hạ Đất hướng về trước đẩy, đồng thời nghe được âm thanh Hạ Đất thử gấp rên rĩ.

“Ai nha, đau...”

“A... Nguoi nhẹ chút...”

“Không xong rồi, ta không chịu được... A...”

Ta chết mất, không phải chứ, ban ngày lại làm ở trong sân?!

Hiện tại cuộc sống của người có tiền, đều như thế *** à!

“Trời ạ, bà cô, nguoi làm ơn nhỏ nhỏ thôi được hay không...” Diệp Nhan nhìn thấy ở ven đường có người xem, cũng là không nói gì, “Nếu như nguoi tiếp tục la, nguoi khác còn tưởng rằng chúng ta đang làm gì đó...”

“Nguoi cho rằng ta muốn như vậy a...” Hạ Đất nước mắt đề sắp chảy ra, “Ông trời làm sao không cho ta ngực nhỏ mooth chút, nguoi nói bộ ngực lớn như vậy có ích lợi gì... Ai u...”

Hạ Đất oán giận nửa ngày, chợt nhớ tới, “Ai, không phải nguoi có pháp thuật sao? Nguoi chẳng lẽ không có thể đem cửa sắt này tháo ra?”

“Tháo ra làm gì, ta lại không phải là không có chìa khoá...” Diệp Nhan huyết sáo, bình tĩnh nói

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 38: Bảy Môn Tám Hợp Thiên Địa Tỏa Yêu Trận!

Dịch giả: Simple

Nghe được Diệp Nhan nói câu này, Hạ Đất trong nháy mắt nổi giận, “Có chìa khoá sao ngươi không nói sớm! Ngươi có phải là cố ý chiếm tiện nghi ta đúng không! Cái tên đại sắc lang, đại sắc quý, đại ***, nhanh lấy tay heo ngươi ra trên eo ta!”

“Là ngươi vừa nảy đề ta đẩy ngươi, lại không đề ta lấy chìa khoá...” Diệp Nhan thu tay lại, như không có chuyện gì xảy ra lấy chìa khoá ra, đem cửa sắt mở ra.

Thực ra là hắn làm như thế, một mặt quả thật có một chút cố ý, còn mặt kia, cũng là cố ý muốn cho Hạ Đất ăn chút vị đắng, nếu không, nha đầu này cảm may mắn lắm, xằng Lạc Dương, thật không biết lại làm ra cái gì nữa.

“Hừ, đại bại hoại, lưu manh thôi...” Hạ Đất rút cục ra khỏi cửa, một bên nâng xoa ngực, một bên nắm quả đấm nhỏ ở trên bả vai Diệp Nhan nện cho mấy cái.

Vừa nghĩ tới vừa nảy tên đại bại hoại này nhân cơ hội sờ mông của mình, nàng liền giận không chỗ phát tiết.

“Ài, người tốt không được báo đáp a...”

“Ngươi còn nói, Hừ!”

Đối với Diệp Nhan đã ăn tiện nghi còn ra vẻ hành động tốt, Hạ Đất kích động muốn đánh chết hắn.

Quên đi, bốn cô nương ta nhần! Chờ ngươi nằm trong tay ta, ta nhất định phải cố gắng dần vật dần vật ngươi, hừ hừ...

Hạ Đất một bên lập kế hoạch nhỏ, vừa muốn như thế nào cố gắng “Trả thù” Diệp Nhan một chút!

Sau khi cửa sắt mở ra, Hạ Đất đi vào nhìn, nhìn thấy nơi này có chừng mười mấy mét vuông, bên trong mọc đầy cỏ dại, phòng chừng rất lâu không người đến qua.

Nơi này hẳn là mở rộng cho thương nhân đặc biệt ở lại, để chủ nhân biệt thự nuôi nấng động vật nhỏ, vì lẽ đó ở lúc xây biệt thự, một tác đất cũng chưa dựng đến, cây cỏ um tùm, còn thuộc về đất hoang chưa thi công!

Điều này làm cho Hạ Đất rất vui mừng, khẳng định là bảo bối, vội vã cầm máy thăm dò chạy tới, ở bên trong cỏ dại đang lay động rà soát.

“Tích —— Tích —— Tích —— “

Lần này vận may nàng không tệ, mới đi hai bước, máy thăm dò kim loại liền kêu tích tích tích tích lên, đèn hồng ngoại lóe lên, chứng tỏ trong lòng đất có loại đồ vật kim loại.

“Oa, bảo tàng...”

Hạ Đất hét lên một tiếng, vội vã ném máy thăm dò xuống, bản thân lấy ra xẻng công binh, trên đất liền đào xuống.

Mới đào hai lần, nàng bỗng nhiên ngừng lại, con ngươi lớn đảo một vòng, nảy ra ý hay, hừ hừ, vừa nảy dám nhân cơ hội sờ mông ta, ta hiện tại liền để ngươi làm cu li!

“Này, đại bại hoại, nhanh giúp ta lại đây đào một chút...” Sau khi Hạ Đất quyết định chủ ý, liền hướng về Diệp Nhan nói.

“Dựa vào cái gì mà ta phải đào, ta đã nói rồi ta không tham dự...” Trong lòng Diệp Nhan đối với mưu kế nhỏ của Hạ đất rất rõ ràng, ôm vai nói.

“Hừ, ngươi vừa nảy sờ mông ta, phá huỷ sự trong sạch của ta... Ta không muốn sống, hừ hừ, ta vốn là đại khuê nữ cảnh vàng lá ngọc... Ta sẽ nói lại Diệp lão đầu, nói ngươi không muốn cùng ta sinh con, còn bắt nạt ta...”

Hạ Đất một bên dụi mắt giả bộ đáng thương, một bên nhìn qua khe hở, lén lút xem phản ứng Diệp Nhan.

“Làm ơn, ngươi muốn diễn cũng nên diễn tốt một chút có được hay không...”

Diệp Nhan không còn gì để nói, Hạ Đất lại diễn như vậy, cũng là không ai diễn được.

“Ta mặc kệ, ta muốn đi thất cô, ta muốn đi nhảy sông, ta muốn đâm vào đậu hũ ướp lạnh, đều là tại cái bàn tay heo của ngươi hại ta...” Hạ Đất diễn có

chút giả vờ, một chút tò mò về muốn chết đều không có.

“Đến đến, ta đào còn không được à...” Diệp Nhan vừa nãy đã kiểm tra qua tiện nghi, trong lòng biết vào lúc này đuối lý, cũng không có cùng với nàng tính toán làm gì.

“Ha ha, Tốt ai...”

Hạ Đất hoan hô nhảy nhót, một bộ dáng gian kế đã thực hiện được, “Ngươi trước tiên đợi lát nữa ha, ta đi lấy ít đồ...” Hạ Đất đem xẻng công binh giao cho Diệp Nhan, sau đó như gió chạy vào trong nhà, lúc đi ra, ôm một bàn nhỏ, ghé cùng một đồng đồ ăn vặt.

“Được rồi, ngươi bắt đầu đi...”

Hạ Đất đem bàn nhỏ, ghé để dưới đất, ung dung ngồi ở phía trên, vừa ăn đồ ăn vặt, một bên xem “Cu li” (Diệp Nhan) làm việc, loại cảm giác đó, còn thiếu chút nữa lấy thêm một roi da nhỏ!

“~~ ta có một con tiểu cu li ~~ ta xưa nay cũng không cười ~~ “

“~~ có một ngày ta tâm huyết dâng trào ~~ bắt hấn đi đào đất ~~ “

“~~ trong tay ta cầm roi da nhỏ ~~ trong lòng ta đang đắc ý ~~ “

“~~ không biết làm sao ~~ ào ào ào ~~ “

“~~ cả người hấn đầy bùn ~~ “

Hạ Đất vừa ăn cơm, một bên xem Diệp Nhan làm việc, trong miệng còn ngâm nga ca từ do chính mình soạn lại (ta có một con con lừa nhỏ), ca từ rất khó nghe, Diệp Nhan nghe mặt đều đen lại, kích động muốn cho nàng một cái tát!

Hừ hừ, để ngươi vừa nãy nhân cơ hội ăn đậu hũ của bản đại mỹ nữ!

Hạ Đất khề hát, nhìn về mặt Diệp Nhan nhần nhục chịu khó, trong lòng rất đắc ý, trong đầu suy nghĩ lần này rốt cục cũng báo thù rửa hận, xem ngươi sau đó còn dám ức hiếp ta hay không!

“Hạ đại mỹ nữ, như vậy được chưa?”

Diệp Nhan cầm xẻng công binh, đào sâu xuống hơn một mét, chẳng đào được cái gì cả, lại không muốn đào tiếp.

“Vù vù, tiếp tục đào, tiểu cu li!”

Hạ Đất ngồi ở bàn nhỏ, ghé trên, hai chân tréo nguẩy, ngẩng đầu nhìn trời, nhàn nhã khề hát nói.

Cũng mặc kệ, Diệp Nhan lại đi xuống đào hơn một thước, trực tiếp đào một cái hố rất lớn. Cũng may thể lực hấn khác hẳn với người thường, lượng công việc ấy, cũng không đủ hấn rèn luyện thân thể.

“Oành...”

Lúc Diệp Nhan đào xuống một xẻng, giống như là đụng với món đồ gì, phát ra âm thanh kim loại va chạm nhau.

“Ha, đừng nhúc nhích, ta xem một chút!”

Nghe được âm thanh này, Hạ Đất vội vã ném đồ ăn vặt, từ phía trên nhảy xuống, sau đó dùng xẻng nhỏ kia tạc đất lên nửa ngày, vậy mà lại đào ra một cái bình sắt cao hơn bốn mươi centimet!

“Ha, ta liền nói có bảo bối đi...” Hạ Đất hứng thú búng búng đem bình sắt ôm lên, cũng mặc kệ nó dơ bẩn như thế nào, “Ai ngươi nói trong này có thể hay không là tiên đan, có thể hay không để cho ta ăn xong biến càng trắng càng xinh đẹp?”

“Tiên đan thì không có, nhưng có bình đựng xương người chết, ngươi có ăn hay không?”

“A?” Hạ Đất sững sờ.

“Ta cho ngươi biết, bình sắt này gọi là trấn yêu bình, bên trong chứa là Phật Cốt Xá Lợi, cũng chính là xương...” Diệp Nhan vỗ tay một cái, đem xẻng công binh ném qua một bên nói.

“A.....”

Vừa nghe Diệp Nhan nói như thế, Hạ Đất vội vàng đem bình sắt ném sang một bên, phúi đất trên người, một bộ dáng xui xẻo.

Thực ra Diệp Nhan nói không sai, phù văn trên bình sắt này rất đặc biệt, tuyệt đối là một trấn yêu bình không sai!

Trước đây Diệp Nhan nghe người ta nói qua, ở Trung Quốc cổ đại, có rất nhiều điều đặc biệt, biết một chút trận pháp ngũ hành bát quái rất lợi hại. Trong đó có một trận pháp gọi là “Bảy môn tám hợp thiên địa tọa yêu trận”, có người nói trận pháp này rất lợi hại, có thể phong ấn lại thượng cổ yêu thú!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tiểu Thất!

Dịch giả: Simple

Chỉ có điều, muốn phát động trận pháp này, thì phải có bảy khối Phật Cốt Xá Lợi, phân biệt chứa ở trong trấn yêu bình bảy nơi, sau đó dựa theo trận pháp kỳ môn độn giáp, chôn ở xung quanh bảy phương hướng trong lòng đất.

Diệp Nhan tuy rằng không biết ở trong cái trấn yêu bình này, có phải là Phật tổ xá lợi hay không, cũng có người nói nơi xuất hiện loại trấn yêu bình này, đều là nơi cực kỳ nguy hiểm!

Diệp Nhan làm sao cũng không nghĩ tới, khu biệt thự vương thành thịnh thế, chính là nơi quốc gia cấp cho lãnh đạo về hưu an dưỡng, vậy mà lại có là một hung thần!

Hắn bấm chỉ tính toán một chút, hắn phát hiện hiện tại phương vị đối ứng nhau, vừa vặn trên trời là hai mươi tám tinh tú, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, sáu cái tinh tú khác hẳn là sẽ dọc theo chung quanh xếp thành một hàng, hình thành một cái vòng tròn hình Chu Thiên Tinh Tượng, đem tai họa cần trấn áp vừa vặn vẩy vào giữa!

Diệp Nhan giương mắt nhìn một chút, phát hiện trung ương hai mươi tám tinh tú đối ứng nhau, vừa vặn là cái hồ nước sâu mười mấy cây số phía trước biệt thự bọn họ!

Lúc trước mua nhà, Diệp Nhan nghe Vương Yên nói, cái hồ nước sâu này thuộc về hồ nước thiên nhiên, sâu không thấy đáy, lúc đó bàn bạc khai phá chung quanh hồ non sông tươi đẹp, mới đem nơi này mở rộng ra, xây dựng thành khu biệt thự xa hoa.

Còn như hồ này rốt cuộc có cái gì, cũng không ai biết!

“Không thể nào, ý của ngươi là, trong hồ này có yêu quái?”

Hạ Đát kinh ngạc che miệng lại, nàng làm sao cũng không nghĩ ra, chính mình mới vừa mua biệt thự, vậy mà lại cùng yêu quái làm hàng xóm.

“Tạm thời còn không biết...”

Diệp Nhan nói xong, đem trấn yêu bình trả lại vị trí cũ, bởi vì nếu như trấn yêu bình này bị phá, vạn nhất trong hồ thật sự có tai họa, vậy thì phiền phức lớn rồi!

Sau khi chôn bình sát xong, Diệp Nhan trở về trong biệt thự, gọi điện thoại cho Phạm Thiên Hồ, nói cho hắn một chút tình huống này, muốn hắn rảnh rồi điều tra một chút.

Phạm Thiên Hồ vốn là muốn lập tức tới xem một chút, nhưng vừa nghĩ tới lúc này lại đứng vào giờ ăn cơm tối, vạn nhất Hạ Đát lại nổi hứng lên, nhất định sẽ kêu chính mình ở lại ăn cơm vậy thì phiền phức. Vì lẽ đó, hắn quyết định ngày mai lại dẫn người qua.

Đối với tài nghệ nấu ăn của Hạ Đát, trong lòng Phạm Thiên Hồ đã sinh ra một bóng ma nghiêm trọng!

Mà Diệp Nhan bên này cũng giống như vậy, vì phòng ngừa Hạ Đát lại đi làm cơm, hắn đã sớm ăn cơm ở ngoài rồi, sau khi ăn xong, hắn nhanh chân chạy tới bên trong gian phòng của mình!

Điều này cũng làm cho Hạ Đát nghĩ linh tinh một lúc lâu, hừ, ăn chút thức ở ngoài sao, người ta vốn còn muốn lại trở tài nghệ nấu ăn đây!

Nhà mình có một tiểu đầu bếp, còn đi ăn thức ăn ngoài, đáng đời người không được ăn món ta làm, Hừ!

Ngay ở lúc Hạ Đát nghĩ linh tinh, Diệp Nhan đã về đi đến trong phòng, mở Laptop ra (tiêu chuẩn thấp nhất của biệt thự).

Hai ngày nay thực sự là xảy ra quá nhiều việc, không rõ manh mối, cho nên muốn tìm Tiểu Thất cố vấn một chút.

Tiểu Thất có thể nói là “Thanh mai trúc mã” với Diệp Nhan, hai người đều là lớn lên trong sơn thôn nhỏ.

Chỉ có điều cùng học hành của nàng và Diệp Nhan là không giống nhau, có thể nói Tiểu Thất là tiêu chuẩn học hành. Nàng mười ba tuổi đã thi đậu đại

học Hồng Kông, học chính là máy tính, có người nói hiện tại đã là hacker số một số hai thế giới.

Ghi chú: lại nói Tiểu Thất, ở trên thế giới này, ngoại trừ mấy cái hệ thống an ninh quốc gia lớn, không có trang web nào mà nàng không vào được, không có nàng không thể tìm được tin tức.

“Tiểu Thất, xuất hiện đi...”

Diệp Nhan mở laptop lên, đánh một dòng chữ, sau đó lại gửi tin đi.

Tuy rằng cái laptop này là của biệt thự cấp, nhưng Diệp Nhan tin tưởng, lấy tính tình Tiểu Thất, khẳng định cũng đã sớm hack qua cái laptop này.

“Hừ hừ (về mặt mắt tròn trắng)...”

Đúng như dự đoán, máy tính bên kia, Tiểu Thất tức giận đánh ra hai chữ, cùng với biểu tượng cảm xúc.

“Ngất, người quả thực vừa hack laptop ta, thực sự là ta đi đến chỗ nào người hack đến chỗ đó sao...” Diệp Nhan cười khổ vô vô đầu, tiếp tục đánh chữ, “Ta hỏi người, người đã tìm ra lai lịch hai người kia chưa vậy?” Diệp Nhan nói hai người kia, chính là tối ngày hôm qua đi vào phòng thuê hân, một là nữ nhân quần áo ăn mặc Âu Châu thời Trung Cổ, mà một cái khác, là một tên hề mặt đầy vết sẹo! Diệp Nhan tốn đi rất nhiều sức lực, mới lấy được bức ảnh đưa cho bọn họ.

Lấy trực giác Diệp Nhan, hiện tại mà nói, hai người kia đối với hân và Hạ Đát uy hiếp lớn nhất!

“Hai người kia à, lai lịch bọn họ không nhỏ đâu...” Chỉ chốc lát sau, Tiểu Thất bên kia dường như rất hưng phấn, “Thông tin thu thập được là, bọn họ là người đến từ một giáo phái có tên là Hồng Liên giáo chủ...”

Diệp Nhan: “Hồng Liên giáo chủ?”

Tiểu Thất: “Ừm, khả năng người chưa từng nghe nói, Hồng Liên giáo chủ là giáo phái quốc tế nổi danh tà ác, giáo lý thờ phụng sinh tồn tức là hủy diệt! Thế lực chủ yếu đều ở vùng Âu Châu, có thể so sánh với Mafia.

Có người nói, người kế nhiệm Hồng Liên giáo chủ này là Thánh nữ, là một cô gái Trung Quốc xưa nay chưa thấy, cho nên nói, trong những năm gần đây, cái giáo phái này có động thái hướng về nội địa Hoa Hạ thâm nhập vào, cũng là mục tiêu trọng điểm quốc gia tiến đánh.

Nhưng cái giáo phái này hành tung quỷ dị, lại nhiều cao thủ, vì lẽ đó vẫn là căn bệnh mãn tính, bộ ngành liên quan cũng rất đau đầu. Hồng Liên giáo chủ ở quốc nội đã cấu trúc xong, là nhị sư đồ bảy kỵ sĩ. Hai vị tông đồ thánh nữ, đều là do bên kia Âu Châu trực tiếp cắt cử, mà thủ hạ của bọn họ, có bảy Thánh kỵ sĩ, mà bảy Thánh kỵ sĩ, mỗi một người đều là cao thủ tuyệt đỉnh!

Cái người phụ nữ áo đỏ kia, chính là Thánh kỵ sĩ thứ bảy của Hồng Liên giáo chủ —— thánh y kỵ sĩ! Mà cái tên hề bên người nàng, là một tùy tùng bên người nàng, năng lực không rõ!”

Diệp Nhan: “Thì ra là như vậy!”

Tiểu Thất: “Nếu như người đụng với bọn họ, có thể trực tiếp xóa bỏ! Cấp trên đối với loại tà giáo này, cũng chỉ có sáu chữ —— giết chết không cần luận tội!”

Nghe thấy câu nói này, Diệp Nhan không khỏi thờ phào nhẹ nhõm, trong ánh mắt nhất thời sát khí nổi lên bốn phía! Đã có sáu chữ này, vậy thì khỏi cần phải phân vân!

“Ha ha, có điều, ta sợ người sẽ không có bản lĩnh này đâu (le lưỡi)...” Tiểu Thất gửi đi biểu tượng le lưỡi nhát mả.

“Cái gì, không tin ta đúng không?” Diệp Nhan hỏi lại nàng một câu.

“Vạn sự cẩn thận!”

Chỉ một câu này, Diệp Nhan lại cảm nhận được tình nghĩa sâu đậm của Tiểu Thất.

Thấy cảnh này, Diệp Nhan vừa cười sờ sờ mũi, nha đầu Tiểu Thất này, tuy rằng có lúc rất kiêu ngạo, nhưng dù là nói năng chua ngoa nhưng lại con gái mềm yếu!

Tiểu Thất: “Cô nương bên cạnh người, dường như rất phiền phức a!”

Diệp Nhan: “Ta biết phải làm sao, Diệp lão đầu nhi chuyển phát nhanh qua cho ta, ta thật sợ nàng là em gái ruột mất tích nhiều năm của ta...”

Diệp Nhan lắc lắc đầu, Hạ Đát đến mấy ngày nay, đúng là phiền phức không ngừng. Chỉ có điều, Diệp Nhan lại cam tâm tình nguyện đi bảo vệ cái tiểu cô nương ngây ngốc này.

Chính mình vừa thừa người tình, làm sao lại lạnh nhạt với tâm ý người ta...

Hạ Đất, khả năng là đúng lúc gặp kiếp số, tai tinh không ngừng, ở trong thiên hạ hồng trần này, gặp phải nhiều người có ý đồ xấu, hoặc thờ ơ lạnh nhạt, đời người như quán trọ, cũng không thể nương tựa vào người nào!

Ngươi có lẽ cũng là người trong số mệnh, mới gặp khó khăn! Có điều ngươi yên tâm, chỉ cần Diệp Nhan ta còn có một hơi thở, cũng phải bảo đảm ngươi nửa cuộc đời an ổn, một đời trong sạch!

Tiểu Thất: “(thở dài) nếu như vậy, ta còn có cái gì có thể giúp ngươi?”

“Ngươi giúp ta tìm hiểu, chữ viết trên bức hình này là gì?”

Diệp Nhan chụp một bức hình tấm giấy thép vàng, để cẩn thận, hẳn không có nói giấy thép vàng này là bảo bối từ bên trong con mắt thật to lén lấy đi!

Tiểu Thất: “Được rồi, ta giúp ngươi tìm hiểu... Ai, ngươi lúc nào, có thể đối với ta được như vậy (về mặt mắt tròn trắng)...”

Diệp Nhan: “...”

...

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Thánh Kỵ Sĩ Thứ Bảy!

Dịch giả: Simple

Sáng ngày thứ hai, Diệp Nhan vốn là muốn tu luyện nhiều một chút, nhưng buổi sáng hẳn có tiết học, lại không thể không đi, vì lẽ đó chỉ có thể rời giường.

Nhưng là, hẳn mới vừa đi ra phòng ngủ, lại nhìn thấy Hạ Đất toàn thân mặc quần áo leo núi, đội mũ beret, lưng đeo một ba lô màu đen rất lớn, nhón chân đi rất nhẹ nhàng, lén lút lút lút, một bộ dáng dự định chạy trốn.

“Ngươi đây là muốn đi đâu?”

Diệp Nhan nói một câu, trực tiếp làm Hạ Đất sợ hết hồn, “Nha” một tiếng quay đầu lại, sau đó ánh mắt vụt sáng, giống như đang suy nghĩ ý định quý quái gì đó.

“Sớm... Sớm a... Ngươi xem ngày hôm nay bầu trời trong xanh, gió thổi ấm áp dễ chịu, hoa đang hát, chim nhỏ đang bơi lội, chó con đều ghép thành đôi cùng vui chơi... Vì lẽ đó ta... Ta dự định đi dạo mát...”

“Dạo mát?”

Diệp Nhan thấy Hạ Đất có tật giật mình, ở trong lòng lắc đầu, cái cô nương ngốc này, làm sao lại liên tục nói dối thế!

“Đừng, dạo mát!”

Hạ Đất dường như là thở phào nhẹ nhõm, nghĩ thầm vẫn là chính mình thông minh, trong nháy mắt nghĩ đến một lý do đường hoàng như thế.

“Thật sao, tin ngươi mới là lạ! Ngươi lại muốn đi cái đảo quý gì đó chứ gì?”

Diệp Nhan nắm lấy ba lô, kéo khóa kéo, trong nháy mắt đồ vật bên trong rơi xuống. Nhìn thấy những thứ đồ này, trong nháy mắt Diệp Nhan há hốc mồm!

Hóa ra là, ở trong ba lô Hạ Đất, tất cả đều là đồ vật ngày hôm qua mua, xéng công binh, la bàn, ống mực, gạo, đèn pin cầm tay...

“Ngươi... Ngươi đây là muốn đi đào mộ tổ nhà ai?”

Diệp Nhan vỗ vỗ trán, một bộ dáng nhưc đầu.

“Làm gì, ngươi mới đi đào mộ đó...” Nhìn thấy mình bị vạch trần, ngón tay Hạ Đất chỉ có thể chỉ trỏ, nói lời thật, “Ta muốn đi Lưu Li Đảo tầm bảo mà, đã cùng Tư Đồ Đạt Hề sắp xếp rồi...”

Nghe được câu này, mặt Diệp Nhan đen lại, từ lúc hẳn từ bên trong con mắt to dưới đáy biển lấy tấm giấy thép vàng kia, Hạ Đất giống như ma nhập, luôn nói hình vẽ trên giấy thép vàng là kho báu, hai ngày nay đều khóc lóc nó muốn tìm kho báu, hơn nữa còn dụ dỗ cái cô gái gọi là Tư Đồ Đạt Hề kia!

“Đi tìm kho báu làm gì! Đi, theo ta cùng đi học...”

Tuy rằng Hạ Đất cao 1 mét sáu, là đại mỹ nữ có vóc người cao gầy, nhưng Diệp Nhan bế theo nàng, lại ung dung như đang vác bao vải. Diệp Nhan không nói lời nào, đang muốn cất bước đi ra ngoài thì Hạ Đất lại nói.

“Đi học cái gì? Ta không đi, ta muốn đi tìm kho báu...”

Hạ Đất gầy dựa mấy lần, trên người lại rơi ra một đồng đồ vật, la bàn, móng lửa đen.....

Hạ Đất huyệt sáo, ngẩng đầu nhìn trời, bộ dáng giống như mọi chuyện đều không liên quan đến ta, sau đó, nàng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, mắt mở to xoay một cái.

“Nếu không như vậy, ta cùng ngươi đi học, sau đó ngươi theo ta đi tìm kho báu, thế nào?”

“Được được được, ta đi tìm bảo với ngươi cũng được!”

Diệp Nhan vì tạm thời ổn định nàng, trước hết qua loa hai câu. Bởi vì nếu như không như vậy, trời mới biết Hạ Đất ngày nào đó lại lên lút trốn!

“Ha ha, Tốt ai!”

Hạ Đất hoan hô nhảy nhót, không có nhìn ra Diệp Nhan qua loa, nháy một cái mắt phải, “Ngươi trước tiên chờ ta đi thay quần áo ha, sau đó chúng ta lại đi dạo trong phòng học!” Hạ Đất sau khi nói xong, liền chạy vào nhà, lúc đi ra, đôi thành một thân màu trắng lụa trắng, trên mái tóc thật dài còn có một kẹp tóc hình con bướm, duyên dáng, đôi giày màu trắng, làm Diệp Nhan sáng mắt lên.

Ngay ở lúc hai người dự định ra cửa, bên ngoài vang lên vài tiếng kèn đồng, có mấy chiếc xe chạy tới.

Thì ra là, ngày hôm qua sau khi Phạm Thiên Hồ nghe nói Hạ Đất đào được một trấn yêu bình, sáng sớm hôm nay liền đến.

Hắn sờ dĩ tới sớm như thế, thực ra còn có một nguyên nhân khác, sợ tới trễ vạn nhất Hạ Đất kêu hắn ở lại ăn cơm trưa, vậy thì thảm!

Đối với tài nghệ nấu ăn của Hạ Đất, Phạm Thiên Hồ mỗi lần nghĩ đến, đều cảm thấy ngực đau!

Diệp Nhan đón đoàn người Phạm Thiên Hồ, sau đó chỉ vị trí cụ thể, rồi cùng Hạ Đất đi trước.

Bọn họ vốn là dự định ra ngoài ngồi taxi, nhưng Phạm Thiên Hồ muốn Diệp Nhan lấy xe mình mà đi, dù sao nơi này là khu biệt thự, cách lối ra còn có hai km đường phải đi.

Hơn nữa quan trọng chính là, chiếc xe Land Rover này, Phạm Thiên Hồ trực tiếp đưa cho Hạ Đất. Điều này cũng làm cho Diệp Nhan rất hiếu kỳ, Hạ Đất kể thừa thê đến nỗi cuộc là lai lịch gì, làm sao quân đội người nào cũng đều hào phóng như vậy.

Ngay ở lúc xe Land Rover mới vừa ra khỏi khu biệt thự, Diệp Nhan nhạy cảm phát hiện, ở chỗ đỗ xe khu nhà mô hình bên cạnh, một chiếc xe lớn màu đen lặng lẽ đi theo.

Chiếc xe lớn kia theo ở phía sau rất xa, dường như rất cẩn thận từng li từng tí một, nếu như là người bình thường, khẳng định phát hiện không được. Nhưng Diệp Nhan là Tu Luyện Giả, hần liếc mắt là đã nhìn ra, chiếc kia lớn kia chính là hướng về phía chính mình đến!

Diệp Nhan có ý rẽ vào mấy cái giao lộ, nhưng chiếc xe lớn kia vẫn là vững vàng theo ở phía sau, bỏ cũng không xong.

Sau đó Diệp Nhan lái Land Rover lên núi, càng chạy càng heo lánh, con đường gồ ghề nhấp nhô, một bên chính là vách núi cheo leo chót vót, ngoại trừ Land Rover cùng chiếc xe lớn kia, toàn bộ trên đường một bóng ma cũng không có.

“Diệp đại sư, ngươi lái xe tới nơi này làm gì?”

Nhìn thấy xung quanh hoang tàn vắng vẻ, Hạ Đất trong lòng bỗng nhiên bay nhảy bay nhảy loạn, đã sớm nghe nói “Dừng xe vì yêu cảnh rừng phong buổi chiều”, hắn chẳng lẽ là muốn ở chỗ này...

Nghĩ tới đây, khuôn mặt Hạ Đất ửng đỏ, trong nháy mắt trong đầu xuất hiện những hình ảnh kia, xong rồi, sự trong sạch của chính mình chẳng lẽ muốn bàn giao ở đây?

“Ngươi đang suy nghĩ linh tính gì đó...”

Diệp Nhan vừa nhìn mặt Hạ Đất, lúc thì đỏ lúc thì trắng, liền biết nha đầu này khẳng định lại suy nghĩ cái kia, thật không biết trong đầu nha đầu này, rốt cuộc chứa cái gì nữa.

“Chiếc xe phía sau có vấn đề, chúng ta cần tìm một chỗ không người, giải quyết bọn họ một chút...”

“Ồ nha, thì ra là như vậy!”

Hạ Đất nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt cũng còn tốt, chỉ là có người xấu đi theo, cũng không phải hình ảnh kia như ta nghĩ!

Phía trước núi càng ngày càng chót vót, ở cái đường lên núi này, xe Land Rover có động cơ mạnh mẽ, một đường hướng về phía trước mà chạy.

Nhưng chiếc xe lớn phía sau lại không xong, sàn xe vốn là thấp, căn bản không thích hợp đi loại đường núi gập ghềnh này.

Sau đó đột nhiên thay đổi, người trong xe rốt cục không chịu được. Ở trong quá trình chạy nhanh, cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế vừa mở, một bóng người chui ra, sau đó dùng sức nhảy một cái, lại trực tiếp nhảy lên trên mui xe Land Rover!

“Oành!”

Hạ Đất sợ hết hồn, ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện nóc xe đã biến dạng, đồng thời phát ra âm thanh kết kết kết kết, giống như có người ở trên sắt kim loại vậy.

Nghe được âm thanh này, con người Diệp Nhan hơi co rụt lại, bởi vì vừa nãy, hắn từ kính chiếu hậu nhìn rất rõ ràng, người vừa lên mui xe này, chính là kỵ sĩ thứ bảy của Hồng Liên giáo chủ——tùy tùng thánh y kỵ sĩ, là tên hề buổi tối ngày hôm ấy vây đuổi chặn đường hắn!

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Siêu Cấp Tiên Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.